

Bitef
TEATAR

**IZVEŠTAJ
o radu Bitef teatra
2020. godina**

Priredila: Vesna Bogunović

umetnički sekretar

NAPOMENA: BITEF teatar organizuje Beogradski internacionalni teatarski festival – BITEF. U 2020. godini je organizovan Bitef prolog kao najavni za 54. Bitef.
Izveštaj o manifestaciji BITEF se predaje Gradu Beogradu, nakon održane manifestacije i izdvojeno od Godišnjeg izveštaja ustanove BITEF teatar za 2020. godinu.

Termini kojima su u ovom tekstu označeni položaji, profesije, odnosno zanimanja, izraženi u gramatičkom muškom rodu, podrazumevaju prirodni muški i ženski rod lica na koje se odnose.

SADRŽAJ

1. Ličnakartaustanove	2
2. Podaci o objektu	3
3. Podaci o organizaciji rada u Bitef teatru	9
4. Programska deo	13
5. Posećenost programa	129
6. Finansiranje	130
7. Izveštaj o vrednovanju rada bitef teatra u 2020. godini	131

1. LIČNA KARTA USTANOVE

Naziv, sedište: Bitef teatar, Terazije 29, Beograd, Srbija

Liceodgovornozazastupanje: MILOŠ LATINOVIĆ, direktor (ImenovanRešenjimaSkupštineGradaBeogradab 112-888-14/Snasedniciodržanoj 18.09.2014. godineibr 112-559-18/Snasedniciodržanoj 25.09.2018. godine)

- šifradelatnosti: 90.01
- matični broj: 07451083
- PIB: 100061814
- Br. računa: 840-594664-63
- Upravni odbor BITEF teatra.

Na sednici Skupštine grada Beograda održanoj 25. 09. 2018. godine, Odlukom Skupštine grada Beograd broj: 112-708/18-S, imenovana je Ivana Vujić, reditelj, za predsednika Upravnog odbora BITEF teatra, a za članove: Konstantin Kostjukov, koreograf, i Jelena Bogavac, dramaturg iz reda zaposlenih.

- Nadzorni odbor BITEF teatra.

Na sednici Skupštine grada Beograda održanoj 25. 09. 2018. godine, Odlukom Skupštine grada Beograd broj: 112-764/18-S, imenovani su Vladimir Tomašević, profesor menadžmenta, za predsednika, a za članove: Dragutin Marjanović, reditelj i Miroljub Vladić , majstor tona iz reda zaposlenih.

2. PODACI O OBJEKTU

2.1. Podaci o prostoru koji ustanova koristi

2.1.1.Ukupna kvadratura (sa podatkom da li je tokom 2020. godine došlo do povećanja ili smanjenja prostora):

BITEF teatar ne poseduje zgradu u svojini.

1. Sedište i kancelarijskiprostor BITEF teatra:

P = 137m² , Terazije broj 29 (katastarskaparcela 2866 KO Starograd)

2. BITEF teatar:

P = 519m², Drinčićeva 1 (katastarskaparcela 1373 KO Starograd, broj lista nepokretnosti 2441, KO Starograd)

3. Magacin:=269,25 m²

Zatvoreni skladišni prostor III, kat P = 175,2 m², ZAK0370

Otvoreni manipulativni prostor, II kat, ukupne P = 94.05 m², ZAK1240

$$\text{UKUPNO } 1 + 2 + 3 = 925,25\text{m}^2$$

2.1.2. Osnov korišćenja (ugovor ili rešenje)

- Objekat (BITEF teatar) u Drinčićevoj ulici broj 1 (vlasništvo Republike Srbije, koja je pravo korišćenja prenela na Grad Beograd, a isti na ustanovu kulture BITEF teatar).

Osnov korišćenja: Ugovor koji su sklopili Grad Beograd i BITEF teatar broj XXI-02 br. 463-215/07 – 28. 01. 2010. godine, na osnovu Rešenja V.D. Gradonačelnika grada Beograda broj: 361-1115/08-G od 31. 03. 2008. godine i Rešenja 04 broj 361-1922/20005 od 11. 01. 2010. godine Republičke direkcije za imovinu Republike Srbije – Sektor za imovinski postupak kojim je data saglasnost na navedeno rešenje V.D. Gradonačelnika grada Beograda

Objekat na adresi Drinčićeva 1 je delom u privatnoj a delom u državnoj svojini. Deo postojećeg objekta koji izlazi na Skver Mire Trailović koristi BITEF teatar kao objekat koji je namenjen delatnostima iz oblasti kulture (Katastarske parcele 1373/1, 1373/2 KO Stari grad).

BITEF teatar nužno koristi i deo zajedničkih prostora, kao što su ulazni hol, stepenište koje vodi do pozorišne scene (prvi sprat i balkon na drugom spratu) i sl.

- Sedište i kancelarijski prostor BITEF teatra (137m²) su u objektu na adresi Terazije 29/1, koji pripada Poslovnom prostoru opštine Stari grad, a osnov korišćenja je Ugovor o zakupu poslovnih prostorija broj 520/2825, koji je sklopljen 18. 11. 2003. godine na osnovu Odluke Upravnog odbora Javnog preduzeća za upravljanje poslovnim prostorom „Poslovni prostor opštine Stari grad“ J.P. broj 10 od 30. 05.1997. godine.

- Magacin: = 925,25 m²

Zatvoreni skladišni prostor III, kat P = 175,2 m² ZAK0370. Otvoreni manipulativni prostor, II kat, ukupne P = 94.05m² ZAK1240

Osnov korišćenja: Ugovor o zakupu: Luka Beograd a.d. Žorža Klemensoa 37, Beograd, broj 2706/09.

2.1.3. O zgradipozorišta

Evangelističacrkvapodignutaizmeđu 1940–1943. godineprvi je namenskiproektovaniiizgrađenobjekat koji je dobilaprotestantskazajednica u BeogradutokomperiodapolitičekversketolerancijeKraljevineJugoslavije. Iako se smatraju jednimodklasičnihihrešenjaangažovanogarhitektenao vomprojektu, za Beograd i Dorćol u tom periodu, bila je iskorak u pristupu, načinugradnjei u mnogoširemkontekstuodurbanizmaiarhitekture.

Pomenutarhitekta bio je Otto Bartning, jedan od vodećihnemačkihgraditeljacrkava 20. veka. Za njegov rad se čestovezujupojmoviprivremeneidžaspocrkve, a gradio ih je ilirenoviraoširom Evrope, pa i van nje (pr. Beirut). Njegov teorijski opus dalekoprevazilazisakralnugradnju. Aktivnostiudruženja Radnisavet za umetnost u okvirukojeg je delovaozajednosa Tautom, Šarounom i Gropiusom, bile supolazište za osnivanje Bauhausa. Bartningov rad tokomčetredesetihgodinaopisuje se čestokaopionirski primer klasičnogmodernizma, a nazivaju ga inovativnim realizmom sa elementima ekspresionizma. O prisustvukespresionizmasvedočeiranijiprojektiputnacrt za Zvezdastucrkvukojum nogiistoričarismatrajupretečom Sidnejske opere. Nosio je izvanjepočasnogdoktorateologije, a u svom teorijskom praktičnom radunenasakralnimobjektima insistirao je na jedinstvu strukture, forme i osvetljenja, dok se građevinskojedinstvoodnosilnaparohiju i crkvenu opština. Posebno interesovanje pokazuje ka urbanističkim rešenjima, t.j. na uspostavljanju komunikacije izmeđusakralnih civilnih objekata – stvaraju se članagostropljimivosti za korisnike prostora. Po Bartningu, osnovniciljarhitekture je da objedinipi praktičnusvrhusaduhovnom simbolikom naefikasan i vidljivnačin.

Postulati kojima se Bartrning vodio u projektovanju, primjenjeni su i na crkvi u Beogradu. Kako kod protestantskih crkava pozicija oltara i ulaza nije striktno određena, položaj beogradske crkve uslovljen je oblikom parcele – nepravilnog trougaonog prostora nastalog susticanjem dveju ulica. Oblik je potcrтан i podelom na dve veće prostorne celine i njihove funkcije: centralni deo sakralne namene i bočni delovi ka Drinčićevoj i Knez Miletinoj za potrebe parohijskog doma sa stanovima i drugih pomoćnih prostorija. Sam prostor za bogosluženja bio je u centralnom delu na prvom spratu, na mestu sadašnje sale, pri čemu se oltarski deo nalazio u najužem segmentu, na poziciji garderoba. Za razliku od tipičnih pravoslavnih i katoličkih hramova, ovde nema podele prostora na središnji i bočne brodove. Svedenost u obradi eksterijera i enterijera svojstvena protestantskim religioznim objektima, sprovedena je i u ovom slučaju, a ogleda se i u korišćenju klinker opeke za tretman zidova. Jedini dekorativni elementi su pilastri reminiscentni na gotičku arhitekturu. Neogotički elementi su često prisutni u Bartningovim projektima, pa tako i naglašena vertikalnost najčešće sprovedena kroz tipične zvonike kakav je i u crkvi na Dorćolu visine 50 metara.

Radovi na realizaciji otpočeli su 20. avgusta 1940. godine. Projektantski biro arhitekte Đorđa V. Staševskog bio je zadužen za razrade nacrta, dok je izvođač radova bilo tehničko preduzeće arhitekte Milana Sekulića.

Još tokom rata, zgrada je izgubila svoju prvobitnu, sakralnu namenu. Služila je kao magacin municije, a u posleratnoj atmosferi koja nije naklono gledala na religiju, kao ni na elemente koji bi mogli da se dovedu u asocijaciju na prethodnog okupatora, ovo zdanje je konfiskованo. Dodeljeno je republičkoj vlasti koja ga je ustupila na korišćenje Gradu Beogradu. Od tada su se u različitim delovima objekta smenjivali mnogi korisnici: Arhiv Jugoslavije, magacin i radionice pozorišta Boško Buha, redakcija Tanjuga... Služio je i kao probna sala u kojoj je radio i Bojan Stupica. Stare stambene jedinice u bočnim delovima povratile su svoju funkciju, a prostorija u zvoniku adaptirana je u umetnički atelje.

Sredinom osamdesetih godina pokrenuto je pitanje buduće namene koja bi na adekvatan način prezentovala estetske, arhitektonske i građevinske vrednosti objekta, kao i specifičnost njegove prvobitne funkcije. Sceničnost i akustika centralnog dela bili su presudni u odluci da se prostor adaptira za potrebe pozorišta. Tako je 1987. zgrada dodeljena na upravljanje i korišćenje BITEF teatru, pozorišnoj instituciji od opštег interesa za savremeni kulturni razvoj grada i domaće pozorišne scene u celini. Adaptacija i izvođenje radova povereni su građevinskom preduzeću *Iskra projekt* iz Beograda. Predviđene su bile dve faze radova, od kojih je do danas sprovedena samo prva koja se odnosila na centralni deo objekta. Zahvaljujući kvalitetnoj gradnji i pažljivoj adaptaciji, spoljašnjost zgrade je u velikoj meri sačuvala originalan izgled. Unutrašnjost je pretrpela opravdane intervencije zbog prilagođavanja potrebama novog korisnika.

14. novembra 1988. okončani su radovi na adaptaciji građevine.

3. marta 1989. BITEF teatar je svečanim otvaranjem počeo da radi u adaptiranoj zgradbi.

2010. godine Zavod za zaštitu spomenika kulture grada Beograda inicirao je utvrđivanje statusa zdanja kao spomenika kulture.

2013. Vlada Republike Srbije je donela odluku o utvrđivanju za spomenik kulture Evangelističke crkve – BITEF teatra u Beogradu.

Izvori:

Evangelistička crkva –BITEF teatar u Beogradu, Biljana Mišić

Zavod za zaštitu spomenika culture grada Beograda – Katalog nepokretnih kulturnih dobara na području grada Beograda

Trg ispred BITEF teatra – Skver Mira Trailović

U toku je izrada projekta preuređenja / rekonstrukcije trga ispred BITEF teatra, kao dela projekta višenamenskog sadržaja Skadarlijski trg. U skladu sa projektom i zakonom određenim merama zaštite objekta – spomenika kulture i njegove zaštićene okoline – BITEF teatar i grad Beograd će dobiti stalnu scenu na Skveru Mira Trailović, koja će kroz programe BITEF ZONE(autorski višegodišnji projekat Vesne Bogunović i Jelene Stojanoviću) budućnosti postati mesto susreta, značajno mesto preplitanja, istraživanja kulturne baštine, klasičnih kulturnih aktivnosti, savremenih umetničkih puteva i formi, i iznalaženja svežih i tekućih umetničkih sadržaja (popularna i ulična kultura, kultura koju prenose mediji i internet itd.).

Preuređenje trga ispred BITEF teatra je bilo predviđeno ali nije realizovano nakon završetka radova na adaptaciji građevine 14. novembra 1988. godine i otvaranja objekta za publiku 3. marta 1989. godine

2.1.4. Spomen obeležje (kratak opis)

Tokom 2019. godine, a nakon pokrenute inicijative BITEF teatra i građana o postavljanju spomenika Miri Trailović i Jovanu Ćirilovu- (projekat BITEF zona 2015,2016, 2017) Komisija za spomenike i nazive trgova i ulica Skupštine grada Begrada usvojila je istu.U oktobru 2020. godine odabran je projekat Spomen obeležje Miri Trailović i Jovanu Ćirilovu

KINETIČKA SKULPTURA – MIRA TRILOVIĆ I JOVAN ĆIRILOV

Umetničko delo koje potpisuje više autora.

Autorski tim;

Vesna Bogunović

Karkatag kolektiv

Mašan Petrović

Filip Trgovčević

Skulptura nastaje inspirisana uspomenom na izuzetne kulturne radnike i njihovadelu, osnivače i umetnički direktore Beogradskog internacionalnog teatarskog festivala – BITEFA i BITEF teatra, koji na tekovinama BITEFA i na inicijativu Mire Trailović 3. marta 1989. godine, osniva Grad Beograd ka ustanovu kulture odznačaja.

Reč je o jednokratnom projektu, čiji je osnovni strateški cilj kultura sećanja na ove kulturne radnike koji su značajno i oddržavne važnosti pozicionirali Jugoslaviju i Srbiju na mapu savremene evropske umetničke prakse

Možemo slobodno reći da su ove dveličnosti na jedinstvenačin (i u veoma složenim društveno-istorijsko-političkim vremenima) promenile orientaciju i identitet jugoslovenske i srpske kulturne scene i uvele je u svetsketokove. Zalagali su se za nove i otvorene kulturnoške prostore, ostvarili su izvanredne kontakte, rušili fiksirane umetničke hierarhije, podsticali razvoj srpske scene izvođačkih umetnostika kako bi ostvarili potpuniju afirmaciju u širem kontekstu, bili su angažovani u polju formiranja še pozorišne kritike i – u neprestanoj i posvećenoj borbi sa provincijalnim duhom i duhovnom prazninom. U društvu u kojem su stvarali i živeli, može se reći da ovaj dvaj predstavlja epohalnu anti-tradicionalnu pojavnulu te kategorije u manifestacijama jugoslovenske i srpske kulture

Inspiracija za budućuskulpturu je fotografija Mire Trailović i Jovana Ćirilovanabicičiku, snimljena 1984. godine kada su obabiliselektori Međunarodnog pozorišnog festivala u Nansiju (Francuska).

Negujući kulturu sećanja iz razilobismo na "njihovnačin" svoju zahvalnost legendarnom dvoru, čijom izuzetnom, prefinjenom i lucidnom energijom su stvoreni jedan od najvažnijih internacionalnih teatarskih festivala – kulturni BITEF, i pozorišta BITEF teatar i Atelje 212.

Kinetičkaskulptura Mira Trailović i Jovan Ćirilov, naslonjena je, odnosnoutkana u vertikalnu BITEF teatra, naskveru koji nosi Mirinoime. Od manifesta, prekosvečanostiotvaranjaidizajnaprvobitnogvizuelnogidentitet (inkorporiranodrovosaskvera), Mira je jasnostavila do znanja da se scenskiprostorovogpozorištaprostire ne samounutar, većina, i van zidova same zgrade – natadašnjemtrgu, a danasskveru Mire Trailović. Teatar koji je osnovala, skverkaojavni prostor, stambeniprostorgredaiklupska scena delujukao celina, primer susimbozeiprožimanjakultureisvakodnevnoživota.

Promovišući različitost i kroz prisustvo kulture, umetnosti i aktivnoučešće zajednice, ovom kinetičkom skulpturom uvedenom u tri fasadne vertikale BITEF teatra, želimo da ukažemo

:

- da obeležje istovremeno daje vrednost posthumnom delu Mire i Jovana...koje ostajena ma u zavet, da nastavi modalje da odgovorno i aktivno proizvodimo, negujemo razumnožavanje umetnosti kulturu,
- da ne razdvaja i vodi u dva lokacija na kojoj se on realizuje – redefiniše i nakanje odvojivo strada od različitih kontekstanja njegove produkcije, prezentacije i recepcije. Ovaj prostornospecifičan rad stvoren je da postojina određenom mestu, injegovakompozicija je u potpunosti zavisna od načinana koji je on postavljen u datiprostorni klop — rad ne funkcioniše odvojenood njega. Kinetičkaskulptura Mira Trailović i Jovan Ćirilov ne može da funkcioniše u galeriji ili u nekom drugom prostoru nomokruženju na istinačinu koji to čini u datom prostoru za koji je izrađena — ona se nikada ne može redukovati u naskulpturu galerijskog formata. Premestiti rad znači uništiti ga. Ričard Sera (Richard Serra),
- da, odabirom ovog autorskog grešenja za obeležje Mire Trailović i Jovanu Ćirilovu, želimo da simbolično obeležimo poseban događaj (stvaranje BITEF teatra), ali i da ukažemo na prostor ispred Teatra, odnosno Skver koji nosi ime Mire Trailović koji je danas u takozapuštenom stanju,
- da istaknemo razliku između kvalitativnih i funkcionalnih percepcija prostora, odnosno da stavimo akcenat na kontekstualnu specifičnost prisustva ovakve skulpture i njenog direktnog uticaja na «umetnost u javnom prostoru»,
- navažnost dijalog-a između zajednice i umetnika u samom krovu javnog prostora, čime se upravo komunicira saosećaj i masivakodnevni hili ad hoc prolaznika.

Pukopostavljanje radova u spoljašnjem prostoru (ispred neke javne zgrade, na primer), ne znači užno i neposredno njihovo postavljanje u sferu »javne umetnosti«. Radovi moraju da ostvare performativnu ulogu u kolektivnoj imaginaciji prostornim i kultiviranim korisnikom prostora u koji su smešteni, kao i razvijeni moderni spramoznačavajući praksi u socijalnom i kulturnom miljeu koji dele. Od samog početka sveta umetničkih radova više su smešteni u javni prostor. Eksperimentalne vizuelne umetnosti, u širokom rasponu od performansa do događaja happening-a, instalacija i akcija, prostornospecifičnih intervencija i javnih projekcija, ulične i gallerijske umetnosti, participatorne umetnosti i umetnostikoja radi salo- i lokalnim zajednicama, tokom celog prošlog veka razvijale su strategije pravljene u javnih gradskih prostorima i ostvarivanja javne uloge. Jozef Bojs (Joseph Beuys) koji je zagovara one posredne forme demokratije u oblasti kulture, kaže da se takve interakcije nemogu ostvariti u okviru muzejskog ili galerijskog prostora, ni u klasičnom buržoaskom salonu. Umetnost treba da napusti institucionalne okvire i izđe u javnost da bi omogućila opštipe stupsad ržajimakojevodi u polje kulture i plasira ne samo stručnoj već i kopštoj javnosti.

- da uvećamo interes šire javnosti za savremeno primjeno i likovno stvaralaštvo,
- da istaknemo koliko je važna komunikacija sa širim društvenom zajednicom, participacija, značaj i doprinos građana za oblikovanje budućnosti našeg grada i njegove urbane kulture.

Javni prostor je u Beogradu skoro uvek izdvojen, odvojen od zajednice. Pripada nekom "drugom" a ne "nama", ne "meni" ili "tebi" i to je veoma zanimljiv kulturološki kontekst. Ipak, kako u svakome od nas postoji jasna potreba za kreativnim delom ili procesom, ne bismo smeli da pristanemo na to da je u pitanju jalov, tipičan i dosadan deo grada. Niti da to sebi objasnimo generacijskim naslagama ponašanja, iskustava i režijom nekih drugih generacija.

Građani su se u značajnom broju odazvali inicijativi BITEF teatra da se kod Teatra izradi skulptura Mire Trailović i Jovanu Ćirilovu. Te građane okupljaju teatar i skver koji ukršta, susreće, dovodi i odvodi ljudi, tematski postavlja u fokus zajednicu/e oko njega, sadržajima koji se tiču kako programskih potencijala, tako i onih estetskih i kulturoloških, prostornih i perceptivnih, koji u značajnoj meri određuju identitet mesta.

Kinetička skulptura Mira Trilović i Jovan Ćirilov, biće prisutna u svakodnevnim životima sugrađana koji će dobiti mogućnost da grade odnos prema njoj, da je komentarišu, da budu direktni korisnici javne umetnosti, da se «u komšiluku» upoznaju sa savremenim tendencijama u skulpturi...

- da ukažemo na otvoreni karakter javnih prostora za pristup svakog člana društva bez isključivanja po osnovu ekonomskih i socijalnih kriterijuma, bez privilegovanog segmenta javnosti i gde svako može da ga koristi slobodno za bilo kakvu aktivnost koja ne ulazi u konflikt sa pravima drugih grupa i indivija koje ga takođe koriste,
- da istaknemo da spoljni prostor nije samo izložba pojedinačnih arhitektonskih dela kao slika u galeriji, to je životna sredina celovitog ljudskog bića, koju ono zauzima bilo statično ili u pokretu. Njamu je potrebno nešto više nego samo galerija slika, ono traži dramu koja bi mogla da bude oslobođena svuda oko njega iz tla, neba, kuća, drveća i nivoa... (Gordon Kalen / Gordon Cullen),
- da damo primer mikrourbanističke intervencije u javnom prostoru, u smislu mapiranja i kreiranja kulturnih tačaka grada, koje će pulsirati podjednako u kulturnom i turističkom ritmu,
- da damo doprinos oplemenjivanju javnog gradskog prostora i time oplemenimo i sopstvene živote, učinimo ambijent prijatnijim za život....učinimo da rastu građanska svest, vrednosti i interesi šire javnosti.

Pravljenje mesta – Skver Mire Trailović – drugi put

Spomen obeležje u formi kinetičke skulpture je deo šireg projekta oživljavanja Skvera Mire Trailović kao održivog (proizvedenog) javnog mesta grada koji bi trebalo da deluje u međuzavisnosti sa funkcionalnim karakteristikama i kulturnim kontekstom u kome se nalazi, u smislu njegovog nastanka, razvoja i promena kroz vreme. Logično je usledilo razmišljanje da Skver bude nosilac interdisciplinarnih umetničkih programa te da se na njemu trajno postavi mobilna pozornica "pod otvorenim nebom". Cilj je da Letnja pozornica BITEF teatra svojim uspostavljanjem i programima, ne napuštajući svoju okosnicu i izvorište (BITEF) zainteresuje građane i izvede ih sa okolnih terasa i stanova na produženi boravak u prostoru, interaktivno druženje i stvaranje sa umetnicima, okupljenim oko teatra.

To je druga faza projekta za Skver ispred BITEF teatra.

Inicijativa BITEF teatra – Kinetička skulptura Mira Trailović i Jovan Ćirilov, razvila se kroz neposredno, neizolovano iskustvo, eksperimentalni pristup i uz istraživanje okvira za trajno delovanje i upotrebu umetnosti u životu zajednice. Uzakuje na potrebu lokalnog stanovništva i grada da odoli dematerijalizaciji i da uvođenjem prisustva umetnosti, savremenog stvaralaštva i vaninsitucionalne edukacije u javni prostor ostvari dodate i kreativne vrednosti u prostoru te iste zajednice koja postaje na poseban i izuzetan način angažovani društveni činilac.

Autorka projekta i tekst: Vesna Bogunović

2.1.5. Stanje prostora i opreme (kratak opis)

A

SEDIŠTE KANCELARIJSKIPROSTOR BITEF TEATRA: P = 137M², TERAZIJE BROJ 29 (KATASTARSKA PARCELA 2866 KOSTARIGRAD)

Prostor je relativno dobro stanju. Oprema je relativno u skladu s kromnom stanju. Unatoč nomenklaturi su planirati usluge:

- Stolarski radovi (unutrašnja stolarija)

Nadalje potrebno je planirati sredstva za rešavanje sledećih stavki:

- Usled nedovoljno kancelarijskog prostora, potrebno je da poslovni prostor koji BITEF teatar koristi kao direkciju bude veće kvadrature. U prostoru nedostaje prostor za biblioteku i arhivu (posebno umetničku).
- Postoji projekat zastakljivanja terase na dvorišnoj strani objekta/stana u objektu Terazije br. 29/1 (Palata penzionog fonda, Terazije br. 29), za koji je Služba zaštite Zavoda za zaštitu spomenika kulture grada Beograda prihvatiла idejni projekat, dopis broj 0265/11 od 17.05.2011. g (odgovorni projektant Mia David Zarić, d.i.a. br. licence 300D16706)
- BITEF teatar nema prostor koji bi mogao da se koristi kao Festivalski centar. BITEF teatar prostor za tu namenu svake godine zakupljuje (i to nije nikada isti prostor), nabavlja adekvatnu opremu za takav prostor i obavlja ostale poslove koji su neophodni da bi taj prostor ostvario svoju privremenu namenu.
- Trebalo bi da BITEF teatar, sledeći politiku repertoarskog približavanja Bitf festivala i teatra, raspolaže rezidencijalnim apartmanom, koji bi se koristio u svrhu realizacije međunarodne saradnje i produkcije međunarodnih programa. Na taj način bi se pomenuta politika ne samo utemeljila, već i divergentno i kvalitativno razvijala, pre svega jer bi rezidencijalni programi mogli biti deo mreža srodnih delovanja.

B

BITEF TEATAR - P = 519M², DRINČIĆEVA 1 (KATASTARSKA PARCELA 1373 KOSTARIGRAD, BROJ LISTANE POKRETNOSTI 2441, KOSTARIGRAD)

Objekat je u funkcionalnom stanju. Oprema je zastara i u inužnoj upotrebi. U narednom periodu potrebno je planirati sledeća ulaganja:

- Klimatizacija pozorišne sale, garderoba, portirnice i blagajne / split sistem
- Rešenje problema akustike pozorišne sale
- Teretska platforma i otvor za platformu
- Radovi u portirci i sarenim konstrukcijama
- Zamena poda u biletarnici
- Radovi na stepeništima u skladu sa zakonom*
- Stolarski radovi (zamena prozora)*
- Osveženje fasade (radene od grubo učvršćene opeke)*
- Osvetljenje objekta*
- Led sistemi osvetljenja za spoljnuscu*

* Zgrada je zaštićeni objekat kulture (Idejni projekat za objekat izradio je 1940. godine Otto Bartning (Otto Bartning, 1883–1959), jedan od najpoznatijih i najuticajnijih nemačkih arhitekata i teoretičara arhitekture dvadesetog veka. Od 1989. godine u objektu radi avangardno pozorište BITEF teatar)

2.1.6. Način grejanja

- SEDIŠTE BITEF TEATRA I KANCELARIJE, TERAZIJE 29/1
Sistem daljinskog grejanja (Beogradsko toplane)
- BITEF TEATAR, DRINČIĆEVA 1
Etažno grejanje – individualna električna kotlarnica
- MAGACIN, LUKA BEOGRAD

3. PODACI O ORGANIZACIJI RADA U BITEF TEATRU

3.1. Organizaciona struktura Bitef teatra

Teatar posluje kao celina, bez posebno izdvojenih sektora

U ustanovi su sistematizovana ukupno 23 radnih mesta sa 20 izvršilaca (gde je 1 zaposlen na određeno vreme i 19 zaposleno na neodređeno vreme), i to:

RUKOVODEĆA RADNA MESTA:

1. direktor (imenovan na određeno vreme)

SCENSKO STVARALAŠTVO, PRODUKCIJA, MARKETING:

2. dramaturg
3. organizator programa
4. umetnički sekretar

FINANSIJSKI I RAČUNOVODSTVENI POSLOVI:

5. finansijski rukovodilac
6. samostalni finansijski organizator

PRAVNI, KADROVSKI I ADMINISTRATIVNI POSLOVI:

7. sekretar
8. poslovni sekretar

TEHNIKA:

9. majstor pozornice
10. majstor tona
11. majstor rasvete
12. inspicijent
13. dekorater
14. dekorater-rekvizeter
15. dekorater-rekvizeter

PRODAJA:

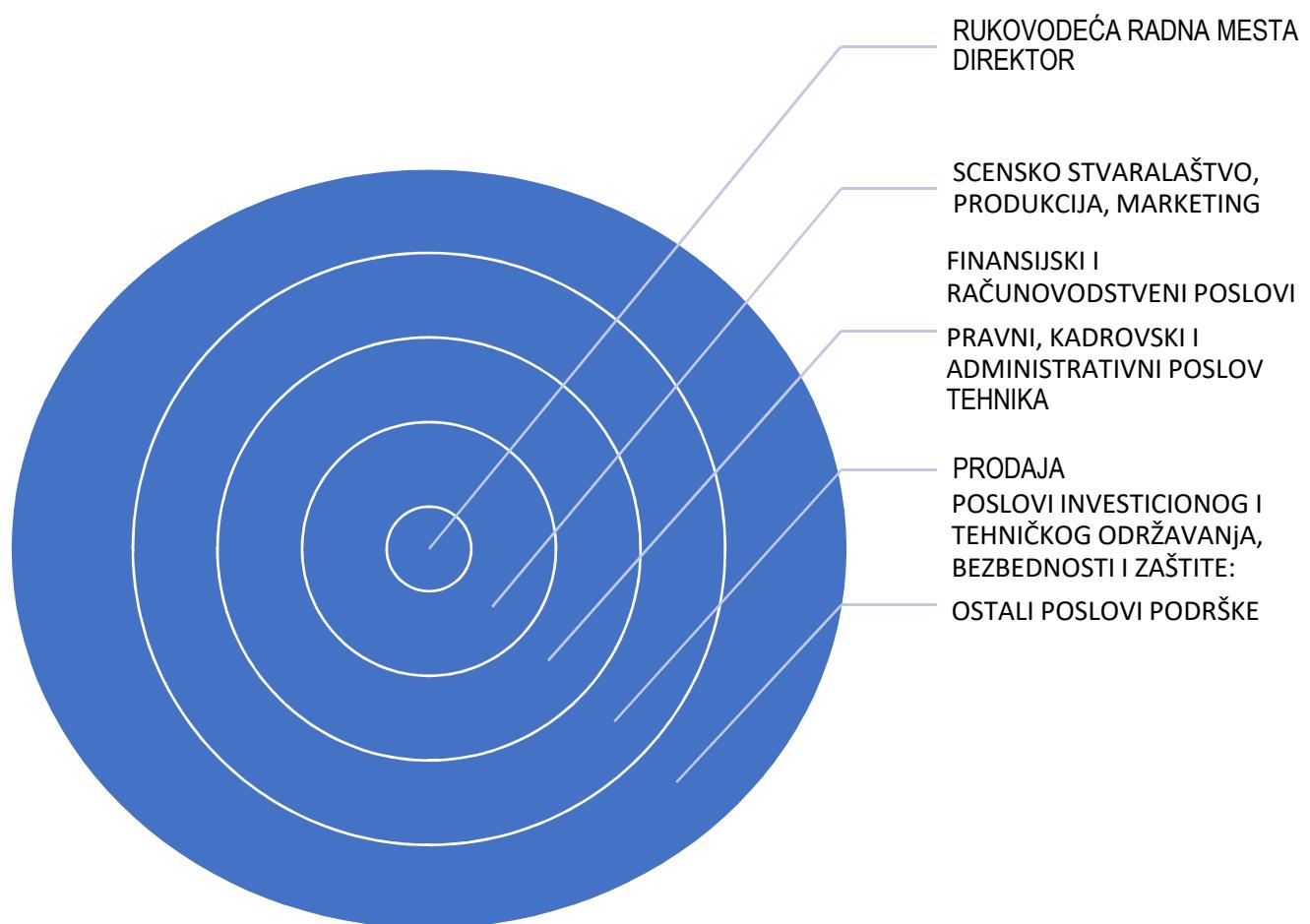
16. biletar

POSLOVI INVESTICIONOG I TEHNIČKOG ODRŽAVANJA, BEZBEDNOSTI I ZAŠTITE:

17. vatrogasac
18. domar

OSTALI POSLOVI PODRŠKE:

19. higijeničar

3.2. Kadrovska popunjenošć

Sistematisovana radna mesta	Popunjena radna mesta	Angažovani autori po ugovoru	Ostali angažovani po ugovoru
23	20	80	15

--	--	--	--

3.3. Obrazovna struktura zaposlenih

VII stepen	VI stepen	IV stepen	III stepen
8		9	3

3.4. Kratak prikaz promena u napred navedenim parametrima u izveštajnom periodu.

Pravilnik o organizaciji i sistematizaciji poslova u Bitef teatru donet je u januaru 2010. godine i nikada nisu popunjena sva sistematizovana radna mesta zbog ograničenja i zabrane zapošljavanja u prethodnom dužem periodu.

Godinama Bitef teatru nedostaje nekoliko važnih radnih mesta, koja bi trebalo popuniti, ali to pitanje je i dalje nerešeno, a na novi Pravilnik o organizaciji i sistematizaciji radnih mesta nije data saglasnost Osnivača.

Nije bilo promena u izveštajnom periodu.

3.5. Struktura zaposlenih: u 2020. godini

- radni odnos na neodređeno vreme =18
- radni odnos na određeno vreme =2 (1 direktor+1 vatrogasac)
- broj budžetski finansiranih radnih mesta =20
- ukupan broj angažovanih radnika po ugovorima u toku 2020. godine:6+9+80=95
 - po ugovorima o privremenim i povremenim poslovima =6 (preko omladinske zadruge)
 - po ugovorima o delu =9 ((3 (upravni odbor) + 1 (održavanje higijene) + 1 (obezbeđenje) + 4 (žiri festivala))
 - po autorskim ugovorima =80 (nerezidenti =2, rezidenti =78)

3.5.1. KojekouBitefteatruu 2020. godini

Zaposleni na neodređeno vreme – budžetski finasirana radna mesta

1. Miloš Latinović, direktor (imenovana određeno vreme)
2. Jelena Knežević, organizator programa – izvršni direktor Festivala
3. Jelena Bogavac, dramaturg
4. Nenad Darić, sekretar
5. Vesna Bogunović, umetnički sekretar
6. Aleksandra Cvetković, finansijski rukovodilac
7. Ljubomir Radivojević, majstor pozornice
8. Aleksandra Marković Kostić, samostalni finansijski organizator
9. Lidija Kostelac, poslovni sekretar
10. Miroljub Vladić, majstor tona
11. Dragan Đurković, majstor rasvete
12. Maja Jovanović, inspicijent
13. Dajana Nikolić, biletar
14. Goran Gavrančić, dekorater
15. Aleksandar Marinković, dekorater-rekvizeter
16. Vladan Milošević, dekorater-rekvizeter
17. Zorica Ivanišević, higijeničar
18. Marko Tadić, higijeničar scene
19. Miroslav Radović, vatrogasac (imenovan na određeno vreme)
20. Ksenija Đurović, domaći – izvršni producent festivala

Saradnici angažovani po projektima u 2020:

1. Sanja Ljumović, organizator programa
2. Jugoslav Hadžić, majstor tona

3. Igor Milenković, majstor rasvete
4. Marta Narančić, garderober
5. Uroš Ranković, overaulaznicanaulazu u Teatar ivođaslužberatvodnica/ka

Agencije:

1. Slavica Hinić, PR za ostaleuslužnedelatnostipodrškeposlovanju Spika, Beograd (Zemun)
2. Nenad Šugić, PR agencija za upravljanjeračunarskimsistemimaipružanjeuslugapodrškeRecit, Beograd
3. Filip Vujošević PR umetničkostvaralaštvoFirmica+ Beograd, Luke Vukalovića 3, 11000 Beograd, Srbija

Službarazvodnica/ka (u saradjnisaOmladinskomorganizacijom SAT):

Saša Nikolić, Milica Djokić, Minja Latinović, Marija Takić, Stevo Marijanović, Jelena Čeivanović, Aleksandar Jelić, Ivan Djordjević.

4. PROGRAMSKI DEO

4.1. UKRATKO O BITEF TEATRU

BITEF teatar je ustanova grada Beograda od značaja za kulturu grada i šire. Osnovan je na inicijativu legendarne Mire Trailović, 3. marta 1989. godine, kao tada najmlađe beogradsko pozorište i jedinstveno po svom izvorištu. Grad Beograd je na tekvinama jednog od najstarijih i najznačajnijih pozorišnih festivala, BITEF (1967), nakon dvadeset godina postojanja, osnovao i BITEFOVO pozorište. Tada je festival već uveliko bio jedan od najpoznatijih i najživljih poprišta novih svetskih teatarskih zbivanja.

Na adresi Skver Mire Trailović broj 1, u rekonstruisanoj zgradi evangelističke crkve tokom građene Drugog svetskog rata, a danas spomenika kulture grada Beograda (od 2013. godine), već 31 godinu postoji kao projektno pozorište koje nema stalno zaposlen umetnički ansambl.

Teatarna Skvera Mire Trailović, jedna je od ključnih tekovina Beogradskog internacionalnog teatarskog festivala – BITEF-a. Nastao je na inicijativu Mire Trailović, kaou stanovakulture odznačaja 3. marta 1989. godine u vrlo specifičnom, burnom i delikatnom periodu devedesetih.

Odgodana BITEF-ovo "neuhvatljivo" pozorište, sasvim nove energije i strasti, neguje „drugu / drugačiju“ scensku delatnost u domaćoj produkciji; neodržava "status quo" stalnog repertoara već sekrećekrozne kolikopozorišnih koncepcija paralelno (od tradicionalne do novih umetničkih hrvsta, različitih praksi i procesa koji koriste multi-medijska načine izražavanja); insistira, otvara i osvetljava sporni pitanja u društvu, naglašavajući ulogu teatra u učestvovanju i normaliranju javne sfere; okuplja različite pozorišne grupe, truje umetnike kako i u institucionalne, tako i u alternativne teatarske scene.

Kao pozorište „kojemisli, govori i sporazume vase jezikombudućnosti“ (kao i kroz sećanja i čitanja paradigm prošlosti), okrenuto je istraživačkim praksama, ispitivanju granica pozorišnog razrađivanja i inovativnoj, mladalačkoj „otvorenoj“ sceni. BITEF teatar, širokog spektra programskih delatnosti, divergentnih koncepcija izvođenja u kojima ne preovlađuje nijedna paradigma i vertikalnih multikulturalnih sadržaja, ostaje i u četvrtoj deceniji postojanja privržen svojoj vertikali oko koje je i nastao – BITEF festivalu. BITEF teatar dejstvuje kreativno, angažovano i provokativno, kao interaktivni i interdisciplinarni prostor našeg grada, naše umetnosti, društva, kulture i vaninstitucionalnog obrazovanja.

Otvoreno je zapitan nad umetničkim praksama koje su napustile „homogena polja“ velike modernističke ideologije, nad autonomijom umetnosti, umetničkih medija i disciplina. Ukazuje na krhkost koherentnosti scenskog univerzuma, njegovih ponekad mekih i propustljivih granica, ili napetih do praska, pa čak i bolne potrebe za potpunom negacijom.

Problematizujući teme koje setiču pojedinci koji živii čini društvenu zajednicu, imazaciljemancipaciju i nadogradnju individuaka osamosvesnih jedinstvenih subjekata, čije svesno učešće, ličnizbori i napor konstruišu njihovu upotrebu kao građana de facto a ne de jure, kako u procesima sopstvenih tako i društvenih progresivnih transformacija.

BITEF teatar ne zagovara. BITEF teatar traga za ličnim i društvenim identitetom.

Svestan je prelomnih trenutaka kojima se proizvode različite istorijske i kulturne situacije tokom 20. i početkom 21. veka (od istorijskih avangardi, postavangarde, neoavangarde, konceptualnih i postmodernih umetnosti osamdesetih godina, ratne tranzicije i raspada socijalističke Jugoslavije, politizacije umetnosti, početka novog veka i globalne tranzicije), pogotovo u društvenom kontekstu naše dinamične i dramatične sredine. Još od osnivanja, veoma odgovorno, postojano, ali i hrabro – avanturistički, svedoči i prolazi kroz važne periode nacionalne istorije i specifične društvene i psihološke okolnosti. Ne samo da istražuje i afirmiše savremene umetničke prakse već i markira tačke sukoba, interaktivno senjima baveći.

Trudi se da ne bude zaveden u interpretacijama fenomena „velikog umetničkog dela“, ali ni u „rešenjima“ koja se nameću nakon potpune promene prirode umetničkih medija i oblika istraživanja. Gradi, istražuje značenja i mapira složene, različite, a često i konceptualno

suprotstavljene pravce promišljanja i umetničkih delovanja koja se proizvode ili pojavljuju u međuodnosu umetničkog dela i umetnosti, kulture i društva, a koji su najpogodniji kao okvir za idejnu sadržinu scenskog delovanja. BITEF teatar, u tom smislu, svakako ne predstavlja samo nastavak u razvoju autentičnog srpskog teatra, koji se formira negde između zapadne i istočne pozorišne produkcije i filozofije začete početkom 20. veka.

Pored organizacije prestižnog BITEFA – Beogradskog internacionalnog pozorišnog festivala, ovo pozorište razvija platforme za tzv. dvostruka čitanja u umetnosti (reprezentujuće – reprezentovano) kako krozgovorni, gestualni i teatar pokreta i tela, cirkuske i lutkarske predstave, ulične akcije i hepeninge, tako i kroz radio, internet i muzički teatar, kroz film, video itd.

Sopstvenim produkcijama, koprodukcijama sa institucijama iz Evrope i sveta, kao i kroz programe međunarodne razmene umetnika i edukacije i radionice (workshops) itd., BITEF teatar razvija aktivnu, savremenu i drugačiju umetničku scenu Beograda, kreativne vitalnosti i trajnog, produktivnog odjeka.

BITEF teatar traži, iznalazi i nudi drugačije pristupe i, u traganju za prirodom ljudskog društva i čoveka, postavlja pitanja, kreira i odražava društvene ustalasanosti. Obogaćuje savremenu društvenu stvarnost temama kojima se ranije nije bavila ili se bavila u tišoj formi.

Zadatak je odgovoran, zamaman i izazovan. Svake sezone, svake godine – nov i drugačiji.

Vesna Bogunović, umetnički sekretar

Napomena: Evangelička crkva – BITEF teatar u Beogradu, Biljana Mišić, UDK 725.822(497.11); 726.77(497.11). Idejni projekat za crkvu izradio je 1940. godine Oto Bartning (Otto Bartning, 1883–1959), jedan od najpoznatijih i najuticajnijih nemačkih arhitekata i teoretičara arhitekture dvadesetog veka. Prilikom realizacije Bartningove idejne skice za beogradsku evangeličku crkvu došlo je do izvesnog odstupanja. Kako je to bio običaj kada je reč o „uvezenim“ projektima, razrada nacrta izvedena je u beogradskom projektantskom birovu arhitekte Đorđa V. Staševskog. Radovi su otpočeli 20. avgusta 1940. godine, a izvodač je bilo tehničko preduzeće arhitekte Milana Sekulića. Temelji nove crkve svečano su osvećeni 20. oktobra iste godine. Zoran Manević, Arhitektura i politika (1937–1941), Zbornik za likovne umetnosti Matice srpske, br. 20, Novi Sad, 1984. Nakon Prvog svetskog rata, značajan broj objekata građen po projektu stranih autora potpisani su i od strane naših arhitekata koji su rukovodili njihovim izvođenjem. Ovakav vid saradnje predstavlja jedan od metoda širenja različitih evropskih uticaja u domaćoj sredini.

4.2. Repertoar Bitef teatra u 2020. godini

4.2.1. Godišnji plan programa rada Bitef teatra u 2020. usvojen na 8. sednici Upravnog odbora održanoj 20.12.2019. godine

Bitef teatar u 2020. godini planira uz redovno izvođenje repertoara i četiri premijere predstava, te organizaciju 54. Bitef festivala u septembru mesecu, što je u skladu s planom i programom predloženim na konkursu za izbor direktora Bitef teatara 2018. godine.

Ambicije i želje svih zaposlenih a posebno angažovanih u umetničkom delu Bitef teatra, kao i jasno definisane finansijske i organizacione mogućnosti za 2020. godinu, navele su Bitef teatar da se u repertoarskom smislu usredsredi na čvrsto povezivanje s poetičkom linijom Bitef festivala, kao i da odredi čvrstu definisanost repertoarskog zaštitnog znaka, te sve ostale karakteristike i zadatosti po kojima je Bitef teatar široko prepoznatljiv. Pre svega se to odnosi na koproducijsku regionalnu saradnju, angažman mladih autora, novih pozorišnih praksi i slično, kako ne bi odstupio od angažovanosti i aktuelnosti repertoara, koji ga čini prepoznatljivim u našoj sredini, ali i šire, kao i približava svim karakteristikama Bitef festivala iz kog je nastao.

Otud smatramo da predlog Plana rada i repertoara u punoj meri predstavlja simbiozu svih veza Bitef festivala i Bitef teatra, ali i temeljnih tačaka koje su utvrdili osnivači Bitef teatra.

Predstava 1 - KRETANjE, na osnovu književnog predloška - monologa Dimitrija Kokanova, biće izvedena početkom marta 2020. godine. Rediteljka Jovana Tomić kroz različite vizure istražuje i problematizuje pojам usamljenosti naspram samoće, želju, mogućnost i nemogućnost, težnju ka stvaranju zajednice - porodice, prijateljstva ili partnerstva. Na liniji sezone Bitef teatra 2019/20, Tomić nastavlja da razvija svoj osobeni formalizam, ovoga puta, u formi imerzivnog pozorišta - onog koje briše jasnu granicu između izvođača i publike.

Predstava 2 - SEKS, UMETNOST, KOMUNIZAM - premnjera: april/maj – Uokviru svog najnovijeg istraživačkog projekta, Bojan Ćorđev se bavi nasleđem dvadesetog veka iz perspektive tri revolucije koje su ga obeležile i promenile čovečanstvo. Artikulisane kroz figure: Margerit Diras, Oskara Daviča i Pjer Paolo Pazolinija. Promišljanjem njihovih dela, života i političkog angažmana nastaje vizuelni, jezički i izvedbeni tekst predstave. Ovaj projekat apsolutno je značajan za Bitef teatar iz perspektive onog što želimo da istražimo kao ključne elemente vremena u kojem je očito propuštena šansa za neki bolji svet-danas.

Predstava 3 - PREDSTAVA NEZAVISNE SCENE - premjera: oktobar - Predstava nezavisne scene podržana na internom konkursu za projekte nezavisne scene u Bitef teatru (rezultati konkursa biće objavljeni u januaru 2020. godine). Bitef svake godine organizuje konkurs za podršku projektima nezavisne scene, a dosadašnje iskustvo pokazuje da najuspešniji projekti sa ovog konkursa nalaze svoje mesto na redovnom repertoaru pozorišta, tako da je sasvim očekivano da i projekat koji sledi u ovom terminu bude uspešan. Posebno ćemo podršku usmeriti s obzirom na ostale projekte u sezoni na plesni repertoar.

Predstava 4 - R.U.R. - premijera: decembar - Postavljajući na scenu kulturnu naučno-fantastičnu igru Karella Čapeka iz 1920. godine, sada već značajni i priznati reditelj Nikola Zavišić i dramaturškinja Maja Pelević istražuju granicu čoveka kao apsolutnog vladara i vlasnika svih nematerijalnih i materijalnih dobara. Kroz spoj naučne fantastike, humora i pristupačnih dostignuća vremena u kome živimo, analizu rada Ilona Maski, hakerskih piratskih grupa i sam Čapekov tekst, autorski tim pokušava da pruži odgovor na pitanje da li je već kasno za čovečanstvo.

FILOZOFSKI TEATAR - projekat koji je duže vremena prisutan u kulturnoj i društvenoj javnosti od prošle godine je „na repertoaru“ Bitef teatra, što je verujemo pravo mesto s obzirom na suštinu ovog specifičnog kulturnoškog fenomena. Bitef teatar ima u svom habitusu polemičku nit, a filozofski teatar upravo na takav način tretira ozbiljne, značajne i izazovne teme našeg vremena.

BITEF FESTIVAL 2020 godine održaće su u septembru 54 put. Beograd će biti domaćin brojnim gostima iz zemlje, regionali i sveta prilikom još jednog susreta sa dometima avangardnog teatra danas. Posle jubilarnog festivala, koji je potvrdio definisanost, utemeljenost manifestacije, samostalnost i isključivanje svih umetničkih klišea, Bitef tim novim izdanjem predviđa produbljivanje poljaistraživanja, ponudom koja se pre svega odnosi na novitete iz domena Afričkog teatra, te nove inscenacije proverenih autora.

Značajno je da će Bitef festival, a samim tim i Bitef teatar u 2020. godini, biti domaćin Kongresa IETM.

Miloš Latinović
Direktor Bitef teatra

4.1.2. Realizacija usvojenog plana programa rada Bitef teatra

U protekloj sezoni je uspostavljen princip po kome Bitef teatar ulazi u dijalog sa izdanjem Bitef festivala kome prethodi i predstavlja neku vrstu njegove "produžene ruke" tokom cele godine i u lokalnom kontekstu

Bitef teatar je u 2020. godini oslonjen na koncepta dva izdanja Bitefa:

- 53. Bitefa, koji se, pod sloganom „Nastavimo iz početka”, bavio raspadom zajednice na svim nivoima i pokušajem definisanja alternativa za stanje u kome se nalazi naša civilizacija, istražujući elemente imerzivnosti u pozorištu, odnosno, one pozorišne forme u kojima se briše jasna granica između izvođača i publike.
- Pod sloganom „Na ivici“, repertoar se razvijao u odnosu na estetske i tematske fokuse Bitef festivala, odnosno - Bitef Prologa, kao i odloženog 54. festivalskog izdanja, koji se pod sloganom **Na ivici budućnosti** bavio pojmovima transhumanizma i posthumanizma. Na formalnom planu, akcenat je bio na eksperimentu sa dehumanizacijom izvođača na sceni, bilo kroz koreografske i druge forme, bilo kroz upotrebu robota, kiborga i avatara na sceni ili odsustvo živih izvođača.

Teatar je, u periodu od 1. januara do 11. marta 2020. godine radio u skladu sa Planom rada za 2020. godinu i ostvario sve planirane, ali i neplanirane, naknadno ugovorene aktivnosti.

Usled pandemije Covid-19 virusa i uvodenja vanrednog stanja, 11. marta 2020. godine, program je morao biti promenjen / prilagođen novonastalim uslovima a od septembra - u skladu sa Uredbom Republike Srbije o merama za sprečavanje i suzbijanje zarazne bolesti COVID-19

Od „Nastavimo iz početka“ do „Na ivici“, repertoar Teatra otvara pitanje mesta pozorišta u dvadeset prvom veku, njegove uloge i značaja u javnom dijalogu.

Nove tehnologije su preuzele mnoge od funkcija drugih, pa i umetničkih medija. Osobenosti savremenih načina komunikacije koje sobom nose nov doživljaj vremena, prostora i sveta uopšte su se odrazili i na teatar. Kultura i umetnost su, kao živi segmenti duhovnog identiteta, u uslovima najšire dostupnosti informacija, svakako u obavezi da svet saznaju na nov i osobit način, u skladu sa izmenjenim parametrima, vrednostima i jezikom. Pandemija korona virusa korona krize na celoj planeti ustanovila je društveni i kulturni život u njegovom primarnom obliku. Teatar je preseljen u digitalni prostor.

Uz promenjen i veoma zahtevne organizacione procese, publika je mogla da prati pozorišne predstave u sali, tek od septembra i to uz poštovanje strogih antipandemijskih mera koje je donela Vlada Republike Srbije a koje su podrazumavale i telesno / socijalno distanciranje. Kapacitet sale Bitef teatra je sveden na 47 od 177 mesta za publiku.

Teatar se našao pred pitanjem opstanka civilizacije. Virus i dalje „divlja“ i još uvek ne postoji odgovor. Da li ćemo opstatiti i živeti u vremenu korone, postoji li mogućnosti stvaranja drugačijeg sveta nakon pandemije korona virusa, da li je u pitanju intelektualna greška kod naše rase i da li je kapitalizam ipak najmoćniji virus, samo su neka od pitanja koje teatar otvara, suočavajući čoveka sa situacijom u svetu i da ukaže da nam kultura, koja pripada samo ljudskoj vrsti, nije naprosto data već da je čini sve što ljudi stvaraju.

Sledi Izveštaj o realizovanim programima Bitef teatra

4.2. Producije i koprodukcije Bitef teatra u 2020. godini

4.2.1. Producije premijerno izvedene u 2020.

- **BUĐENJE PROLEĆA / SPRING AWAKENING** (u okviru programa Mesec nezavisne scene u Bitef teatru)
Producija: Bitef teatar, Beograd, Srbija. Premijera: 21.01.2020, Bitef teatar, Beograd, Srbija
- **RETANJE / MOVEMENT**
Producija: Bitef teatar, Beograd, Srbija. Premijera: 03.03.2020, Bitef teatar, Beograd, Srbija
- **IZGUBLJENI PEJZAŽI / LOST LANDSCAPES**
Producija: Bitef teatar, Beograd, Srbija, u okviru višegodišnjeg projekta Bitef dens kompanija. Premijera: 16.10. 2020, Bitef teatar, Beograd, Srbija

4.2.2. Producije premijerno izvedene pre 2020.

- **M.I.R.A. (trideseti rođendan teatra)**
Producija: Bitef teatar, Beograd, Srbija. Premijera: 3. mart, 2019, Bitef Teatar, Beograd, Srbija
- **PROSTOR ZA REVOLUCIJU (u okviru višegodišnjeg projekta Bitef Dance Company)**
Producija: Bitef teatar, Beograd, Srbija, Premijera 03.03.2018.

4.3. Koprodukcije

4.3.1. Koprodukcije premijerno izvedene 2020.

Nije bilo koprodukcijskih premijera u 2020.

4.3.2. Koprodukcije premijerno izvedene pre 2020.

- **GRADOVI KOJIH VIŠE NEMA / REMEMBERING CITIES THAT NO LONGER EXIST**
Producija: BITEF TEATAR, Beograd, Srbija i DORKYPARK, Berlin, Nemačka. Premijera 01.10. 2019, Bitef teatar, Beograd, Srbija
- **LEPA BRENA PRODŽEK / LEPA BRENA PROJECT**
Producija: BITEF TEATAR, Beograd, Srbija i FLYINGER, Novi Sad, Srbija
Koprodukcija: SCHLACHTHAUS THEATER BERN, Švajcarska. Uz podršku: Ministarstva kulture i informisanja Republike Srbije i Fonda za otvoreno društvo. Blok premijera: 18, 20, 21 i 22.12.2019, Bitef teatar, Beograd, Srbija
- **SPROVOD U TEREZIJENBURGU / TEMETÉS TERÉZVÁROTT**
Producija: Bitef teatar, Beograd, Srbija/Pozorište / Színház Kosztolányi Dezső, Subotica, Srbija. Premijere: 31.10. 2018, Bitef teatar, Beograd, Srbija i 06.11.2018, Kosztolányi Dezső Színház
- **SEVEROISTOK / NORDOST**
Producija: Bitef teatar, Beograd, Srbija/BEOART, Beograd, Srbija. Premijera: 14.04. 2018, Bitef teatar, Beograd, Srbija

4.4. Posebniprogrami

4.4.1. Posebniprogrami u Bitef teatru

- Digitalno izdanje filozofskog teatra - Smislimo svet iz početka
- Nastavimo iz početka - Trougao - (iz)vanredna plesna scena
- Bitef prolog 2020

4.4.2. Posebni program van Bitef teatra

- Multimedijalna izložba – Rođendanski poklon Bitef teatru - Verzija 2.0, Izložba plakata Bitef teatra
- Multimedijalna izložba: I dalje u zaveri sa pozorišnim duhom
- Promocija / prezentacija Digitalnog portala Bitef teatra

4.5. Gostovanja u Bitef teatru

15.01.2020.

Mesec nezavisne scene u Bitef teatru. Iza zatvorenih vrata / No exit, produkcija: Udruženje Putujući glumac, Beograd, Srbija

16.01

Mesec nezavisne scene u Bitef teatru, Vrtenje – esej u pokretu, produkcija: Udruženje Umetnička utopija i Hleb Teatar, Beograd, Srbija

23.01.2020.

Promocija knjige, Saša Brajović: *Ljilo Davičo – Fragmenti života*, izdavač: Clio (Klepsidra), Beograd, Srbija

24.01.2020.

Mesec nezavisne scene u Bitef teatru, Bol, autorskiprojekat Mile Manojlović, Beograd, Srbija

25.01.2020.

Mesec nezavisne scene u Bitef teatru, Kiss, produkcija: Udruženje građana Otvoreni Krug, Novi Sad, Srbija

24.01.2020.

Mesec nezavisne scene u Bitef teatru, Nana. autorskiprojekat Milene Božić, Beograd, Srbija

28.01.2020.

Mesec nezavisne scene u bitef teatru, Krik, produkcija: Krik teatar, Kragujevac, Srbija

31.01-01.02. 2020,

Mesec nezavisne scene u Bitef teatru, In him we trust / U njegaverujemo, performansautorke Ivane Ivković, Beograd, Srbija,

01.02.2020.

Mesec nezavisne scene u Bitef teatru, Kiri iKlodell, produkcija: Puls teatar, Lazarevac FilmskaprodukcijaTerirem, Lazarevac, Srbija

05.02.2020.

Mesec nezavisne scene u Bitef teatru, #Manifesto, produkcija: Ex-teater – društvo za transdisciplinarnogledališće, Ljubljana, Slovenija

14.02.2020.

Mesec nezavisne scene u Bitef teatru, Niko iništa, produkcija: Tri groša, Beograd iPuls teatar, Lazarevac, Srbija,

19.02.2020.

Mesec nezavisne scene u Bitef teatru, Majke (premijera), produkcija: Hleb Teatari UdruženjeUmetničkautopija, Beograd, Srbija,

27.02.2020.

Promocija časopisa, Scena 3/4 -2019, saradnja: Bitef teatar, Beogradi Sterijino Pozorje, Novi Sad, Srbija,

14.06.2020.

4. Dani Smiljane Mandukić, Fleš mob: Trgovi plešu, produkcija: HlebTeatar, Beograd, Srbija

28.10.2020.

24. Festival koreografskih minijatura – *Testiraj se na igru*. Revijalni program

Deo mene i ja (premijera) i Vita Brevis (premijera), produkcija: Udruženje baletskih umetnika Srbije – UBUS, Beograd, Srbija

04.11. 2020.

Deo mene i ja i Vita Brevis

Producija: Udruženje baletskih umetnika Srbije – UBUS, Beograd, Srbija

4.6. Bitef Prolog

12.09.2020

Promocija knjige:

ČEKAJUĆI BITEF / WAITING FOR BITEF, Vera Konjović

Svečano otvaranje:

Performans „0”, Cirkusfera

Glavni program:

DOLINA JEZE / UNCANNY VALLEY, Stefan Kaegi, Münchner Kammerspiele, Rimini Protokoll, Nemačka

(2 igranja)

Emitovanje na RTS2 kanalu

Susreti sa autorima:

DOLINA JEZE, Stefan Kaegi i Milena Bogavac, UNCANNY VALLEY

13.09.2020

Glavni program:

BIITI ARIJELA F / BE ARIELLE F, Simon Sen, Companie Simon Sen, Švajcarska (3 igranja)

Filozofski Teatar:

NA IVICI BUDUĆNOSTI, Svetlana Slapšak i Maja Pelević

Panel diskusija:

NA IVICI NOVE POZORIŠNE SEZONE/ ON THE EDGE OF THE NEW THEATRE SEASON, moderatori: Aleksandar Brkić i Jelena Knežević

14.09.2020

Susreti sa autorima: BITI ARIELA F / BE ARIELLE F, Simon Senn i Milena Bogavac /

,

Bitef Polifonija

IGRA ZA ŽIVOT BITEF POLIFONIE 2020

Predavanje

DIGITALNI RAZGOVOR O ANALOGNOJ UMETNOSTI / DIGITAL DISCUSSION ABOUT ANALOGUE ART Erika Fischer Lichte i Ivan Medenica

4.5. Nekoliko reči o dva višegodišnja projekta Bitef teatra

4.5.1. Mesec nezavisne scene u Biitef teatru

Bitef teatar od nastanka bio pozorište koje je okupljalo oko sebe mnogobrojne stvaraoce i pozorišne trupe sa alternativne teatarske scene. Svikoju je Bitezteatarstvarali unjenjem radili, kreirali su prostor ideja, buđenja i novih teatarskih izraza na šojsredini. Baš taj „bitefovski“ nekonformizam privlačio je umetnike - istraživače, čiji rad predstavlja iskorak iz tradicionalnih i utvrđenih granica umetničkog izraza i razmišljanja, razvijajući takopotpuno novi drugačiji umetnički kuskus cenu našem gradu i u oblasti pozorišta.

Na toj platformi razvila se ideja da organizujemo Mesec nezavisne scene u Bitef teatru. U okviru ovog programa publici su i biće predstavljane trupe i umetnici, čiji se rad uspešno odvija van osnovnih tokova repertoarskog pozorišta, a koji određuju jednu od mogućih smernica razvijanja pozorišnog jezika savremenog teatra.

Projekat je pokušaj beleženja raznorodnih događanja u vaninstitucionalnom pozorištu, među umetnicima istraživačima, koji nastupaju produkcijom i programski samostalno, te ne podležu repertoarskim uzusima međinstrim teatra. Žanrovske, stilske i jezičke drugačije, ove predstave, formalno i tematski ukazuju na široki opseg pozorišnog istraživanja u našoj pozorišnoj zajednici: od cirkusa do psihorealizma, od standup nastupa do revolucionarnih formalnih iskoraka na polju performativnog. Krećući se u prostoru koji ne podleže tokovima zadate kulturne politike, one često izmiču autocenzuri i bave se stvarnošću problematizujući realni puls društvene klime. Kao takve, nezaobilazne su u repertoarskom toku Bitef teatra, koji se trudi da razvija raznorodnost i složenost alatki pozorišnog izraza.

Od ove godine projekat je realizovan u sklopu novog koncepta Bitef teatra koji podrazumeva intenzivnije povezivanje sa temama i estetikama koje obraduje festival Bitef.

Repertoar je u januaru i februaru 2020. godine (sa početkom u decembru 2019, Aps Art sa predstavom Raw Play- Igra sa 6 života), bio otvoren za gostovanje trupa i umetnika sa takozvane nezavisne regionalne pozorišne scene i bitefovskoj publici su se predstavili: Udrženje Putujući glumac sa inscenacijom Sartrove drame Iza zatvorenih vrata; Hleb Teatar sa predstavom Vrtenje – eseji u pokretu; Budjenje proleća Mlade Bitef dens kompanije; muzički performans Bol autorke Mile Manojlović, Kiss komični muzikal trupe Otvoreni krug iz Novog Sada, Nana monodrama Milene Božić po Zolinom romanu, predstava Krik Krik teatra iz Kragujevca, Kiri i Klodel Puls teatra iz Lazarevca, Ex-teater – društvo za transdisciplinarno gledalište, Ljubljana (Slovenija), #Manifesto, beogradski teatar Tri grša i lazrevački Puls teatar u koprodukciji: Niko i ništa, premijerno izvođenje predstave Majke, Hleb Teatra i Udrženja Umetnička utopija iz Beograda i osmočasovni performans In him we trust (U njega verujemo) autorke Ivane Ivković u kom učestvuje više od četrdeset muških izvođača.

Opširnije o svakom programu u delu repertoarskog izveštaja: Gostovanja u Bitef teatru.

4.5.2. Bitef dens kompanija

Bitef dens kompanija osnovana je 2009. godine kao prva trupa savremene igre u Srbiji koja je vezana za jednu instituciju kulture i koja je omogućila da publika tokom cele pozorišne sezone može da prati kvalitetan plesni teatar. Tokom osam godina postojanja Bitef dens kompanija je realizovala čak dvadeset šest plesnih produkcija i preko sto gostovanja u zemlji i svetu (Slovenija, Hrvatska, Crna Gora, Poljska, Švedska, Mađarska, Japan, Bosna i Hercegovina, Makedonija...). Kompanija je ostvarila saradnju sa nekim od najeminentnijih domaćih, regionalnih i evropskih koreografa, poput Gaja Vajcmana, Roni Haver, Jasmin Vardimon, Isidore Stanišić, Edvarda Kluga, Matjaža Fariča, Dalije Aćin Thelander, Zorana Markovića, Maše Kolar, Branka Potočana, Lea Mujića itd.

Predstave Mirisi cimeta, Otelo, Božanstvena komedija, Carmen u 4 runde, Alfa bojsi, Yesterday, Don Žuan, Ptice, Magbet (2017)..., doprinele su da se formira nova publika koja redovno prati plesni repertoar, a otvorena je i plesna scena za decu koja ima za cilj da najmlađoj publici približi umetnost igre (Pepejuga, 2017).

Bilans rada Bitef dens kompanije nakon osam godina čini veliki broj nagrada – čak dvadeset tri. Od toga – tri nagrade „Dimitrije Parlić“, koreografima Edvardu Klugu, Jasmin Vardimon i Milošu Isailoviću, devet nagrada igračima kompanije za plesne interpretacije, nagrade na

festivalima za predstave u celini, kao i dve Specijalne nagrade za inovativni pristup u savremenom plesnom teatru koreografinjama Isidori Stanišić i Daliji Aćin Thelander.

O Mladoj Bitef dens kompaniji:

Mlada Bitef dens kompanija aktivna je od septembra 2018. godine, a njen rad baziran je na plesnim produkcijama za decu i mladu publiku. Čine je učenici/e trećeg i četvrtog razreda Srednje baletske škole „Lujo Davičo“, prevashodno sa Odseka za savremenu igru.

Rad na predstavama Bitef teatra pruža ovim igračima prostor za dragocenu scensku praksu, odnosno predstavlja sponu između njihovog procesa obrazovanja i budućeg profesionalnog bavljenja teatrom.

Za dve godine rada Mlada Bitef dens kompanija realizovala je četiri plesne produkcije: *Pepeljuga*, *Put oko sveta*, *Carevo novo odelo* i *Zašto ti?*

Jelena Kajgo

Honorarna saradnica BITEF teatra

Autorka i voditeljka projekta

..

Opširnije o projektima Bitef dens kompanije u repertoarskom izveštaju.

4.5.3. Izdanja Bitef teatra

Bitef teatar, pored kataloškog izdanja koje prati svaki Bitef festival, povremeno, kada se za to steknu uslovi ostvari svoje izdanje i tokom sezone. Ove godine je to knjiga Vere Konjović, Čekajući Bitef, koja je pripremana dve godine.

Više o ovom izdanju u segmentima Programski deo i Bitef prolog, jer je knjiga prezentovana u okviru ovog programa, pred njegovo Svečano otvaranje.

4.6. Broj programa, igranja i gledalaca za predstave koje su održane u i van Bitef teatra

Broj programa = $9+4+6+16+14=49$

- Broj produkcija i koprodukcija koje su održane u Bitef teatru tokom 2020 = $(5+4)=9$
 - o Producija=3+2=5
 - premijernoizvedene u 2020=3
 - premijernoizvedene pre 2020=2
 - o Koprodukcija=4
 - premijernoizvedene u 2020=0
 - premijernoizvedene ih pre 2020=4
- Broj produkcijskih programa Bitef teatra koji su gostovali= $(2+2)=4$
 - o Producije premijernoizvedene 2020=2
 - u Beogradu=1
 - u Srbiji=1
 - van Srbije=0
 - o Producije premijernoizvedene ne pre 2020=2
 - u Srbiji=2
 - van Srbije=0
- Broj koprodukcijskih programa Bitef teatra i partnera, koji su gostovali= $(2+4)=6$
 - o Koprodukcije premijernoizvedene 2020=2
 - o Koprodukcije premijernoizvedene ne pre 2020=4
 - u Srbiji=3
 - van Srbije=1
- Broj programa koji su gostovali u Bitef teatru= $(10+5+1)=16$
 - o iz Beograda=10
 - o iz Srbije=5
 - o iz inostranstva=1
- Posebni programi= $11+3=14$
 - o Posebni programi u Bitef teatru= $1+1+9=11$
 - Digitalno izdanje filozofskog teatra - Smislimo svet iz početka=1
 - Nastavimo iz početka - Trougao - (iz)vanredna plesna scena=1
 - Bitef prolog 2020=9
 - o Posebni program van Bitef teatra= $1+1+1=3$
 - U Beogradu=3
 - Multimedijalna izložba – Rođendanski poklon Bitef teatru - Verzija 2.0, Izložba plakata Bitef Teatra =1
 - Multimedijalna izložba: I dalje u zaveri sa pozorišnim duhom=1
 - Promocija / prezentacija Digitalnog portala Bitef teatra=1

Broj igranjaprograma = $23+20+18+27=88$

- o Broj igranja programa koji su održani u Bitef teatru= $16+7=23$
 - o igranjaproducija=16
 - premijernoizvedenih u 2020 =12
 - premijernoizvedenih pre 2020=4
 - o igranjakoproducija u Bitef teatru=7
 - premijernoizvedenih u 2020=0
 - premijernoizvedenih pre 2020 =7
- o Broj igranja predstava/projekata Bitef teatra na gostovanjima= $9+12=20$

- Broj igranjaproducija=6+3=9
 - premijernoizvedenih u 2020=(4+2)=6
 - 4 u Beogradu
 - 2 u Srbiji -
 - premijernoizvedenihpre 2020=3
 - 3 u Srbiji
- Broj igranjakoproducija=12
 - premijernoizvedenih u 2020=0
 - premijernoizvedenihpre 2020= 5+7=12
 - u Srbiji=5
 - u inostranstvu=7
- Broj igranja programa koji su gostovali u BITEF teatru=12+5+1=**18**
 - iz Beograda=12
 - iz Srbije=5
 - iz inostranstva=1
- Posebniprogrami=24+3=**27**
 - Posebni programi u BITEF teatru:=4+5+15=24
 - Digitalno izdanie filozofskog teatra - Smislimo svet iz početka=4
 - Nastavimo iz početka - Trougao - (iz)vanredna plesna scena=5
 - BITEF prolog 2020=15
 - Izdanje: ČekajućiBITEF – (podaci su izraženi u segmentu BITEF prolog, obzirom da je izdanje predstavljenokao deo programa BITEF prologa)
 - Posebni program BITEF teatra izvedeni van BITEF teatra: 3
 - U Beogradu=3
 - Multimedijalna izložba – Rođendanski poklon BITEF teatru - Verzija 2.0, Izložba plakata BITEF teatra =1
 - Multimedijalna izložba: I dalje u zaveri sa pozorišnim duhom=1
 - Promocija / prezentacija Digitalnog portala BITEF teatra=1

Od toga u BITEF teatru=23+18+24=75

Broj gledalaca=5.041+1.679+29.661=36.381

1. Broj gledalaca na produkcijama i koprodukcijama koje su održane u 2020=1.974+3.067=5.041****

1.1. Broj gledalacana produkcijama=883+1.091=1.974

1.1.1. Broj gledalacana premijerno izvedenim u 2020=700+183=883

Od toga

- Broj gledalacanaprogramimaizvedenim u BITEF teatru=700
- Broj gledalacana programima BITEF teatra koji su gostovali =33+150=183
 - u Beogradu=33
 - u Srbiji=150
 - van Srbije=/

1.1.2. Broj gledalacana premijerno izvedenim pre 2020=1.091

Od toga

- Broj gledalacanaprogramimaizvedenim u BITEF teatru=291
- Broj gledalacana programima BITEF teatra koji su gostovali =800
 - u Beogradu=/
 - u Srbiji=800
 - van Srbije=/

1.2. Broj gledalacanakoproducijama=3.067

1.2.1. Broj gledalacanapremijernoizvedenimkoproducijama u 2020= /

1.2.2. Broj gledalacanapremijernoizvedenimkoproducijama pre 2020=1.306+1.761=3.067

Od togabroj gledalacanakoproducijama:

- Izvedenim u BITEF teatru=1.306

- koje su gostovale=896+856=1.761

- u Beogradu=/
- u Srbiji=896
- van Srbije=865

Ukupno Stavka 1=2.297+33+1.846+865=5.041

- Broj gledalaca Bitef teatru=700+291+1.306=2.297
- Broj gledalacana gostovanjima Bitef teatra u Beogradu=33
- Broj gledalacana gostovanjima Bitef teatra u Srbiji=150+800+896=1.846
- Broj gledalacana gostovanjima Bitef teatra van Srbije=865

3.Broj gledalaca na programima koji su gostovali u BITEF teatru=1.259+339+81 =**1.679**

- iz Beograda=1.259
- iz Srbije=339
- iz inostranstva=81

4. Broj gledalacana posebnim programima BITEF teatra=28.604+1.057=**29.661**

4.1. Broj gledalaca BITEF teatru:=11.413+1.233+15.958=28.604

- Digitalno izdanje filozofskog teatra - Smislimo svet iz početka=11.413
- Nastavimo iz početka - Trougao - (iz)vanredna plesna scena=1.1233
- BITEF prolog 2020=15.958

4.2. Broj gledalacana posebnim programima BITEF teatra izvedenim van BITEF teatra:=1.057

- U Beogradu=1057
 - Multimedijalna izložba – Rođendanski poklon BITEF peatru - verzija 2.0, izložba plakata BITEF teatra
 - i Multimedijalna izložba: I dalje u zaveri sa pozorišnim duhom=1007
 - Promocija / prezentacija Digitalnog portala BITEF teatra=50

Od toga Ukupno (stavke 1-4)

- u BITEF teatru=700 (produkcije)+291 (produkcije izvedene pre 2020)+1.306 (koprodukcije izvedene pre 2020)+1.679 (gostovanja u Teatru)+12.646 (posebni program na YouTube kanalu Teatra) +15.958 (BITEF prolog)=32.580
- Na gostovanjima u Beogradu=33+1057=1090
- Na gostovanjima u Srbiji=150+800+896=1.846
- Na gostovanjima van Srbije=865

Ukupnogledalaca=36.381

5. Broj gledalaca na festivalima =**1.695**

Produkcije

Broj programa=3(3 u Srbiji)

Broj igranja programa: 5 (5 u Srbiji)

Broj gledalaca: 780 (780 u Srbiji)

Koprodukcije

Broj programa: 1 (1 u Srbiji van Srbije)

Broj igranja programa: 5 (3 u Srbiji, 2 van Srbije)

Broj gledalaca: 915 (780 u Srbiji 135 van Srbije)

4.7. Broj programa, igranja i gledalaca za predstave koje su održane u i van Bitef teatra – Tabelarni prikaz

Producije Bitef teatra premijerno izvedene u 2020.			Br igr u Bitef teatru	Broj igr u Bg-u	Broj igr u Srbiji	Broj igr van Srbije	Ukupno	Brj gled u Bitef teatru	Broj gled u Bg-u	Broj gl u Srbiji	Broj gl van Srbije	Ukupno
1	Buđenje proleća (u okviru programa Mesec nezavisne scene u Bitef teatru i projekta Bitef dens kompanija) Trajanje: 60'	Producija: Bitef teatar, Beograd, Srbija Premijera: 21.01.2020, Bitef teatar	2	1	/	/	3	219	33	/	/	252
2	Kretanje (tridesetiprv rođendan teatra) Trajanje: 90' Publika se kreće kroz različite prostore Bitef teatra	Producija: Bitef teatar, Beograd, Srbija Premijera: 03.03.2020. Bitef teatar.	7		2		9	245		150		395
3	Izgubljeni pejzaži / Lost landscapes (u okviru projekta Bitef dens kompanija) Trajanje: 78'	Producija: Bitef teatar, Beograd, Srbija Premijera: 16.10. 2020, Bitef teatar Sponzori: Kompanija Epson, McCann Beograd , TO Šid, Alma Quattro, The Black Turtle	3	3			6	236				236
	UKUPNO	Programa: 3	12	4	2		18	700	33	150		883
		Igranja: 18										
		Gledalaca: 883										

	Producije bitef teatra premijerno izvedene pre 2020.			Br igr u Bitef teatru	Broj igr u Bg-u	Broj igr u Srbiji	Broj igr van Srbije	Ukupno	Brj gled u Bitef teatru	Broj gled u Bg-u	Broj gl u Srbiji	Broj gl van Srbije	Ukupno
1	M.I.R.A. (trideseti rođendan teatra) Trajanje: 90'	Producija: Bitef teatar, Beograd, Srbija Premijera: 3. mart, 2019, Bitef teatar	2			2		4	202		550		752
2	Prostor za revoluciju (dvadesetdeveti rođendan Bitef teatra i u okviru projekta Bitef dens kompanija) Trajanje: 60'	Producija: Bitef teatar, Beograd, Srbija Premijera 03.03.2018.	2			1		3	97		250		347
	UKUPNO	Programa: 2	4		3		7	291		800		1091	
		Igranja: 7											
		Gledalaca: 1091											

	Koprodukcije bitef teatra premijerno izvedene pre 2020.			Br igr u Bitef teatru	Broj igr u Bg-u	Broj igr u Srbiji	Broj igr van Srbije	Ukupn o	Brj gledu Bitef teatru	Broj gledu Bg-u	Broj gl u Srbiji	Broj gl van Srbije	Ukupn o
1	Gradovojihvišenem al Remembering cities that no longer exist Trajanje: 95'	Producija: Bitef teatar, Beograd, Srbija i Dorkypark, Berlin, Nemačka .	Premijera 01.10. 2019, Bitef teatar	3				3	339				339
2	Lepa Bren Prodžekt / Lepa Bren Project Sponzori: MasterCard, Opel, Textil (textilue.rs), REDA Milano, McCann Beograd Trajanje: 90'	Producija: Bitef teatar, Beograd, Srbija i Flyinginger, Novi Sad, Srbija Koproducija: Schlachthaus Theater Bern, Švajcarska Uz podršku: Ministarstva kulture i informisanja Republike Srbije i Fonda za otvoreno društvo	Blok premijera: 18, 20, 21 i 22.12.2019, Bitef teatar	7		3	7	17	967		780	865	2612
3	Sprovod u Terezijenburgu / Temetés Terézvárott Trajanje:	Producija: Bitef teatar, Beograd, Srbija i Pozorište / SzínházKosztolán yiDezső, Subotica, Srbija	Premijere:3 1.10. 2018, Bitef teatar 06.11.2018, Kosztolányi DezsőSzính áz			1		1			36		36
4	Severoistok / Nordost Trajanje: 60'	Producija: Bitef teatar i Beoart, Beograd, Srbija	14.04. 2018, Bitef teatar			1		1			80		80
UKUPNO	Programa: 4		7		5	7	19	1306			896	865	3067
	Igranja: 19												
	Gledalaca: 3067												

GostovanjaBitef teatra

	Datum gostovanja	Predstava	Mesto igranja u Beogradu	Mesto igranja u Srbiji	Mesto igranja van Srbije	Festival	Br igr	Br gled
1	22.01.2020	M.I.R.A.		Kraljevačko pozorište, Kraljevo			1	200
	23.09.2020.			Teatar u tvrđavi, Smederevo		Festival teatar u tvrđavi	1	350
2	08.02.2020,	Sprovod u Terezijenburgu / TemetésTerézvárott		Pozorište Kosztolányi Dezső / Kosztolányi Dezső Színház, Subotica	Srpsko Narodno Pozorište (Scena: Pera Dobrinović		1	36
3	07.03.2020.	Severoistok / Nordost					1	80
4	09.03. 2020.	Budjenjeproleća	Dom kulture Studentski Grad (Velika scena)				1	33
5	23.06.2020.	Prostor za revoluciju		Teatar u tvrđavi, Smederevo		Festival Teatar u tvrđavi, Smederevo	1	350
	05.06.2020.			Na otvorenom prostoru u Kineskoj četvrti, Novi Sad		47. Internacionalni festival alternativnog i novog teatra, INFANT	1	250
6	27.09.2020.	Kretanje		Srpskonarodno pozorište Mala scena		65. Sterijinopozorje (Stvarnost – čudnija od mašte),	1	150
7	28.09.2020.						2	
8	25.09.2020.	Lepa Brena Project		Centar za kulturu Smederevo		Teatar u tvrđavi, Smederevo	1	400
	03.10.2020.			Narodno pozorište Novi Sad Mala scena		65. Sterijino Pozorje (Stvarnost – čudnija od mašte)	1	250
	07.10.2020.			Šabačko pozorište		5. Pozorišno proleće	1	130
	26.01.2020.				Schlachthaus Theater, Bern, Švajcarska		1	100
	30.01.2020.				Schlachthaus Theater, Bern, Švajcarska		1	90
	31.01.2020.				Schlachthaus Theater, Bern, Švajcarska		1	80
	01.02.2020.				Schlachthaus Theater, Bern, Švajcarska		1	130
	02.02.2020.				Helse Kulturverein		1	300
	21.02.2020.				Dvorana Park, Herceg Novi, CG	51. PRAZNIK MIMOZE 2020	1	120
	21.11.2020.				Brčkom BIH	37. S1usreti pozorišta u Brčkom; BIH	1	15 (samo za članovežirija)
	UKUPNO	Programa8						
		Igranja20						
		Publike 3.084						

	Gostovanja u Bitef teatru			Gosti					
	Progem/ Manifestacija	Nazivdogadaja	Datum gostovanja	Iz Beograda	Iz Srbije	Iz inostranstva	Broj gl. gosti iz Bg-a	Broj gl. gosti iz Srbije	Broj gl. gosti iz inostr.
1.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Iza zatvorenih vrata / No exit	15.01.	Udruženje Putujućiglumac, Beograd, Srbija			95		
2.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Vrtenje – Esej u pokretu	16.01.	Udruženje umetničkautopijai Hleb Teatar, Beograd, Srbija			18		
3.	Promocijajknjige	Saša Brajović: LujoDavičo – Fragmentiživota	23.01.	Izdavač: Clio (Klepsidra) Beograd, Srbija			40		
4.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Bol	24.01.	Autorskiprojekat Mile Manojlović, Beograd, Srbija			104		
5.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Kiss	25.01.		Udruženje građanaOtvoren ikrug Novi Sad, Srbija			36	
6.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Nana	27.01.	Autorski projekat Milene Božić, Beograd, Srbija			69		
7.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Krik	28.01.		Krik teatar, Kragujevac, Srbija			157	
8.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	In him we trust (u njegaverujemo)	31.01-01.02.	Performansautorke Ivane Ivković, Beograd, Srbija			360		
9.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Kiri i Klodel	01.02.		Puls teatar, Lazarevac i Filmska produkcija Terirem, Srbija			180	
10.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	#Manifesto	05.02.			Ex-teater – Društvo za transdisciplinarno gledališće, Ljubljana, Slovenija			81
11.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Niko iništa	14.02.		Tri groša, Beograd i Puls teatar, Lazarevac, Srbija			116	
12.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Majke (premijera)	19.02.	Hleb Teatar i Udruženje Umetničkautopija, Beograd, Srbija			159		
13.	Promocijačasopisa	Scena 3/4 -2019	27.02.		Bitef Teatar, Beograd i Sterijino pozorje, Novi Sad, Srbija			30	
14.	4. Dani Smiljane Mandukić	Fleš mob Trgovi plešu	14.06	Hleb Teatar, Beograd, Srbija			56		
15.	24. Festival koreografskih minijatura – Testiraj se na igru. Revijalni program.	Premijera Deo mene i ja	28.10.	Udruženje baletskihumetnikaSrbije – UBUS, 2020, Beograd, Srbija			93		
16.		Premijera Vita Brevis	28.10.						
17.		Deo mene i ja	04.11.				85		
18.		Vita Brevis							
	UKUPNO	Programa 16		12	5	1	1259	339	81
		Izvodjenja=18		Izvodjenja=18				Gledalaca=1679	

Programi izvedeni van Bitef teatra							
Broj programa	Program	Autori/ke	Datum izvođenja	Broj izvođenja	Broj gledalaca	Napomena	Partner i prostor
1	Multimedijalna izložba – Rođendanski poklon Bitef teatru, verzija 2.0 - Izložba plakata Bitef teatra (selekcija Nataša Matović)	Nataša Matović (Univerzitetska biblioteka „Svetozar Marković“)	20.02.2020. Još uvek u toku	1	1007	Univerzitetska biblioteka „Svetozar Marković“	
1	Multimedijalna izložba I dalje u zaveri sa pozorišnim duhom	VesnaBogunović,JelenaStojanović (Bitef teatar)	20.02.2020. Još uvek u toku	1		Galerija Univerzitetske biblioteke Svetozar Marković	
1	Promocija / prezentacija Digitalnog portala Bitef teatra digitalnibitefteatar.unilib.rs	VesnaBogunović (Bitefteatar); AdamSofronjević (Univerzitetskabiblioteka „SvetozarMarković“); JelenaStojanović, (Bitefteatar); DraganaJanković (Univerzitetskabiblioteka „SvetozarMarković“).	20.02.2020.	1	50	Bulevar kralja Aleksandra 71, Beograd	
3	UKUPNO	Programa: 3		3	1057		
		Igranja: 3					

		Gledalaca=1679		18 (12 iz Beograda+5 iz Srbije+1 iz inostranstva)		1679 (izBeograda=1259 + iz Srbije=339 + van Srbije=81)
--	--	----------------	--	---	--	---

Posebni programi

		Gledalaca: 1.057					
Programi izvedeni na youtube kanalu Bitef teatra							

Broj programa	Program	Učesnici/e	Datum izvođenja	Broj izvođenja	Broj gledalaca	Napomena
1	Digitalno izdanje filozofskog teatra - Smislimo svet iz početka	Srećko Horvat (Hrvatska) i Oliver Frlić (Hrvatska)	09.04.	1	5268	Program je realizovan u formi emisija na YouTube kanalu Bitef teatra
		Maja Pelević i Anja Suša (Srbija, Švedska)	16.04.	1	2568	
		Srećko Horvat i Milo Rau (Švajcarska)	23.04.	1	2634	
		Maja Pelević i Štefan Kegi	30.04.	1	943	
		Ukupno 1		4	11.413	
2	Nastavimo iz početka - Trougao - (iz)vanredna plesna scena	Dunja Jocić (Srbija), Saša Božić (Hrvatska) i Isidora Stanišić (Srbija)	16.05.	1	369	Program je realizovan u formi emisija na YouTube kanalu Bitef teatra
		Dalija Aćin Thelander, Bojana Mladenović i Marijana Cvetković (Beograd, Srbija)	23.05.	1	301	
		Dragana Alfirević (Slovenija), Biljana Tanurovska Kjulavkovski (Makedonija) i Sonja Pregrad (Hrvatska)	30.05.	1	216	
		Iztok Kovač (Ljubljana, Slovenija), Miloš Isailović i Andelija Todorović (Beograd, Srbija)	06.06.	1	153	
		Dragana Bulut (Berlin, Nemačka), Ana Vujanović (Nemačka) i Bojana Cvejić (Brisel, Belgija)	13.06.	1	194	
		Ukupno 2		5	1233	
	UKUPNO 1+2	Programa: 2		9	12.646	
		Igranja: 9				
		Gledalaca: 12.646				

Bitef prolog 2020 12 -14.09.2020.						
Broj programa		Program	Datum izvođenja	Broj izvođenja	Broj gledalaca	Napomena

1	Promocijajknjige	Čekajući Bitef / Waiting for Bitef , Vera Konjović, Beograd, Srbija	12.09.2020	1	30	
1	Svečanootvaranje	Performans „0”, Cirkusfera , Beograd, Srbija	12.09.2020	1	250	
1	Glavni program	Dolina jeze / Uncanny Valley , Stefan Kaegi, MünchnerKammerspiele and Rimini Protokoll, Munich, Berlin, Nemačka	12.09.2020	1	244	
	Emitovanjena RTS2 kanalu		12.09.2020.		13.672	Na RTS2
			13.09.2020	3	726	
1	Glavni program	Biti Arijela F / Be Arielle F , Simon Senn Compagnie Simon Senn, Ženeva, Švajcarska	14.09.2020	3	716	
1	Susretisaautorima	Dolina jeze / Uncanny Valley Stefan Kaegi i Milena Bogavac	12.09.2020	1	50	
		Biti Ariela F / Be Arielle F Simon Senn i Milena Bogavac	14.09.2020	1		
1	Bitef Polifonija	Igra za život Bitef Polifonije 2020 / Bitef Polyphony 2020 The play for Life , Beograd, Srbija	13.09.2020	1	80	1
1	Filozofskiteatar	Na ivicibudućnosti / Edge of the future Svetlana Slapšaki Maja Pelević	13.09.2020.	1	80	
1	Panel diskusija	Na ivicinovepozorišnesezone / Edge of the new theatre season Moderatori: Aleksandar Brkić i Jelena Knežević	14.09.2020	1	50	
1	Predavanje	Digitalnirazgovor o analogojumetnosti / Digital discussion about analogue art Erika Fischer Lichte i Ivan Medenica	14.09.2020	1	60	
9				15	15.958	1
	UKUPNO	Programa: 9				
		Igranja: 15 + 1 emitovanje na TV kanalu RTS2				
		Gledalaca: 15.958				

4.8. Repertoar

4.8.1. Producije

4.8.1.1. Producije premijerno prikazane 2020. godine

Plesna predstava po motivima istoimenog dela Franka Wedekinda /Frank Wedekind

BUĐENJE PROLEĆA / SPRING AWAKENING

Adaptacija teksta i režija: Jelena Kajgo

Koreografija: Dejana Volarev i igrači

Muzika: Aleksandra Đokić

Kostim: Selena Orb (Darinka Mihajlović)

Fotografija: Nenad Šugić

Igraju (Mlada Bitef Dance kompanija, Beograd, Srbija):

Milica Bajčetić

Jakša Filipovac

Helena Ćelap

Nikola Živković

Una Đorđević

Dušan Bajčetić

Natalija Đečević

Sara Tasić

Tijana Ostojić

Lenka Ranković

<https://www.facebook.com/watch/?v=189239139136544>

<https://www.youtube.com/watch?v=Ly qa6SAPAs>

O PREDSTAVI:

Plesna predstava *Buđenje proleća*, u izvođenju Mlade Bitef dens kompanije, rađena je po motivima istoimenog dramskog dela nemačkog pisca Franka Wedekinda. Međutim, Vedekindov tekst poslužio je samo kao polazište u razmatranju današnjih odnosa među mlađom populacijom, zbog čega je predstava koncipirana kao svojevrsni oblik dokumentarno-plesnog pozorišta. Naime, mladi igrači u rasponu od šesnaest do dvadeset godina, imali su zadatku da odgovore na pitanja vezana za seksualnu edukaciju i vršnjačko nasilje, te su njihova zapažanja i iskustva korišćena u pokušaju da se detektuju problemi sa kojima se ove generacije suočavaju.

Jedno od pitanja je recimo: *Šta je po njihovom mišljenju razlog što se u Srbiji obavi tri hiljade maloletničkih abortusa godišnje, kada su im sve informacije o seksualnim odnosima dostupne na interentu i televiziji?*

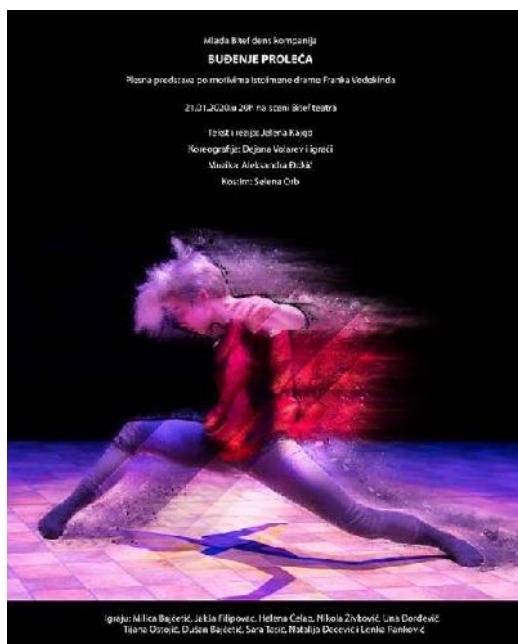
Takođe, neka od pitanja su bila: *Da li među njima ima rodne ravnopravnosti, da li su nekada doživeli ili videli nasilje, i ako jesu, da li su reagovali?*

Predstava, pored dokumentarnog, dramskog nivoa, donosi na momente energičan i ekstatičan, a na momente vrlo poetičan plesni jezik, koji su pored koreografkinje Dejane Volarev u određenoj meri razvijali i sami igrači, što podstiče koncept razvoja Mlade Bitef dens kompanije, a to je da se kroz plesne produkcije neguje kako izvođački, tako i kreativni potencijal mlađih igrača.

O Mladoj Bitef dens kompaniji:

Mlada Bitef dens kompanija aktivna je od septembra 2018. godine, a njen rad baziran je na plesnim produkcijama za decu i mladu publiku. Čine je učenici/e trećeg i četvrtog razreda Srednje baletske škole „Lujo Davičo“, prevashodno sa Odseka za savremenu igru. Rad na predstavama Bitef teatra pruža ovim igračima prostor za dragocenu scensku praksu, odnosno predstavlja sponu između njihovog procesa obrazovanja i budućeg profesionalnog bavljenja teatrom.

Za dve godine rada Mlada Bitef dens kompanija realizovala je četiri plesne produkcije: *Pepejuga, Put oko sveta, Carevo novo odelo i Zašto ti?*

Premijera: 21.01.2020 (u okviru programa Mesec nezavisne scene u Bitef teatru)

Producija: Bitef teatar

Trajanje: 60'

Jelena Kajgo, rođena 1969. u Beogradu.

Diplomirala Dramaturgiju na Akademiji umetnosti, u klasi profesora Siniše Kovačevića. Magistrirala na Interdisciplinarnim postdiplomskim studijama na Rektoratu umetnosti u Beogradu.

Komad „Fantomi“ premijerno je izveden 2003 godine, u Ateljeu 212, u režiji Gorčina Stojanovića. Komad je sa uspehom igran u Šaušpilhaus pozorištu u Beču, a javna čitanja organizovana su u Minsku, (National Theatre), Lidsu, (West Yorkshire Playhouse), Londonu (Gate Theatre), Bokureštu (Odeon Theatre) i Njujorku (The New Group).

Drugi komad „Intimus“, premijerno je izveden u Narodnom pozorištu u Beogradu 2004 godine, takođe u režiji Gorčina Stojanovića. Sa ovim komadom je učestvovala na radionicu u Royal National Theatre Studiju u Londonu, na kojoj je sarađivala sa britanskim rediteljem Mikom Gordonom. Komad „Realisti“ premijerno je izveden u Zrenjaninu 2013. godine, u režiji Sladane Kilibarde, pa zatim iste godine u Njukorku, u HereArt pozorištu, u režiji Iana Morgana. Predstava je nominovana za New York Innovative Theatre Award za 2013. godinu.

Predaje u Baletskoj školi „LujoDavičo“ (pedagog Savremene igre, Klasičnog baleta, Moderne podrške) i Akademiju umetnosti u Beogradu.

Radila kao kritičar lista Vreme i časopisa za umetničku igru Orhestra, baletskikritičarista Politika i časopisa Teatron.

Bila je članica baletskih ansambala Narodnog pozorišta u Sarajevu i Pozorišta na Terazijama u Beogradu.

Bila je direktorka BITEF teatra od 2009. do 2013 godine.

Osnivačica je i vodi BITEF dens kompaniju.

Selektorka je prvog Festivala plesnog teatra u Tivtu.

Iz medija:

<https://www.blic.rs/kultura/budjenje-proleca-otvara-vazna-pitanja-djaci-na-sceni-bitef-teatra-u-predstavi-o/96fp9b6>

- Buđenje proleća (politika.rs)

Foto: Nenad Šugić

Broj igranja		3				
U BITEF teatru		2				
Broj igranja – gostovanja u Srbiji		1				
Broj igranja – gostovanja van Srbije						
Broj gledalaca		252				
U BITEF teatru		219				
Broj gledalacanagostovanjima u Srbiji		33				
Broj gledalacanagostovanjima van Srbije						
1.Datum igranja u BITEF teatru	1.Broj igranja u BITEF teatru	1. Broj gledalaca	Napomena			
21.01.	1	178				
07.11.	1	41				
UKUPNO	2	219				
2. datuma igranja – gostovanja u Srbiji	2. mesto igranja – gostovanja u Srbiji	2 Sala igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj gledalaca – gostovanja u Srbiji	festival	nagrade
09.03.	Beograd	Dom kulture Studentski Grad (Velika scena)	1	33		
UKUPNO						
3.Datum igranja – gostovanja van Srbije	3. Zemljaigranja – gostovanja van Srbije	3. Mesto igranja – gostovanja van Srbije	3. Sala igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	festival	nagrade
UKUPNO						

Dimitrije Kokanov

KRETANJE / MOTION

Režija: Jovana Tomić

Dramaturg: Olga Dimitrijević

Scenografija: Jasmina Holbus

Kostim: Selena Orb

Muzika: Luka Mejđor

Dizajn svetla: Izvanredni BOB

Izvođenje:

Aleksandar Đindjić

Ana Mandić

Jelena Ilić

Milica Stefanović

Pavle Mensur

Izvršna produkcija: Sanja Ljumović

Organizator: Aleksandar Bradić

Odnosi sa javnošću: Slavica Hinić

Društvene mreže: Vesna Bogunović i Jelena Bogavac

Fotografije: Nenad Šugić

Grafički dizajn: McCann Beograd

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Inspicijent: Maja Jovanović

Majstori svetla: Dragan Đurković, Igor Milenković

Majstori tona: Miroljub Vladić, Jugoslav Hadžić

Garderoberka: Marta Narančić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan

Milošević

Produkcija: Bitef teatar, Beograd, Srbija

Premijera: 03.03.2020, Bitef teatar (31. rođendan Bitef teatra)

Trajanje: 90'

Publika se kreće kroz različite prostore Bitef teatra

Projekat Kretanje je imerzivna predstava koja omogućava publici da, krećući se kroz različite prostore pozorišta Bitef, uroni u šest različitih svetova, gde ljudi i prostori - kao što su na primer fabrika i bašta - pričaju intimne monologe o usamljenosti. Upotreboom govora ali i savremenog plesa, šest različitih priča u šest različitih, intimnih prostora, pruža doživljaj ekskluzivnosti i uzbudljive taktilnosti za publiku, zahvaljujući blizini izvođača, plesača i glumaca, interaktivnosti, malom broju publike (sedam u jednom prostoru, ukupno trideset pet) i aktivaciji čula dodira, mirisa itd.

Sadržajno ali i celokupnom formom izvedbe, iniciraće se kolektivno kretanje, kao impuls za izlazak iz komfort zone. Glumci će svojim monologima u formi ispovesti problematizovati ekskluzivnost imanja vremena i prostora da se suočiš sa problemima koji te muče, da o njima progovoriš i da ih proživiš

Na slici: Ana Mandić

Na slici: Aleksandar Đindjić

Na slici: Pavle Mensur

Na slici: Milica Stefanović

Na slici: Jelena Ilić

Dimitrije Kokanov i Jovana Tomić – O predstavi:

Tekst „Kretanje“ najlakše se može odrediti kao sukcesija monologa ljudskih i neljudskih subjekata. Koliko ti je važno pitanje govora, odnosno toga ko ima pravo na govor, i šta znači davati glas neljudskom subjektu?

DIMITRIJE: Pisati tekst koji treba da bude izgovoren od strane izvođača za mene neminovno jeste pitanje davanja glasa i upućivanja tog govornog sadržaja drugima, samim tim mislim da je izuzetno važna i odgovorna pozicija. U ovom nizu monologa specifično je što sam odabralo da prva tri monologa budu namenjena muškim izvođačima, tj muškom subjektu, a sa ciljem da se problematizuje emotivnost i krutost muškog govornog subjekta u našem, pre svega mačističkom društvu – da se pronađu meka mesta u emocionalnom diskursu muškaraca. Na taj način sam želeo da promišljam mogućnost decentriranja muškarca tj falogocentrizma. Nastavak teksta sledi u vidu dva monologa koja su namenjena prostorima: bašti i fabrici. To je bilo veliko pitanje i ostalo je problem koji me posebno zanima: da li je moguće u falogocentrizmu pisati tekst za neživi subjekat, tj da li je neživo telo nužno objekat kome je govor oduzet, a sa druge strane ako nije, što sam ja prepostavio, kojim jezikom se

možemo služiti, a da bi bio svojstven govoru subjekta koji nije živo biološko telo u prostoru, već prostor sam. Pisanjem govora za nebiološko telo sam želeo da dam glas upravo telima koja inače ne govore u svoje ime sama, već kroz narative onih koji u njima borave ili se njima služe. Finalni monolog je monolog ili uput u tekstu, a to je monolog bilo kog materijalnog tela, i na tom mestu tekst postaje autoreferencijalan, jer na kraju govor o sebi samome kao jezičkoj i govornoj telesnosti.

Koliko u konceptualnom i formalnom smislu predstava korespondira sa tematikom i strukturom teksta?

JOVANA: Moje inicijalno viđenje teksta je od početka isključivalo klasičnu postavku u smislu četvrtog zida, stroge razdvojenosti publike od glumaca, i konvencionalne realizacije iluzionističkog mizanscena na sceni. Imerzivnost, koju je pozorište referišući se na prethodni Bitef festival ponudilo kao potencijalni, ali ne i obavezujući okvir sezone, je zapravo otključala formu buduće predstave i ponudila čitav spektar značenjskih sredstava. Ta sredstva su potom uslovila sve aspekte predstave, od glumačkog izraza, preko vizuelnog identiteta do tematske ravni. S tim u vezi, ja sam na nivou sadržaja izvukla u prvi plan predstave ono što je mene intimno najviše uzbudilo u tekstu, a to je spektar različitih vrsta patnje; odnosno, koliko su subjekti koji govore ogoljeni i ranjivi, iskreni pa samim tim i neretko duhoviti - to mi je bilo strašno uzbudljivo. Mislim da je danas pokazivanje emocija tabu, čita se kao slabost, neseksija i nekul, a najviše od svega je i neprofitni utrošak vremena. Mi danas nemamo vremena da patimo 'za sve pare', da se valjamo u krevetu i cmizdrimo nedeljama; ja sam sebe uhvatila kako gledam u kalendar kada ču da otpatim i procesuiram, i da moram da se strpim još mesec dana da mi se raščisti raspored obaveza. To sam osvestila dok sam se bavila ovim tekstrom, i bez potrebe za moralisanjem, shvatila sam da treba postaviti odu patnji.

Tema straha je izuzetno važna za tekst, kao i patnja za predstavu. Koliko si prilikom rada na predstavi razmišljala o estetskim i političkim aspektima straha i patnje?

Na fotografiji: Jelena Ilić i publika. Fotografije: Nenad Šugić.

DIMITRIJE KOKANOV je rođen 1986. godine. U Beogradu je studirao filozofiju na Filozofskom fakultetu, diplomirao dramaturgiju na Akademiji umetnosti, završio Interdisciplinarne master studije teorije umetnosti i medija na Univerzitetu Umetnosti i doktorant je na Fakultetu Dramskih Umetnosti.

Iako pripadnik mlađe generacije savremenih srpskih dramatičara,iza sebe već uzbudljiv dramski opus, na kojem bi mu pozavideli i već etabirani pisci.

Autor je nekolikodrama *Letači*(koja se plasirala međudeset najboljih tekstova na londonskom festivalu *New Student Drama 2010*, međunarodnom konkursu britanskog medijskog servisa BBC) *Vilinskapršina, Ja nisam Voren Biti, Mit o kombajnu, Ovde, Kretanje...*(od kojih su neke izvodene i kao radio drame) scenarista je filmova *Nikognema, Sve je više stvariko jedolaze, Boli Kolo, Prizorikonstruisanogodnosa...* dva autorska projekta *Show Me Heaven* (sakoreografskim nomi i izvođačicom Majom Kalafatić i vizuelnim mentikom Venelion Šurelovim), te *To Feel or Not To Feel* (opetsa Kalafatić i glumcem Markom Grabežom). Autor je dvascenarija

za kratke granefilmove koji suprikazivani u nagrađivanju u više internacionalnih festivala (Sarajevo, Lokarno, Minhen, Ljubljana, Herceg Novi, Bajina Bašta, Beograd, Barselona...).

Radi kao dramaturg i televizijski scenarista. Kao dramaturg sarađivao je na više predstava u različitim pozorištima u zemlji (Atelje 212, Narodno Pozorište Beograd, DKCB, Omladinsko pozorište Dadov, Narodno pozorište Subotica...).

Stalni je dramaturg Pozorišta Atelje 212 od 2016. godine.

Prvi je lauerat nagrade *Slobodan Stojanović* za najbolju (tada) neobjavljenu dramu (*Letači*, 2009) i pobednik na konkursu za savremeni dramski tekst (Vilinska prašina, 2011) Fondacije *Zoran Radmilović* i Pozorišta Timočke krajine *Zoran Radmilović* iz Zaječara. Dobitnica je nagrada za dramsko stvaralaštvo *Borislav Mihajlović Mihiz*, koju dodeljuju *Fond Borislav Mihajlović Mihiz* i *Srpska čitaonica Irig* (2017), i nagrada za najbolji tekst 65. *Sterijinog pozorja* (2020) – predstava *Kretanje* (Bitef teatar).

JOVANA TOMIĆ

Rođena je u Beogradu 1990. godine. Osnovne diplomske i master studije završila je na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu, na odsek upozorišne i radio režije u klasi Alise Stojanović. Režirala je predstave *Gospodin Bideman i piromani* (Atelje 212), *Kabare Nušić* (Pozorište Zoran Radmilović, Zaječar), *Lolita* (Madlenianum), *Bosonogi u parku* (Narodno pozorište Subotica), *If twicerotates the weathervane/ Waiting for future* (Paolo Grasi), *Izlaženje* (Teatarmaher), *Urnebesnatama* (Atelje 212), *Svaki put kao da je prvi* (Kruševačko pozorište), *Lisistrata* (Narodno pozorište Subotica), *Natan Mudri* (Jugoslovensko Dramsko pozorište), *Livada puna tame* (Narodno pozorište Beograd), *Krvcrvenog petla* (Narodno pozorište Niš), *Kretanje* (Bitef teatar, Beograd). Dobitnica je prve nagrade Radio Beograda 2 na konkursu *Neda Depolo* za radio-dramu.

NAGRADE:

Žiri Šezdesetpetog Sterijinog pozorja – ALMIR BAŠOVIĆ, dramskipisac, predsednik Žirija, JELENA MIJOVIĆ, dramaturškinja, IGOR BURIĆ, pozorišnikritičar, ŽELJKO HUBAČ, dramskipisac, i ROBERT LENARD, reditelj, video je od 26. septembra do 3. oktobra 2020. godine sedam predstava u takmičarskoj selekciji.

Na završnoj sednici, održanoj 3. oktobra 2020, Žiri je doneo odluku kojom je tim predstava *Kretanje* osvojio šest nagrada, a to su:

1. Sterijinagrada za tekstsavremenendrame – DIMITRIJE KOKANOV za KRETANJE, režija Jovana Tomić, Bitef teatar Beograd. Odluka je donetavećinom glasova.
2. Sterijinagrada za glumačkoostvarenje: JELENA ILIĆ za ulogu u predstavi KRETANJE Dimitrija Kokanova, režija Jovana Tomić, Bitef teatar Beograd. Odluka je donetajednoglasno.
3. Sterijinagrada za glumačkoostvarenje: ALEKSANDAR ĐINDIĆ za ulogu u predstavi KRETANJE Dimitrija Kokanova, režija Jovana Tomić, Bitef teatar Beograd. Odluka je donetavećinom glasova.
4. Sterijinagrada za kostimografskoostvarenje – SELENA ORB za predstavu KRETANJE Dimitrija Kokanova, režija Jovana Tomić, Bitef teatar Beograd. Odluka je donetajednoglasno.
5. Sterijinagrada iz Fonda „Dara Darinka Čelenić“ za najboljeg mladog glumca – PAVLE MENSUR za ulogu u predstavi KRETANJE, režija Jovana Tomić, Bitef teatar Beograd. Odluka je donetavećinom glasova.
6. Žiri Okruglog stola kritike Sterijinog pozorja: Aleksandra Glevacki (predsednica), Milivoje Mlađenović Andrej Čanji doneo je odluku da Sterijinu nagradu „Dejan Penčić Poljanski“ Okruglog stola kritike za najbolju predstavu u dellostvarenju KRETANJE Dimitrija Kokanova, režija Jovana Tomić, Bitef teatar Beograd. Odluka je donetavećinom glasova.

Broj igranja		10				
U BITEF teatru		8				
Broj igranja – gostovanja u Srbiji		2				
Broj igranja – gostovanja van Srbije		/				
Broj gledalaca		425				
U BITEF teatru		275				
Broj gledalacanagostovanjima u Srbiji		150				
Broj gledalacanagostovanjima van Srbije		/				
1.Datum igranja u BITEF teatru	1.Broj igranja u BITEF teatru	1. Broj gledalaca	Napomena			
01.03.	1	35				
02.03.	1	35				
03.03.	1	35				
04.03.	1	35				
05.03.	1	35				
08.03.	1	35				
21.10	1	35				
30.12	1	30				
UKUPNO	8	275				
2. datum igranja – gostovanja u Srbiji	2. mesto igranja – gostovanja u Srbiji	2 Sala igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja gledalaca - gostovanja u Srbiji	festival	Nagrade Šestnagrada
27.09.	Novi Sad, Srbija	Srpsko narodno pozorište Mala scena	1	50	65. STERIJINO POZORJE (Stvarnost – čudnijaodmaštje),	
28.09.			1	50		
28.09.			1	50		
UKUPNO			3	150		
3.Datum igranja – gostovanja van Srbije	3. Zemljaigranja – gostovanja van Srbije	3. Mesto igranja – gostovanja van Srbije	3. Sala igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	festival	nagrade
UKUPNO						

IZGUBLJENI PEJZAŽI / LOST LANDSCAPES

Koreografija: Dunja Jocić
Dramaturgija: Nikola Zavišić
Muzika: Aleksandra Đokić
Kostim: Slavna Martinović
Video produkcija Filip Mikić
Asistentkinja video produkcije: Jelena Piljić

Izvođenje:

Ana Ignjatović-Zagorac

Miloš Isailović

Marija Bergam

Branko Ćvejić

Tamara Pjević

Branko Mitrović

Jakša Filipovac

Nikola Živković

Milica Bajčetić

Mila Lukić (dete)

Dušan Bajčetić (alternacija)

Prevod: Jelena Babšek Labudović

Izvršna produkcija: Sanja Ljumović

Organizacija: Aleksandar Bradić

Spiker: Žarko Obračević

Odnosi s javnošću: Slavica Hinić

Društvene mreže: Vesna Bogunović, Jelena Bogavac

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Majstori svetla: Dragan Đurković, Igor Milenković

Majstori tona: Miroljub Vladić, Jugoslav Hadžić

Garderoberka: Marta Narančić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan

Milošević

c

Grafički dizajn: McCann Beograd

<https://nova.rs/nova-rs-emisije/marija-bergam-u-probudi-se-o-izgubljenim-pejzazima/>

O PREDSTAVI

Uoči revolucije veštačke inteligencije, plesni komad „Izgubljeni pejzaži“ ispituje ideju - šta znači biti čovek i šta bi moglo značiti biti mašina? Čovečanstvo je različito od bilo kog drugog životnog oblika na zemlji. U stanju smo da imamo apstraktne misli, možemo se baviti tim mislima i svoje misli i osećanja možemo izraziti kroz umetnost. Imamo dušu, koja je bestelesna suština ljudskog bića i upravo je duša ta koja nas razlikuje od drugih vrsta / oblika, bilo da su životinske, sintetičke ili robotske.

Ali šta ako je duša samo rezultat apstraktne misli, ništa više od same ideje? Šta ako naše odlučivanje funkcioniše na isti način na koji funkcionišu algoritmi mašina i računara? Šta ako su naša osećanja, iskazana tokom ovog algoritamskog načina donošenja odluka, isključivo tu da posluže ishodu algoritma?

Hoće li veštačka inteligencija biti pretnja za ljudsku vrstu? Mogli bismo tvrditi da veštačka inteligencija nema pravu inteligenciju, motivaciju i autonomiju, kao što je imamo mi ljudi. Određeni oblici i strukture veštačke inteligencije su dizajnirani tako da se ponašaju kao da je imaju, ali ne postoji psihološka stvarnost u njihovom ponašanju. Mašina nema uverenje, želju ili motivaciju, ona je napravljena da nam služi i radi u okviru koji mi pružamo.

Ali, da li bi se to promenilo ako bismo dostigli tačku singularnosti, tačku u kojoj će tehnološka inteligencija ući u lančanu reakciju ciklusa samopopoljšanja, gde tehnološki rast postaje nekontrolisan i nepovratan? Takva inteligencija mogla bi se razviti izvan naše mašte što bi rezultiralo

Premijera: 16. oktobar 2020

Bitef teatar, 20.00 sati

Sponzori: Kompanija Epson, McCann Beograd, TO Šid, Alma Quattro, The Black Turtle

Producija: Bitef teatar, u okviru projekta Bitef dens kompanija

Trajanje: 78 minuta.

nezamislivim promenama za ljudsku civilizaciju. U tom bi slučaju ljudi postali nepotrebni. Ako želimo da zaštitimo čovečanstvo od izumiranja, da li moramo odmah zakočiti tehnološki razvoj?

Sa druge strane, čovečanstvo do sada nije bilo baš dobro u upravljanju planetom, bili smo nepravedni i okrutni prema vlastitoj vrsti, prema svim ostalim vrstama oko nas i odbijali smo da živimo u ravnoteži sa planetom u kojoj obitavamo. Algoritmi računara koje koristimo u svakodnevnom životu su se već pokazali kao bolji donosioci odluka od nas. Oni nisu podložni emocijama, zaboravu i ne daju se omesti. Ukoliko bi nas veštačka inteligencija zaista nadživila, da li bi se to moglo pripisati prirodnog selekcije? Da le je veštačka inteligencija možda samo sledeći korak u evoluciji i da li možda moramo prihvati da mi ljudi nismo konačni životni oblik na zemlji?

U predstavi „Izgubljeni pejzaži“ ovakve suprotstavljene misli se okreću jedna protiv druge, aktivirajući publiku, i provocirajući njihove misli o posthumanizmu.

Značajna je uloga video projekcija, koje se koriste i kao svetlosni izvor, odnosno za kreiranje vizuelne atmosfere. Video mape su projektovane po telima igrača u vidu stvaranja određenih slika, posebno kada su igrači organizovani u grupu kao jedno telo. Video mapping odvojeno prati svakog igrača i može samo na njegovom telu da kreira sliku.

Foto: Jelena Janković

DUNJA JOCIĆ KOREOGRAFKINJA

Rođena je u Beogradu 1978. godine. Bila je vicešampion u ritmičkoj gimnastici i član jugoslovenskog Olimpijskog tima. Završila je Srednju baletsku školu „LujoDavič“ 1998. godine u Beogradu, a potom diplomirala na Plesnoj akademiji u Roterdamu / Rotterdam Dance Academy (Holandija).

Dunja Jocić je igrala u prestižnim profesionalnim kompanijama, kao što su, između ostalih: Club Guy & Roni, Emio Greco (Holandija) i Ballet du Nord (Francuska).

Za plesno izvođenje u predstavi „Midnight Rising“ u trupi Club Guy & Roni, bila je nominovana za nagradu „Golden Swan“ 2013. godine.

Za svoj prvi kratki plesni komad „No flowers please / Bezcveta, molim“ (2007) osvojila je Prvunagradu, Nagradu publike i Specijalnu nagradu za inovativnost na 11. Festivalu koreografskih minijatura u Beogradu. Svoj prvi lovečernjik komad „Not Me“ postavila 2012. godine a iste godine kreirala „Sonete“ za Bitef teatar i Bitef denskompaniju u Beogradu.

Njeni plesni filmovi „Mirroring“ i „Bird“, su sa velikim uspehom prikazivani na brojnim svetskim festivalima i osvajali nagrade. 2015. kreirala plesni komad „Don't talk to me in my sleep“, 2016. predstavu „Terra Incognita“ u produkciji Korzo Productions (premijerno prikazan na holandskom Ca Dance festivalu u Hagu), a potom multimedijalni plesni komad „La Mode“, postavljen za Spellbound Contemporary Ballet u Rimu (Italija). Sledе predstave „Departure“ (produkcija: Conny Janssen Danst DANSLOCAAL 6, Rotterdam, Holandija), „The Protagonist“ (premijerno prikazana na Cadence Dance festival, 2018) i njen novi film „Isotops of Soul u kome, na tekst Marka Jocića i glumi zajedno sa Sonjom Vukićević. Dunja Jocić je za izuzetan koreografski talenat, 2016. godine dobila Plesnu nagradu BNG bank DANSPRIJS (BNG banka), 2018. godine Dutch Dance Festival Maastricht Prize (Holandija), a 2019. godine postala je lauretkinja nagrade „Vip poziva“ na 16. Beogradskom festivalu igre (Srbija).

Sarađujući sa značajnim međunarodnim umetnicima, kompozitorima, dizajnerima... stvara u različitim medijima, kako za scenu tako i za film. Njeni radovi se izvode širom sveta u brojnim teatrima kao što su: Stadsschouwburg Rotterdam; The Grand Theater, Groningen; Bellvue Theater, Amsterdam; Utrecht Stadsschouwburg (Holandija); Taichung Metropolitan Opera House (Tajvan), BITEF teatar, Atelje 212, Jugoslovensko dramsko pozorište – JDP, Srpsko narodno pozorište, Beograd i Novi Sad (Srbija)..., kao i na festivalima: Nederlandse Dansdagen, Amsterdam (Holandija); Dance New Air – DNA, Tokio (Japan); Trans Art Festival i Tanz Bozen Bolzanodanza, Bolcano; Fuori Programma – International Dance Festival, Rim (Italija); Temps d' Aimer la Dance, Bijaric (Francuska); Beogradski internacionalni teatarski festival – BITEF i Beogradski festival igre – BIF (Srbija); Dead by Dawn (Škotska) itd.

Za razvoj svoje karijere u Srbiji, pre svega ističe značaj saradnje sa beogradskim rediteljem i multimedijalnim umetnikom Nikolom Zavišićem. U BITEF teatru i u okviru višegodišnjeg projekta BITEF dens kompanija radila je na predstavama „Poslednji čovek na zemlji“, „Mirisi cimeta“, „Soneti“ i „Alfa bojs“.

Živi i radi u Amsterdamu.

<https://www.dunjajocic.com/bio>

Foto: Jelena Janković

REČ AUTORKE:

Čovečanstvo uvek pokušava da zagospodari životom i uspori ili sasvim eliminiše smrt. U ovom trenutku razvoja čini nam se da smo nadomak tog cilja.

Šta nosi budućnost za one koji je dočekaju?

Za sada smo još uvek smrtni, ali to bi moglo da se promeni još za vreme trajanja našeg života.

Radimo na tome.

Želimo da otkrijemo gde je greška u našem kodu, u programu naših gena.

Da li smo pokorili prirodne zakone i prevazišli granice prirode tako što smo je rekonstruisali, projektovali u svojim vizijama, umetničkim delima i naučnim dostignućima?

Da li uopšte možemo da opazimo razliku između naše projekcije prirode i prirode same?

Zašto imamo rok trajanja? Zbog čega umiremo? Kako da postanemo besmrtni? Ili makar dovoljno dugovečni da sami možemo da odlučimo kada nam je dosta života.

Čovek voli život. Oduvek ga je plašilo starenje, protok vremena koji ga približava ponoru konačnosti o kome ne zna ništa. Oduvek su ga užasavali odlasci bližnjih kao podsećanje na njegovu prolaznost.

Gde su granice našeg tela, a gde našeg uma?

Uspeli smo, kao najsnalažljiviji i najagresivniji oblik života na planeti (koju besvesno uništavamo) da dođemo do sofisticiranih naučnih i tehničkih dostignuća koja nam omogućavaju da drastično promenimo način na koji gledamo na život i smrt. Sve je bliža praktična primena veštačkih organa, od mozga preko udova, koji će biti daleko dugotrajniji i efikasniji od ovih koje trenutno imamo i koji nam je podarila priroda. Gde su granice prirodnog i veštačkog? Šta dobijamo a šta gubimo? Gde je tu etika, da li nestaje?

Da li smo time učinili da ovaj oblik postojanja čoveka (kome smo svedoci) bude samo jedna karika, stepenica ka Natčoveku? Ka čoveku-mašini koji nema vremenska i biološka ograničenja kao mi sada?

Da li smo mi poslednja generacija homo sapiensa?

O RADU SA BITEF DENS KOMPANIJOM

„Izgubljeni pejzaži“ mi nisu prva saradnja kao koreografu sa ovom fantastičnom grupom igrača.

Zbog toga mogu da sa sigurnošću primetim šta se nije promenilo u poslednjih nekoliko godina koliko se nisam srela sa ovim predanim ljudima. Iako se zapravo gotovo čitava trupa izmenila i sada je mnogo mlađih, darovitih plesača, smisao njihove igre i zajednička svest su ostali da lebde iznad BITEF Dance kompanije kao neki dobri duh i to je ogromna vrednost. To je ostalo isto, a veoma je retko.

Ovi mlađi ljudi su za mene kao koreografa uzbudljivi, snažnog izraza, širokih shvatanja i delikatnog humora. Naizgled teško spojiva razlika njihovih individualnosti predstavlja pravo blago i veliku inspiraciju iz koje je velikim delom nastala i ova predstava. Ovi momci i devojke rade izuzetno profesionalno i na tome im se iskreno zahvaljujem.

BITEF Dance kompanija je redak primer kako stvari u Srbiji i u Beogradu (što se scene savremenog plesa tiče) mogu da perfektno funkcionišu kada postoji volja, želja za ozbiljnim i napornim radom, i ljubav prema plesu i izvođenju. Velika je šteta i potpuno mi je nezamislivo da jedan grad veličine Beograda ima samo jednu ovakvu trupu i samo jedno pozorište namenjeno za savremeni ples. Treba da ih je više, i trupa i teatara, jer Beograd to zaslužuje i to mu je potrebno. To je povezano. Na taj način se gradi i neguje scena. To je progres.

Moja velika ljubav, dubok naklon i ogromna podrška za BITEF Dance kompaniju!

Dunja Jocić

Iz medija:

<https://rs-lat.sputniknews.com/kultura/202010161123597423-plese-li-u-izgubljenim-pejzazima-dunje-jocic-poslednji-homo-sapijens/>

<http://www.politika.rs/sr/clanak/464693/Nostalgija-za-duhom-nasih-ljudi>

Broj igranja		3				
U BITEF teatru		3				
Broj igranja – gostovanja u Srbiji						
Broj igranja – gostovanja van Srbije						
Broj gledalaca		236				
U BITEF teatru		236				
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji						
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije						
1.Datum igranja u BITEF teatru	1.Broj igranja u BITEF teatru	1. Broj gledalaca	Napomena			
16-10-	1	93				
17-10-	1	95				
18-10-	1	48				
UKUPNO	3	236				
2. datuma igranja – gostovanja u Srbiji	2. mesto igranja – gostovanja u Srbiji	2 Sala igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja gledalaca - gostovanja u Srbiji	festival	Nagrade
UKUPNO						
3.Datum igranja – gostovanja van Srbije	3. Zemlja igranja – gostovanja van Srbije	3. Mesto igranja – gostovanja van Srbije	3. Sala igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	festival	nagrade
UKUPNO						

4.8.1.2. Producije premijernoprikazane pre 2020. godine

2019

M.I.R.A

To jest zaštovam je pozorište takvo
-tužnoveselapriča za širokenarodne mase

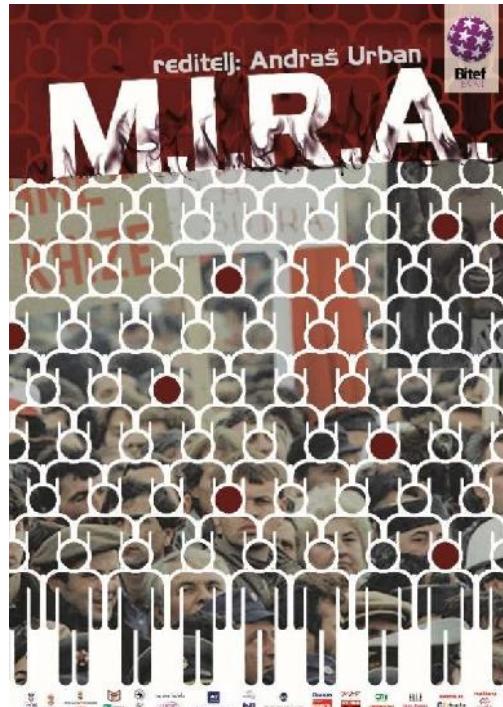
Koncept, režija/dizajn scene: Andraš Urban
Dramaturgija: Vedrana Božinović
Mužičari: Danilo Tirnanići Ivan Mirković

Igraju:
Mirjana Karanović
Suzana Lukić
Andjela Jovanović
Isidora Simijonović
Gorica Regodić

Kompozicija muzike: Irena Popović Dragović
Kostim: Marina Sremac
Scenskipokret: Aniko Kiš
Grafičkidizajn: Arpad Blaško
Fotografija: Nenad Šugić
Izvršnaprodukcija: Sanja Ljumović
Odnosi s javnošću: Slavica Hinić
Društvenemreže: Vesna Bogunović, Jelena Bogavac
Organizator: Igor Vesović
Inspicijentkinja: Maja Jovanović
Garderoberka: Marta Narančić
Šeftehnike: Ljubomir Radivojević
Majstor svetla: Dragan Đurković, Igor Milenković
Majstor tona: Miroljub Vladić Jugoslav Hadžić,
Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

<https://www.blic.rs/.../reditelj-andras-urban.../hqmrdfg>

<https://www.facebook.com/DesireCentralStationFestival/videos/1269738723208541>

Premjera: 3. mart, 2019, BITEF teatar (trideseti rođendan teatra)

Trajanje: 90'

Prema rečima Andraša Urbana, reditelja predstave i direktora Desire festivala, reč je o vrlo dirljivoj i emotivnoj predstavi sa osvrtom na društvo u kojem živimo.

- Mira Trailović je ipak gorosta jugoslovenskog teatra, ali se predstava bavi položajem umetnika i pozorišta danas, kao i odnosima unutra pozorišta i između pozorišta i umetnosti. Predstava je prilično kritična jer se dotiče kvazi umetničkog licemerstva i nacionalističkih težnji u pozorištu i umetnosti, ali je istovremeno dirljiva i divna, jer je to donekle i priča o glumici Mirjani Kranović, koja je isto jedna od "M.I.R.A." i o društvu koje se na određeni način ophodi prema njoj - kaže Urban, dodajući da se i druge festivalske predstave bave savremenom stvarnošću. - Svake godine pokušavamo da dovedemo predstave koje su nam dostupne, ali pre svega donosimo predstave koje su u umetničkom ili u društveno-političkom kontekstu značajne za nas i okruženje u kojem su nastale. To nije politički aktivizam, već pozorište, jer je jedna od velikih odlika našeg festivala da govorimo o raznim temama kroz Teatar.

REČ REDITELJA

Dobar dan, umesto zbogom.

Teško mi pada da napišem reč reditelja. Mučim se. Želim biti iskren, skoro iskren, kao uvek. Znam da će to jedino mene boleti.....

U toku procesa na predstavi često se postavlja pitanje sa strane zašto M.I.R.A. sa tačkama, šta znači Mira, nikad nisu čuli za taj akronim, ko su Mire... Odgovorim da to znači Međunarodna Implementacija Radikalne Anarhije. Iz šale. Ako vam to nije dovoljno, evo šta je Mira Trailović rekla o tome kada su je novinari jednom pitali hoće li da se predstavi: M - kao marljiva, I - kao iracionalna, R - kao radosna, A - kao ako, baš me briga. Mira.

U osmoj minuti živog prenosa Miloševićevog mitinga *Bratstva i jedinstva* na Ušću, gde su nas sve spajali Sava i Dunav – Sava nas međusobno, Dunav nas sa svetom, pojavljuje se Mira Trailović na otprilike dve sekunde, pa nestaje u švenku... Lepo se obukla, već je penzionisana, smrtno bolesna, još radi na stvaranju BITEF teatra, i otišla na skup, koji možemo okarakterisati i kao kraj jedne ere, jednog pozorišta, to jest jedne kulture. Gotovo je, ne treba nam više kreativni kritički intelektualac, nama treba nemisleći čovek. Nama treba podanik.

Neko me pita, da li bi Mira Trailović bilo oprošteno da je preživela. Poigrajmo se s tim kako bi bilo artikulisan i socijalizovan novoosvojeni teatar

da je mogla ispuniti, recimo, prvu etapu od par godina. Kažem pa nije joj oprošteno ni samo to što je bila. Izuzetna. Svi se slažu da šta god budemo misili, saznali o njoj, jedno sigurno nikad nije bila: nacionalista. Čujem kako je to Ušće još uvek bilo nešto drugo, da je to još bio drugi Milošević, da se nije znalo, da se tu radilo o slobodnom društvu, o slobodnoj Srbiji. Zanimljivo je da sam tada imao 18 godina. Pitam se – a kako smo mi, klinci, znali da je to zlo. I ništa drugo.

Ljubiše Ristića, uprkos tome da se svi slažu da je najveći, ili bar jedan od najznačajnijih ikada, nema na našim scenama. Ako se prebacimo na drugi film, eto, šta je sa Kokonom Mladenovićem, koji je, ipak, bio mlad za penziju, pa je poteran. I iz grada. Da, možemo sad reći, pa dobro, sad će on da radi i ovde i tamo. Hoće. A šta je sa potrošenim godinama? Ili, zar nije od svih nas mnogo voljen Oliver Frlić, čijim poznanstvom svi žele da izgledaju malo viši i važniji, dao objavu da želi da napravi predstavu o onome čije se ime ni dalje ne izgovara u pozorištu? Radi li on predstavu? Da li je potrčalo neko pozorište da se ponudi kao producent?

Onomad je za Bitef važilo jedno partijsko pravilo: može sve, samo ne sme da se dira delo i lik Josipa Broza Tita. Kaže mi jedan poznanik, da je isto i sada. Sve možeš, samo Vučića ne diraj. To nije istina. Ne može se sve. I nema ko da radi sve. Prolaze mi kroz glavu svi pritisci oko nekih mojih predstava. Kako su vešto, bez da iko posumnja, sklanjane sa repertoara, ili nisuigrane, osim kad se baš moralno, uvek uz neki glupi izgovor zašto je tako. Razlozi sigurno nisu bili umetnički. A solidarnost među nama baš i ne postoji. Podanici smo. Ako ne politici onda egzistenciji. Položaju. Sopstvenom.

Bliska saradnica mi kaže u šali da se ja uvek potrudim da me, kad radim negde, ne zovu više. Nasmejam se. Da, tako izgleda. Jebi ga. To "jebi ga" urlam u sebi. Samo pokušavam biti iskren. I dobar drug. I to boli. Na svoj način.

Svestan sam da je ponekad mnogo opasnije dirluti u pozorišnu čaršiju nego u vlast, ili u politiku. Vlasti bi bilo dovoljno da ima samo malo smisla za humor. Ali čaršija ne prašta. Gde su nam te takozvane kritičke predstave za koje tvrdimo da ih ima, da smo to već sve radili, ogulili i naciju i veru i državu i čoveka i sve... Postoje delimično u našim sećanjima – da, bilo ih je, po neka nekada, mi mislimo da ih ima i sada, čini se da je tako, a onda, ipak, shvaćamo da ih nema. Naše kritičke predstave samo služe da oprostimo sebi. Zli činovnici dramske literature postaju voljene ikone. Esencija duha našeg naroda. Pokušavamo da od toga krojimo neku nacionalnu specifičnost, neku vrednost ala Balkan, koju niko na svetu ne može da shvati, jer smo mi toliko specifični, mi toliko bolje znamo šta je život, draž života, pa smo, samim tim, i ugroženi, jer mi znamo suštinu. Ali ljudsko zlo je ljudsko zlo. Glupost je glupost. Krv je krv. Umiremo u pozorištu od arogancije, prepotentnosti i osrednjosti. Od nebitnosti. Od beznačajnosti. Da se ne talasa. Najjednostavnije i najseljačkije rečeno. Ako neće vlast to da odradi, odradiće taj burazerski promiskuitetni establišment u kome je svako svakome nešto, armija zaposlenih glumaca – tehničara, kojima ne pada na pamet da na sceni prihvate rizik. Da shvate da su odgovorni. Da nam je maltene dužnost izaći iz komfort zone. Da je to što oni zovu Stanislavskim glupi izgovor za nerad i šmiru. I funkcionera koji se predstavljaju kao sponzori predstava i pozorišta. Onih stvari u koje se ni malo ne razumeju. Nacrtaj ti prvo konja, portret, pa čemo onda o apstrakcijama... Sećam se tog neizmerenog straha mladog reditelja: da li znaš šta hoćeš? A to znači da li znaš objasniti na nama prikladan način. Teror glupo shvaćenog realizma. Ali jedino se to razume. Došao Joco i rekao Miri... i na kraju su svi izginuli... Onda znam šta igram. Priču. Lik. Jebo vas lik. Ne volim nasilje. Ni bilo kakav oblik straha. Ne podnosim.

A druga strana? Nezavisna struja koja jedva da i postoji? Najvećim delom ima problem da je nezavisna. Zajebani individualci koji su sa strane, koji su slobodnjaci, govore da im je najveći problem da ne pripadaju onom zavisnom delu, establišmentu. *Bez institucionalnog pozorišta ova druga ne bi mogla da postoje. A tek na njegovim manama slobodna pozorišta mogu nastajati, pošto im ova to omogućuju: ili su glumci prezaposleni ili uopšte nemaju posla. Lek je, dakle, u jednom novom pozorišnom konceptu. Nema u svetu glumca koji uđe u pozorište i bezbedan je do kraja života – a kod nas je to redovan slučaj. To se mora eliminisati, makar bilo u suprotnosti sa samoupravljanjem, sa Ustavom. U pozorištu takvih prava ne sme da bude. Neko ko za godinu dana dokaže da nije dobar glumac, ima da traži mesto sekretara u preduzeću, a ne da sebe zove glumcem i celog života prima platu, iako na to nema pravo.* (M.T.)

Želim da kažem da će doći neki klinci koji će preko noći promeniti brave naših pozorišta. I gotovo. Počistiće se ostaci mrtvog teatra. Provetriće se pozorište i smrad leša će nestati. Krenuće od praznog prostora, i tako dalje.....

Sećam se koliko puta je za neke moje ranije predstave rečeno da smo to svojevremeno videli na Bitefu. Stalno sam se pitao kako vam ono što svaki dan gledate već 150 godina i što ne govori ni o čemu, ne smeta. To niste videli na Bitefu, pa vam ne smeta. Mi smo bili oni klinci koji su sa svojih 17-18 godina gledali slike sa nekadašnjih Bitefa i zamišljali te predstave. Danas to deluje kao kad se rokenrol slušao sa radio Brisela, ili kad je tata doneo ploču iz inostranstva. To nam je bila potvrda. Ali mi smo se identifikovali sa onom slikom Bitefa koji je pravio skandale, koji nije prepoznavao granice, koji se sa pozorištem bavio kao sa novom formom. A ne sa onim koji se gledao pod paravanom avangarde. I pozorište smo uzeli ozbiljno. To jest smrtno neozbiljno. Gde se provede ceo život. Gde baš ne želimo da prihvativimo određenu matricu narodno-dramskog teatra, ni glumačkog ni rediteljskog foliranja.

Onaj kulturni prostor, taj zajednički, raspao se maltene u tom trenutku kada smo krenuli da zakoračimo u njega. U velikoj krvi, u velikom zločinu se raspao. I tom zločinu nema kraja. Traje.

Šetam ulicama Beograda. Retko to radim kad sam u procesu. Teško je izaći iz sopstvene glave i zatvorenih prostora. Volim ovaj grad. I svaki put to iznova shvatim. Da. Volim. 92. sam imao premijeru *Hamleta* na Kalemeđanu, na *Bitefu pod embargom*. Prvi termin za premijeru sam otkazao. Dobio sam novih sedam dana da završim predstavu: seks, ubijanje, klanja, egzekucije maljom, čekićem, noževima, vatra, nekrofilija, licemerstvo, seks, seks, seks, zlo. I ljubavneka. Sećam se sebe – stojim pred prozorom visokehotelskegrade. Razmišljam o samoubistvu. Da skočim. Nisam. Ne znam zašto nisam. Hodnicima hotela prolazili su ljudi u maskirnoj uniformi. Valjda sam i tada voleo ovaj grad. Jovan Ćirilov me pitao na Kalemeđanu kako se kaže na mađarskom ta i ta rečenica iz Hamleta. Ja nisam znao onako pravo da citiram. Kažem – ne znam sad, zbog procesa. On diplomatski odgovori – da, da, jasno, naravno.... Godinama sam se stideo zbog toga.

Idem na probu: Suzana Lukić, Isidora Simijonović, Andjela Jovanović, Gorica Regodić i Mirjana Karanović. Mira. Mire. M.I.R.A.

Nikad mi niko nije poslao nezarađen novac, nikad nisam dobila na lozu, ništa lakopostigla... A kad godine budu prošle ostaće anegdote i etikete koje najmanjepodnosim – da sam bila snalažljiva, entuzijasta, uporna, lepršava... (M.T.)

Andraš Urban

ANDRAŠ URBAN I BITEF TEATAR

Andraš Urban se prvi put pojavio na 26. Bitefu pod embargom sa predstavom Vojcek i premijerno izvedenom predstavom Hamlet, za koje je dobio Specijalnu nagradu. Na 42. Bitefu predstavom Breht Hardcore machine. Na 46. Bitefu predstavom Dogs and Drugs. Na 48. Bitefu predstavom Neoplanta za koju je dobio Politikinu nagradu za režiju i Nagradu publike. U okviru Showcarea 42. Bitefa igrana je predstava Urbi et Orbi.

U Bitef teatru gostovao je od 2008. godine, sa predstavama: Urbi et Orbi, Brecht Hardcore Machine, Turbo papadiso, Drakula, One girl show, Dogs and Drugs, Passport triologija, Rodoljupci, Koštana, Gogoland, Mađar.

2016. godine režirao je predstavu Kratka priča o antihristu u Bitef teatru.

2019. tekuće godine, na dan tridesetog rođendana Bitef teatra premijerno izlazi sa predstavom M.I.R.A. u čast osnivačice Teatra Mire Trailović

O REDITELJU:

Roden sam u Senti (1970). Joškaosedamnaestogodišnjakstvarao sam samostalnupozorišnu i književnuradionicu (bio sam autor, reditelj i glumac). Kasnijeformirao sam jednupozorišnutrupu "AIOWA", koja je teatartretiralakaospecifičnu, aliipaksveumetničkuideološkuakciju. Upisao sam režiju na novosadskojAkademijumetnosti, studirao sam filmsku i pozorišnurežiju, režirao sam u subotičkomNarodnompozorištu. Sredinomdevedesetihnapuštao sam studije, rad u pozorištu i godinama sam živeo povučeno.

Režiju sam diplomirao u klasi prof. VlatkaGilića i Bora Draškovića (u 2000) i ponovo sam radio intenzivno u pozorištu. Uz podrškusegedinskog "MASZK"-a i vlastitogansamblastvarao sam i "nezavisne" pozorišnepredstave. Osnivač sam internacionalnogpozorišnogfestivala "Desiré Central Station"

Od 2005. ja sam direktormađarskogradskogpozorišta "Kosztolányi Dezső" u Subotici.

Na pozorište gledam kaonaprostorjeniprostorponekadprovokativneakcije, gde se misli, govoriorganizuje specifican vid umetničkestvavnosti.

Predstava je za mene komunikacija drugastvarnostkojapostoji za sebe, alinastaje u odnosuizvodača, izvođenestvarnostiigledaoca. Režijuostvarujem prekointeraktivnekomunikacije s glumcem

NAGRADE

Sterijina nagrada za dramaturgiju – VEDRANI BOŽINOVIC

Sterijina nagrada za glumačko ostvarenje: MIRJANI KARANOVIĆ

Sterijina nagrada za originalnu scensku muziku – IRENI POPOVIĆ

IZ MEDIJA:

<https://www.novosti.rs/vesti/kultura.71.html:777785-Andras-Urban-Mira-je-odavno-postala-mit>

<https://www.dnevnik.rs/kultura/scena/reditel-andras-urban-o-predstavi-mira-u-bitel-teatru-18-02-2019>

<https://www.blic.rs/kultura/vesti/knicks-za-kraljicu-miru-teatarski-sken-kancera-nase-politicke-istorije/tkkwjt0>

<http://www.seecult.org/vest/mira-za-30-godina-bitel-teatra>

<https://www.vreme.com/cms/view.php?id=1671190>

http://www.rtv.rs/sr_lat/zivot/kultura/urban-mejnistrim-teatar-je-uvek-uzimao-svoje-zrtve_992425.html

<https://www.vranjenews.rs/news/borini-pozori%C5%A1ni-dani-mira-ili-izvo%C4%91enje-publike-iz-komfort-zone-fotovideo>

Broj igranja		4				
U BITEF teatru		2				
Broj igranja – gostovanja u Srbiji		2				
Broj igranja – gostovanja van Srbije						
Broj gledalaca		752				
U BITEF teatru		202				
Broj gledalacanagostovanjima u Srbiji		550				
Broj gledalacanagostovanjima van Srbije						
1.Datum igranja u BITEF teatru	1.Broj igranja u BITEF teatru	1. Broj gledalaca	Napomena			
03.02.	1	133				
10.11.	1	69				
UKUPNO	2	202				
2. datuma igranja – gostovanja u Srbiji	2. mesto igranja – gostovanja u Srbiji	2 Sala igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja gledalaca - gostovanja u Srbiji	festival	Nagrade
22.01.	Kraljevo	Kraljavačko pozorište	1	200		
23.09.	Smederevo	Teatar u tvrdavi	1	350	Festival teatar u tvrdavi	
UKUPNO			2	550		
3Datum igranja – gostovanja van Srbije	3. Zemljaigranja – gostovanja van Srbije	3. Mesto igranja – gostovanja van Srbije	3. Sala igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	festival	nagrade
UKUPNO						

PROSTOR ZA REVOLUCIJU / REVOLUTIONARY ROOM

Koreografija Isidora Stanišić
Muzika: Darja Janošević
Dramaturgija: Igor Koruga

Igraju:
Ana Ignatović Zagorac
Nataša Gvozdenović
Boris Vidaković
Tamara Pjević
Miona Petrović
Jakša Filipovac
Nikola Živanović

Organizacija: Sanja Ljumović
Odnosi s javnošću: Slavica Hinić, Vesna Bogunović
Šeftehnike: Ljubomir Radivojević
Majstor svetla: Dragan Đurković, Igor Milenković
Majstor tona: Miroljub Vladić i Jugoslav Hadžić
Foto i dizajn promotivnog materijala: Nenad Šugić
Inspicijentkinja: Maja Jovanović
Garderoberka: Marta Narančić
Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

<https://www.facebook.com/bitef.teatar/videos/437762403838132>
https://www.rtv.rs/sr_lat/vojvodina/novi-sad/prostor-za-revoluciju-laureat-47.-infant-a_1158731.html

Producija: Bitef teatar (u okviruprojekta Bitef Dance Company),
Beograd, Srbija

Premijera 03.03.2018., Bitef teatar

Plesna predstava kojom je Bitef teatar obeležio svoj 29. rođendan
Trajanje: 60'.

Plesnapredstavakojom je BITEF teatarobeležiosvoj 29. rođendan 3. marta 2018. godine, koja je tadaipremijernoizvedena, Predstava „Prostor za revoluciju” svojevrsni je osvrtnaoobežavanjestogodinaodOktobarskerrevolucije, ali je zapravopromišljanje o današnjemsvetu i društvenomporetku u kojemživimo.

Danas, kadanamkaopojedincimaidejaradničkogdruštvaizgrađenognasocijalnojsolidarnostipstajejoš jedino u formimaglovitenostalgije, dok ono empatijskosopstvokojepronalazisvojintegritet u duhuzađništvasadabivaotelovljenoemotikonom, sam pomenpromenedruštveno-političkogsistema u komeživimoprouzrokujeubedenje da je ipakmnogolakše zamislitkrajsvetanegokrajkapitalizma. Bilo da je reč o posledicamaizneverenihpolitičkihokočekivanjasvihrevolucijjakoyesujedinodoprinelesmenjivanjuvladajućihstrukturaisvevišepovećavaleklasnijaz, ili da je reč o sveopštojtransformacijidanasnijemeđuljudskeljubavi u interesnopregovaranjeizmeđuposlovnihpartneradiktiranozakonimatržišta, jednopitanjeuvekkopstaje: gde je nada? Na čijimlepćimadanaspotoji?

Savremena plesnapredstava „Prostor za revoluciju” propitujemogućnostsuštinske (unutrašnje, moralne, personalneimisaone) reformepojedinca koji srlja u narcisoidnuideologijunovogdoba, a zatimisuštinskereformedruštvenogporetka. Čakikadauspemo, kaopojedincidanašnjegneoliberalnogikapitalističkogdruštva, da samosvesnoistrajavamo u odbacivanjuhipnotičkihhideologijasamo-pomagajuće (self-help) aktuelizacijeipopularizacijesamihsebe, i timevidamoprismustvoletaričnog, melanholičnog, beznadežnogidepresivnogrealizma koji svizivimo, pred namaideljeostajevažanizazov: možemo li da se satakvimokolnostima (emotivno) suočimo? Da li nam to odgovara? Kako učiniti da takavizazov ne ostaneizolovanisučajsvakog od nas, većzajedničkopitanjejekoje nas se svihiče?

O KOREOGRAFKINJI

Isidora Stanišić rođena je 14. 08.1975. u Beogradu. Završila je Baletskuškolu „LujoDavičo” u Beogradu kaodakgeneracije. Tokomškolovanjabila je angažovana u predstavamaklasičnogbaletskogrepertoara u Narodnompozorištu. Po završetkuškolovanjaopredeljuje se za savremenoplesniizraz, za koji se usavršava u inostranstvuakostipendistaNacionalnogkoreografskog centra u Monpeljeu, stipendista VEB DANS-a u BečuistipendistaGete Instituta za Global Dans u Dizeldorfu. Znanje iz oblastisavremeneigrenastavlja da obogaćujepoħadajućimnogobrojneradionice u zemljiiinostranstvu. Danas se savremenomigrumbavikaoigrač, koreografipedagog. Ostvarila je mnogobrojneuloge u savremenimplesnimidramskimpredstavamaikaoautor-koreografkreirala je prekodesetpredstavasavremenogplesnogizraza.

Od 2003. radikaopedagog u Baletskojškoli „LujoDavičo”,gde je ijedanodpokretačaosnivanjaodseka za savremenuigru. Predaje: klasičanbalet, savremenuigru, repertoarimodernepodrške. Sa prvomgeneracijomodsekasavremeneigreosvaja III nagradu, a sadrugomgeneracijom 2009. osvajai I nagradunasvetskomtakmičenjubaletskihškola TANZOLYMP u Berlinu, gde 2013.injenatrećageneracijaosvajall nagradu.

Njeni učenici redovno osvajaju prvenstva u Republičkom takmičenju, a mnogi od njih primljeni su na Evropsku akademiju gde studiraju savremenu igru. Kao igrač, nagrađena je na međunarodnom takmičenju savremenog plesa u Trevizu. Kao koreografinja nagrađena je na Festivalu koreografskih minijaturakaolaureat. Dobitnik je Parlićevengrade za izvođački koreografski doprinos, pomenut u gradu obilježujući izvođač u ISTER teatru za predstavu „Tri sestre – okolina okolo Čehova”, kao i Specijalnu nagradu za inovativnost za koreografiju predstave „Grad”, koju dodeljuje UBUS.

Foto: Nenad Šugić

IZ MEDIJA

04.03.2018. Sanja Krsmanović Tasić

U najboljem maniru savremenog koreografskog izrazasaelementima fizičkog teatra, jasno opet u budljivoj opresno, predstava ovara prostor za promišljanje realnosti pozicija revolucije koja bi mogla da donose promenu u sadašnjem egocentričnom, konformističkom i inertnom društvu. Reinterpretacija kultne internacionalne, kroz pevanje, muzičkukutiju, američku slager pesmu, doprinosi potrcavanju teme mealironijskog modnosu. Posebno su u budljivim uspelim muzičkim prelazi koji završavaju tehnologizmom u kome se fokus scene menjao reografskim isvetlosnim efektima, sagrupnih deonica solo deonice.

Jedan od najvećih kvaliteta predstave čini humor, redak u plesnim predstavama, kojim ova obiluje. Humor koji je visprem, samironičan, gdename se osmeh često zaledi jer prelazi u gorkoosvešćenje prepoznavanje janaša paralizemo daz bogomfora u komesmookruženi, kao i potpunog odustavlja impulsa u pokretu prometu, stanja koje igrači vrlo slikovito prikazuju telim a zaraivenih u dušek i udobne jastuke. Ostaje nepoznatica da li se u tom položaju guše ili odmaraju. Taj humor je pre svega iznaden iz svežih i autentičnih plesnih partitura obojenih individualnošću igrača: Ane Ignjatović Zagorac, Mione Petrović, Tamare Pjević, Nataše Gvozdenović, Jakše Filipovca, Borisa Vidakovića i Nikole Živkovića. Nižu se koreografije i scene sa jastucima kao rezervom, upotrebljenog na najmaštovitije načine, otvarajući i publici prostor slobode asocijacije, sa fenom, sa perom, sa haljinom, zatim duetom, u kojima je dominantna potreba da se progovori o temi, i smisao nadvladava formu.

Ovi virtuzni igrači su predano, maštovito i smelo otelotvorili koreografske ideje Isidore Stanišić, u predstavi koja je jedna od najkvalitetnijih produkcija naše savremene plesne scene u poslednjoj i ovoj sezoni,

POLITIKA, Autor: Borka Golubović-Trebješan

<http://www.politika.rs/sr/clanak/399280/Re-volucija-se-rada-iz-kne-dle-u-grlu>

...

– Budućnost nam sugerise da je svemirski turizam moguć, da je moguće odabrat pol deteta, digitalno zabeležiti DNK i, čak, postići besmrtnost. Međutim, kada se pomene promena sistema u kome živimo, nastupa ubeđenje da je to nemoguće. Naravno da je takvo ubeđenje proizvod samog kapitalističkog sistema, ali ono je ukorenjeno u potrebi za udobnošću. Udobnost anestezira svaku pomisao na otpor, istovremeno nam pružajući iluziju sigurnosti koja postaje osnovni regulator ponašanja. Vezuju nas raznoraznim sigurnosnim pojasevima dok nas licemerno hrane genetski modifikovanim proizvodima. Živimo bezbedno umiranje u udobnim sanducima koje poletno sami sebi izrađujemo – kaže Isidora Stanišić.

Jedan od savršenih mehanizama kapitalizma, primećuje naša sagovornica, jeste da se svaki potencijalni otpor prema istom preobradi u sopstvenu korist. Tako dolazimo do „Prostora za revoluciju“. Ponuđen od strane sistema, on funkcioniše po principu „Sobe za bes“: za izvesnu svotu pruža vam se mogućnost da akumulirani bes iskalite lomeći stvari koje se tu nalaze i, kad se konačno oslobođete nakupljene agresije, možete se rasterećeni vratiti svojoj svakodnevici, verovatno i ne pitajući se odakle sav taj bes. Prikrivanje uzroka bolesti kroz uklanjanje simptoma osnovna je mantra.

– Da rezimiram, u fokusu naše predstave je konformizam i ono što je revolucionarno danas: najnoviji dušek od memorijске pene. Paradoksalno, ta pena nas ulijakuje u zaborav – zaključuje umetnica.

BLIC, intervju vodila Miona Kovačević

<https://www.blic.rs/kultura/vesti/premjera-u-BITEFu-svi-se-mi-borimo-sa-jednim-velikim-udobnim-dusekom/vt6wr2b>

Zašto nam je tako teško da se odrekнемo konformizma?

– Čak i kad imamo potrebu da nešto promenimo, mi se hvatamo za površne stvari, ne zadiremo u suštinu problema: od toga da će da promenim izgled ili partnera do toga da završim na psihoterapiji pa će onda da se okrenem ljubavi prema sebi, onome što nam propagira popularna psihologija. A čak i ako je revolucija moguća, ako stvarno nešto promenimo, šta će biti posle? To je osnovno pitanje koje Slavoj Žižek postavlja. Da bi voleo da vidi dan posle. Šta je sutra? Mene ne interesuje da li je čovek spreman za revoluciju već da li je spreman za dan posle i šta je to u ljudskoj prirodi što jednostavno mora da se promeni da bi čovek mogao da isprati tehnološki napredak a da ga ne zloupotrebi, već iskoristi u prave svrhe. Ako nešto promenimo, da li je ljudska priroda spremna da se odrekne tog samoljublja i da se povrati neko zajedništvo, saborstvo, empatija.

Foto: Nenad Šugić

Mislite da su saborstvo i empatija bile pokretačke snage prethodnih revolucija?

– Mislim da jesu, ako pričamo o masi, o narodu koji je krenuo za tim. Šta je bio motiv lidera tokom ili posle revolucije, to je, opet, stvar ljudske prirode. Psihologija ide ka tome da se čovek ne rađa sa urođenim moralnim vrednostima već se one izgrađuju putem religije i društva. Medicina govori da svako dobro delo koje učinimo luči hormon koji pospešuje imunitet. Dobra dela nas čine zdravijim. Moje duboko verovanje jeste da čovek, u sušini, u svom biću, jeste empatičan, ali ta empatija mora da se trenira. A empatija se najbolje trenira kroz umetnost. No, pošto je sve manje umetnosti i kulture u našem životu, čovek biva operisan od te empatije tako da je to sve nekako uvezano. Šta će biti sa nama ako se okrenemo isključivo sebi i upadnemo u tu narcissoidnu ideologiju koju sistem propagira upravo zato da bi držao jedinku samu, jer jedino zajedno ćemo shvatiti šta nije u redu i pružićemo neki otpor. Ovako, ako smo podeljeni svako za sebe...

Možda su bolji rezultati kada čovek radi sam na sebi, jer ako reši da menja društvo, najčešće se razočara. Uostalom, revolucija je uvek sukob jednih protiv drugih. Sa te tačke gledišta, revolucija nije nimalo plemenita?

– Nečija ličnost se uspostavlja kroz drugoga, kroz revoluciju. Zato je važno da smo u konstantnoj komunikaciji. Revolucija je promena društvenih odnosa. Ako ćemo da poklekнемo pred onim što propagira sistem – da treba samo da volimo sebe, da se samorealizujemo, da brinemo o sebi, da ne rizikujemo u osećanjima, da ne dozvolimo da patimo, uskratimo sebi svaku vrstu uzbudjenja i emocije (što je odlično opisao Alen Badju u "How to Fall in Love Without a Fall"), onda preživljavamo na nekom vegetativnom nivou. To je nešto protiv čega čovek treba da se bori.

Kako izgleda vaš „Prostor za revoluciju“?

– Na engleskom je adekvatnijenaziv: „Room for Revolution“, jer room znači prostori soba. Naslov je aluzijana sobe za beskojepostojanje u svetu. Kadasteljutilibesni, dodete u tapaciranu, zvučnoizlovanusobu, platite za polasata možete da uništitesvešto je u njoj. Posle toga se osećate bolje, vratite se u svoju životnu kolotečinu. Izdržite neko vreme, dok se bes ponovo ne nagomila... To suštinski ne rešava moj problem, ali sistem mi je pružio sobu za bes gde ja odem i funkcionišem. Po tom principu mi smo napravili sobu za revoluciju. U njoj imate internacionalnu, možete da dižete revoluciju, da pružite otpor svemu, ali samo u okviru koji je postavio sistem. Sistem je kontroliše i profitira od toga, što je najbolje od svega. Kao što profitira i od zelene stranke i svih ostalih pokušaja da se nešto promeni. Sistem je tu dosta autoefikasan, više mu nije potreban ni čovek da ga mnogo modulira u tom smislu, on je prosti već tako uhodan mehanizam da je to velika teškoća.

NAGRADE:

2020

47. Internacionalni festival alternativnog i novog teatra – INFANT

Proglašenjem pobednika i uručenjem nagrada, u nedelju 06. septembra svečano je zatvoren 47. Internacionalni festival alternativnog i novog teatra – INFANT. Odlukom žirija festivala koji su činili Miroslav Radonjić, Nikola Zavišić i Milan Pužić, nagrada je dodeljena predstavi „Prostor za revoluciju“ Bitef teatra (Bitef dens kompanije).

2017/18

Dobitnica nagrade „Dimitrije Parlić“ koju dodeljuje UBUS – Udruženje Baletskih Umetnika Srbije, za najbolju koreografiju u sezoni 2017/18. jeste Isidora Stanišić za predstavu „Prostor za revoluciju“, u produkciji BITEF teatra.

Obrazloženje žirija u sastavu: Sanja Krsmanović Tasić, Danica Arapović, Sanja Ninković, Ana Ignjatović Zagorac i Dejan Kolarov:

„Predstava je kompletna u svim svojim segmentima, u koreografskom, umetničkom, i dramaturškom smislu, ona komunicira sa publikom, a opet je stalno iznenađuje maštovitim i originalnim rešenjima koreografkinje i njenog umetničkog tima.“

Ono što daje poseban kvalitet predstavi jeste humor koji je redak u plesnim predstavama, a kojim ova predstava obiluje“.

Nagrada Dimitrije Parlić je najprestižnija nagrada u oblasti baletske umetnosti u našoj zemlji i dodeljuje se za najbolje koreografsko ostvarenje premijerno izvedeno u toku jedne pozorišne sezone, kao i domaćim koreografima za celokupan koreografski opus. Dodeljuje je Udruženje baletskih umetnika Srbije (UBUS). Sastoji se od plakete sa likom Dimitrija Parlića, izlivene u bronzi, koja je rad akademskog vajara Rista Mihića. Pored plakete, dodeljuje se diploma UBUS-a, kao i novčana nagrada

Broj igranja			3				
U BITEF teatru			1				
Broj igranja – gostovanja u Srbiji			2				
Broj igranja – gostovanja van Srbije							
Broj gledalaca			694				
U BITEF teatru			97				
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji			600				
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije							
1.Datum igranja u BITEF teatru	1.Broj igranja u BITEF teatru	1. Broj gledalaca	Napomena				
22.02.	1	97					
UKUPNO	1	97					
2. datuma igranja – gostovanja u Srbiji	2. mesto igranja – gostovanja u Srbiji	2 Sala igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj gledalaca - gostovanja u Srbiji	festival	Nagrade	
05.06.2020	Novi Sad	Na otvorenom prostoru u Kineskoj četvrti	1	250	47. Internacionalni festival alternativnog i novog teatra, INFANT		
23.06.2020	Smederevo	Teatar u tvrđavi, Smederevo	1	350	Festival Teatar u tvrđavi, Smederevo		
UKUPNO			1	600			
3.Datum igranja – gostovanja van Srbije	3. Zemljaigranja – gostovanja van Srbije	3. Mesto igranja – gostovanja van Srbije	3. Sala igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	festival	nagrade	
UKUPNO							

23.06.2020.	Prostor za revoluciju		Teatar u tvrđavi, Smederevo		Festival Teatar u tvrđavi, Smederevo	1	350
05.06.2020.			Na otvorenom prostoru u Kineskoj četvrti, Novi Sad		47. Internacionalni festival alternativnog i novog teatra, INFANT	1	250

4.8.2. Koprodukcije

4.8.2.1. Koprodukcije čije su premijere održane 2020. godine

Nisu održane

4.8.2.2. Koprodukcije čije su premijere održane pre 2020. godine

2019

GRADOVI KOJI VIŠE NEMA / REMEMBERING CITIES THAT NO LONGER EXIST

Koreograf / Choreographer: Konstanca Makras / Costanza Macras
 Asistentkoreografa / Assistants of coreographer: Emil Norbert
 Bordas, Miki Šodi / Miki Shoji
 Muzika / Music: Aleksandra Đokić
 Kostimograf / Costume designer: Selena Orb
 Prevodilac / Translator: Vesna Radovanović

Izvođači / Performers:

Marija Bergam
 Ana Ignjatović Zagorac
 Branko Mitrović
 Tamara Pjević
 Miona Petrović
 Jakša Filipovac
 Nataša Gvozdenović
 Nikola Živković
 Una Vujošević

Organizacija / Organization: Kristina Jusufović, Aleksa Mijatović
 Odnosi s javnošću / Public relations: Slavica Hinić

Društvene mreže / Social networks: Vesna Bogunović, Jelena
 Bogavac

Fotografija / Photography: Jelena Janković

Grafički dizajn / Graphic design: Katarina Popović

Izrada scenografije / Scenography: Ljubomir Radivojević

Gradovojihvišenemavodi ka istraživanju umetnostisećanja, iliarsmemoriae, u kojoj se sećanjanarocitočvrstovezuju za fizičkelokacije, prostorjeiarhitekturu. Ishodišteovog komada bio je grad kao konkretne geografske lokacije, kaosdrištsećanja. Štabivasanašimus pomenama, štabivasaonima koji nastavljaju da pamte ta fizičkamestačakinakon što onabuduuništena?

Postupci izvođača na sceni odnose se na antičke veštine ars memoriae, premakojoj, da bismovratili u sećanje stvarkojuželimo da upamitimo, najpremoramo da saberemo istoriske. U središtem nemoničke tehničke je stepen prostorna orijentacija. Na koji namnačin u svrhu sećanja mogu poslužiti prostorije imesta?

Gradovojihvišenem aistražuje arhitektonskamesta u ulozinarativnih instrumenata naše istorije – u svrhu ponovnog pisanja istorije, vidanjem rana prošlosti, izazrađazumevanjasavremenih događaja (nalično globalnom planu) kao dela neprekidnog ciklusa koji doživljavamo kaoprotokvremena.

Sećajući se gradova... priče o evidentaciji bombardovanja Drezdena u februaru 1945., koje se prepliću se sasećanjima izvođača i njihovih porodica na činljivu i događaju iz NATO bombardovanja, ukazuju na to da se talasi istorije i politike ponavljaju.

Komad takođe preispituje odnose arhitekture i memorije ka ofizičkom kustvu. Konstanca Makras

Produkcija / Production: BITEF teatar, Beograd, Srbija i DORKYPARK, Berlin, Nemačka / BITEF Theatre, Belgrade, Serbia & DORKYPARK, Berlin, Germany

Trajanje / Duration: 95'.

Premijera / Premiere: 01.10. 2019, BITEF teatar / BITEF Theatre

Cities that no longer exist explore the art of memory, or ars memoriae, in which memories are particularly strongly associated with physical locations, rooms and architecture. The starting point for this piece was the city as a concrete geographical location, as an anchor for memory. What happens with our memories, what happens to those who are remembering when these physical places are destroyed?

The actions of the performers on stage refer to the ancient techniques of ars memoriae, whereby in order to recall the thing to be remembered, we first have to find and organize our impressions. At the heart of this mnemonic technique is spatial orientation. How do we use rooms and places to remember?

Cities that no longer exist explores architectonic places as narrative instruments of our history – in the rewriting of history, for overcoming the wounds of the past, and for understanding contemporary events (personal and global) as part of a constant cycle that we experience as the passing of time.

In remembering cities... accounts of visual witnesses of the February 1945 bombings in Dresden intercalate with memories of the performers and their families of similar experiences of the NATO bombing reflecting on the ripples of history and political waves repeating.

The piece also examines the relationships of architecture and memory as a physical experience.

Constanza Macras

O AUTORKI

KONSTANCA MAKRAS je studirala ples u Buenos Airesu, Amsterdamu u Mers Kuningem Studiju u Njujorku. Od 1995. živi u Berlinu. Godine 2003, zajedno sa dramaturškinjom Carmen Menert, osniva kompaniju Dork Park, interdisciplinarni ansambl koji stvara u oblasti plesa, teksta, živemu muzičkom filmu, i koji od tada nastupa širom sveta. Makras 2008. dobitnik je nagrade Goethe Institute za komad Pakaona Zemlji. Njen projekat Megalopolis 2010. osvaja nagradu Faust za koreografiju. Istogodišnje, Makras je bila jedan od predavača Vilijama L. Abramović rezidencije Tehnološkog instituta Masačusetsa. Osim za svoju kompaniju, Konstanca Makraskreirala je predstave za Baletski ansambl Teatra Colón u Buenos Airesu kao i za plesnu kompaniju Geteborške opere. Autor je mnogobrojnih projekata međukojima su: Pakaona Zemlji, Megalopolis, Otvorena za sve, Prošlost, Duhovi, Palata... Predstava Konstance Makras Big in Bombay bila je uvrštena u selekciju glavnog programa 40. BITEFA.

AUTHOR

CONSTANZA MACRAS studied dance in Buenos Aires, Amsterdam and at the Merce Cunningham Studios in New York. She has lived in Berlin since 1995. In 2003, together with dramaturge Carmen Mehnert, she founded the company Dorkpark, an interdisciplinary ensemble that works with dance, text, live music, film and has been touring worldwide ever since. In 2008 Macras received the Goethe Institute Award for her piece "Hell on Earth". In 2010 her Megalopolis won the Faust prize for best choreography. In the same year, Macras was the incumbent of the William L. Abramowitz Residency at Massachusetts Institute of Technology. Apart from productions for her own company, Constanza Macras has also created pieces for ensembles such as the Teatro Colón's Permanent Ballet Company in Buenos Aires and the Göteborg Opera Dance Company.

Works, among others: Hell on Earth, Megalopolis, Open for Everything, The Past, The Ghosts, Der Palast...

Constanza Macras was part of the selection of the program of 40th Belgrade International Theatre Festival - BITEF with the performance Big in Bombay

Foto: Jelena Janković

NAGRADE / AWARDS

DIMITRIJE PARLIĆ ZA 2019/20 (najprestižnija nagrada u Srbiji, a dodeljuje joj Udruženje baletskih umetnika u Srbiji).

DIMITRIJE PARLIĆ AWARD FOR 2019/20 (Serbia's most prestigious award and is presented by the Association of Ballet Artists in Serbia),

**CONSTANZA MACRAS
DORKYPARK**

Broj igranja	3				
U BITEF teatru	3				
Broj igranja – gostovanja u Srbiji					
Broj igranja – gostovanja van Srbije					
Broj gledalaca	339				
U BITEF teatru	339				
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji					
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije					
1.Datum igranja u BITEF teatru	1.Broj igranja u BITEF teatru	1. Broj gledalaca	Napomena		
18.01.	1	152			
10.03.	1	178			
15.11	1	9			
UKUPNO	3	339			
2. datuma igranja – gostovanja u Srbiji	2. mesto igranja – gostovanja u Srbiji	2 Sala igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj gledalaca - gostovanja u Srbiji	festival Nagrade
UKUPNO					
3. Datum igranja – gostovanja van Srbije	3. Zemljaigranja – gostovanja van Srbije	3. Mesto igranja – gostovanja van Srbije	3. Sala igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	festival nagrade
UKUPNO					

LEPA BRENA PRODŽEKT / LEPA BRENA PROJECT

Koncept i režija: Vladimir Aleksić i Olga Dimitrijević

Dramaturgija: Dimitrije Kokanov

Koreografija: Igor Koruga

Scenografija: Nikola Knežević

Kostimografinje: Senka Kljaković i Milica Kolarić

Kompozicije: Draško Adžić

Korepetitacija: Ana Čosović

Prevod:: Jelena Babšek

Organizacija i izvršna produkcija: Olivera Kecovević

Organizacija: Sanja Ljumović

Odnosi s javnošću: Slavica Hinić

Društvene mreže: Vesna Bogunović i Jelena Bogavac

Fotografije: Jelena Janković

Grafički dizajn: McCann Beograd

Izrada scenografije: DESIGN TEAM V doo

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Majstori sveta: Dragan Đurković, Igor Milenković

Majstori tona: Miroslav Vladić, Jugoslav Hadžić

Garderoberka: Marta Narančić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

Podela:

Brena graditeljstva – Jovana Gavrilović

Autorka teksta Vedrana Klepica

Brena biznismenka – Jasna Đuričić

Autorka teksta Maja Pelević

Brena pesme - Jelena Ilić

Autorka teksta Olga Dimitrijević

Brena jugoslovenka – Tamara Krcunović

Autorka teksta Tanja Šljivar

Brena seksualnosti – Ivan Marković (od novembra 2020. Vladimir Aleksić)

Autor teksta Slobodan Obradović

Autori pesama:

*Jugoslovenka: muzika - Milica Čajić, tekst - Miloš Mandić

*Poželi sreću drugima: muzika - Aleksandar Radulović, tekst - Marina Tucaković

*Sanjam: muzika - Kornelije Kovač, tekst - Marina Tucaković

*Hajde da se volimo: muzika - Aleksandar Radulović, tekst - Marina Tucaković

*Luda za tobom: muzika i tekst Petar Stokanović

https://www.youtube.com/watch?v=4Dm3XVsTx9A&list=RD4Dm3XVsTx9A&start_radio=1&t=4

Produkcija: Bitef teatar i Flyinginger

Koprodukcija: Schlachthaus theater Bern

Premijere: 18, 20, 21 i 22.12.2019.

Uz podršku: Ministarstvo kulture i informisanja Republike Srbije i Fonda za otvoreno društvo

Sponzori: MasterCard, Opel, Textil (textilue.rs), REDA Milano, McCann Beograd.

Predstava traje 90'

Na fotografiji: Jovana Gavrilović, Jelena Ilić, Tamara Krcunović, Ivan Marković, Jasna Dimitrijević.

Foto: Jelena Janković

O PREDSTAVI:

Lepa Brene je najveća zvezda Jugoslavije, simbol njenog šoubiznisa i prosperiteta. Njena karijera koja je počela u turbulentnim osamdesetim godinama, kao da prati sve socijalističke i postsocijalističke kulturne, političke i ekonomske transformacije koje su se desile sa Jugoslavijom, uključujući i raspad zemlje i njenu stidljivu reinvenciju u kulturnom prostoru. U figuru Lepe Brene upisane su teme šou biznisa, odnosno tržišno-kapitalističkog funkcionisanja u socijalističkoj ekonomiji osamdesetih; potom rata, tranzicije na kapitalizam i gomiljanje bogatstva, i na koncu nostalgije za starom zemljom. Istovremeno, figura Brene neminovno spaja društveno-politički kontekst sa našim ličnim istorijama, afektima, i življenjem iskustvom.

Theoretičari su odavno primetili koliko jugoslovenska popularna muzika i dalje često prenosi osećaj zajedničkog iskustva širom jugoslovenskog prostora, i kao takva stoji u kontrastu sa etno-nacionalističkim stratifikacijama kulturnih polja u svim pojedinačnim državama. Pored toga, kako je tačno artikulisala Ana Hofman, javna pojavljivanja Lepe Brene mogu se posmatrati kao „strategije navigacije kroz presek diskursa jugoslovenske prošlosti, konflikta, pomirenja, evropeizacije; kao presek debata o nacionalizmu, balkanizmu, multikulturalizmu, i percepcije svega toga od strane pevačice publike i šire javnosti“.

Lepa Brene je dakle za nas, ali verujemo i za mnoge druge – simbol; i stare zemlje, i našeg odrastanja, i otkrivanja seksualnosti. Zato i ovaj projekat nije zamišljen kao biografska predstava, već sasvim drugačije: kroz najveći šoubiznis simbol Jugoslavije, želimo da suštinski pričamo o kompleksnosti i unutrašnjim kontradikcijama poslednje skoro četiri dekade ovih prostora, o njegovim društveno-političkim transformacijama, ponosu i bolu, o razočarenjima i nadi, i o nama samima.

Sama predstava podrazumeva istraživanje različitih izvođačkih praksi, od strane autorskog tima i pet izvođača na sceni. Reč je dakle o pet Brene koje kroz monološke iskaze kontekstualizuju temu projekta, problematizuju je i stupaju u međusobne odnose, tvoreći tako od niza monologa jednu široku dijalošku formu.

Projekat mobiliše različite jezike glumačkog i plesnog, te muzičkog teatra, stvarajući poligon za razvoj imverzivnog pozorišnog događaja, gde svi učesnici predstave stupaju u dijalog sa navedenim tematskim okvirom i naslagama sopstvenog sećanaj i ličnim iskustvom kao primarnim kontekstom razumevanja naše kolektivne prošlosti.

Dimitrije Kokanov

BIOGRAFIJE REDITELJA

VLADIMIR ALEKSIĆ (1977) je diplomirao glumu na Akademiji umetnosti u Novom Sadu u klasi profesora Petra Baničevića 1999 god. Bio je stipendista Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu. Neposredno posle završetka Akademije seli se u Italiju, na poziv italijanskog pozorišta Motus. Sa njima radi niz predstava: Visio Gloriosa, Vacany Room, Twin Rooms, Splendid's, Too Late!, Alexis, una tragedia greca. 2002. godine projekat Rooms dobija specijalnu nagradu za najbolji pozorišni projekt u Italiji Premio Ubu. Aleksić sarađuje i sa Elenom Buci, Papijem Korsikatom, Lizom Ferlaco Natoli, Mazbedom (Masbedo). U Srbiju se vraća 2010. godine i od tada igra u rediteljskim ostvarenjima, imedju ostalih, Milana Neškovića, Ivice Buljana, Sonje Vukićević, Jovana Čirilova, Ive Milošević, Gorčina Stojanovića, Olge Dimitrijević, Nikite Milivojevića.

Aktivan je i kao filmski i televizijski glumac: Zlatna levica, priča o Radivoju Koraću, Triologia anni 70, Vlažnost, Rekvijem za gospodu J, Einstein, Il cuore nel pozzo, Maresciallo Rocca, Vratiće se rode, Ono kao ljubav. Godine 2016. uradio je svoju prvu autorskiju predstavu, sa Sanjom Mitrović: Drugovi, ja se ni sada ne stidim svoje komunističke prošlosti – I am not ashamed of my communist past (Stand Up Tall Productions, Holandija i Bitef teatar, Srbija u koprodukciji sa Beursschouwburg, Belgija)

U sezoni 2016/2017 sa Beogradskom filharmonijom realizije projekat Teatar u Filharmoniji – Pisma kompozitora (Mocart, Čajkovski, Maler, Šuman, Stravinski). 2018 godine radi predstvu My revolution is better than yours, posvećenu majskoj revoluciji '68, u režiji Sanje Mitrović a u produkciji pozorišta Théâtre Nanterre-Amandiers iz Pariza i Stand Up Tall iz Brisela.

OLGA DIMITRIJEVIĆ (1984) je diplomirala dramaturgiju na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu. Pisala je pozorišne kritike za Vreme i Teatron.

Mađunjenim izvedenim tekstovima: Internat (Dadov, 2009), Radnici umiru pевајуći (Hartefakt fond i BITEF teatar, 2011), Narodnadrama (Pozorište Bora Stanković, Vranje, 2012 i Narodno pozorište u Beogradu, 2016), Stani da se pozdravimo u okviru projekta Protokžudnje (TKH i CDU, Zagreb, 2014) i Moja ti (Atelje 212, 2017).

Autorski projekti: režija dramatizacija romana Crveni ljubav Aleksandre Kolontaj (BITEF teatar, 2016), Sloboda je najskupljakapitalističkareč (sa Majom Pelević, BITEF teatar, 2016) i Ja ćestosanjamrevoluciju (KC Grad, 2017).

Ostali projekti uključuju kabare Iza ogledala (Kulturni centar Reks, 2012), kouredništvo voknjige Međunama – neispričane priče gej jezbejskih život (Hartefakt fond, 2014), povremenipredavački rad na Ženskim studijama u Beogradu i dramaturški rad u pozorištu Dobitnica nagrade Hartefakt fonda, Sterijinog pozorja i Mihizovengrade za dramsko stvaralaštvo. Često sanja revoluciju.

NAGRADE

Za odigranu ulogu u predstavi Lepa Brena Project, Ivan Marković je dobio nagradu ZALOG ZA BUDUĆNOST, na 5. Pozorišnom proleću 2020 (Šabačko pozorište)

Obrazloženje žirija u sastavu: Aleksandar Milosavljević, Olivera Milošević i Jelena Stokuća: Za fino profilisan balans između muškog i ženskog principa, između dramatične intime i potrebe za uspehom na estradi, te načina na koji je sudbinu lika koji tumači povezao sa pričom pop-kulturnog fenomena iz naslova predstave

Na fotografiji: Ivan Marković. Foto: Jelena Janković

IZ MEDIJA:

<https://www.vreme.com/cms/view.php?id=1743002>

<http://www.maz.hr/2020/01/24/olga-dimitrijevic-jedino-stari-ljudi-mogu-spasiti-svet/>

<https://www.oblakoder.org.rs/lepa-brena-project-22-januara-u-bitef-teatru/>

<https://restartmagazin.rs/lepa-brena-prodzeft-u-bitefu/>

<http://www.politika.rs/sr/clanak/444629/Dug-je-put-od-estrade-do-umetnosti>

<https://www.kurir.rs/zabava/pop-kultura/3588119/bez-kulture-a-i-lepe-brene-nema-ni-zdrave-nacije-vladimir-aleksic-za-kurir-prica-o-jubileju-kultne-predstave-i-borbi-s-koronom>

FLYING GINGER, NOVI SAD

ВЕДРАНА КЛЕПИЦА, СЛОБОДАН ОБРАДОВИЋ, МАЈА ПЕЛЕВИЋ,
ТАЊА ШЉИВАР, ОЛГА ДИМИТРИЈЕВИЋ

ЛЕПА БРЕНА ПРОЦЕКТ

БИТЕФ ТЕАТАР и FLYINGER

СУБОТА, 3. ОКТОБАР

pdfelement

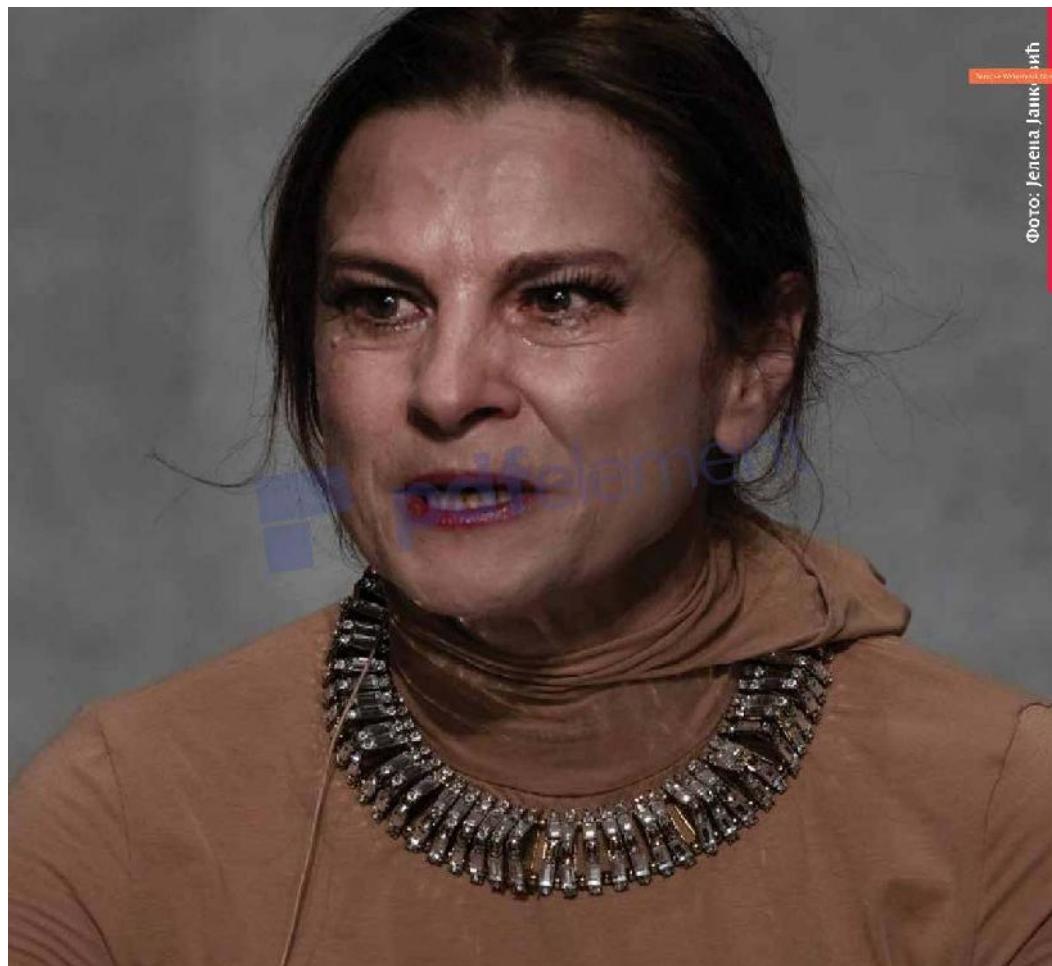
VEDRANA KLEPIĆA, SLOBODAN OBRADOVIĆ,
МАЈА ПЕЛЕВИЋ, ТАНЈА ШЉИВАР, ОЛГА ДИМИТРИЈЕВИЋ

LEPA BRENA PROJECT

BITEF THEATRE BELGRADE AND FLYINGER

SATURDAY, OCTOBER 3RD

Фото: Јелена Јанко

Режија и концепт: ВЛАДИМИР АЛЕКСИЋ
и ОЛГА ДИМИТРИЈЕВИЋ
Драматург: ДИМИТРИЈЕ КОКАНОВ
Сценограф: НИКОЛА КНЕЖЕВИЋ
Костимографкиње: СЕНКА КЉАКИЋ
и МИЛИЦА КОЛАРИЋ
Композитор: ДРАШКО АДŽИЋ
Кореограф: ИГОР КОРУГА
Корепетиторка: АНА ЂОСОВИЋ

Concept and Direction: VLADIMIR ALEKSIĆ
and OLGA DIMITRIJEVIĆ
Dramaturge: DIMITRIJE KOKANOV
Set Designer: NIKOLA KNEŽEVIĆ
Costume Designers: SENKA KLJAKIĆ
and MILICA KOLARIĆ
Composer: ĐAŠKO ADŽIĆ
Choreographer: IGOR KORUGA
Rehearsal pianist: ANA ČOSOVIĆ

Улоге Cast

Брена градитељства (текст Ведрана КЛЕПИЦА):
ЈОВАНА ГАВРИЛОВИЋ
Брена бизнисменка (текст Маја ПЕЛЕВИЋ):
ЈАСНА ЂУРИЧИЋ
брена песме (текст Олга ДИМИТРИЈЕВИЋ):
ЈЕЛЕНА ИЛИЋ
Брена Југословенка (текст Тања ШЉИВАР):
ТАМАРА КРКУНОВИЋ
Брена сексуалности (текст Слободан ОБРАДОВИЋ):
ИВАН МАРКОВИЋ

Представа траје 1 час и 25 минута. The play is 1 hour and 25 minutes long.

Бројне награде и признања

АУТОРСКИ ТИМ

Ведрана Клепица (Кутина, 1986)

Академију драмске уметности Загреб уписала је 2005. Од 2009. професионално ради као драматуршиња на продукцијима у ХНК Загреб, казалишту Мала сцена, Театру &ТД, на Еуровизу, Дубровачким летњим играма...

Како списатељица дебитује 2011. драмом *Радио Кундер* у режији Хелене Петковић и извођењу Театра &ТД Загреб. Текст је настао по мотивима романа *Нештошашња лажка исказивања* Милана Кундере. Исте године произведена је њена драма *Ј.А.Т.О.* у режији Тање Диксон и извођењу МКА Theatre Мелбурн.

По оригиналној идеји глумача Романа Николића и Милице Манојловић 2012. пише драму *Небо је сиво и виши се искуши дим* како склоњује постројења, коју у режији Франке Петковић поставља Казалишна удрушка КУФЕР. Исте године преузима вођење тог удружења заједно са продуценткином Петром Глад.

Године 2013. почине да рокира властите драмске текстове. Драму *Трагична смрт економског аналитичара* поставља у продукцији КУФЕР-а и Театра &ТД, а 2017. режира драму *Бујели бубреzi* у продукцији Театра &ТД. Последња драма је постављена и у Аргентину у склопу Међународног фестивала драматичке Еуропа – Америка, те у Србију у Атељеју 212. Године 2018. пише драму *Наши одбој* коју у ХНК Ивана пл Зајца режира Рената Карола Гатица. Драме су јој преведене на десетак језика.

Слободан Обрадовић

Дипломирао драматурију по Факултету драмских уметности у Београду 2008. Као драматург, адаптатор и преводилац драмских текстова сарађивао је с водећим позоришним редитељима средње и млађе генерације. Сценариста и сценариста дуготематичких и кратких филмова, документарних и играних серија. Селектор Феснијала „Јоаким Вујић“ (2014–2015). Члан уредништва позоришног часописа *Театрон* (2005–2012). Објављивао позоришни текстови и критике у часописима *Театар*, *Yellow Cab*, *ТФТ* и *Сцена*. Добитник годишње награде Позоришта на Теразијама и позоришта „Душко Радовић“. Добитник Стеријине награде за најбољу позоришну критику 2012. године.

Маја Пелевић (Београд, 1981)

Завршила Факултет драмских уметности Београд 2005; докторирала на Интердисциплинарним студијама на Универзитету уметности у Београду, 2012. Чланица је пројекта *Нова драма*. Изведене драме: *ESСafe*, *Лер, будите Леди на један дан*, *Београд–Барним. Поморачница кора, ја или неко други*, *Скочи ћевојка*, *Hamlet Hamlet euro trash* (са Филипом Вујошевићем), *Fake Porno i Fakehook* (група аутора). *Моја сма ми Мики Маус, Чудче љубави, Последице и Потапљају скраћена истерија Србије* (са Слободаном Обрадовићем) и *Невидљива*.

Њене драме преведене су на енглески, француски, немачки, руски, норвешки, пољски, словачки, чешки, мађаски, бугарски, словеначки и украјински језик и објављене у бројним савременим домаћим и иностраним антологијама.

Бројне награде и признања

Са Миланом Марковићем је 2012. реализовала пројекат *Они живе – у бойрима за нулдам фокстом*. Написала је, режирала, и у Битеф театру извела драму *Последице* (2013), а у Народном позоришту Београд режирала је *Моје најрађе* Томаса Бернхарда (2015) и свој текст *Боливуд* (2018). Са Олгом Димитријевић урадила је представу *Слобода је најскуље капиталистичка реч*, 2016.

Добитница награде „Борислав Михајловић Михиз“ за драмско стваралаштво, „Слободан Селсин“ за најбољу дипломску драму, победница првог конкурса Стеријиног позорја за оригинални драмски текст *Мажка смо ми Мики Маус* (2007), добитница Стеријине награде за драмски текст *Поморацина коре* (2010) и награде на конкурсу „УНИМА“ за најбољи оригинални текст *Негајлија* за луткарско позориште.

Тања Шљивар (Бања Лука, 1988)

Дипломирала и завршила мастер из драматургије на Факултету драмских уметности Београд, а у Гисену (Немачка) завршила мастер из промођених позоришних студија. Ауторка песи целинчевских драма: *Пошто је Јакшитејк?*, *Грабање или Како се убили моји баца*, *Али грај ме је штапа*. *Ми смо они чи које су нас разделили ублизораници*, *Кад и све слободне дјевојке*, *Режим љубави*.

Драме су јој објављене у позоришним часописима, различитим антологијама, изведене и јавно читане у професионалним позориштима у Босни и Херцеговини, Србији, Хрватској, Пољској, Аустрији, Шпанији, Албанији и Немачкој. За драмско писање освојила је неколико награда, међу којима Награду „Борислав Михајловић Михиз“ за укупно драмско стваралаштво (2011). Стеријину награду за текст савремене драме *Ми смо они чи које су нас разделили ублизораници* (2016). MESS market award за текст *Кад и све слободне дјевојке* (2016). Номинована за Retzhofer Dramapreis у Аустрији. Драме су јој преведене на десетак језика.

Олга Димитријевић (Београд, 1984)

Дипломирала драматургију на Факултету драмских уметности у Београду. На родним студијама при Централном европском универзитету у Будимпешти обранила је магистарску тезу *Теме народне певачице: конструирајуће националних идентитета у Србији* (исле 2000). Од тада фолк певачице и њихове песме имају велики утицај на њен рад. Стапајући изражавају теме социјалних борби и неправди, женске пријателставе и солидарности, граница политичке имагинације и могућности да се свет учини болјим.

Међу њеним изведеним текстовима су: *Иницијати* (Дадов, 2009), *Радици умиру Јевреји* (Хартефакт фонд и Битеф театар, 2011), *Народна драма* (Позориште „Бора Станковић“ Врање, 2012. и Народно позориште Београд, 2016), *Сабан да се београдским у оквиру пројекта Проток жуде* (ТЦХ и ЦДУ, Загреб, 2014) и *Моја аја* (Атеље 212, 2017). Ауторски пројекти: режија и драматизација романа *Црвени љубав* Александре Кононијај (Битеф театар, 2016), *Слободи је најскуље капиталистичка реч* (са Мајом Пелевић, Битеф театар, 2016) и *Ја ћесмо санам револуцију* (КП Грађ, 2017).

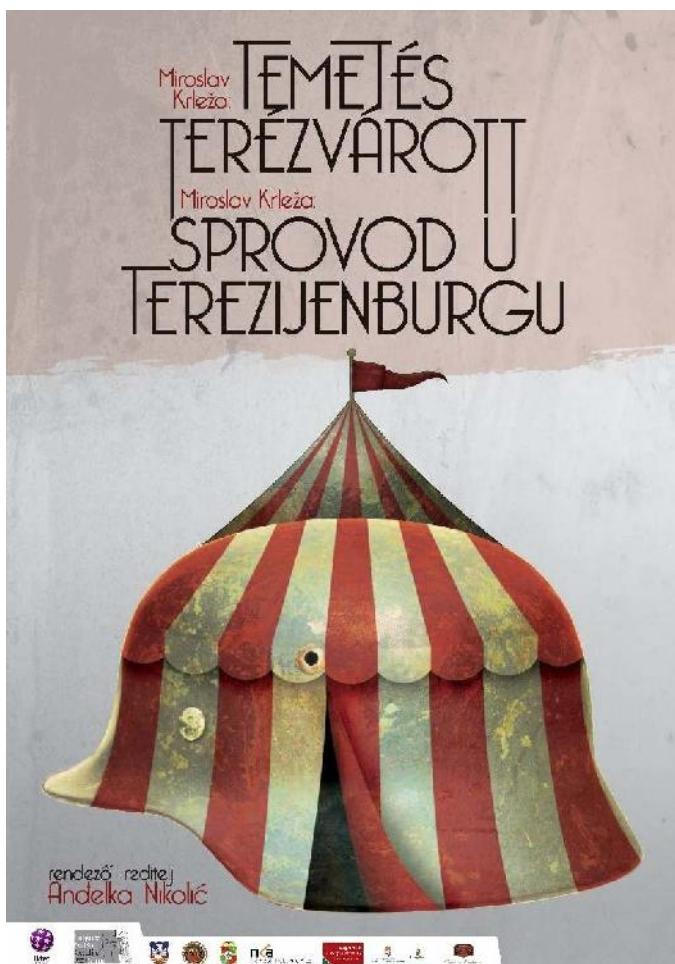
Добитница награде Хартефакт фонда, Стеријиног позорја и Михизове награде за драмско стваралаштво. Писана је позоришне критике за *Време* и *Театрон*. Често сања револуцију.

Владимир Алексић (1977)

Глуму је дипломирао 1999. на Академији умјетности Нови Сад у класи професора Петра Банићевића. Непосредно после завршетка Академије одлази у Италију на позорни позоришта Мотус. Са њима ради на представама: *Visio Gloriosa*, *Vacancy Room*, *Twin Rooms*, *Splendid's, Too Late!, Alexis, una tragedia greca*. Године 2002. пројекат *Rooms* добија специјалну награду

Broj igranja		17				
U BITEF teatru		7				
Broj igranja – gostovanja u Srbiji		3				
Broj igranja – gostovanja van Srbije		7				
Broj gledalaca		2582				
U BITEF teatru		967				
Broj gledalacanagostovanjima u Srbiji		780				
Broj gledalacanagostovanjima van Srbije		835				
1.Datum igranja u BITEF teatru	1.Broj igranja u BITEF teatru	1. Broj gledalaca	Napomena			
22.01.	1	178				
11.02.	1	175				
12.02.	1	176				
24.09.	1	95				
19.10.	1	95				
20.10.	1	95				
17.11.	1	93				
UKUPNO	7	967				
2. datuma igranja – gostovanja u Srbiji	2. mesto igranja – gostovanja u Srbiji	2 Sala igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj gledalaca - gostovanja u Srbiji	festival	Nagrade
25.09.	Smederevo	Centar za kulturu Smederevo	1	400	Teatar u tvrdavi	
03.10.	Novi Sad	Narodno pozorište Novi Sad Mala scena	1	250	65. STERIJINO POZORJE (Stvarnost – čudnijaodmašte)	
07.10.	Šabac	Šabačko pozorište	1	130	5. POZORIŠNO PROLEĆE	
UKUPNO			3	780		
3. Datum igranja – gostovanja van Srbije	3. Zemljaigranja – gostovanja van Srbije	3. Mesto igranja – gostovanja van Srbije	3. Sala igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	festival	nagrade
26.01	Švajcarska	Bern	Schlachthaus Theater	100		
30.01.	Švajcarska	Bern	Schlachthaus Theater	90		
31.01.	Švajcarska	Bern	Schlachthaus Theater	80		
01.02.	Švajcarska	Bern	Schlachthaus Theater	130		
02.02.	Švajcarska	Cirih	HELSE KULTURVEREIN	300		
21.02.	Crna Gora	Herceg Novi	Dvorana Park	120	51. PRAZNIK MIMOZE 2020	
21.11.	Bosna i Hercegovina	Brčko		15 (samo za članovežirija)	37. susretipozorišta u Brčkom; BIH	
UKUPNO	7			835		

Premijernoizvođenje / Bemutató: 31. oktobar 2018. godine, Scena BITEF teatra / 2018. október 31, BITEF Színház, Belgrád; Kosztolányi Dezső Színház, Subotica: 6. november 2018.

BITEF TEATAR, Beograd i POZORIŠTE / SZÍNHÁZ KOSZTOLÁNYI DEZSŐ, Subotica, Srbija

REČ REDITELJKE:

Nedavno sam, pred spavanje, pročitala Andersenovu bajku u kojoj se, uzgred, pominjen je mladačer kanekog cara, koja je imala nezgodnu osobinu: govorila je istinu. Nju zatonikonjeheo, „imaće punovremena da šijepogrebnukošulju“, primetio je turobnipripovedač, inastavio da razvijafabulu o drugim, uspešnijim likovima.
 Nedugopotom slušala sam emisiju o predlogu da se ukine predmet filozofija u našim školama. Sagovornik, čijeg se imena ne sećam, uporedio je filozofiju savazduhom: ne razmišljamonadnevnom planu o tome da li nam je neophodan, alikakobismoživeli bez njega?
 Između ova dvadogađaja, dogodio se ineslavni pokušaj grupa grada Savskih nasip da prošetanapotezu od bloka 45 do kanala Galovica Novom Beogradu, u ciljubudenjasvesti o katastrofalnim posledicama divljeg gradnjena ovom delu priobalja. Stasitina oružani policijski, nemitiupogpogleda, branili subesnevljasni ke ilegalnopodignutih vikendica - od žena, dece, šetača pasa i biciklista.
 O zagađenju vazduha i vode, o opasnosti od poplave, o metastazi gluposti i narcizma, o osveti talentovanih, o sahranjivanju istine - je i ova naša predstava.
 A reč sprovod iz naslova čuvene Krležine pri povetke ne odnosi se samo na sahranu glavnog junaka, oberlajtnanta 17. pukovnije i doktora matematike Gejze Ramonga, već i na kraj jednog sveta -

Miroslav Krleža:

SPROVOD U TEREZIJENBURGU / TEMETÉS TERÉZVÁROTT

Dramatizacija/režija: Andelka Nikolić

Dramaturgija: Kornelija Goli / Kornélia Gólii Isidora Milosavljević

Scena ikostim: Olga Mrdenović

Kompozitor: Draško Adžić

Dizajnsvetla: Nikola Zavišić

Scenskipokret: Aniko Kiš / Anikó Kiss

Lektor: Radovan Knežević Lektorka za nemačkijezik: Vesna Ćurčić

Igraju:

Marija Bergam

Gabor Mesaroš / Gábor Mészáros

Boris Kučov / Borisz Kucsov

Bojan Žirović

Produkcija: Jovana Janjić, Sanja Ljumović, Lilla Lukač / Lukács Lilla

Odnosi s javnošću: Slavica Hinić, Vesna Bogunović, Eva Borbelj /

Borbély Éva

Dizajnprogramaiplakata: Arpad Blaško / Blaskó Árpád

Foto: Nenad Šugić

Šeftehnike: Ljubomir Radivojević

Kamera, video miks, montažaiadaptacijavidea: Miroljub Vladić.

Majstori tona: Miroljub Vladić, Jugoslav Hadžić, Šandor Dorogi / Dorogi Sándor

Majstori svetla: Dragan Đurković, Igor Milenković

Inspicijentkinja: Maja Jovanović, Oršolja Torok / Torok Orsolya

Titlovevide: Orsoja Torok / Török Orsolya i Lilla Lukač / Lukács Lilla

Garedroberka: Marta Narančić, Andrea Conti / Csonti Andrea

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević, Miroslav Vojnić Hajduk

https://www.youtube.com/watch?v=sOzdB6SGIpg&feature=emb_logo
<https://www.facebook.com/bitef.teatar/videos/321108195347621>

A RENDEZŐ SZAVA

Nemrég, elalvás előtt elolvastam egy Andersen-mesét, mely a többi közt arról szól, hogy egy király legkisebb lányának van egy szokatlan tulajdonsága: mindenkor mondja. Ezért senki sem akar vele összeházasodni, és szerintük „elég ideje lesz, hogy megvarra a gyászruhát” - jegyezte meg a komor mesélő, és a királynynál sikeresebb karakterekkel szötte tovább a fabula fonalát.

A közelmúltban hallgattam egy műsort arról, hogy olyan kezdeményezés is született, hogy a filozófia tantárgyat szüntessék meg az iskolákban. A felszólaló, akinek a nevére nem emlékszem, a filozófiát a levegőhöz hasonlította: mivel véleménye szerint napi szinten nem gondolkodunk arról, hogy miért van szükségünk a levegőre – de hogyan tudnánk élni nélküle?

A két esemény között a belgrádi Savski nasip városrész polgárai azért sétáltak el a 45. tömbtől (blok 45) az újbelgrádi Galovica városrész csatornájáig, hogy felhívják a figyelmet az illegális építkezés következményeire az említett területeken. Az állig felvegyverzett rendőrök némán és unott pillantásokkal kísérve védték a törvénytelenül felépített hétvégi házak felháborodott tulajdonosait a nőktől, a gye rmeketől, a kutyát sétáltató emberektől és a kerékpárosoktól.

Austrougarske monarhije. U četvrtak 31.10.1918, tačno sto godina pre naše premijere, prestala je da postoji država u kojoj je živelo približno 23,5 miliona Slovena, 12 miliona Nemaca, 10 miliona Mađara, 3 miliona Rumuna i 2,5 miliona „ostalih“ naroda. Zanimljivo je razmatrati uzroke i posledice ovog kraja danas, u regionu koji još uvek nosi tragove raspada jedne druge multinacionalne i multijezične države, a teži novoj integraciji u okviru velike evropske zajednice, koja je takođe u krizi.

Ez az előadás a levegő és a víz szennyezéséről, az áradásveszélyről, a butaság és a nárcizmus áttéttel történő szaporodásáról, a tehetségtelenek bosszújáról és az igazság eltemetéséről szól.

Na fotografiji: Boris Kučov / Borisz Kucsov i Marija Bergam.Foto: Nenad Šugić

,Predstava „Sprovod u Terezijenburgu“, nastala prema istoimenoj priči Miroslava Krleže, evocira atmosferu Austrougarske pred njen krah i traga za odgovorima na pitanja: zašto pametniji popušta, a gluplji pobeđuje i vlada, nekad i sad, u našim krajevima izgleda uvek, i kako to da umetnička dela preživljavaju, i čak su predmet divljenja, dok se umetnici i naučnici ponajavaju i vredaju, mrtvi i živi sahranjuju.

U ovoj tragikomičnoj muzejskoj turi gledaoci mogu da se upoznaju sa artefaktima iz oblasti vojne i političke istorije našeg podneblja, ali i sa intrigantnim detaljima iz života kontroverzne Krležine junakinje i junaka. Osim toga, imaće priliku da iskuse život u velikoj zajednici naroda koja se raspada, učeći po koju reč na hrvatskom, mađarskom, nemačkom ili japanskom jeziku, kao i da uživaju u degustaciji srednjeevropskih vina i projektovanju sopstvenog životnog kreda i/ili zastave."

Anđelka Nikolić

IZLOŽBA SPROVOD U TEREZIJENBURGU

Izložbene celine

I CARSKA I KRALJEVSKA ASPERN-ESSLINGENSKA 17. PUKOVNJA

TEMETÉS TERÉZVÁROTT - A KIÁLLÍTÁS

Kiállításitárgyak

A CSÁSZÁRI ÉS KIRÁLYI ASPERN ESSLINGENI TIZENHETES DRAGONYOSEZRED DÍSZTERME

I0 Zastava Austrijskog carstva (1804-1867) / Az Osztrák Császárság zászlója (1804-1867)

I1 Svilena zastava s grbom, dar Franza von Lothringena 17.Pukovniji za „bravurozni gest na polju časti“ u bitci kod Malplaqueta 1709. (400 mrtvih) / Címerrel díszített selyemzászló, Lotharingiai Ferenc ajándéka a 17-es ezrednek „a becsület mezején tanusított bravúros gesztusáért“ a malplaquet-i ütközetben, 1709. (400halott)

I2 Počasna trompeta - poklon Carice Marije Terezije povodom bitke kod Hohkirha 1758. (700 mrtvih) / Díszkürt – Mária Terézia Császárnő ajándéka a Hochkirch melletti ütközet alkalmából 1758. (700 halott)

I3 Pukovnijska standarta odlikovana u bitci kod Sadove (900 mrtvih) i standarta prorešetana u pobjedonosnom sudaru kod Asperna i Esslinga (3000 mrtvih) / Asadovaiütközben kitüntetettezredzászló(900halott), valamint az aspern esslingeneni győzedelmes csatában a franciákáltalszítáválőtezredlobogó(3000halott)

I4 Slika NJ. V. cara i kralja Franca Jozefa I u zlatnom ramu / Œfelsége I. Ferenc József császár és király képe, arany keretben
I5 Portreti pukovnijskih inhabera: (trenutno u fazi restauracije) / Az ezred tiszteletbeli tulajdonosainak portréi: (jelen pillanatban restauráció alatt)

IIaREKONSTRUKCIJASOBOBERLAJNANTARAMONGAGEJZE / RAMONG GEYZA FŐHADNAGY SZOBÁJÁNAK REKONSTRUKCIÓJA
IIa1tjeloRamongaGejze / Ramong Geyzateste
IIa2 tjelo Kaloja Bandija / Kállay Bandi teste
IIa3 radni sto Ramonga Gejze / Ramong Geyza íróasztala
IIa4 zid u sobi Ramonga Gejze / Ramong Geyza szobájának fala

IIIb TEMATSKA IZLOŽBA: RAZVOJ SAMOUBOJSTVA EUROPSKIH INTELEKTUALACA U PRVOJ POLOVICI XX STOLJEĆA / TEMATIKUS TÁRLAT: AZ ÖNGYILKOSSÁG FEJLŐDÉSTÖRTÉNETE EURÓPAI ÉRTELMI MISÉGIEKKÖRÉBEN A XX. SZÁZAD ELSŐFELÉBEN

III TEREZIJENBURG / TERÉZVÁROS

III1TurzoojTurociAladar,kardinal,državnikislavankrvnikoji je za svoje karijere crkvenog govornika pobjio na tisuće kalvinista ivještica. / Thurzói Thuróczy Aladár bíboros, államférfi és történeti nevezetességű hőhér, aki tüneményes hitszónoki pályafutása alatt ezzel irtatta a kálvinistákat és boszorkányokat.

III2Glavni korzo Nadvojvotkinje Marije Valerije / Mária Valéria főút

III3Javna kuća „Stakleni Ijljan“. / Az Üveglilomhoz címezett nyilvánosház

IV4Gredicazasadenatalipanimaćuhicama / Tulipán- ésárvácskaágyások

VII6Kip kralja Matije Korvina koji je proglašio Alsovar kraljevskim slobodnim gradom (1467) / Corvin Mátyás szobra, aki szabad királyi várossá nyilvánította Alsóvárt (1467)

VII7 Poprsje Košut-Lajoša / Kossuth Lajos mellszobra

VII8 Panonski WC / Pannon WC

VIII9/10 Ponuda Terezijenburskih poslastičarnica / A terézvárosi cukrászda kínálata

X Teatar pozname carske i kraljevske graditeljske firme Helmer i Fellner, dvorskih graditelja za provinjalna pozorišta na istočnoj i na zapadnoj obaliLajte. / Aközismertcsászáriéskirályiépítőcég,HelmerésFellner színházépülete—avidékiszházakudvariépítészeiLajtán innen éstül.

IVa SVEČANA VEČERA U ČAST GROFA FUDSCHI-HASEGAVE / A FUDZSI-HASZEGAVA GRÓF TISZTELETÉRE RENDEZETT ÜNNEPI VACSORA

IVa1RasporedsededenjanadkojimjeOlgaVaronigrazbijalaglavu punih 24sata. / Az ültetési rend, melyen Warronigg Olga teljes 24 órán át töre a fejét.

IVa2 Vina slavna diljem Hungarie. / A Magyarország-szerte híres bor.

IVa3 Brak Olge i Mihajla Varoniga. / Warronigg Olga és Mihály házassága.

IVbRADNISTOPUKOVNIKAMIHAJLAVON VARONIGA / WARRONIGG MIHÁLY EZREDES ÍRÓASZTALA

IVb1 Prva disciplinskomjeraizrečenaoberlajtnantuRamonguGejzi. / Ramong Geyza elsőfegyelmibüntetése.

IVb2DrugadisciplincskamjeraizrečenaoberlajtnantuRamonguGejzi. / Ramong Geyzamásodikfegyelmibüntetése.

IVb3 Konjakočuvan u burencetu od 150 godina stare, suhehrvatskehrastovine iz kaštelanskešumešogorapukovnikaVaroniga. / A Warroniggezredessőgoránakkastelánierdejébentermettmásfélvezádoshorváttölgyfáboldkészülthordóbanérleltcognac.

SVEČANA POSJETA JAPANSKELEGACIJE17. PUKOVNIJI / A JAPÁN KÜLDÖTTSÉG ÜNNEPI LÁTOGATÁSA A 17-ES EZREDBEN

V0 Zastava Japana (1870-) / Japán zászló (1870-)

V1 Program svečanog dočeka grofa Fudschi- Hasegave. / Fudzsi-Haszegava gróf ünnepélyes fogadtatásának programja.

V3 Portret grófa Fudschi-Hasegave (projekcija u zlatnom ramu). / Fudzsi-Haszegava gróf portréja (vetítés arany keretben).

V4 Kutija za prikupljanje humanitarne pomoći za gladne udovice i djecu Mandžuriye (u foajeu teatra). / Adománygyűjtő doboz az éhező mandzsu özvegyek és hadiárvák megsegítésére (a színház előcsarnokában).

V5 Brzozavi Vanjsko-političkog odjela bečkog Ratnog ministarstvaoposjetujapanskedelegacije(folijaza grafoskop)

A bécsi Hadügymenisztérium külügyi osztályának táviratai a japán küldöttség látogatásáról (vetítő-fólia)

SPROVOD U TEREZIJENBURGU / TEMETÉSTERÉZVÁROTT

VI1 Zdjela i boca špirita / Sósborzsesz üveg és tál

VI2 Kaciga,rukavice i futrola za cviker pukovnika Varoniga / Warronigg ezredes sisakja, kesztyűje és szemüvegtokja

VI3 Pukovnik Varonig, sa svojih 10 ordena i dostojanstvom zapovjednika. / Warronigg ezredes, a maga 10 kitüntetésével és parancsnoki tekintélyével.

VI4 28 oficira / 28 tiszt

BPOKRETNE SLIKE / MOZGÓKÉPEK

Ba Cakewalk, 1903.

Bb Titanic, 1912.

PARIŠKI MUZEJLOUVRE / A PÁRIZSI LOUVRE MÚZEUM

VII1Klupica ispred slike „Splav Meduza“ / A Medúza tutaja című festmény előtti padokska

VII2Detalji i cjelina slike „Splav Meduza“ (projekcija u zlatnom ramu). / A Medúza tutaja című festmény és részletei (vetítés arany keretben).

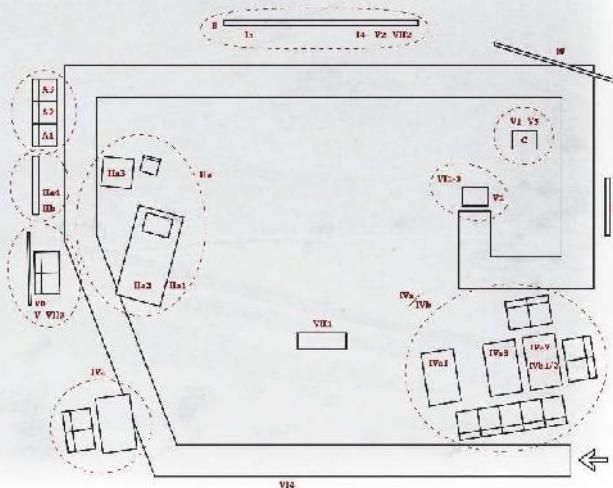
VII3Neimenovaniekspozituzodjela,„Antičkaumjetnost“ / Névtelenműtárgyakazantikművészetiáratból

AZVUČNI EKSPONATI / AUDIO-TÁRLAT

CINTERAKTIVNI EKSPONATI / INTERAKTÍVKIÁLLÍTÁSITÁRGYAK

Ca Zastavoskop / Zászlóskóp

Cb Krležoskop / Krležaszkóp

BIOGRAFIJA REDITELJKE

ANĐ
ELKA
NIKO
LIĆ a
belgr
ádi
Szín
művé
szeti
Egyet
em
szính
ázi és
rádió
s
rende
zés
tansz
éken
diplo
mált
Slave
nka
Salet
ović
és
Ljubo
mir
Drašk
ić
osztál
yába
n,
továb
bá a
belgr
ádi
Filoló
giai
Kar
franci
a
tansz
éken.
Csak
nem
harmi
nc
előad

m	ást
et	rende
n	zett
os	Belgr
ti,	ádba
u	n
kl	(Jugo
as	szláv
i	Drám
pr	ai
of	Szính
es	áz,
or	Atelje
a	212,
Sl	a
av	belgr
e	ádi
nk	Nemz
a	eti
S	Szính
al	áz,
et	BITE
ov	F
ić	szính
a i	áz,
Lj	Dušk
u	o
b	Rado
o	vić
mi	Szính
ra	áz),
Dr	Újvid
aš	éken,
ki	Nagy
ća	kikind
, i na Katedri	án,
za francuski	Nagy
jezik	becsk
Filološkog	ereke
fakulteta u	n,
Beogradu.	Szab
Režirala je	adká
tridesetak	n,
predstava u	Verse
Beogradu	cen,
(Jugoslovensk	Kragu
o dramsko	jevac
pozorište –	on,
JDP, Atelje	Celjé
212, Narodno	n,
pozorište u	Ljublj
Beogradu,	anáb
BITEF teatar,	an a
Malo pozorište	klass
„Duško	zikus
Radović“),	szerz
Novom Sadu,	ők
Kikindi,	(Szop
Zrenjaninu,	hoklé
Subotici,	sz,
Vršcu,	Shak
Kragujevcu,	espe
Celju,	are,
Ljubljani, po	Gogol
delima	,
klasičnih	Brech
pisaca	t,

(Sofokle / Iones
Σοφοκλής, co,
Šekspir / Beck
Shakespeare, et,
Gogolj / Nušić
Гоголь, Breht / ,
Brecht, Sterij
Jonesko / a...),
Ionesco, és a
Beket / kortár
Becket, Nušić,
Sterija...), kao sak
i savremenika (Jelin
(Jelinek, ek,
Krimp / Crimp,
Lagar
Lagars / Lagar
Lagarce, ce,
Semenič, Seme
Dimitrijević, nič,
Perić...) Dimitr
Učestvovala je ijević,
na festivalima: Perić.
Internacionalni ..)
teatarski művei
festival Mess, alapjá
Joakiminterfes n.
t, Sterijino A
pozorje, követ
Festival kező
profesionalnih feszti
pozorišta Válok
Vojvodine, on
Beogradski vett
Showcase részt:
Internacionaln MES
og Teatarskog S
Festivala – BiTEF, Nemz
Festival etközi
klasike u Szính
Vršcu, Dani ázi
komedije u Feszti
Jagodini, Die vál,
Besten aus Joaki
dem Osten / minte
Slowenien rfest,
(Beč, Austrija), Steriji
Teden a
slovenske Játék
drame (Kranj, ok,
Slovenija), Vajda
Prateći sági
program Hivat
Boršnikovog ákos
srečanja Szính
(Maribor, ázak
Slovenija) i dr. Feszti
Za predstavu válja,
„Radnici umiru a
pevajući“ BiTE
dobila je F
Sterijinu Nemz
nagradu za etközi
režiju i Szính
Specijalnu ázai
nagradu Feszti
Festivala váli

malih scena u Show
 Kikindi. Za case
 predstavu progr
 „Vučjak“ amja,
 nagrađena je Verse
 na Festivalu ci
 klasike u Szính
 Vršcu, za ázi
 najbolju režiju Ősz,
 i predstavu u jagodi
 celini. niai
 Dobilnica je Komé
 Godišnje dia-
 nagrade napo
 Malog k, Die
 pozorišta Beste
 „Duško n aus
 Radović“ (za dem
 „Dečak koji Osten
 kaže da / /
 dečak koji Slow
 kaže ne“) i enien
 Nagrade (Bécs
 Píkinog ,
 festivala u Auszt
 Velenju (za ria), a
 predstavu Szlov
 „Pipi Duga én
 Čarapa“). Za Drám
 predstavu a
 „Šarlota“ Hete
 dobila je (Kranj
 Nagradu za ,
 umetničku Szlov
 hrabrost na énia),
 festivalu a
 PatosOffiranje Boršt
 u Smederevu. nik
 Predstavljalá Feszt
 je Sloveniju na ívál
 festivalu kísér
 „Najbolje sa óprog
 istoka“ u Beču rama
 (predstavom (Mari
 „Nisi bor,
 zaboravila, Szlov
 samo se ne énia)
 sećaš više“). és
 Nagrađena je máso
 za režiju k. A
 predstave munk
 „Epske igrice: ások
 Zidanje dalolv
 Skadra“ na a
 Festivalu halna
 nezavisnih k
 produkcija u meg
 Kragujevcu. című
 Prevodi sa drám
 francuskog i a
 engleskog rende
 jezika. Član je zéséé
 komisije rt
 Eurodrama kiérd
 (Evropske emelt
 mreže e a
 pozorišnih Sterij

prevodilaca) i
izvršnog
odbora Assitej
Centra Srbije.
Koosnivačica
je umetničke
grupe Hop.la!,
u okviru koje
realizuje
umetničke i
istraživačke
projekte.
Inicirala je
nastanak
internacionaln
e i
interkontinenta
lne
organizacije
Nice Directors,
čiji je cilj da se
zanimanje
pozorišnog
reditelja
preispita,
redefiniše i
emancipuje od
legata
patrijarhata i
uticaja
neoliberalnog
kapitalizma.

a-
dijat
és a
nagyk
ikinda
i Kis
Szính
ázak
Feszti
válja
külön
diját.
A „Vu
čjak”
című
produ
kcióér
t
a Ver
seci
Szính
ázi
Ősz d
íjazott
ja lett
a
legjob
b
rende
zés
és a
legjob
b
előad
ás
kateg
óriájá
ban.
A
Dušk
o
Rado
vić
Szính
áz évi
diját
is
megk
apta „
Deča
k koji
kaže
da /
dečak
koji
kaže
ne“ m
unkac
ímű
előad
ásárt,
valam
int a
velen
cei
Pikin
Feszti

vál
díját
a „*Pip
i*
Duga
Čara
pa“ re
ndez
éséér
t. A
szend
rői
Patos
Offira
nje
feszti
válon
a Šar
olta cí
mű
produ
kcióér
t az
alkotó
i
bátor
ságát
jutalm
azták.
Szlov
éniát
képvi
selte
a
bécsi
„Legj
obba
k
Keletr
ől“
feszti
válon
(a
darab
munk
acím
e: „*Ni
si*
zabor
avila,
samo
se ne
sečaš
više“)
. Az „*E
pske*
igrice:
Zidan
je
Skadr
a“ ren
dezés
ét is
díjazt
ák a
kragu

jevaci
Függ
etlen
Produ
kciók
Feszti
válján

.

Franc
ia és
angol
nyelvr
ől
fordít.
Az
Eurod
rama
(Euró
pai
Szính
ázi
Fordít
ók
Hálóz
atána
k)
bizott
ságá
nak,
valam
int a
szerbi
ai
Assit
ej
Közp
ont
végre
hajtó
bizott
ságá
nak
tagja.
A Ho
p.la!
művé
szeti
csopo
rt
társal
apítój
a, me
lynek
keret
ében
különf
éle
művé
szeti
és
kutat
ói
proje
ktum
okat
valósí

tanak
meg.
A
nemz
etközi
és
interk
ontin
entáli
s
Nice
Direct
ions
szerv
ezet
kezde
mény
ezője,
melyn
ek
célja
a
szính
ázi
rende
zői
hivatá
s
felülv
zsgál
ata,
újrad
efiniál
ása,
valam
int a
patria
rcháli
s és a
neolib
erális
kapita
lista
hatás
októl
való
eman
cipálá
sa.

IZ MEDIJA:

<http://www.jutarnji.hr/.../miljenko-jergovic.../8041556/>

www.jutarnji.hr/kultura/kazaliste/miljenko-jergovic-kreleza-na-dorcolu-ili-sto-ce-nama-talenti-ako-imamo-nezavisnu-drzavu/8041556/

<https://www.danas.rs/kultura/istorija-koju-poznajemo-rezultat-je-precutanih-istina/>

<http://hetnap.rs/cikk/Kialitas-egy-eloadasba-szerkesztve-%E2%80%94-vagy-forditva-27719.html>

Broj igranja			1			
U BITEF teatru						
Broj igranja – gostovanja u Srbiji			1			
Broj igranja – gostovanja van Srbije						
Broj gledalaca			36			
U BITEF teatru						
Broj gledalacanagostovanjima u Srbiji			36			
Broj gledalacanagostovanjima van Srbije						
1.Datum igranja u BITEF teatru	1.Broj igranja u BITEF teatru	1. Broj gledalaca	Napomena			
UKUPNO						
2. datuma igranja – gostovanja u Srbiji	2. mesto igranja – gostovanja u Srbiji	2 Sala igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj gledalaca - gostovanja u Srbiji	festival	Nagrade
08.02.	Subotica	Pozorište Kosztolányi Dezső / Kosztolányi Dezső Színház	1	36		
UKUPNO			1	36		
3. Datum igranja – gostovanja van Srbije	3. Zemljaigranja – gostovanja van Srbije	3. Mesto igranja – gostovanja van Srbije	3. Sala igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	festival	nagrade
UKUPNO						

SEVEROISTOK / NORDOST

Režija: Jana Maričić

Predvod: Milica Perić

Igraju:

Olga (Ruskinja): Katarina Žutić

Zura (Čečenka): Jovana Gavrilović

Tamara (Letonka): Milica Janevski

Asistentrežije: Rastislav Čopić

Scena: Jasmina Holbus

Kostim: Adrijana Pajić

Kompozicije: Božidar Obradinović

Lekcija: Dijana Marojević

Grafički dizajn: Merin Smailagić

Organizacija: Sanja Ljumović i Tijana Đorđević

Odnosi s javnošću: Slavica Hinić

Društvene mreže: Vesna Bogunović i Jelena Bogavac

Fotografije: Nenad Šugić

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Majstor svetla: Dragan Đurković

Majstor tona: Miroslav Vladić i Jugoslav Hadžić

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Garderoberka: Marta Narančić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

Trajanje: 65'

Producija: Bitef teatar i Beoart, Beograd, Srbija
Premijera: 14. april 2018, BITEF Teatar, Beograd, Srbija

youtube.com/watch?v=jxoMZm0qT3A

REČ REDITELJKE:

TERORIZAM I POZORIŠTE

Trinaest mesecina kon. Jedanaestog septembra, nasuprotno strani planete, odigrao se još jedan spektakularni teroristički napad. Grupa čečenskih fundamentalista uhapsila je u moskovsko pozorište „Dubrovka“ i prekinula izvođenje rusko-nacionalnog muzikla „Nordost“ u borbi više od 850 talaca. Oko 40 do zuba oružanih muškaraca učinjena dalo je rok od nedelju dana ruskim vladama da povuče svoje snage iz Groznog i okonča Drugi čečenski rat, pre nego što počnu da pucaju u taoce ili aktiviraju bombe kojima su opasani. Ni ne razmotriš ovaj zahtev, ruske vojne i policijske snage su učetvile u drugom danu talačke krize pustili nervni gas (do danas neražašnjeno gospodstvo) u pozorišnu salu i uspavale sve čine u prisutnih. Nekoliko terorista je uspelo da pobegne, a ukupan broj žrtava je 170. Osim putem brojnih medija, predsednik Putin obratio se građanima i preko bilborda na kojima je nekoliko nedelja stajalo: „Nismo uspeli sve da spasemo. Oprostite nam. Sećanje na žrtve treba da nas ujedini.“

Jedan od pozorišnih komada nastalih po motivima ovog događaja je *Nordost* Torstena Buhšajnera. Tri žene – Čečenka, Ruskinja iz publike i Letonka, koja je u svojstvu lekarke ušla u salu na intervenciju, govore o tom događaju nekoliko meseci nakon što su ga preživele. No, ovo nije rašomonska struktura u kojoj različiti akteri imaju različite lične istine, već sklop individualnih doživljaja koji se sliva u jednu, zajedničku istinu: nepodnošljivi bol zbog gubitka najbližih, koji svoj izlaz nalazi u mržnji prema drugome.

Budući da je istina vrhunski zahtev fenomenologije, može se reći da je *Nordost* sklop čulnih i mentalnih fenomena, doživljaja „sveta“ njegovih likova, što je tipično za pozorište Stanislavskog. Ipak, Buhšajner kreira replike po dokumentarističkoj građi, dakle objektivni „svet po sebi“ suočava sa drastičnim pozicijama u koje smešta svoje likove. Tako ovaj tekst sadrži izvesnu vitalnost očitanu u njegovoj otvorenosti da bude promenjen, ali i da izvrši promenu na drugog u kontekstu heterogenih subjekata koji međusobno utiču jedni na druge. Dakle, ne može se reći da je umetnost glumca da rekreira proživljeno dovoljan put u rediteljskom tretmanu „Nordost-a“. Snaga traumatičnog iskustva učešća u terorističkom činu izmiče kognitivnim mehanizmima autora i stavlja pred njega zahtev za zaigranim uspostavljanjem situacija u kojima se oslobađa – afekt.

...

Dominantna, a ipak ekstremna reakcija na savremenim terorizam je utapanje u politički diskurs o nepoznatim i užasnim opasnostima koja prete iz inostranstva, o histeriji od masovnog uništenja, o nakaradnom konstruktu „rat protiv terora“, i o „odbrani našeg načina života“ od stranih neprijatelja i njihovih terorističkih agenata. Takav diskurs ne ide u prilog suštinskoj borbi protiv terorizma, već naprosto prestravljuje građane. A prestravljenost i izazivanje panike je upravo i cilj terorista. Njihov politički cilj nije ubijanje ljudi, već publicitet koji im ubijanja obezbeđuju i koji potom demoralise ljudi... Teroristički napadi se neće pretvoriti u rat, oni se pre mogu tretirati kao problem javnog reda i mira. Stvarna opasnost terorizma leži u nesagledivom strahu, koji vlasti i dominantni mediji samo potpiruju.

Na pozorištu kao inferiornom mediju je zato da preuzme drugačiju ulogu. Ustuknuvši pred televizijom, filmom i digitalnim medijima, gde je sve teatralizovano do krajnjih granica, pozorište postmodern je uspostavilo izvesnu emocionalnu distancu u odnosu na događaje – ironičan odnos prema savremenosti i generalni pesimizam prema mogućnosti bilo kakve društvene promene. Međutim, biti ironičan prema globalnom strahu od terorizma čini se gotovo nemogućim. Pre svega, tako nešto bi bilo nekorektno (i to ne u pozitivnom smislu, koji podrazumeva umetničku hrabrost), a zatim lažno i neuverljivo, s obzirom na relativno mladi život ove nove vrste straha na Zapadu. Jedan od mogućih puteva straha je put razumevanja i saosećanja sa pojedinačnim subjektima. To nije beslovesni aktivizam kao govor u ime drugog, kao ni malograđansko sažaljenje nad stranim i dalekim pojavama. Postaviti gledaoca pred problem da uspostavi neki odnos prema onome što se događa u njegovoj prisutnosti kada više nema sigurnog odmaka, ne sugerisati mu prirodu i sadržaj tog odnosa, već ga suočiti sa afektom, može biti novi put savremenog pozorišta. ...

U tom smislu, odnos između ovih žena, koje su mogle da ostanu na suprotnim stranama u nedogled raspirujući mržnju prema Drugome, transformiše se i stavlja ih u isto polje. Dve preživele žrtve terorizma dobijaju šansu za uspostavljanje novog odnosa. Buhštajner time ne sugerije utopistički ishod, niti uspostavlja viktimalnu ideologiju kao novo polje sigurnosti; on otvara vrata beskonačnom broju mogućih narativa koje ne možemo da predvidimo iz pozicija dosadašnjeg iskustva.

Zato je, u širem kontekstu, važno ne svoditi afekt na isključivo utrobne procese glumaca ili nevidljive talase koji struje između likova, već uočiti njegovu moć da transformiše fiziološke, psihološke, autobiografske i društvene odnose između ljudi. A tako možda i upiše neko novo značenje onome što danas prepoznajemo kao – strah.

Jana Maričić

Celokupan autorski tekst Jane Maričić možete pročitati u časopisu „Scena“ (Sterijino pozorje, Novi Sad), broj 1/2018

BIOGRAFIJE:

TORSTEN BUHŠTAJNER / TORSTEN BUCHSTEINER, pisac

Torsten Buhštajner, rođen je 18. aprila 1964. u Hamburgu. Studirao je glumu u Školi za muziku i teatar u Hamburgu. Prva pozorišna iskustva stekao je u pozorištu *Deuches theatre*. Od 1995. godine, angažovan je i na filmu i televiziji. Buhštajner je počeo da piše 1999. godine. Njegov prvi komad *Igrači* (*Players*) nagrađen je na *Rostocker* spisateljskom takmičenju. Dve godine kasnije komad *Igrači* je premijerno izveden u pozorištu *Volkstheatre Rostock*. Njegov tekst *Tango solo*, pisan je za predstavu plesnog teatra, koja je premijerno izvedena 2005. godine, u *Divaldo na Vinohradech* pozorištu u Pragu. Za dramu *Severoistok* (*Nordost*) dobio je prvu nagradu na prestižnom *Else-Lasker-Schueler Award* spisateljskom takmičenju i nagradu žirija na *St. Gallen Award* spisateljskom takmičenju 2005. godine. Komad *Severoistok* premijerno je izveden 2006. godine u pozorištu *Royal dramaten* u Stokholmu. Preveden je na četrnaest jezika i izveden u dvadeset i dve države. Buhštajnerova najnovija drama *Trauma* premijerno je izvedena 2018. godine u pozorištu *Maison de Metallos* u Parizu.

Buhštajner piše prozu, radio-drame i scenarije. Živi u Hamburgu na Baltičkom moru.

Radovi:

Spieler – Players (drama 1999), premijera: 03. 03. 2001, Theatre Rostock, reditelj: Corinna Bethge
Gefallenfür Deutschland – Died for Germany (monodrama, 2002), premijera: 03. 10. 2002, Theatre Tübingen, reditelj: Torsten Buchsteiner
Tango Sólo (drama 2002), premijera: 03. 06. 2005 Divadlna Vinohrady Prague CZ, reditelj: Petr Svojka
Nordost – Northeast (drama 2005), premijera: 22. 04. 2006 Royal Dramatic Theatre (Dramaten) Stockholm SE, reditelj: Ellen Lamm
Nordost (radio adaptacija 2006), reditelj: Thomas Werner, WDR
Radio-adaptacije u Švedskoj, Hrvatskoj, Italiji i Kazahstanu
Spieler – Players (radio-adaptacija 2007), reditelj: Thomas Werner, WDR
Krieger – Warriors (radio-drama 2008), reditelj: Annette Kurth, WDR
Cap Ferret or The other Side of the Bay (radio-drama 2009), reditelj: Annette Kurth, WDR
Romantics (radio-drama 2016), premijera: 2018.
Trauma – A Love Story (drama 2017), premijera: 07. 02. 2018, Maison de Métallos Pariz FR, reditelj: Alexandra Lacroix + Andreas Westphalen
Trauma (radio-adaptacija 2018), Radio Sofia BG
Nagrade i stipendije:
Pobednik takmičenja *Else-Lasker-Schüler-Award* 2005. (najbolja nemačka drama); pobednik takmičenja *Jury Award, First St. Galler Playwright Competition* 2005 (najbolji komad); nominovan za *Theatre Award Cologne* 2011 (najbolji komad); nominovan za *Kurt-Hackenberg-Award Cologne* 2011 (najbolji politički komad); Buhštajner je dobio nekoliko stipendija u Nemačkoj, Danskoj, Rusiji, Poljskoj, Španiji i Grčkoj.

JANA MARIČIĆ, rediteljka

Diplomirala Fakultet dramskih umetnosti u Beogradu (FDU) pozorišnu režiju 2014, u klasi prof. Slavenka Saletović prof. Ive Milošević. Doktorantna Fakultetu za medije i komunikaciju u Beogradu (FMK) nastudijskom programu – Transdisciplinarni studij savremene umetnosti i medija.

Postavila je komade: *Pitam se pitam, koliko sam bitan* (Pozorište „Boško Buha“, 2018), *Sudnji dan* (Jugoslovensko dramsko pozorište, 2017), *Kurve* (Narodno pozorište Sombor, 2014), *Kadinjača* (Ustanovakulture Parobrod, 2015), *Bajka o mrtvoj carevjkceri* (BITEF teatar, 2014), *Novogodišnjivremeplov* (Akademija 28, 2016), *Pazi štaželiš* (Ustanovakulture Palilula, 2016), *Tre sorelle* (diplomska glumačka predstava, 2012), *Plutanje* (ispitna glumačka predstava, 2010), *Mozak afrodisijak* (ispitna predstava, 2008).

U Jugoslovenskom dramskom pozorištu bila je asistent reditelja na predstavama: *Predpenzijom*, *Fedrinajubav*, *Rasprava*, *Izjunačkog životagrađanstva*. Učestvovala je na seminarima i radionicama: Hamburg 2009, u organizaciji teatra Thalia; u okviru festivala International Theatre School Festival (ITS), Amsterdam 2008, kao i u mnogim programima Dramsko-pedagoškog studija Dečiosmeh Sofije Lukman.

JASMINA HOLBUS, scenograf

Rođena je u Beogradu. Diplomirala je enterijer na Chelsea College of Art & Design u Londonu 1996. godine. Arhitekturom se profesionalnabavio 1997. godine. Suvlasnik je i direktor beogradske kompanije Real Home, koja i zasebeimanizvedeni h stampeni objekti kako u oblasti arhitekture i izgradnje tako i u oblasti dizajna enterijera. Član je Udrženjaknjževnika Srbije od 1993. godine. Objavila je jedanaest knjiga poezije. Prevođena i objavljivana u Francuskoj.

Član je Udrženja primenjenih umetnika Srbije (ULUPUDS) u sekciji scenografije i kostimografije od 2007. godine. U pozorištu radi kao scenograf od 2003. godine. Izvedeno je prekovadeset predstava u njenoj scenografiji kako u Srbiji tako i u regionu. Sa BITEF teatrom sarađuje od 2014. godine – baletske predstave *Don Juan i Magbet*. Nagrade: Grand Prix BITEF-a za predstavu *Sanjari* u produkciji Jugoslovenskog dramskog pozorišta 2009. godine; Godišnja Nagrada u ULUPUDS-a za najbolju scenografiju u Srbiji 2013. godine; Specijalna nagrada za umetničko dostignuće na XII Festivalu mediteranskog teatra *Purgatoriјe* za predstvu *Macbeth* u produkciji BITEF teatra iz Beograda i Centra za kulturu Tivat 2017. godine.

ADRIJANA PAJIĆ, kostimograf

Rođena je 18. avgusta 1983. godine u Smederevu. Diplomirala je na Akademiji lepih umetnosti, odseku kostim, u klasi Ljiljane Dragović. Već nafakultetu učestvuje u grupnim izložbama i festivalima, modnim performansima i izložbama u okviru Fashion Week-a, kao i sa stalnim izložbama slika. Kao asistent kostimografa i kostimograf, radila je na filmovima: *Konjivani*, reditelj: Ljubiša Samardžić; *Jelena, Katarina, Marija*, reditelj: Nikita Milivojević; *Mašinica*, reditelj: Marko Kostić; *Vlažnost*, reditelj: Nikola Ljuba.

Televizijske serije: *Gorki Plodovi*, reditelj: Siniša Kovačević; *Onoka ljubav*, režija: Gorčin Stojanović; Baleti / plesne predstave: *Voljen*; dvojni plesni predstavaslovenačkih koreografa Matjaža Faričai i Branka Potočana: *Igrale sedelje i Kućac veća* (BITEF teatar, 2011); Pozorišne predstave: *Crvena*, reditelj: Danilo Marunović (2016); *Uagoniji*, reditelj: Ana Đorđević (2016); Radiljena kostimima za brojne reklamne i muzičke spotove

BOŽIDAR OBRADINOVИĆ (1974, Srbija) diplomirao je na Fakultetu muzičke umetnosti u Beogradu 2002. godine na odseku za kompoziciju u klasi Zorana Erića. Učestvovao je kao autor i izvođač na brojnim festivalima kao što su *Međunarodna tribina kompozitora* u Beogradu (1998, 2000, 2002, 2005, 2007), *World music festival*, Niš (2001), *Ring-Ring* (2002), *BELEF* (2002, 2005), *Interzone*, Novi Sad (2002), *EXIT*, Novi Sad (2003). Kao kompozitor i pijanista aktivno je na autorskom projektu *Ravno nebo*, a kao perkusionista saradivao je sa *world music* ansamblom *Shira utfila*. Komponovao je dela po porudžbini Fondacije „Leo Smit“ iz Amsterdama, italijanskog ansambla za savremenu muziku *Sentieri selvaggi*, festivala *Belef* (projekat kompozitori-izvođači) i *Bemus*. Bavi se primjenom muzikom i dizajnom zvuka za pozorište i televiziju.

KATARINA ŽUTIĆ, glumica

Rođena je 24. oktobra 1972. u Beogradu. Diplomirala je na katedri za glumu Fakulteta dramskih umetnosti u Beogradu (FDU), u klasi profesora Predraga Bajčetića sa autorskim projektom „Preferans“, za koju je uradila dramatizaciju i režiju (delovi iz romana „Bele noći“ i „Braća Karamazovi“ F. M. Dostoevskog). Predstava je izvedena kao duo-drama, premijerno na maloj sceni Ateljea 212, a zatim igранa dve sezone na maloj sceni Beogradskog dramskog pozorišta (BDP).

Odigrala preko pedeset uloga u pozorištu i preko dvadeset na filmu i televiziji.

Igrala u mnogim radio-dramama, sinhronizovala veliki broj kratkih i dugometražnih crtanih filmova (za različite TV stanice).

Učestvovala na mnogim pozorišnim i filmskim festivalima u zemlji i inostranstvu

Pozorišne predstave (izbor):

U Zvezdara teatru: *Mala* (Mala); *Ljubavnik velikog stila* (Barbara Smit); *Maratonci trče počasni krug* (Mirka); *Smešna strana muzike* (Jasmin, bas gitara); *Pozovi M zarad užitka* (Angelina, Loreta) U Ateljeu 212: *Katarina* (Katarina); *Grđanin plemić* (Lusila Žurden); *Everyman/Svako* (Helen); *Sabrane priče* (Liza Morison); *Peg, srce moje* (Peg); *Roberto Cuko* (Klinka); *Pomorandžina kora* (Problematična); *Oblik stvari* (Dženi); *Biderman i palikuće* (Šmic); *Bli* (Danica); *Kosa* (Dženi); *Trst* (Mama); *Pošto pašteta* (Stojanova majka, Stojanova žena, Stojanova čerka, Komšinica 1); *Kazimir i Karolina* (Erna); *Deca radosti* (Ratnikova majka); *Urnebesna tragedija* (Julka)

U Jugoslovenskom dramskom pozorištu (JDP): *Hamlet* (Ofelija); *Trojil i Kresida* (Kresida); *Bolest porodice M* (Marija M).

U Beogradskom dramskom pozorištu (BDP): *Preferans* (Ona, Liza Hohlakova); *Malajsko ludilo* (Dr Dolores); *Gorke suze Petre fon Kant* (Karin).

Na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu, scena „Mata Milošević”: *Mletački trgovac* (Džesika).

U Narodnom pozorištu u Beogradu: *Kokice, Popkorn* (Velvet).

U Pozorištu „Boško Buha”: Oliver Twist (Nensi); *Mirandolina* (Mirandolina); *Dečko koji obećava* (Pit); *Bajkodrom* (Snežana).

U Narodom pozorištu Sombor: *Kate Kapuralica* (Mare).

U Operi i teatru Madlenjanum: *Jadnici* (Eponina).

U Kruševačkom pozorištu: *Koreni* (Milena Katić); *Pacolovac* (Hedvig).

U BITEF teatru: *Magično popodne* (Birgit).

U Pozorištancu „Puž“: *Ivica i Marica* (Marica); *Nevaljala princeza* (Kata); *Princeza na zrnu graška* (Princeza); *Klovni Sima* (Princeza).

U Akademiji 28: *Svlačenje* (Nina).

Fimovi: *Crni bombarder* (r: Darko Bajić); *Vizantinsko plavo* (r: Dragan Marinković); *Nebeska udica* (r: Ljubiša Samardžić); *Zajedno* (r: Mladen Matičević); *Srpski film* (r: Srđan Spasojević); *Dorćol-Menhetn* (r: Isidora Bjelica); *Pljačka Trećeg rajha* (r: Zdravko Šotra); *Jesen Samuraja* (r: Danilo Bećković); *Poslednji obraz* (r: Miloje Popović); *Proputovanje* (r: Dušan Popović); *Usud* (r: Sara Marković); *Trojka* (r: Miloš Đukelić); *Kartina* (r: Louis Franck).

TV: *M(j)ešoviti brak* (r: Milan Karadžić); *Slon, beton telefon*; *Zooteka*; *Budi fin*; *Kanal mimo*; *Nepobedivo srce* (r: Zdravko Šotra); *Ranjeni orao* (r: Zdravko Šotra); *Ljubav i mržnja* (r: Vlada Aleksić); *Santa Maria della Salute* (r: Zdravko Šotra); *Urgentni centar* (r: Stevan Filipović).

Dobitnica je velikog broja domaćih i internacionalnih nagrada, među kojima su:

Nagrada *Carica Teodora*, *Filmski susreti Niš* (SRB); Nagrada za najbolju žensku ulogu, *Festival pozorišta za djecu, Kotor* (CG); *Sterijina nagrada*, *Nagrada Zlatni Čuran*; *Nagrada Ardalion*; *Plaketa Žanka Stokić* (SRB); Nagrada za najbolje glumačko ostvarenje *Brčko* (BIH); Nagrada za najbolju žensku ulogu na *Festivalu malih scena Rijeka* (CRO); Nagrada za najbolju ulogu na *Festivalu kratkog autorskog filma, Montreal* (CAN); Godišnja nagrada *Ateljea 212*; Nagrada za najbolje glumačko ostvarenje festivala *Nušićevi dani Smederevo*; Nagrada za najbolju epizodnu ulogu na festivalu *Filmski susreti Niš* i Nagrada *Zoranov brk* na festivalu *Dani Zorana Radmilovića Zaječar* (SRB)

Stalni je članopozorišta *Atelje 212*. Osnivač, kantautor, bas gitara i vokal je benda *Kamikaze*. Izvodi muziku za film *Voz*, režija Janko Baljak.

Živi i radi u Beogradu.

JOVANA GAVRILOVIĆ, glumica

Rođena je 27. oktobra 1989. u Beogradu. Diplomirala je glumu na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu 2015. godine u klasiprofesora Vladimira Jevtovića i asistenta Srđana Karanovića.

Pozorišne predstave: *Atelje 212: Deca radosti* (Princeza); *Osećaj brade* (Marina); *Radionica integracije – Dok nas smrt ne rastavi* (Mina)

Jugoslovensko dramsko pozorište (JDP): *Unosno mesto* (Polina); *Zmajeubice* (više likova); *Razbijeni krčag* (Eva); Beogradsko dramsko pozorište (BDP): *Moje dete* (Ranka); BITEF teatar: *Aveti* (Regina).

Film: *Horizonti* (2018); *Rekvijem za gospodu J.* (2017); *Nebo iznad nas* (2015).

TV: *Sumnjava lica*; *Uoči Božića*; *Nemanjići – radanje jedne kraljevine*.

Nagrade: Nagrada za najbolju mladu glumicu na *Sterijinom pozorju* (SRB), za uloge u predstavama *Dok nassmr̂t ne rastavi* i *Zmajeubice*; Nagrada za najbolju mladu glumicu na Međunarodnom festivalu *Malih scena u Rijeci* (CRO) za uloge u predstavama *Dok nas smrt ne rastavi* i *Razbijeni krčag*; Nagrada za najbolju glumicu za ulogu u predstavi *Moje dete* na festivalima u Tuzli (BIH), Banjaluci (RS), Aleksincu i Kragujevcu (SRB).

MILICA JANEVSKI, glumica

Rođena je 18. avgusta 1986. u Valjevu. Diplomirala je na Akademiji umetnosti u Novom Sadu u klasi prof. Jasne Đuričić. Završila je master studije u klasi prof. Jasne Đuričić i Tomija Janežića.

Slobodan je umetnik. Živi u Beogradu.

Predstave: *Don Žuan*, Jugoslovensko dramsko pozorište (JDP), režija: Gorčin Stojanović; *Iz života insekata*, Beogradsko dramsko pozorište (BDP), režija: Ivan Vuković; *Kraljice*, Beo Art i BITEF teatar, režija: Branislav Trifunović; *Rubište*, Šabačko pozorište, režija: Kokan Mladenović; *Hajmatbuh*, Narodno pozorište u Somboru (NPS), režija: Gorčin Stojanović;

Romeo i Julija, Radionica Integracije, režija: Miki Manojlović; *Dogvil*, Mikser hous, režija: Kokan Mladenović; *Galeb*, Srpsko narodno pozorište (SNP), režija: Tomi Janežić; *Gogoland*, Narodno pozorište u Somboru (NPS), režija: Andraš Urban; *Dr Nušić* Narodno pozorište u Somboru (NPS) i Kruševačko pozorište, režija: Kokan Mladenović; *Ujež*, Srpsko narodno pozorište (SNP), režija: Radoslav Milenković; *Pučina*, Narodno pozorište u Somboru (NPS), režija: Vladan Đurković; *Marko Kraljević*, Narodno pozorište u Somboru (NPS), režija: Aleksandar Božina; *Negovano voće*, Teatar Teatron (SE), režija: Nikita Milivojević.

Film: *Odumiranje*, režija: Miloš Pušić; *Asimetrija*, režija: Maša Nešković.

Serijske: *Vere i zavere*, Radio-televizija Vojvodine, režija: Žanko Tomić i Ivan Živković; *Koreni*, Radio-televizija Srbije (RTS), režija: Ivan Živković.

Nagrade:

Nagrada za debitantsku ulogu u filmu *Odumiranje*, *Filmski susreti u Nišu* (SRB); Nagrada za najbolju mladu glumicu u predstavi *Galeb*, *Mess*, Sarajevo (BIH); Nagrada za najbolju mladu glumicu u predstavi *Dr Nušić*, *Dani komedije u Jagodini* (SRB); Nagrada za najbolju mladu glumicu u predstavi *Dr Nušić*, *Festival Joakim Vujić*, Šabac (SRB); Nagrada za najbolju mladu glumicu u predstavi *Dr Nušić*, *Vojvođanski susreti* (SRB), Nagrada za najbolju glumicu u predstavi *Hajmatbuh*, *Vojvođanski susreti* (SRB); Nagrada za najbolju mladu glumicu u predstavi *Kraljice*, *Trema Fest Ruma* (SRB).

O BEO ART PRODUKCIJI

Beo Art je agencija sa delovanjem u oblasti menadžmenta u kulturi, osnovana 2015. godine u Beogradu, s idejom da se bavi produkcijom i plasmanom pozorišnih predstava, snimanjem televizijskih serija i edukativnih emisija, kao i zastupanjem autora u ugovaranju profesionalnih angažmana.

Zahvaljujući bogatom producentsko-organizacionom pozorišnom iskustvu njenog idejnog tvorca, Borisa Miškovića, i studioznom pristupu potrebama kulturne scene Srbije i regiona, Beo art produkcija od 2015. do danas uspešno zastupa mnoge predstave i autore, pozicionirajući se među uspešne pozorišne produkione kuće u regionu.

U relativno kratkom vremenskom periodu, Beo art je uspeo da stvori uslove da nastanu uspešne predstave, nagrađivane na značajnim festivalima: *Frenki i Džoni*; Terensa Mek Nelja/Terrence McNally (r. Tea Pušarić); *U agoniji*, Miroslava Kralje (r. Ana Đorđević); *Crna kutija*, Ane Đorđević; komad inspirisan italijanskim hit filmom *Savršeni stranci* (r. Andrej Nosov); *Anika i njena vremena*, po motivima pripovetke *Anikina vemena*, Ive Andrića (r. Ana Đorđević).

Cilj Beo arta je da i nadalje okuplja oko svojih pozorišnih projekata najuspešnije i najperspektivnije stvaraoce iz zemlje i regiona, crpeći inspiraciju iz najznačajnijih dela savremene i klasične literature i verujući da je snaga njene misli neophodna za dusevno zdravlje društva.

KRITIKE:

„Tema suvremene drame *Sjeveroistok* Torstena Buchsteiner-a, čije su sudionice također isključivo žene, s druge strane je prodorno aktualna. Komad ima dokumentarističku osnovu – bavi se događajima koji su se odigrali 2002. godine u moskovskom kazalištu Dubrovka. Da podsjetimo, grupa naoružanih Čečena je tada upala na izvođenje mjuzikla *Sjeveroistok* i za taoce uzela gledatelje i sudionike predstave. Buchsteinerovu dramu čine uglavnom monološke, fragmentarne i osobne isповijesti triju žena koje su bile te večeri u kazalištu; Ruskinje, Letonke i Čečenke. Iz različitih uglova se pripovijedaju užasi rata i terorizma, bolne posljedice neprekidnih lanaca činjenja nasilja, potpuni gubitak dostojarstva. Ipak, tekstu fali univerzalnijeg tumačenja problema terorizma, naprimjer filozofskog sagledavanja političkih mehanizama, koji bi mu dali višeslojnost. U ovom obliku on se uglavnom svodi na izazivanje emotivne reakcije gledatelja povodom krvoproliva i bezumla rata. Redateljica Jana Maričić jasno vodi scensku radnju. Pred nama se nižu dramatični prizori, izgrađeni na spoju snažne igre glumica, upečatljivih sukoba između svjetla i mraka i uznenirajućih minimalističkih zvukova (glazba Božidara Obradinovića). Scena je svedeno, stilizirano i elegantno dizajnirana. Par stolica, neonska svjetla i prozirna platna u pozadini, iza kojih se glumice avetinjski pojavljuju, označavaju prostor događanja radnje, konkretan, ali i univerzalan (scena Jasmina Holbus, kostimi Adrijana Pajić). Predstava je upečatljiva u pogledu transfera doživljaja ratnih užasa. Glumice Katarina Žutić (Ruskinja), Milica Janevski (Letonka) i Jovana Gavrilović (Čečenka) su psihološki vjerodostojno oživjele različite strane patnji žrtava rata. Izazvale su osjećaj muke i tjeskobe povodom beskrajnih posljedica zverstava počinjenih na bojnim poljima. Imajući u vidu situaciju na polju globalne politike, antiratne teme u kazalištu su alarmantno važne. Očigledna je potreba za stalnim podsjećanjem na posljedice destruktivnih politika u čijoj osnovi se nalaze finansijski interesi, a ne ideološka uvjerenja koja se formalno nameću. Neophodno je neprestano isticanje da u ratovima nema pobjednika, povijest ratovanja je ostavljala za sobom samo gubitnike.” Ana Tasić, Politika

Foto: Nenad Šugić

Broj igranja		1				
U BITEF teatru						
Broj igranja – gostovanja u Srbiji		1				
Broj igranja – gostovanja van Srbije						
Broj gledalaca		80				
U BITEF teatru						
Broj gledalacanagostovanjima u Srbiji		80				
Broj gledalacanagostovanjima van Srbije						
1.Datum igranja u BITEF teatru	1.Broj igranja u BITEF teatru	1. Broj gledalaca	Napomena			
UKUPNO						
2. datuma igranja – gostovanja u Srbiji	2. mesto igranja – gostovanja u Srbiji	2 Sala igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj gledalaca - gostovanja u Srbiji	festival	Nagrade
07.03.	Novi Sad	SRPSKO NARODNO Pozorište (Scena: Pera Dobrinović)	1	80		
UKUPNO						
3. Datum igranja – gostovanja van Srbije	3. Zemljaigranja – gostovanja van Srbije	3. Mesto igranja – gostovanja van Srbije	3. Sala igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	festival	nagrade
UKUPNO						

4.8.3. Gostovanja u Bitef teatru u 2020.

15.01.2020.

MESEC NEZAVISNE SCENE U BITEF TEATRU

Udruženje Putujući Glumac, Beograd, Srbija

Žan Pol Sartr / Jean Paul Sartre

IZA ZATVORENIH VRATA / HUIS CLOS / NO EXIT

Režija: Milan Kovačević

Scenski i kostimski dizajn: Aleksandra Kovačević

Uloge:

Žozef Garsen / Joseph Garcin: Aleksandar Lazić

Ines Serano / Inès Serrano: Jelica Kovačević

Estela Rigo / Estelle Rigault: Jelena Velkovski

Scenski i kostimski dizajn: Aleksandra Kovačević

Fotografija: Vladimir Ilić

PR: Slavica Hinić, Vesna Bogunović, Jelena Bogavac

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Svetlo: Dragan Đurković i Igor Milenković

Ton: Miroljub Vladić i Jugoslav Hadžić

Garderoberka: Marta Narančić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

Predstava nije za uzrast ispod 16 godina

Tekst za ovaj komad nastao je Žan Pol Sartr (Sartre Jean-Paul (1905 -1980)) pred kraj Drugog svetskog rata, 1944. godine. Drama Iza zatvorenih vrata spoj je tradicionalnog teksta i spričanoga nanačin modernog pozorišta XX veka a govori o troje ljudi koji sumrvi koji su se našli u izazatvorenih vrata Drugog Carstva. Kroz spovesti, medju sobne sukobe, ali i sopstvene preispitivanja i suočavanja, tri ličnosti različitih životnih dvežene (jedan muškarac) koji se nikada nisu relikoviti u jednom odnosu. Pakao za troje u blicu: bludnicu, lezbejku i kukavicu - nisu više vatra, lomača, sumpor, fizičkabola... to je moderan, suptilniji, čak potpuniji, pakao efikasniji u svojoj funkciji - beskonačno pisko hološkom učenju o njihovoj istini, ne može ubiti koji su osudjeni da budu zauvek zajedno.

Producija Udruženje Putujući glumac, Beograd, Srbija

Permijera: 11. mart 2018. Malascena Madlenianuma

Trajanje: 90'

©Vladimir Ilić

Na fotografiji: Jelica Kovačević, Jelena Velkovski, Aleksandar Lazić. Foto: Vladimir Ilić

U predstavi Iza zatvorenih vrata uvek zajedno su tri prokleteduše: Aleksandar Lazić u ulozi Garsena, francuskog dezterera iz II Svetskog rata, kukavice koji je maltrtetira osvojuženu, Jelica Kovačević u ulozi Ines, poštarsku službenicu, lezbejku koja je okrenula suprugu protiv svog supruga i Jelena Velkovski u ulozi Estele – Estelle Rigault - žena iz visokog društva, koja se udala za starijeg muškarca iz bogovina.

Reditelj Milan Kovačević donosi snažnu priču o modernom čoveku u zapletenom u mreži svoje senzibilnosti i svog jneshnalaženja... Humanost, ljudska širina, empatija, patnja, zavist, ljubav, seksualnost, strasti, požude, razvrat, ubistvo, kukavičluk ... svedeni su jednu niju s ansamblom – boju apstraktne godišnjice, mrtvog čoveka u probuđenog u mržnji, nemoći, samospoznaji, sopstvenoj okrutnosti, priznanju, oslobođenju (od drugih).

Da li je moguće da čovek prevaziđe svoje zlo i uzdigne se iznad nametnutih granica pakla? Ili više nijedna boja nema dovoljno kvalifikacija za pakao, koji bi otvorio makar jedan prozor za udah?

Komad je u prevodu Milenka Šuvakovića i režiji Mire Trajlović, kod nas izведен prvi put u zgradi Borbe 24.1.1957.

Scenograf je bio Dušan Ristić, kostime je osmisnila Mira Glišić. Glumili su: Marijan Lovrić (Žozef Garsen), Marija Crnobori (Ines Serano), Olga Spiridonović (Estela Rigo), Karlo Bulić, Milorad Samardžić, Marijan Lovrić, Milutin Butković, Toto Zendenski, Vladimir Popović, Aleksandar Stojković (Portir), Branko Pleša.

<http://rs.n1info.com/Kultura/a559845/Secanje-na-Sartra-Predstava-Iza-zatvorenih-vrata-u-Bitefu.html>

Jelica Kovačević navodi da je Mira Trajlović bila ta koja je donela Sartrov tekst prvi put u Srbiju, kada je i odigran prvi put. "Sartr je jakomalo zastupljen na scenama", dodala je.

Jelena Velkovska navodi da Sartr kroz ovo deloprogovara o univerzalnim temama, teskobama, ličnim preispitivanjima i da je ovaj komad skromni doprinos tome da se prisjeti motakvog književnika, filozofa i heroja koji je imao vrhovne vrednosti koje ne samo da je propagirao, već je i preko svoga dela.

	Manifestacija	Program	Datum	Gosti iz Beograda	Gosti iz Srbije	Inostrani gosti	Broj programa	Broj igra nja	Broj gledača
1	Mesec nezavisne scene u BITEF teatru	Iza zatvorenih vrata	15.01.	Udruženje Putujući glumac			1	1	95

MESEC NEZAVISNE SCENE U BITEF TEATRU

16.01.2020.

Hleb Teatar, Beograd, Srbija

VRTENJE-ezej u pokretu

Koncept, tekst, režija i izvođenje: Sanja Krsmanović Tasić

Video i muzika: Jugoslav Hadžić

Scena i total dizajn: Anastasia Tasić

Kostim: Gradimir Kostić-Krsmanović, Suzana Tasić Anović i Hleb Teatar

Fotografija: Lidija Antonović

Video: Milutin Labudović

U predstavi se koriste tekstovi Darka Suvina, Oktavija Paza, Dželaludin Rumija i Sanje Krsmanović Tasić

Organizacija: Sanja Ljumović (za Dane Smiljane Mandukić: Tamara Vranić i Aleksandra Popović)

PR tim: Slavica Hinić, Vesna Bogunović, Jelena Bogavac (Bitef teatar) i Julijana Vincan

Šef tehničke: Ljubomir Radivojević

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Svetlo: Dragan Đurković i Igor Milenković

Ton: Miroslav Vladić i Jugoslav Hadžić

Garderoberka: Marta Narančić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

Na fotografiji: Jugoslav Hadžić i Sanja Krsmanović Tasić. Foto: Lidija Antonović

Producija: Udruženje Umetnička Utopija i Hleb Teatar, Beograd, Srbija

Premijera: 12.10.2019. u BITEF teatru, u okviru manifestacije Dani Smiljane Mandukić.

Priču o svojih 25 godina vrtenja na sceni Sanja Krsmanović Tasić će ispričati kroz eseju u pokretu, povezujući i isprepletajući umetničke, filozofske, spiritualne, antropološke i druge aspekte ove veštine.

U vrtenju osećam jedinstvo svojih mnogih JA,
spajanje, uranjanje u munjevitu vertikalnu svetlu u trenutku kada se
vrtim.

Za mene to je taj trenutak biti ovde i sad,
veča od sebe same, i najmanja čestica sveta,
skrušeno neprimetna a opet beskonačno velika.
Trenutak uzdignuća, leta, preleta i poleta.
U vrtenju ja se spajam sa svim bojama sveta
U vrtenju jedini zvuk koji čujem je zvuk mog srca.

U vrtenju nema vremena ni prostora.
Samo ja koja nisam ja
već nebeska cigra.

Vrtenje je za mene uvek bilo izazov i uteha.

Nešto što sam osvajala, zavodila
i za čim sam tragala uporno i mučno.
Moje iskušenje i moje pročišćenje.
A opet nešto potpuno beskorisno i besmisленo.
Kome treba bela žena što se vrti?

Vrtenje je moje lično hodočašće u kome kretanjem putujem

Ne pomerivši se sa mesta,
U neke predele znanja koje se ne mogu rečima iskazati.

Vrtenje je mojetrnovit put do zvezda
Moj hod po žaru, mojebičevanje,
Uranjanje u sebesamu,
čikanjesebe,
mojmegdan,
mojegnezdo,
moja umetnost.

Vrtenje sam ja sama,
od vrtenja sazdana.

Sanja Krsmanović Tasić

Vrtenje (foto: Đorđe Tomić)

Fusnote, sastavni deo svakog eseja, će birati publika, time određujući sadržaj predstave, jer sve fusnote neće imati mogućnost da se otkriju tokom ograničenog vremena trajanja eseja-predstave. Fusnote su tematski podeljene na poetske, teorijske, istorijski kontekstualne i politički aktivističke.

Ove je autorkin peti pozorišni esej nakon predstava "Priče hleba i krvii", "O s(a)vesti", "Sestre po oružju" (Novi Zeland/Srbija) i "Smiljana Mandukić-esej u pokretu". DANI SMILJANE MANDUKIĆ

Manifestacija i projekat Dani Smiljane Mandukić u produkciji i organizaciji Udruženja Umetnička Utopija pokrenut je 2017 godine sa ciljem da se javnosti u Srbiji bliže predstavi život i delo ove umetnice.

Smiljana Mandukić je bila istaknuta balerina, pedagoškinja, koreografkinja i jedna od pokretačica savremene igre u Srbiji. Rođena je 1908. u Beču, a u Beogradu umrla 1992, nakon bogate igracke i koreografske karijere. Osnivačica je Beogradskog savremenog baleta Smiljane Mandukić.

Manifestacija i projekat Dani Smiljane Mandukić je važan za sve aktere izvođačkih umetnosti, potreban pre svega zbog edukacije novih naraštaja o ličnosti i delu ove važne koreografkinje, ali i zbog arhiviranja, digitalizovanja i čuvanja od zaborava važnog segmenta istorije i tradicije srpske umetničke igre, kao i zbog vidljivosti i podrške aktuelnim i budućim domaćim umetnicima, igracima i koreografima savremene igre.

Ciljprojekta je podsećanjena život idelo Smilje Mandukić, nanjenu ulogu iznachačaj u etabliranju savremene igre kod nas, ali i preispitivanje kritičko svrnapoložaj situaciju savremene igre u Srbiji u 21. veku, na situaciju savremenih i historijskih umetnika iz oblasti plesa onda sad.

	Manifestacija	program	Datum	Gosti iz Beograda	Gosti iz Srbije	Inostranig osti	Brij progra ma	Broj igranja	Broj gledala ca
2	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Vrtenje – esej u pokretu	16.01.	Udruženje Umetnička autopijai Hleb teatar			1	1	18

23.01.2020.

Predstavljanjenovogizdanjaizdavačekuće Clio u ediciji Klepsidra (Beograd, Srbija):

**Saša Brajović
LUJO DAVIČO, Fragmentiživota**

Za razlikuodobiljainformacijakoje se mogudobiti o baletskojškoliLujoDavičo, one osamomLujuDavičusvode se nanekolikorečenica.Ovaknjiganastoji to da promeni.

Govorili/e:Ivana Stefanović, kompozitorakispisateljica / Olga Manojlović Pintar, istoričarka / Jelena Kajgo, dramskaspisateljica / Zoran Hamović, glavnirednik IP Clio / Saša Brajović, autorka.

Gosti/šće:Učenici/e baletskeškole „LujoDavičo”, sa Odseka za klasičanbaletisavremenuigru.

Red br	Manifestacija	Program	Datum	Gosti iz Beograda	Gosti iz Srbije	Innostrani gosti	Broj programa	Broj igra nja	Broj gledalaca
3	Promocijaknjige	Saša Brajović: LujoDavičo – Fragmentiživota.	23.01.	Izdavač: Clio (Klepsidra)			1	1	40

24.01.2020.

MESEC NEZAVISNE SCENE U BITEF TEATRU

Muzički performans, **BOL**

Tekst i režija: Mila Manojlović

Muzika: Boško Mijušković

Izvedba: Mila Manojlović i Boško Mijušković

Scena i kostim: Aleksandar Kovačević

Supervizija: Jelena Bogavac

PR: Slavica Hinić, Vesna Bogunović, Jelena Bogavac

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Svetlo: Dragan Đurković i Igor Milenković

Ton: Miroljub Vladić i Jugoslav Hadžić

Garderoberka: Marta Narančić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan

Milošević

Sa probe performansa *Bol*. Na fotografiji: Mila Manojlović i Boško Mijušković. Foto: Jelena Marković / Noizz.rs

Trajanje: 75'

<https://noizz.rs/kultura/bosko-miljuskovic-i-mila-manojlovic-o-performansu-bol/g3ynmfy>

Autorska predstava BOL je monodrama koja tretira razvojne faze bola i njegovog prevazilaženja kroz niz različitih životnih situacija i dočarava mučnu potragu pojedinca za suštinom.

Ova predstava je muzički performans u kojem muzika predstavlja alter ego glavne junakinje i kroz živu izvedbu na sceni, usmerava je, kažnjava, nagraduje i tesi.

Predstava BOL ima izvedbenu formu rok koncerta.

Predstava je realizovana ličnim sredstvima i podržana od strane stomatološke ordinacije Ginzberg

AUTORI PREDSTAVE:

Mila Manojlović je dramska umetnica iz Beograda. Diplomirala je glumu na Fakultetu dramskih umetnosti (FDU) u Beogradu, a master studije iz pozorišne režije završila je na Royal Central School of Speech and Drama, u Londonu. Stekla je i bogato pedagoško iskustvo kroz rad sa mladim glumcima i amaterima, ali i kroz višegodišnje zaposlenje na poziciji asistenta na predmetu gluma na FDU.

Boško Mijušković je muzičar, multiinstrumentalista iz Beograda. Vešt je u različitim muzičkim žanrovima, među kojima je dominantan džezi. Poznat je po saradnji sa mnogobrojnim regionalnim bendovima, ali ga publika najviše prepoznaće kao basistu benda Straight Mickey and the Boyz i frontmena grupe Turisti.

Red br	Manifestacija	Program	Datum	Gosti iz Beograda	Gosti iz Srbije	Inostrani gosti	Broj prog ram a	Broj igra nja	Broj gledal aca
4	Mesec nezavisne scene u BITEF teatru	Bol	24.01.	Autorskiprojekat Mile Manojlović			1	1	104

25. 01.2020.

MESEC NEZAVISNE SCENE U BITEF TEATRU

KISS

Komični akustični mjuzikl

Režija: Višnja Obradović

Izvođači: Ana Vrbaški i Marko Dinjaški

Muzički aranžmani/kompozicija: Alice in WonderBand

Dizajn zvuka: Goran Vujičin

Kostimografija: Nataša Jovičić / Lutkart

Frizure: Budislav Vlajkov / Beastic

PR: Slavica Hinić, Vesna Bogunović, Jelena Bogavac

Šef tehničke: Ljubomir Radivojević

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Svetlo: Dragan Đurković i Igor Milenković

Ton: Miroslav Vladić i Jugoslav Hadžić

Garderoberka: Marta Narančić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

Tizer:<https://www.youtube.com/watch?v=og3AdL0z7Jo>

Nastup na BELEF-u:<https://youtu.be/MFncn9mOvZA>

Snimak iz SNP-a, Novi Sad, Srbija, januar 2019

https://www.youtube.com/watch?v=UOkdWuH4o-o&list=PL_Je2yiPssytbuvFrWPEU0WigRBUXjQ0

Video sadrži obrade pesama "Kiss" (Prince), „Ljudi nije fer“ i „Daire“ (grupa Smak/Radomir Mihajlović), "Black bird" (Lennon/McCartney), muzičke teme iz „Bolera“ (Moris Ravel) i dela „Karmina burana“ (Karl Orf).

Na fotografiji: Ana Vrbaški i Marko Dinjaški. Foto: Boris Radojkov

Producija: Udruženje građana Otvoreni krug Novi Sad, Srbija

Premijera: 01.9.2016, Dan grada Subotice, Subotica, Srbija

Trajanje predstave: 60 minuta

www.youtube.com/vilovka

www.aliceinwonderband.com

www.facebook.com/kiss.aliceinwonderband

www.facebook.com/telokaoinstrument

www.instagram.com/aliceinwonderband

Otvoreni krug Novi Sad: www.facebook.com/OpenCircleNoviSad

To što ovaj duo proslavlja i predstavlja na bini je grandiozno. To čine toliko energično, znalački i ubedljivo, da njihov nastup postaje krajnje zabavno i zanimljivo zadovoljstvo, koje istovremeno ide i do dubina. Stvaraju zvuk koji pokreće, pa makar bio proizведен samo trenjem ruke o ruku. To što oni nude je čista energija, ritam u svom praobliku.

Peter Kes, Süddeutsche Zeitung, Minhen

Kiss je priča o igri, flertu, začikavanju, nadmetanju i, povrh svega, ljubavi između muškarca i žene. Komične scene isprepletane zanimljivim i novim aranžmanima poznatih pesama, tradicionalnih balkanskih pesama kao i autorskih numera samih izvođača izvedene su najjednostavnijim sredstvima - samo sopstvenim telom i glasom. Zanosno slavlje tonova, ritma, plesa, glume, akrobatičke - u savršenoj harmoniji.

Predstavu je do januara 2020. godine je video preko 15 000 gledalaca u zemlji i inostranstvu (Nemačka, Austrija, Francuska, Italija, Turska, Crna Gora, BiH, Hrvatska), a na prestižnim pozorišnim festivalima odnela je nekoliko značajnih nagrada.

Alice in WonderBand je nastao 1998. godine na Fruškoj gori, a od tada je plodove svog kreativnog rada proširoio na čitav region. Jedini su u ovom delu Evrope koji se bave vrlo specifičnom vrstom scenske umetnosti - spojem muzike, pozorišta, plesa i akrobatičke kroz posebnu veštinsku telesnih perkusija. Za ovu tehniku, u kojoj je telo ritmički instrument, su se edukovali kod svetski poznatih telesnih perkusionista. Alice in WonderBand je životni projekat čije jezgro čine muzičari Ana Vrbaški i Marko Dinjaški, koji su već 22 godine partneri kako na sceni tako i u životu, što daje novu dimenziju njihovom prisustvu i odnosu na sceni.

Višnja Obradović – rediteljka je glumica Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu od 2011. godine. Edukovala se širom sveta u oblasti glume, scenskog pokreta, plesa i komedije del arte. Igra brojne uloge u svom maticnom pozorištu, radila režije scenskog pokreta za više predstava uz brojna priznanja i nagrade. Na Akademiji umetnosti u Novom Sadu bila docent na predmetima Scenski pokret i Komadija del arte.

Rekli su o predstavi

“Prvoklasni nastup ovo dvoje umetnika iz Srbije, iz Novog Sada zagolicao je publiku da poželi još da vidi i čuje. Publika u pozorištu Meta Teatar (Nemačka) nije se mogla dovoljno naslušati i nagledati: Ana Vrbaški i Marko Dinjaški proslavili su praznik zvuka i ritma. Veliku pažnju zaslužuje Anin glas. On je bogat, pun snage i blistave dubine. Ona peva čas ekstatično, čas lako, kao da se igra. I Marko joj je odgovarajući partner - peva, svira i daje ritam za svaku pohvalu.

Na ovom performansu jednostavno sve štima; na snazi su telo i glas, koreografija, tajming, igra, prisutnost na bini i režija Višnje Obradović. Čak i sa punim ustima vode, koju grgoču, njih dvoje stvaraju čarobnu muziku. Bravissimo!”

Peter Kes, Süddeutsche Zeitung, Minhen

Provodeći mnogo vremena u pozorištu zaista sam imao priliku da vidim svašta. Gluma podrazumeva izražajan vokal, ne samo na nivou diktije, dok vokalna umetnost sve više uključuje i glumu kao, pre svega, izraz tela. Ono što radi Alice in WonderBand nisam video ni pre ni posle - jedinstveno spajanje, pretapanje pokreta u zvuk, stvaranje “perkusionističkog glasa”, tela koje igra, daje ritam i u isto vreme peva. Igor Burić, pozorišni kritičar

Predstava u sebi sabira elemente koncerta i novog cirkusa. Duhovito i naizgled bezazleno, kroz brz i intenzivan ritam igre, poziva gledaoca, svojim tempom i iskrenošću, da se seti snage koju poseduje telo, poziva na jednu vrstu buđenja kroz igru. Pokazujući fokusiranost u igri i profesionalizam kroz trijumvirat preciznosti, usresređenosti i spontanosti, duo Vrbaški - Dinjaški zapravo

podseća gledaoca da je telo starje od naše glave, da pamti i da može toliko toga da kaže.

Nataša Gvozdenović, pozorišna kritičarka

Predstava o nizu beskrajnih mogućnosti za kreativnost i razvijanje kreativnosti korišćenjem sopstvenog tela, osetljivosti i dosetljivosti, lepoti i lakoća scenskog značenja i zvučanja, dostupna uvek i na svakom mestu.

Vladislava Vojnović, dramaturškinja, spisateljica, scenaristkinja

Red br	Manifestacija	Program	Datum	Gosti iz Beograda	Gosti iz Srbije	Inostranigosti	Broj progra ma	Broj igranj a	Broj gledala ca
5	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Kiss	25.01.		Udruženje građana Otvoreni Krug Novi Sad		1	1	36

27.04.2020.

MESEC NEZAVISNE SCENE U BITEF TEATRU

Monodrama po motivima istoimenog romana Emila Zole / Émile Zola

NANA

Autorski projekat Milene Božić

Dramatizacija: Neda Gojković, Milena Božić

Režija: Tijana Vasić

Glumi: Milena Božić

Mentorstvo: Biljana Mašić

Kompozicija i korepeticija: Petra Perović

Kostim: Jovana Pantić

Scena: Nikola Nikolić

Scenski pokret: Andelko Beroš

Foto: Nikola Čubrilo

Producija: Damjan Ivakić, Milica Radumilo.

PODRŠKA BITEF TEATRA:

PR: Slavica Hinić, Vesna Bogunović, Jelena Bogavac

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Svetlo: Dragan Đurković i Igor Milenković

Ton: Miroljub Vladić i Jugoslav Hadžić

Garderoberka: Marta Narančić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

Produkcija: Fakultet dramskih umetnosti, Beograd, Srbija

Premijera: 2019. UK Vuk Karadžić (master rad iz glume na Fakultetu dramskih umetnosti, u klasi Biljane Mašić)

Trajanje: 75'

Predstava je izvedena na sceni Kluba Bitef teatra (Bitef Art Cafe).

Nana je priča o sladostraštu, o predaji, ljubavi i ljudskoj požudi. Ona je oličenje moralnog ponora, uprizorenje prepustanja sopstvenom "idu" i povlađivanja njegovim prohtevima. Nana je priča o ljudskim niskostima i nagonima, poigravanje sa onim nesvesnim i iskonskim, duboko zakopanim u ljudskoj prirodi. Ona dela više nego što misli, žudi pogrešno i više nego što joj prija, uživa u samoj sebi, diveći se svom iskrivljenom odrazu, upadajući u kovilac sopstvenog vrtloga. Nana je obilje krajnosti, neko ko je zagazio u baru niskosti i greha. Nana je ogledalonamasamima.

REČ AUTORKE :

Monodrama „Nana“ nastala je kao master rad napredmetugluma FDU u Beogradu, idalje se izvodikaopredstavanezavisneprodukcije. Moje interesovanje za ovodelobilo je potegnuti za posebnostimadramskihdogadjaja u strukturiranjuženskogsveta. Roman EmilaZolenastao je kaopotreba da se ispitaukupanzbirproizvodgenetikeiokoline u kojoj se stasava ,tenu taj načinlocirajućičovekovuprirodu u najvulgarnijiminajmračnijimtrenucima. Slojevitostovog dela jeste u tretiranjunazgledindividuelnogproblemapojedinca, a na taj načinsugerišućiopštatestanjedruštva. Posledugepotrage, susrela sam se sa ženomkoja je aktivnsubjekat(a ne pasivnobjekat) u literaturi. Roman je poslužiokadobraosnova za pristuptemeljnjoanalizi lika ženekoja se uzdižeiznadsvihtradicionalnihdefinicijaženskogsvetonazora. Onapoznajesurovostborbe u kojuulazi, sa muškomsnagom, insistirajući na izgradnjivlastitogsveta, u komemožeprkositi, sa

lakoćomodvajatierotsko i čulnoodosećaja. Ženavodjenanagonomonogkojivlada, pokreće na delanje - nagonamoći. Ono što sam uspela u ovomprocesujestetalentovane da pronađe „mudre i maštovitežene sa kojima sam zajednostvarala: TijanuVasić, Petru Perović i NeduGojković, koje su mi pomogle u strukturiranju i uprizorenjuovogdela. Moja je želja da nakon ovog perioda straha i neizvesnosti, nastavimo sa radošću da izvodimo našu „Nanu”.

O PREDSTAVI:

Emil Zola, francuski pisac, napisao je kontroverzni roman krajem XIX veka, 1879. godine. Glavni lik romana, Nana, odrasta u veoma disfunktionalnoj porodici koja na nju ostavlja ozbiljne, trajne posledice i traume. Sa petnaest godina odlučuje da preuzme život u svoje ruke i počinje da se bavi najstarijim zanatom na svetu - prostitucijom. Harala je Parizom, zbog nje su svi muškarci na koje je nailazila ostavljali porodice, bankrotirali, gubili čast i reputaciju. Zbog spavanja sa grofom Mifom, dobila je dugo željenu ulogu u pozorištu. Nakon debakla njeno ime se nalazi u razgovorima svih Parižana, a senzacionalistički se pamti njeno telo, koje je u to vreme pokazala pred punom salom. Kako dolaze i prolaze jedan po jedan, Nana se obogačuje i na samom vrhuncu karijere priznaje da joj najlepše bilo kada nije imala nijedne prebijene pare, ali je tada imala dušu.

Zataškavajući emocije, potrebe i strahove, praveći se uglednom ženom iz velikog Pariza, Milena Božić je, uz dramatizaciju Nede Gojković, prikazala Nanu u drugom ruhu, naizgled potlačenu, ali prepunu erotičnog stasa, koju Milena maestralno dočarava. Ispred nas vidimo malo drugačiju glavnu junakinju negoli u romanu - devojku koja žudi za svojim interesom, nesnađena u socijalnom svetu daljem od svoje kupler-kutije koja se nalazi na desnoj strani proscenijuma, crna i providna za prikazivanje svih „prljavih poslova”. Sa druge strane, pored prostitucije, Nana trpi i nasilje, u kome svakim udarcem još više voli nasilnika. Uz pratnju koncertnog klavira (Petra Perović), tvrdeći da je njen pređašni bolan život kriv za sve što ona jeste sada, Nana nam otkriva pitanja ženskog subjekta, destrukcije mlade osobe, kao i spremnosti gubljenja obraza radi boljeg statusnog položaja. Kako je rekao Gustav Flöber pišući pismo Emilu Zoli: „Nana se pretvara u mit, ne prestajući da bude stvarna”.

Foto: Nikola Čubrilo

Red br	Manifestacija	Program	Datum	Gosti iz Beograda	Gosti iz Srbije	Inostranigosti	Broj programa	Broj igranja	Broj gled alac a
6	Mesec nezavisne scene u BITEF teatru	Nana	27.01.	Autorskiprojekat Milene Božić			1	1	69

28.02.2020.

MESEC NEZAVISNE SCENE U BITEF TEATRU

KRIK

Režija: Stefan Pavlović

Pomoćnik reditelja i majstor svetla: Danilo Lazović Zvučni efekti: Miroslav Petrović

Grafički dizajn: Nikola Garović

Majstor tona: Pavle Tasić

Izvedba: Alekса Dramićanin, Aleksandra Pavlović, Andreja Bogdanović, Andrija Antonijević, Andela Živanović, Anka Todorović, Branislav Tasić, Danica Petrović, David Aleksić, Filip Milošević, Ilija Ivanović, Isidora Arsić, Jana Desnica, Jana Mijailović, Kristina Vučković, Luka Milenković, Marko Marinković, Milena Vujičić, Natalija Đorđević, Nevena Matić, Ognjen Janković, Petar Petrović, Sara Bozović, Stanislava Ljubić, Jovan Aničić, Teodora Marković.

PODRŠKA BITEF TEATRU:

PR: Slavica Hinić, Vesna Bogunović, Jelena Bogavac

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Svetlo: Dragan Đurković i Igor Milenković

Ton: Miroljub Vladić i Jugoslav Hadžić

Garderoberka: Marta Narančić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

U Bitef teatru – ovacije nakon odigrane predstave

<https://www.facebook.com/2040308939352597/videos/204735640697696>

<https://www.facebook.com/2040308939352597/videos/655174864940586>

KRIK je postdramski pozorišni performans koji se bavi fenomenom epidemije apatije u našem neposrednom okruženju i širem društvenom kontekstu. Kroznizslika se očrtava u jasu ljeta, osnovnih problema manje sedanašnjice koji usled sve izrazitije bezosećajnosti vakog pojedinačnog i okruglog političko-ekonomskih sistemanih kada nisu sasvim rešavani. To je autorska predstava trupe koju čini i vade se seti devedesetih mladih historijskih ljudi. Ideja je tretirati problem apatije u društvu u načinu kako je taj problem utičen na pojedinca. Usled eksperimentalnog koncepta nam je predstava zasnovana, nije doigranje ne ličinabilo, nego prethodno, jer se razlikuju struktura, sadržaj, ansambl.

Ko čuti, ni ne zna kakve divne stvari ume da izgovori.

Bes kompromisnost u izrazu i dijalog sa publikom, ovu predstavu čine životom, a i njene posetiocu.

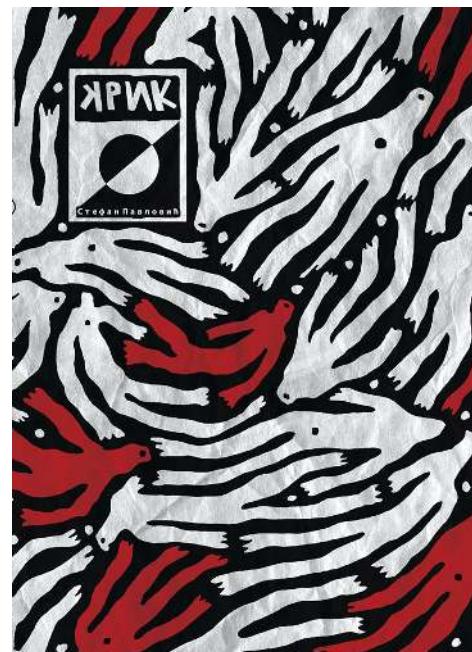
Jedna od osobenosti predstave KRIK jeste eksperimentalnost. Svako igranje se razlikuje od drugih po sadržaju, ansamblu, formi i trajanju, što znači da se nikada ista predstava ne igra dva puta.

KRIK je nezavisni teatar, osnovan je u decembru 2018. godine u Kragujevcu, s ciljem da nas podseti na aktuelne probleme u društvu u kome živimo i postavi pitanja na koja smo negde na putu ka tome da budemo ljudi, zaboravili.

Iz medija:

<https://www.oblakoder.org.rs/krik-mladih-u-bitef-teatru/>

<https://www.portalmladi.com/krik-u-bitefu/>

Producija: KRIK TEATAR, Kragujevac, Srbija

Trajanje: 90'

Red br	Manifestacija	program	Datum	Gosti iz Beograda	Gosti iz Srbije	Inostranosti	Broj programa	Broj igranja	Broj gledalaca
7	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Krik	28.01.		Krik teatar, Kragujevac		1	1	157

MESEC NEZAVISNE SCENE U BITEF TEATRU

31. 01. (19.00) - 1. 02. (03.00), 2020

From 7pm on January 31st to 3am on February 1st, 2020

Ivana Ivković

Performans / Performance

IN HIM WE TRUST / U NJEGA VERUJEMO

Poslednji deo trilogije inastavakranije započetih site-specific i performativnih radova:

- Lines, rows, columns (Dormitory) (Linije, redovi, kolone (Spavaonica))

Više: <https://www.eugster-belgrade.com/.../lines-rows-columns.../>

|

- Babylon the Great (Veliki Vavilon)

Više: <https://www.youtube.com/watch?v=pgsDf2lhON8>

<https://www.eugster-belgrade.com/exhib.../babylon-the-great/>

Naslovnivizual: Saša Tkačenko

PODRŠKA BITEF TEATRA:

PR: Slavica Hinić, Vesna Bogunović, Jelena Bogavac

Šeftehnike: Ljubomir Radivojević

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Svetlo: Dragan Đurković i Igor Milenković

Ton: Miroljub Vladić i Jugoslav Hadžić

Garderoberka: Marta Narančić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

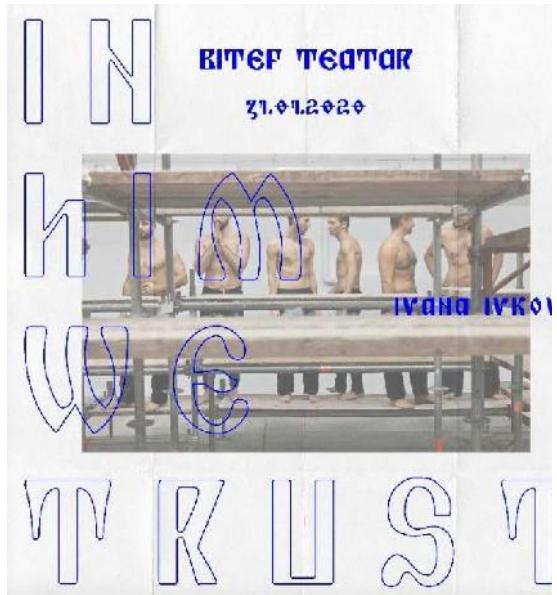
Više/More:

<https://www.eugster-belgrade.com/artists/ivana-ivkovic/?section=exhibitions&exh=480&tab=1>
<https://www.youtube.com/watch?v=qTzP0GRIP-o>
<https://www.beforeafter.rs/kultura/babylon-great-ivane-ivkovic/>

Sva tri rada inpirisana su psihološkim procesima preuzimanja odgovornosti za sopstveni život, aktivno gradanu sebi i osamostaljivanju od normi i očekivanja društva. Radovi viseču pažnju na konstrukte društvenog poretkaa i inačilične bilo da se tiču u izvozovima i krenu komunikacijesas obomidi drugim i u ideji verovanja u sebe ili drugoga.

Takođe, ova trilogija ispituje konstrukteličnih relacija prema putanji marodnog identiteta i integritetu pokušavajući da locira limite opstvene, ženske perspektive u sagledavanju poimanju drugost i odnosnomuškarca. Muškotelo se u ovim performativnim instalacijama posmatra, doživljavaju i klučuju kaos subjektika objekta. U procesu razumevanja i usretanja s drugošću koja se želi za kojom se čezne a polazeći od svestvenih ranjivosti i izloženosti, zamenom klasičnih, očekivanih rapsodela uloga i reprezentacija obnaženo i izloženo, muškotelo takopostaje medijosetljivosti, nelagodnosti, senzualnosti.

Performans u trajanju "In Him We Trust" dotiče se tematike verovanja, odnosno preispitivanja onoga u šta je zapravo uverujemokroz doslovno podražavanje/odigravanje opštepoznate scene Strašnog suda. Strašni sud u sudsudnji dan predstavljava verovanje u shatoloskih religija u poslednjim konačnismu koji čenakraju i storije biti u izvedenju nadjudimakako bi razdvojio pravedne od grešnih, nakon čega će pravedni način graditi dobitvečni život a grešnik način usmrta i kažnju. Performeri graju uloge iz standardne ikonografije ove kompozicije koja postaje živ u pokretu. Rad je zamišljen da se izvod u jednom kao osmočasovni site-specific performans u direktnoj je vezisazgradom BITEF teatra - nikada dovršenom katedralom nemačke eVangelističke crkve. Publiku može tokom trajanja performansa da dolazi i dolazi, sedi,

Naslovnivizual: Saša Tkačenko

Bitef teatar / Bitef Theatre

ULAZ JE SLOBODAN / ENTRY IS FREE

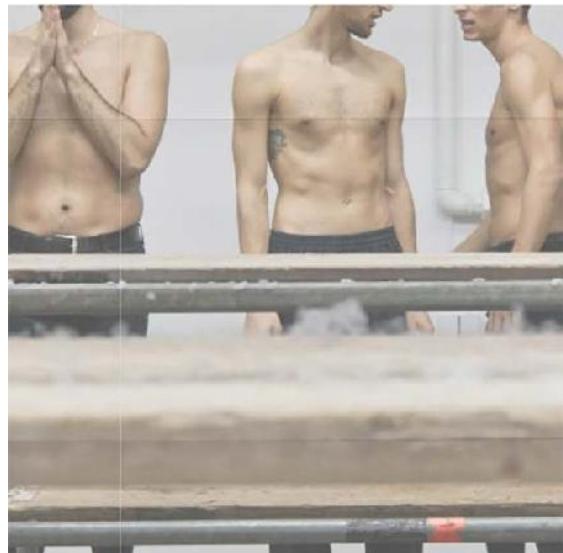
"In Him We Trust" is the last part of a trilogy and the continuation of two previous site-specific works: "Lines, rows, columns (Dormitory)" and "Babylon the Great". All three works are inspired by psychological processes of taking responsibility for one's own life, active work on oneself and making independent stance from the imposed norms and expectations of society. The works draw attention to the constructs of social order but also our personal ones, whether they concern the challenges of honest communication and ideas of belief within ourselves and with the others.

The works examine the personal relationships on issues of gender identity and integrity, trying to understand and interpret the limits of one's own / female perspectives in perceiving and understanding the otherness – men. In these performative installations, the male body is experienced both as a subject and as an object. In the process of understanding and encountering the other who is desired and longed for, and starting from our own vulnerabilities and exposures, by replacing the classic and expected roles of representations, the naked and exposed male body becomes a medium

posmatrali kontemplirare enactmant over religijske kompozicije čime se ne oživljava samokretna scena već se angažuje potencijal samog objekta transgresirajući se u njegov uprvobitnu menu. Telo ipokret ključni su faktori emocijonalno-asocijativnih potencijala ovog rada u obličenju spontanom koreografijom koju performer, prirodnio bez glume, izvodi na konstrukciji koja podražava renesansni dojam perspektive. Rad potencira direktno i intimno suočavanje sa jednom od najprezentativijih biblijskih temaka koja se oživjava, događa, improvizuje, transformiše itraje pred publikom.

UKRATKO O AUTORKI:

Ivana Ivković (rođena 1979. u Beogradu) diplomirala je slikarstvo i magistrirala crtežna Fakultet ulikovnih umetnosti u Beogradu, gde je trenutno doktorskim studijama iz oblasti slikarstva. Od 2002. godine izlagala je navišesamostalnih izložbi u Srbiji, Austriji, Nemačkoj, Libanu, Italiji, Španiji, SAD-u, Turskoj, Danskoj, Kanadi, Indiji i učestvovala na nekoliko značajnih grupnih izložbi u zemljama i inostranstvu. Tri puta je bila finalistica Politikine nagrade za najuspešniju izložbu, 2007., 2010. i 2019. godine. Dobitnik je stipendije KulturKontakta iz Beča (Austrija) 2008., Residency Unlimited organizacije iz Njujorka (SAD) 2012., Casa dell Arte stipendije u Bodrumu (Turska) 2013., kao i stipendije grada Linca (Austrija) za 2014., stipendije Ministarstva kulture Kvebeke u Montrealu, stipendije Beirut Art Residency iz Libana, kao i nekolice drugih programa. Njeni radovi se nalaze u Telenor kolekciji savremene srpske umetnosti, u kolekciji Muzeja grada Beograda kao i u nekoliko značajnih privatnih kolekcija u Njujorku, Bazelu, Lisabonu i Turskoj.

of sensitivity, discomfort and sensuality.

The durational performance "In Him We Trust" deals with the topic of trust and re-examines what we believe in through the recreation of the well-known scene of The Last Judgment. The Judgment Day represents the belief of eschatological religions in the last and final judgment which at the end of history will be performed over people to separate them: the righteous man will receive eternal life as a reward and the sinful man will have the final death as punishment. Performers play the roles from the standard iconography of this composition that becomes alive and moving. The work is intended to be performed once as an eight-hour site-specific performance. It is directly related to the building of BITEF Theatre - a never completed cathedral of the Evangelical church. During the performance, the audience will be able to come and go, sit, observe or contemplate a reenactment of the religious composition, which doesn't only enlivens a particular scene or event but engages the potential of the object itself by transgressing to its original purpose.

Body and movement are a key factor and an emotional association to the work. The scene is shaped by a spontaneous choreography made by natural body movement of the performers who are free to interact without acting while performing on a scaffolding construction that simulates the renaissance impression of perspective. The work emphasizes the direct and intimate confrontation with one of the most representative biblical themes which is brought into life - happens, improvises, transforms and lasts in front of the audience.

ABOUT THE ARTIST:

Ivana Ivković (born 1979 in Belgrade / Serbia) holds a M.A. degree in Drawing from the Faculty of Fine Arts in Belgrade. Since 2002 she has exhibited in several very successful solo shows in Montreal, Belgrade, New York, Beirut, Dusseldorf, Vienna, La Coruña, Bodrum, Basel, Calcutta and Copenhagen as well as many group shows internationally. She is a three-time finalist of the prestigious Politika prize for the best exhibition and the holder of KulturKontakt Vienna, Austria, Artist in Residence scholarship for 2008, Residency Unlimited New York, USA, Artist in Residence scholarship for 2012, Casa dell Arte, Bodrum, Turkey, Artist in Residence scholarship for 2013, Les Gens Heureux, Artist in Residence program, Copenhagen, Denmark for 2013, scholarship of the City of Linz for 2014, Austria, Beirut Art Residency scholarship for 2015 and Can Serrat Barcelona full stipend for 2016. Her works are part of Telenor Collection of Serbian Contemporary Art, Collection of the Museum of Belgrade city and of several important private collections in New York and Basel.

Foto: Milica Grbić (preuzeto sa Oblakoder Magazin)

IZ MEDIJA:

<https://www.eugster-belgrade.com/in-him-we-trust-by-ivana-ivkovic/>
<https://www.oblakoder.org.rs/u-njega-verujemo-ivane-ivkovic-u-bitef-tetaru/>
<http://www.seecult.org/vest/u-njega-verujemo>
<http://rs.n1info.com/Kultura/a565344/U-Njega-verujemo-osmocasovni-performans-u-Bitefu.html>

Red br	Manifestacija	Program	Datum	Gosti iz Beograda	Gosti iz Srbije	Inostranig osti	Broj programa	Broj igranja	Broj gledalaca
8	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	In Him We Trust / U Njegaverujemo	31.01-01.02.	Autorka Ivana Ivković			1	1	360

01.02.2020.

Mesec nezavisne scene u Bitef teatru

Monja Jović

KIRI I KLODEL

Stilska vežba sa dramskim posledicama

Režija: Ivan Jović

Muzika: Ana Čurčin

Scenografija: Nevena Šurlan

Kostim: Sonja Kotorčević

Animacije: Duško Korlat

Scenski pokret: Irina Mitrović

Lica:

Kiri / Maria Skłodowska-Curie: Jelena Cvijetić

Klodel / Camille Rosalie Claudel: Andela Popović

Prva didaskalistkinja: Ana Ćuk

Druga didaskalistkinja: Maja Sofronijević

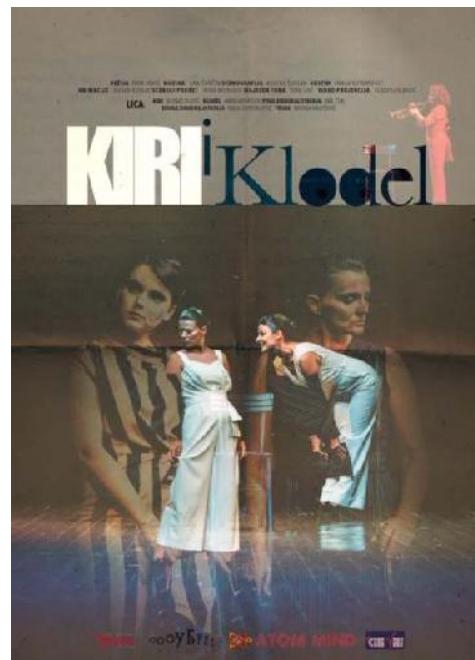
Truba: Marina Milošević

Inspicijent, sufler: Jasmina Andelković

Dizajn svetla: Duško Korlat

Majstor tona: Ivan Ilić

Video projekcije i majstor pozornice: Vladislav Milić

Premijera: 03. 08. 2019, Prvo prigradsko pozorište Puls teatar Lazarevac

Šminka, grafički dizajn: Nevena Šurlan
Garderoberi: Stana Ilić, Julijana Mićić
Rekviziter: Julijana Mićić
Dekorateri: Lazar Topalović, Aco Stojanović, Ivan Gospavić
Fotografija: Natalia Salnikova, Danilo Mijatović
Organizacija i marketing: Slađana Kalik, Marija Vlajić-Andelković

Koprodukcija: Prvo prigradsko pozorište Puls teatar Lazarevac (<http://www.pulsteatar.org.rs/>) i Terirem produkcija

PODRŠKA BITEF TEATRU:

PR: Slavica Hinić, Vesna Bogunović, Jelena Bogavac

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Svetlo: Dragan Đurković i Igor Milenović

Ton: Miroljub Vladić i Jugoslav Hadžić

Garderoberka: Marta Narančić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

<https://www.youtube.com/watch?v=nfsT-9KC9rU>

<https://www.youtube.com/watch?v=VoxKTs0EEQQ>

https://www.youtube.com/watch?v=rrz2PO1B1FA&feature=emb_logo

„Kiri i Klodel“ je umetnički angažovana pozorišna predstava koja kroz opis individualne borbe dve žene sa društvenim ograničenjima ukazuje na problem ženskog identiteta u savremenom svetu. Dve mlade žene koje simbolički nose imena značajne vajarke i naučnice (Marije Kiri i Kamij Klodel), pa otud i simbolišu ženske potencijale, suočene sa nepremostivim izazovom u svojim životima, preispisuju sve ono što su naučene da misle o sebi i svetu oko sebe i sagledavaju svoje živote iz potpuno novog ugla. Kiri i Klodel, snažno ocrteane protagonistkinje, povešće publiku u istraživanje sopstvenih unutrašnjih zidova koje svako od nas ima sklonost da u sebi podiže.

Lica:

KIRI - Mlada zapitana devojka u prvom činu; žena koja pokušava da izgleda kao muškarac u drugom, ubedljena da je lakše biti zapitani muškarac nego zapitana žena. Njeno ime zvuči isto kao prezime Marije Kiri, žene koja je bila žrtva Nauke.

KLODEL- Ambiciozna mlada devojka u prvom; pomirena žena u drugomčinu. Njeno ime zvuči isto kao prezime Kamij Klodel, žene koja je bilažrtva Umetnosti.

DIDASKALISTI – senke svake ljudske i pozorišne drame. Dokazuju da je istina uvek sadržana u zagradama.

Mesto:Praznina sa pogledom na Zid.

Vreme: Vreme podizanja zidova, ekvivalentno, dakle, vremenu čovečanstva.

Zaplet: Kiri i Klodel dolaze u prazninu ispred Zida da bi tu odigrale svoju dramu nepotrebnosti. U svetu kom odavno nisu potrebna ni saznanja o čoveku, ni stvaranje lepote ili značenja, sukobljavaju se dva večna načela: vera nasuprot sumnji, služenje naučenim istinama nasuprot revoluciji. Drama opisuje proces u kom iz svakog srušenog mita nastaje jedan novi, koji onemogućuje dalje traganje, ali istovremeno pruža smisao i utehu. U tom procesu do ispunjenosti dovode samo saosećanje, zagledanost u drugog i spremnost da se u naporu razumevanja obuzda sopstvena priroda.

REČ REDITELjA

Duo dramu o Kiri i Klodel, dva simbolička karaktera koji predstavljaju Nauku i Umetnost, Skepsu i Veru – već u prvom čitanju video sam na sceni kao dramu sa četiri lika. Tako su od didaskalija, tih istina ispisanih u zgradama, od unutrašnjih misli i komentara – nastala još dva lika, uvodeći time još jedan sloj značenja u dramski sukob, ogoljavajući unutrašnju borbu u likovima i unoseći potpuno drugačiju i novu dinamiku u samo izvođenje.

Likovi Kiri i Klodel tako su praćeni svojim unutrašnjim sudijama, savetnicima, prijateljima i suparnicima, posmatračima i učesnicima, jer to su sve uloge koje naša unutrašnja bića preuzimaju, deleći naše ličnosti iznutra.

Praznina ispred zida, u kojoj se od jedinog postojećeg predmeta – obične stolice – pravi svetilište, postaje platforma za igranje snova obe žene, spremne da zid pređu ili od njega naprave mit koji će život učiniti smislenim.

Sve to je potcrtnato zvukom melanholične trube, koja će jednom zasvirati na kraju našeg sveta, pri konačnom ukidanju svih zidova i svih praznina koje pokušavamo da ispunimo smislom.

IZ MEDIJA:

<https://www.danubeogradu.rs/2020/01/bitef-teatar-beogradska-premijera-predstave-kiri-i-klodel/>

Red br	Manifestacija	Program	Datum	Gosti iz Beograda	Gosti iz Srbije	Inostranig osti	Broj programa	Broj igranja	Broj gledalaca
9	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Kiri I Klofel	01.02.		Puls Teatar, Lazarevc i Filmska produkcija Terirem		1	1	180

MESEC NEZAVISNE SCENE U BITEF TEATRU

05.02.2020.

#MANIFESTO

Cirkusteatar / Circus Theatre

Tekst i izvođenje / Playwright & cast: Andrej Tomše

Režijaidizajnsvetla / Direction &Light design:

Hristina Vasić Tomše

Originalnamuzika / Original music: Slobodan Ivanović

Koreografija / Choreography: Branko Potočan

Fotografije / Photography: Slimane Brahimi

Tehničkovođstvo / Lead technician: Tilen Vipotnik

Predstavasadrži citate / The performance includes quotes by Srečko Kosovel and Andre Agassi

PODRŠKA BITEF TEATRA:

Organizacija: Sanja Ljumović

PR: Slavica Hinić, Vesna Bogunović, Jelena Bogavac

Šeftehnike: Ljubomir Radivojević

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Svetlo: Dragan Đurković i Igor Milenković

Ton: Miroslav Vladić i Jugoslav Hadžić

Garderoberka: Marta Narančić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

<https://vimeo.com/213273106>

<https://www.facebook.com/exteater/videos/715472718863261>

Foto / Photo. Slimane Brahimi

Produkcija / Production: EX-teater, Ljubljana, Slovenia

Koprodukcija / Coproduction: Mini Teater, Zavod Vitkar

Premijera / Premiere: 13.05.2017.

The performance includes quotes by Srečko Kosovel and Andre Agassi

Umetničkerezidencije / Artistic residencies:

Theaterhaus Berlin, Tanzfabrik Berlin, Maison des Jonglages Paris

Projekat je podržala Gradska opština Ljubljana / Financial support: Municipality of Ljubljana

Trajanje / Duration: 45 min

#Manifesto is a humorous and provocative art manifesto conducted by the character of transnational artist Heidi Hajdi Blumenfeld.

#Manifesto je provokativan umetnički manifest pun humora u izvođenju transnacionalne umetnice Heidi Hajdi Blumenfeld. Interdisciplinarni solo u

kome se stapa juumetnost cirkusa i pozorišta, pričemužongliranje doprinosi scenskom izrazu na istinačinkao isam gluma. U estetskom smislu se #Manifesto naslanja na tradiciju nemackog varijetea s početka XX veka dok kolektivni imaginarijum evropskog ledac u savremenom kontekstu.

Mada je virtuoza žonglerka, Heidi se besmatra pre svega performerkom koji koristi umetnost žongliranja kao sredstvo izražavanja. Kako stvara umetnost? Kako biti umetnik u vremenu kada bi svako želeo da bude umetnik? U doba procvata hipsterizma ovu pitanja naročito relevantna. Protagonistkinja kroz žonglažu opštavas vojstav o umetnosti. Iako predstavlja užitak za oči par excellence, žongliranje je u osnovi umetnost rizika, discipline, nepredvidivosti. Sve to karakteriše i samu umetnost. Predstava stoga istražuje metaforički potencijal žongliranja u kontekstu umetničkog manfesta i performansa.

Hajdi Blumenfeld briše granice između kića i vrhunske umetnosti, između ozbiljnog i gismošnog, između muškog i ženskog. Njeni skrenuti provokativni nastavci u publiku da reaguje, čime se uspostavlja sasaučenje snički odnos i umetnost, međupublike i lika. Mada se izazenskoglikakrige lumač, Hajdi ne dopušta da joj budu neprijathnoz bognečega što se u društvu smatra "drugačijim". Umesto toga se fokusira na poruku koju želi da prenese i na samu umetnost žongliranja kako ju izvodi, pa tokom predstave "neobično" prerasta u "izuzetno".

#Manifesto je smeđe post-dragovski solo koji spaja i stančanlik sa prefinjenom žonglažom. A iznad svega je iskren hvaloslov umetnosti, da ne bismo zaboravili šta to ona beše.

Blumenfeld. It is a one-performer piece which fuses circus and theatre, where the art of juggling serves the piece in the same way the acting does. The aesthetics of #Manifesto is based on the tradition of the German variété of the early 20th century. The piece takes the imagery of European spectators' collective subconsciousness and places it into a contemporary context.

Although a virtuoso juggler, Heidi sees herself as a performance artist who uses juggling as one of her weapons. How to do art? How to be an artist in a time when everyone wants to be an artist? Considering the recent outburst of hipsterism, these questions are now particularly relevant. The protagonist uses juggling to highlight her statements on art. Apart from offering a visual treat, juggling is essentially an art of risk, discipline and unpredictability. All of these are also firmly linked to art as such. Hence, the piece explores the metaphorical potential of juggling in the context of an art manifesto and performance.

Heidi Blumenfeld crosses borders between kitsch and high art, between funny and serious, between the masculine and the feminine. Her honesty and her cheekiness draw the public to react, which results in a steady complicity between the audience and the performer. Although there is a male actor behind this female character, Heidi does not let herself be troubled by what might be considered "different" in our society. Instead, she focuses on the message she is about to convey and on the art of juggling she exercises, making the "not ordinary" become "extraordinary" in the process.

#Manifesto is a cheeky post-drag art manifesto which merges highly refined juggling and a highly defined character. And above all, it is an honest celebration of art (so that people don't forget what it's about).

Team

ANDREJ TOMŠE (1987, SLOVENIA) IS AN ACTOR, CIRCUS ARTIST AND A LITERARY TRANSLATOR. HE HAS MASTER'S DEGREE IN COMPARATIVE LITERATURE AND SPANISH LANGUAGE FROM THE UNIVERSITY OF LJUBLJANA, AS WELL AS A DEGREE FROM THE ESCUELA INTERNACIONAL DE CIRCO Y DE TEATRO CAU IN GRANADA, SPAIN. BEYOND HIS WORK ON STAGE, ANDREJ ALSO PERFORMS WITH HIS STREET SHOW KROGLA ON THE EUROPEAN STREET FESTIVAL CIRCUIT. HE IS FASCINATED BY THE THEATRE OF COMMEDIA DELL'ARTE. ANDREJ HAS BEEN LIVING IN BERLIN SINCE 2013. HE IS FLUENT IN SLOVENIAN, ENGLISH, SPANISH, FRENCH, SERBIAN, ITALIAN AND GERMAN. WWW.ANDREJTOMSE.COM

HRISTINA VASIĆ TOMŠE (1984, SERBIA) IS A THEATRE DIRECTOR, PERFORMER AND A LITERARY TRANSLATOR, MA IN PERFORMING ARTS AND MA IN CATALAN PHILOLOGY. PRIOR TO CO-FOUNDING EX-TEATER IN 2016, SHE HAS BEEN DIRECTING AND PERFORMING FOR MELTING TEATRO BRUSSELS AND FOR TEATRO DISLOCADO BELGRADE. HER RESEARCH IS BASED AROUND PERFORMER AS FIRST STAGE CREATOR AND HIS/HER NON-NATURALISTIC PERFORMANCE. HRISTINA ALSO EXPLORES DRAMATURGICAL POTENTIAL OF SOUNDS, AS WELL AS STRATEGIES TO INVOLVE THE AUDIENCE IN PERFORMANCE. SHE SPEAKS SERBIAN, SPANISH, ENGLISH, PORTUGUESE, FRENCH, ITALIAN, CATALAN, SLOVENIAN AND GERMAN.

SLOBODAN IVANOVIĆ (1988, MONTENEGRO) IS A COMPOSER, MULTINSTRUMENTALIST (ACCORDION, PIANO, KEYBOARDS, MELODICA, HARMONICA, JEW'S HARP), POET, PERFORMER AND TRANSLATOR. BA IN FRENCH PHILOLOGY. HE HAS BEEN LIVING IN BELGRADE, SERBIA SINCE 2006. FOR SEVERAL YEARS HE PLAYED THE ACCORDION WITH THE BAND BARKA DLO FROM BELGRADE. WHEN COMPOSING FOR THEATRE, HE PAYS SPECIAL ATTENTION TO THE MANIPULATION OF NON-MUSICAL DEVICES, APPLYING THEM IN THE SCORE. TOGETHER WITH HRISTINA HE EXPLORES THE CONCEPT OF SOUND-BASED DRAMATURGY. HE SPEAKS SERBIAN, ENGLISH, FRENCH, PORTUGUESE, CATALAN AND ITALIAN.

7

Red br	Manifestacija	Program	Datum	Gosti iz Beograda	Gosti iz Srbije	Inostranosti	Broj programa	Broj igranja	Broj gledalaca
10	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	#Manifesto	05.02.			Ex-Teater – Društvo za transdisciplinarno gledališće, Ljubljana,	1	1	81

					Slovenija			
--	--	--	--	--	-----------	--	--	--

MESEC NEZAVISNE SCENE U BITEF TEATRU

14.02.2020.

NIKO I NIŠTA

Plesno-cirkusko-dramski antispektakl

Režija: Ana Popović

Izvođači: Danka Sekulović, Tamara Pjević i Maja Nikolić

Muzičar: Dimitrije Spremo

Organizacija i marketing: Slađana Kalik, Marija Vlajić-Andelković, Maja Sofronijević

Izvršni producent: Ivana Nedeljković

Inspicijent / sufler: Jasmina Andelković

Tehničar svetla i tona: Ivan Ilić

Majstor pozornice: Vladislav Milić

Garderober: Mirjana Puača

Rekviziter: Julijana Mićić

Dekorateri: Ivan Gospavić, Aco Stojanović

Grafički dizajn i fotografija: Slavica Dolašević

PODRŠKA BITEF TEATRA:

Organizacija: Sanja Ljumović

PR: Slavica Hinić, Vesna Bogunović, Jelena Bogavac

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Svetlo: Dragan Đurković i Igor Milenković

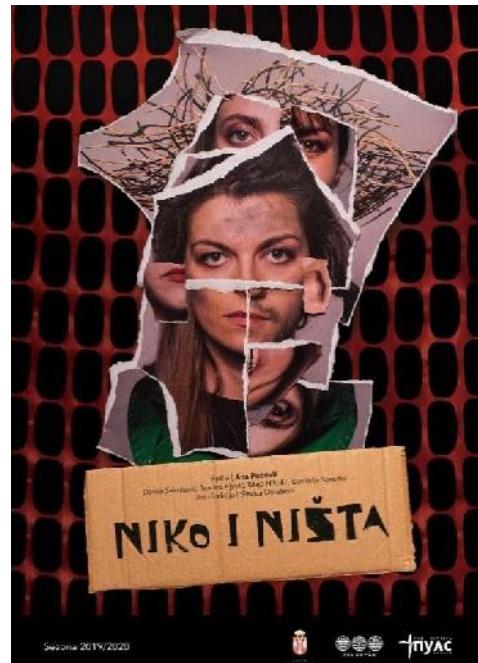
Ton: Miroslav Vladić i Jugoslav Hadžić

Garderoberka: Marta Narančić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

<https://www.pulsteatar.org.rs/predstave/8-predstave/244-71-pozorisna-predstava-niko-i-nista-decembar-2019>

„Niko i Ništa“ je nova predstava umetničke grupe „Tri groša“ čija se premijera odvijala 23.12.2019 u 20 časova u Prvom prigradskom kompozorištu Lazarevac, Puls Teatru, koje je i koproducent predstave.

Grafički dizajn i fotografija: Slavica Dolašević

Produkcija: Tri Groša i Prvo prigradsko pozorište

Lazarevac, Puls Teatar

Premijera: 23.12.2019 u Prvom prigradskom pozorištu Lazarevac, Puls Teatru

Predstava je podržana od strane Ministarstva za kulturu i informisanje Republike Srbije.

Trajanje: 60 min.

Ova multidisciplinarna predstava inspirisana je memoarima Džordža Orvela Niko iništa u Parizui Londonu / George Orwell *Down and Out in Paris and London*, Beketovim skitnicama / Samuel Beckett, Vladimir and Estragon (Waiting for Godot), Badjuovim tekstom Našanevoljadolazi daleka, naše zlodopirena daleko / Alain Badiou *Notre mal vient de plus loin*, kao i ovakodnevicom, lokalnom i globalnom, tranzicijom kapitalizmom i klimatskom krizom.

Predstava priпадa tradiciji fizičkog teatra, ne koristi jezik kao sredstvo komunikacije, već njentekst predstavlja u pravotela izvođača, njihov odnosi, ritmovi, predmeti prisutni na sceni koji nose snažan simbolički potencijal situacije koja nastaju u interakciji s vihelemenata. Pažnja i interpretativni alat gledaoca, na taj način, angažovani su ali i zabavljeni sve vreme predstave. Gradeći snažan klovnovski izraz kod izvođača, autorski tim želi da progovori o ozbiljnim temama na pitak, nežan i oslobađajući način.

Autorski tim predstave čine rediteljka Ana Popović i izvođači Danka Sekulović, cirkuska akrobatkinja, Tamara Pjević, plesačica i Maja Nikolić, glumica i u formalnom pogledu, nastavljaju istraživanje na polju tela, izvođačkog, ali i društvenog, započeto u ranijim zajedničkim projektima. U autorskom timu nalazi se prvi put mladi perkusionista Dimitrije Spremo, zadužen za muzički izraz predstave, a tu je ponovo i Slavica Dolašević, i ovog puta odgovorna za art direkciju. Autorski tim definiše svoju predstavu kao dramsko-cirkusko-plesni antispektakl. Sa ovom predstavom, grupa „Tri groša“ nastavlja da neguje tradiciju „pozorišta za sve generacije“.

Red br	Manifestacija	Program	Datum	Gosti iz Beograda	Gosti iz Srbije	Inostranig osti	Broj programa	Broj igranja	Broj gledalaca
11	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Niko iništa	14.02.		Tri groša, Beograd i Puls teatar, Lazarevac, Srbija		1	1	116

MESEC NEZAVISNE SCENE U BITEF TEATRU

19.02.2020.

PREMIJERA

Hleb teatar

MAJKE

Tekst, koncept i režija: Sanja Krsmanović Tasić

Uloge:

Majka: Marta Keler

Post-majka: Jovana Mihić

Pra-majka: Sanja Krsmanović Tasić

Muzika (i izvodi): Jugoslav Hadžić

Kostim: VIVID DESIGN (Olja Stojanović)

Scenografija: Nikola Tasić

Izrada scenografije: ARBOS

Rekvizita: Bojan Golubović

Dizajn programa i plakata: Anastasia Tasić

Fotografija: Sara Revišin

Bitef teatar:

Odnosi s javnošću: Slavica Hinić, Vesna Bogunović, Jelena Bogavac

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Svetlo: Dragan Đurković i Igor Milenković

Ton: Miroljub Vladić i Jugoslav Hadžić

Garderoberka: Marta Narančić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

https://www.youtube.com/watch?v=cHalNFy_XM0

Predstava propituje i traga za suštinom odgovora na pitanje: „Biti ili ne biti majka?” Kroz likove Majke, Pramajke i Postmajke, tri generacija žena, predstava traga za suštinom majčinstva, pojmovima koji su u majku utkani, kao što su “briga”, “krivica”, “nežnost”, ali ujedno daje i kritiku institucionalizovanih praksi materinstva u savremenom društvu, potrošačkog konteksta trudnoće, majčinstva, odrastanja, kao i nacionalnog straha od “bele kuge”.

Predstava je posvećena majci, ali ne samo onoj posvećenoj, brižnoj i dobroj, već i svim majkama hrabrosti i kukavičluka, istrajavanja i odustajanja, majkama koje su utkane u nama, bilo kog da smo pola i opredeljenja.

ODLOMAK IZ PREDSTAVE:

Kriva sam što ne brinem

Kriva sam što previše brinem

Kriva sam jer ne spavam jer čekam

Kriva sam što spavam što sam umorna

Kriva sam što neću da odraste

Kriva sam što želim da odraste

Kriva sam jer ga previše mazim

Kriva sam što je strašno razmaženo

Kriva sam što sam stroga majka

Kriva sam što sam previše blaga

Kriva što ne znam da budem majka

Kriva što sam majka.

„Majka je svačija domovina. Majka je univerzalna kategorija svih ljudskih bića, od pamtiveka. A opet, ‘svaka majka nija od kajmaka’, i možda budućnost krije odlazak iz zajedničke nam države Majčinstva. I to će se uskoro desiti. Nestaće ta jedina spona koja nas veže, to da smo izašli svi iz utrobe neke žene. Da nam je zajedničko poreklo Majka. Postaće nova tema apgrejda posle pametnih sprava, kuća i vozila. Uskoro će se proizvoditi mašine sa oblim vratima nalik na veš mašine, kroz čije staklo će se pratiti razvoj i napredak embriona hranjenih kroz cevčicu zakačenu za trbuh pročišćenih i proverenih gena, oslobođenih svih naslednih bolesti ali i osobina koje će se smatrati nepoželjnim. Ono što sledi je nova izdaja i podela, onih koje je majka iznedrila, i onih koje je mašina”, navela je Sanja Krsmanović Tasić povodom predstave.

Premijera 19. februar 2020. Bitef teatarProducija; UUU-Umetnička Utopija i Hleb teatar, u saradnji sa kulturnim centrom Magacin u Kraljevića Marka i Bitef teatrom.
Podrška: Ministarstvo kulture i informisanja Republike Srbije

Trajanje 60 minuta

REČ AUTORKE:

Kroz likove tri generacije pre svega čerki, a zatim i likova majke, pramajke i postmajke progovara se o majčinstvu.

Majka je svačija domovina. Majka je univerzalna kategorija svih ljudskih bića, od pamtiveka. A opet, "svaka majka nije od kajmaka"*, i možda budućnost krije odlazak iz zajedničke nam države Majčinstva.

I to će se uskoro desiti. Nestaće ta jedina spona koja nas veže, to da smo izašli svi iz utrobe neke žene. Da nam je zajedničko poreklo Majka. Postaće nova tema apgrejda posle pametnih sprava, kuća i vozila. Uskoro će se proizvoditi mašine sa oblim vratima nalik na veš mašine, kroz čije staklo će se pratiti razvoj i napredak embriona hranjenih kroz cevčicu zakačenu za trbuh pročišćenih i proverenih gena, oslobođenih svih naslednih bolesti ali i osobina koje će se smatrati nepoželjnim.

Ono što sledi je nova izdaja i podela, onih koje je majka iznadrila, i onih koje je mašina.

Ova predstava je posveta majci. Ne samo onoj posvećenoj, brižnoj i dobroj. Svim majkama hrabrosti i kukavičluka. Majkama istrajanja i odustajanja, majkama koje su utkane u nama, bilo kog da smo pola i opredeljenja.

Ova predstava je o rađanju i umiranju majke, i njenoj besmrtnosti.

Ova predstava je o ljubavi.

Sanja Krsmanović Tasić

IZ MEDIJA :

https://www.danas.rs/kultura/marta-keler-u-predstavi-majke-hleb-teatra-u-bitelteatru/?fbclid=IwAR06KtlmsCxSvaGFwidjjXhVzWWSSs8gs9HvQqty1CuUpLdkIEwj_7zuqXs
<http://www.seecult.org/vest/biti-ili-ne-bit-majka>

<https://time.rs/nastani/36b06e1ed9>

<https://www.danas.rs/kultura/marta-keler-u-predstavi-majke-hleb-teatra-u-bitelteatru/>
<https://www.atastars.rs/vesti-ostalo/kultura/284761-premijera-predstave-majke-hleb-teatra-u-bitelteatru/>
<https://www.cupavakeleraba.com/2020/02/09/premijera-predstave-majke-hleb-teatra/>
https://topvesti.rs/c/ge_TK3ABSd2VWSbwPrKX/2020-02-09/premijera-predstave-majke-hleb-teatra-u-bitelteatru

Red br	Manifestacija	Program	Datum	Gosti iz Beograda	Gosti iz Srbije	Inostrani osti	Broj programa	Broj igranja	Broj gledalaca
11	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Majke	19.02.		Hleb Teatar, Beograd. Srbija		1	1	159

27.02.2020.
U 12.00 sati

PROMOCIJA ČASOPISA SCENA 3/4

izdanje na srpskom i engleskom jeziku

Govore: Aleksandar Milosavljević, Miki Radonjić, Željko Jovanović, Marina Mađarev i Miloš Latinović

Klub Bitef teatra (Bitef Art Cafe)
Skver Mire Trailović

ULAZ SLOBODAN

Časopis možete peuzeti: <http://www.pozorje.org.rs/.../2020/02/Scena-4-2019.pdf...>

Red br	Manifestacija	Program	Datum	Gosti iz Beograda	Gosti iz Srbije	Inostrani gosti	Broj programa	Broj igranja	Broj gledalaca
12	Promocija časopisa	Scena 3/4 - 2019	27.02.		SterijinoPozorje, Novi Sad		1	1	30

DANI SMILJANE MANDUKIĆ 4

14.06.2020, u 12:00
Svečano otvaranje

Skver Mire Trailović, Ispred Bitef teatra

Tradicionalnifleš mob sastavljen od pokreta Smiljane Mandukić

TRGOVI PLEŠU

nakompoziciju „Golubica“ koju je napisao Jugoslav Hadžić inspirisan Jelicom Golubović (96), jednom od prvi higačica Smiljane Mandukić i Beogradskog savremenog baleta, koja danas živi u Korčici.

Foto: Lidija Antonović

Dizajn plakata; Anastasija Tasić

Naslovna fotografija: plakat za Dane Smiljane Mandukić, dizajn Anastasia Tasić

Produkcija: Hleb teatar uz podršku Bitef teatra, Beograd, Srbija

„A igra je najplemenitija od svih veština, jedina kod koje se služimo isključivo svojim rođenim telom.“
„Aska i vuk“ Ivo Andrić

U skladu sa novonastalom situacijom, predstava je igrana uz maske na licima, i na bezbednoj udaljenosti, a u odeći crne ili crno-bele boje.

Svi su bili pozvani da učestvuju, a u narednim danima su bili obavešteni i o vremenu proba, na kojima su mogli da nauče korake!

Manifestacija *Dani Smiljane Mandukić* važna je za sve aktere izvođačkih umetnosti, a potrebna pre svega zbog edukacije novih naraštaja o ličnosti i delu *Smiljane Mandukić* (1908-1992), kao i zbog osvećivanja istorije, tradicije i kontinuiteta savremene umetničke igre u Srbiji. Projekat je ujedno i platforma za vidljivost i podršku aktuelnim i budućim domaćim umetnicima, igračima i koreografima savremene igre, uz osvrт na položaj savremene igre na kulturnoj mapi Srbije onda i sada.

Udruženje baletskih umetnika Srbije je, inače, ustanovilo 2012. godine nagradu „Smiljana Mandukić“ za najbolju interpretaciju u domenu savremene umetničke igre, a „Pošte Srbije“ su 2019. godine, u okviru izdanja prigodnih poštanskih marki posvećenih umetničkoj igri, izdale i marku sa likom velike koreografinje Smiljane Mandukić.

Foto: Lidija Antonović

Red br	Manifestacija	Program	Datum	Gosti iz Beograda	Gosti iz Srbije	Inostrani gosti	Broj programa	Broj igranja	Broj gledalaca
13	4. Dani Smiljane Mandukić	Flešmob Trgoviplešu	14.06	Hleb Teatar			1	1	56

28.10.2020.

24. FESTIVAL KOREOGRAFSKIH MINIJATURA – FKM TESTIRAJ SE NA IGRI - Revijalni program PROGRAM U BITEF TEATRU

PREMIJERNO IZVOĐENJE

(Dve jedenočinkedobitnicenagradeOhrabrenjena 23. FKM-u)

- DEO MENE I JA - VITA BREVIS

Nagrada OHRABRENJE predstavlja program podrškedomaćimumethicima koji podstičekoreografskostvaralaštvoirazvojumetničkeigre u Srbiji. Dodeljuje se u okvirutakmičarskogprogramaFestivalakoreografskihminijaturakoreografu za njegovedesetominutni rad. Nagradapružapriliku za realizacijucelovečernepredstave u produkcijiUdruženjabaletskihumetnikaSrbije, kojaće premijernobitiizvedenananarednomfestivalskomizdanju. NagraduOhrabrenjedodeljujeumetničkisavetudruženja

DEO MENE I JA

Koreografkinja: Sandra Milošević

Autor muzike: Darko Vidaković

Kostimografkinja: Milica Vekić

Igrači/ce: Aleksandra Miladinović, Dika Babić, Marina Maksimović, Matija Jamina, Tamara Krstić, Tijana Koprivica, Stefan Tešić
(NagradaOhrabrenjana 23. FKM-u)

Rečautorke

Ovo je hip hop predstava. Svojumetničkiizrazpronalazim u kombinovanjuelementasavremeneigre hip hopa...

Čovekuzaludraga da otkrijesebe, smisao je u kreiranjusebe. Akoimamopodrškuienergiju „svojeekipe“ kreiramoneštomnogoveće...

Ne želim da publici dam odgovor, želim da ga pronađusami u igrikojuposmatraju.

SANDRA MILOŠEVIĆ

Rođena je u JužnojKoreji 2000. godine. Po završetku srednjeBaletskeškole „LujoDavič“ - Odseksavremeneigre, 2019. godine upisuje Institut za umetničkuigru (odsek: koreografija). Pored savremeneigre od 2011. godine se bavi hip-hopom. Osvojila je prvo mesto naškolskom treće mesto narepubličkom takmičenju 2016. godine, a zatim 2018. i 2019. drugo mesto naškolskom takmičenju. Pohađala je mnoge plesneseminar esavremeneigre, klasičnogbaleta, hip hopa i drugih urbanih stilova, od kojih posebno izdvaja: Isidor Stanišić, Tomek Pomersbach, Maciej Kuzminski, Bahram M. Juldasev, Lavel Smith, Charles Nguyen, Zacc Milne, EZ Twins, Kenzo Alvares, Salah.

Učestvovala je kao igrač u omladinskim predstavama „Otrovna omladina“ gde je bilai deo autorskog tima (Centar za obrazovanje i kulturu „Božidarac 1947“, 2017) i „Zaštoti?“ u koreografiji Jakše Filipovac (BITEF teatar, 2019), zatim plesnoj predstavi „Marko“ u koreografiji Nikole Pavlovića

Produkcija:
Udruženje baletskih umetnika Srbije 2020

Po motivima istoimenog romana Justejna Gordera /Jostein Gaarder

VITA BREVIS

Koreografkinja: Katarina Ilijašević

Dramaturg: Luka Jovanov

Kompozitoridizajnerzvuka: Aleksa Jeremić

Kostimograf: Miloš Janjić

Asistentkinjakostimografa: Sara Savić

Igrači/ce: Jovana Grujić, Nina Pantović, Bisera Dimčevai Jana Milenković
(NagradaOhrabrenjana 23. FKM-u)

Rečautorke:

Predstava „Vita brevis“ nastala je po motivima iz istoimeneg knjige Justejna Gordera kojako zasećanjaglavnejunakinjepreispitujeposledice gubitkanežnosti, dodira, podrške, sigurnosti, uopšte intiomnogodnosa, suštinski - ljubavi.

Linjanarativnog tokajeste unutrašnjiprocesmirenjasagubitkom u stadijumima definisanim kroz istraživanje Frojdovog rada tuge i ličnih doživljaja u česnima. Ona definije put do oporavka, unakrsno iskrzanokolnostima, svakodnevicom, vremenom koje ne čeka da se bilo koji emotivnik raha okruži u zaceli, tespajanežnost prema samom sebi sa žiljcima koji sunastalikao plod gubitkate istenežnosti. Ovo je predstava o sreći, osvetu, ljubivosti, igrama, neprijatnosti, niskim strastima, grozoti, kontradiktornostima. Ovo je predstava o otkucajima.

KATARINA ILIJAŠEVIĆ

Rođena je u Beogradu 1999. Završila je srednju Baletsku školu „Lujo Davič“, 2018. godine - Odsek za savremenu igru u klasi Isidore Stanišić i Ane Ignjatović. Osvojila drugu nagradu na republičkom takmičenju baletskih škola u kategoriji savremene igre 2018. godine u Novom Sadu. Trenutno je student III godine na Institutu za umetničku igru, odsek: koreografija.

Kao igrač se ostvaruje u mnogobrojnim predstavama i performansima, među kojima su „Sve(je)dno“ u koreografiji Luke Stojkovića (Studentski kulturni centar, produkcija Udruženja baletskih umetnika Srbije, 2018), „Un-becoming“ u koreografiji Macieja Kuzminskog, „Beli Bolero“ u koreografiji Merav Dagan, „I II III x VI“ u koreografiji Dagmar Dachauer (UK „Vuk Karadžić“, produkcija Instituta za umetničku igru, 2019), „Godina bez leta“ u koreografiji Jovane Rakić, Marka Milića i Dušana Murića (BITEF teatar, koprodukcija: Stanica - Servis za savremeni ples, 2019), „Šta biste dali za poslednjeg svica?“ autora Nedе Kovinić (Kulturni centar Beograd, 2020).

(UK „Vuk Karadžić“, 2020).

Od 2015. godine radikao instruktor modernih plesnih stilova. Bila je angažovanaka igrač u emisiji „Tvoje lice zvuči poznato“ i imala više nastupa kaoplesnapratnja domaćim i inozemnim muzičkim izvođačima. Učesnica je mnogobrojni takmičenja urbanih modernih stilova. Sa svojom hip hop grupom „Yong“, u kojoj je koreografkinja, je navišedomačihi inozemnih festivala od neke prvene grade.

Dobitnica je nagrade Ohrabrenja 23.

Festival koreografskih minijatura – FKM, za svoj koreografski rad „Deomenei ja“.

Kao koreografkinja kreira program otvaranja studentskog festivala FIST na sceni UK „Vuk Karadžić“ (2017), zatim prikazuje svoj autorski rad „Umre(žene)“ u okviru finala 22. Festivala koreografskih minijatura (2018) i na F. A. K. I. festivalu u Zagrebu (2019). Saraduje kao koreografkinja sa rediteljem Lukom Jovanovom na dramskim predstavama „Jasan kraj“ koja je igrana na maloj sceni Pozorišta mladih u Novom Sadu (2018) i „Ljubavna lektira“ u Omladinskom pozorištu DADOV (2020). Na 23. Festivalu koreografskih minijatura 2019. godine osvaja treću nagradu, nagradu kritike i nagradu Ohrabrenje sa koreografskom minijaturom VITA BREVIS.

Realizaciju projekta je podržalo Ministarstvo kulture i informisanja RS i Institut za strateška istraživanja i analize. KC Magacin i Institut za umetničku igru su ustupili prostor za pripremu predstave.

GOSTOVANJE PRODUKCIJE UDRUŽENJA BALETSKIH UMETNIKA SRBIJE 2020

04.11.2020.

Trajanje: 90'

DEO MENE I JA

VITA BREVIS

Red br	Manifestacija	Program	Datum	Gosti iz Beograda	Gosti iz Srbije	Inostranigo sti	Broj programa	Broj igranja	Broj gledala ca
14	24. Festival koreografskih minijatura.	Deo mene i ja Vita Brevis	28.10.	Udruženje baletskih umetnika Srbije 2020			1	1	93

14		Deo mene i ja Vita Brevis	04.11.	Udruženje baletskih umetnika Srbije 2020			1	1	85
	Gostovanja u Bitfet teatru			Gosti					

	Progem/ Manifestacija	Nazivdogađaja	Datum gostovanja	Iz Beograda	Iz Srbije	Iz inostranstva	Broj gl. gosti iz Bg-a	Broj gl. gosti iz Srbije	Broj gl. gosti iz inostr.
17.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Iza zatvorenih vrata / No exit	15.01.	Udruženje Putujućilumac, Beograd, Srbija			95		
18.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Vrtenje – Esej u pokretu	16.01.	Udruženje umetničkautopijai Hleb Teatar, Beograd, Srbija			18		
19.	Promocijajknjige	Saša Brajović: LujoDavičo – Fragmentiživota	23.01.	Izdavač: Clio (Klepsidra) Beograd, Srbija			40		
20.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Bol	24.01.	Autorskiprojekat Mile Manojlović, Beograd, Srbija			104		
21.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Kiss	25.01.		Udruženje građanaOtvorenikru g Novi Sad, Srbija			36	
22.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Nana	27.01.	Autorski projekat Milene Božić, Beograd, Srbija			69		
23.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Krik	28.01.		Krik teatar, Kragujevac, Srbija			157	
24.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	In him we trust (u njegaverujemo)	31.01-01.02.	Performansautorke Ivane Ivković, Beograd, Srbija			360		
25.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Kiri i Klodel	01.02.		Puls teatar, Lazarevac i Filmska produkcija Terirem, Srbija		180		
26.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	#Manifesto	05.02.			Ex-teater – Društvo za transdisciplinarno gledališće, Ljubljana, Slovenija			81
27.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Niko iništa	14.02.		Tri groša, Beograd i Puls teatar, Lazarevac, Srbija			116	
28.	Mesec nezavisne scene u Bitef teatru	Majke (premijera)	19.02.	Hleb Teatar i Udruženje Umetničkautopija, Beograd, Srbija			159		
29.	Promocijačasopisa	Scena 3/4 -2019	27.02.		Bitef Teatar, Beograd i Sterijino pozorje, Novi Sad, Srbija			30	
30.	4. Dani Smiljane Mandukić	Fleš mob Trgovi plešu	14.06	Hleb Teatar, Beograd, Srbija			56		
31.	24. Festival koreografskih minijatura – Testiraj se na igru. Revijalni program.	Premijera Deo mene i ja	28.10.	Udruženje baletskihumetnikaSrbije – UBUS, 2020, Beograd, Srbija			93		
32.		Premijera Vita Brevis	28.10.						
17.		Deo mene i ja	04.11.				85		
18.		Vita Brevis							
UKUPNO		Programa 16		12	5	1	1259	339	81
		Izvodjenja=18		Izvodjenja=18			Gledalaca=1679		
		Gledalaca=1679		18 (12 iz Beograda+5 iz Srbije+1 iz inostranstva)			1679 (izBeograda=1259 + iz Srbije=339 + van Srbije=81)		

4.8.4. Posebni programi Bitef teatra u 2020.

4.8.4.1. Programi BITEF teatra izvedeni van matičnog prostora

20.02.2020.

Multimedijalna izložba

РОЂЕДАНСКИ ПОКЛОН BITEF TEATRU – ВЕРЗИЈА 2.0

IZLOŽBA PLAKATA BITEF TEATRA 1989-2018

Kustoskinja: Nataša Matović

Galerija

Univerzitetska biblioteka „Svetozar Marković“

U trećoj godini saradnje BITEF teatar i Univerzitetska biblioteka „Svetozar Marković“ predstavljaju 20.02.2020. godine najnoviji zajednički projekat pod naslovom: **Rođendanski poklon BITEF teatru – verzija 2.0**

U periodu od 20.02. 2020. godine do daljnog (prvobitno planirano do 11.03.2020. godine) u prostoru Univerzitetske biblioteke posetiovi mogu da pogledaju izložbu dela plakata predstava i programa BITEF teatra nastalih u periodu od 1998. do 2018. godine u selekciji Nataše Matović, kustoskinje Galeriskog programa Univerzitetske biblioteke „Svetozar Marković“

Izloženi su sledeći plakati:

Istovremeno mogu da pogledaju i multimedijalnu izložbu „I dalje u zaveri (sa pozorišnim duhom“ koja je svečano otvorena prošle godine u okviru programa obeležavanja tridesetog rođendana BITEF teatra, kao i deo originala digitalizovanog materijala predstavljenog na novom portalu Digitalni BITEF teatar, na kome se nalazi tridesetogodišnja istorija ovog najmlađeg gradskog pozorišta, koje je osnovala Mira Trailović

Napomena: Dva programa su još uvek u toku

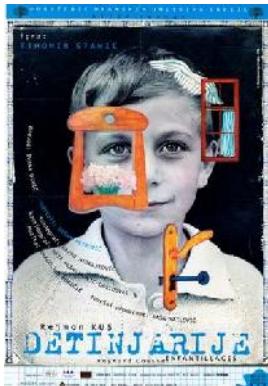
Otvaranje: 20.02.2020. godine

Adresa: Univerzitetska biblioteka „Svetozar Marković“
Bulevar kralja Aleksandra 71, Beograd

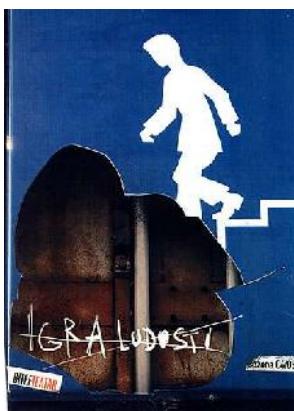

Na fotografiji ispred dela izložbe plakata BITEF teatra: Miloš Latinović, Adam Sofronijević, Vesna Bogunović, Aleksandar Jerkov, Marija Nedejlkov, Lidija Horvat, Kristina Stevanić, Nataša Matović, Dragana Jovanović, Maja Čuk

IZLOŽENI PLAKATI

Rejmon Kus / Raymond Cousse
Detinjarije / Enfantillages
Dizajn: Darko Nedeljković
Režija: Dušan Petrović
Premijera: 17.11.1996.
Bitef teatar i Savez dramskih umetnika Srbije
(Beograd, SRJ)

Inspirisana delima *Pohvala ludosti* Erazma Roterdaškog i *Duhovne vežbe Ignacija Lopez de Lojole / Desiderius Erasmus* Roterdaš: *Lof der Zotheid*; Ignacio López de Loyola: *Ejercicios espirituales*
Igra ludosti / Jeu de la folie
Dizajn: Slaviša Savić
(New Moment – New Ideas Company)
Režija: Gordana Lebović
Premijera: 09.03.2005.
Bitef teatar (Beograd, Srbija i Crna Gora)

Po delu Hinkemanu Ernsatu Tolera / D'après *Hinkemann* de Ernst Toller et *Woyzeck* de Karl Georg Büchner
Slučaj Vojcek – Hinkeman / Woyzeck – Hinkemann
Dizajn : BITEF teatar
Koncept, režija scenografija:
Ana Tomović
Premijera: 29.01.2009.
Bitef teatar (Beograd, Srbija)

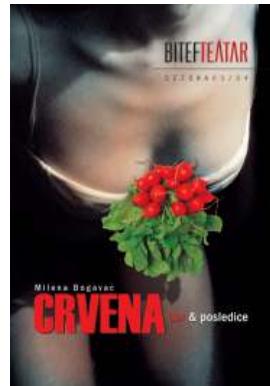
Biljana Srbljanović
Pad
Dizajn: Sanja Rudić (1968-2006)
Režija i scenografija: Gorčin Stojanović
Premijera:
Budva Grad Teatar: 07.07.2000(34.BITEF),
Bitef teatar: 26.09.2000.
Steirischer Herbst, Graz: 20.10.2000.
Bitef teatar, Budva Grad Teatar (Beograd,
Budva; SRJ) i Steirischer Herbst (Grac, Austria)

Fridrik Direnmat / Friedrich Dürrenmatt
Poseta stare dame / Der Besuch der alten Dame
Dizajn: Dmitar Vuksanov
Režija: Stefan Sablić
Premijera: 26.04.2006.
Bitef teatar (Beograd, Srbija)

Henrik Ibsen / Henrik Ibsen
Gospa od mora / Fruen fra havet
Režija: Stevan Bodroža
Dizajn: Slaviša Savić
(New Moment – New Ideas Company)
Premijera: 25.12.2008.
Bitef teatar (Beograd, Srbija)

Milena Bogavac. *Crvena: Sex i posledice*
Dizajn: Blumen Group
Režija: Jelena Bogavac
Premijera: 16.05.2004.
Bitef teatar i Drama Mental Studio (Beograd,
SCG)

Po motivima pet antičkih drama iz tebanskog ciklusa (*Antigona*, *Sedmorica protiv Tebe*, *Edip na Kolonu*, *Feničanke / Αντιγόνη;* *Επάπειθήβας*; *ΟιδιποδαςΤύραννος*; *ΟιδιποδαεπιΚολωνώ*; *Φοίνισσες*)
Moja domovina – sedam snova / My Homeland – Seven Dreams
Dizajn: Dmitar Vuksanov
Režija, scena i tekst: Nikita Milivojević
Premijera: 07.07.2006.
Bitef teatar, BELEF (Beograd, Srbija) i European Cultural Centre of Delphi (Delfi, Grčka)

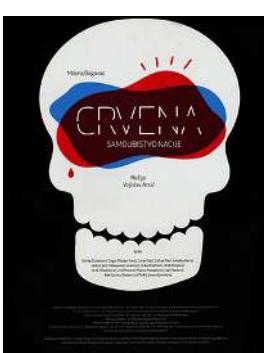
Plesnepredstava po motivima istoimenedrame Vilijema Šekspira /William Shakespeare/ *The Tragedy of Othello, the Moor of Venice*
Otežlo
Dizajn : Milan Radovanović

Koreografija: Maša Kolar, Zoran Marković
Premijere:
Grad Teatar: 09.08.2010;
Bitef teatar: 13.10.2010.
Bitef teatar (Beograd, Srbija) i Grad Teatar (Budva, Crna Gora)

Plesnepredstavanamuziku Žorža Bizea / Georges Bizet i Anje Đorđević; Isidora Stanišić

Karmen u četirirunde
Dizajn : Jelena Janković.
Konceptikoreografija: Isidora Stanišić
Premijera: 26.01.2011.
Bitef teatar (Beograd, Srbija)

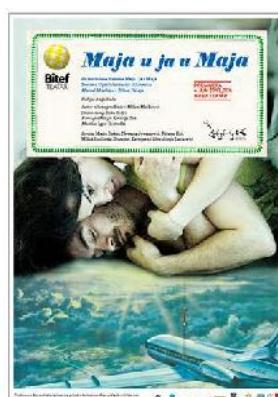

Milena Bogavac: **Crvena: Samoubistvo nacije**
Dizajn : Sanja Drakulić
Koncept, režija i scenografija: Vojislav Arsić
Premijere: 18, 19, 20.04.2015.
E8 i Bitef teatar (Beograd, Srbija)

Zimskebašte / Winter gardens

Dizajn : Slaviša Savić (New Moment – New Ideas Company)
Koncept i režija: Nikita Milivojević
Premijere: Teatro Piccolo Arsenale, festival Mediterraneo, La Biennale di Venezia (Italija) (Italija): 25. i 26. 02.2009,
Bitef teatar (Beograd, Srbija): 03.03.2009.
Haus der Berliner Festspiele, Berlin, Nemačka: 08.09.2009, Bitef teatar (Beograd, Srbija)

Po motivima romana *Maja i ja i Maja* Sretena Ugrića i serije slikovnica Marsela Marljea i Žilbera Delaja / D'après les motifs du roman de Sreten Ugrićić *Maja i ja i Maja / Martine et moi et Martine*, et la série d'albums de Marcel Marlier et Gilbert Delahaye

Maja i ja i Maja / Martine et moi et Martine
Dizajn : Lana Vasiljević
Režija: Anja Suša
Premijera: 04. 06. 2012.
Bitef teatar

Prema delu *Ujka Vanja* Antonia Pavlovića Čehova / Дядја Ваня. Anton Pavlovitch Tchekhov

Profil: Vanja
Dizajn: Vladimir Strajnić
Režija: Žanko Tomić
Premijera: 10.03.2012.
SKC Novi Sad, Institut za novu komediju, Trupa Jorik i Bitef teatar (Novi Sad; Beograd, Srbija)

Po tekstu Franca Ksaveria Kreca / Franz Xaver Kroet: *Gornja Austrija / Oberösterreich*

Kako se pravi Milka
Dizajn: Slaviša Savić
(New Moment – New Ideas Company)

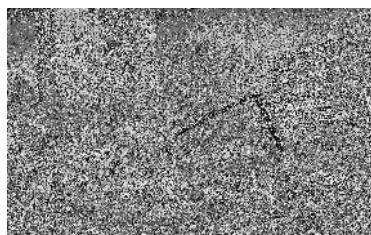
Režija: Žanko Tomić
Premijera:
Narodno pozorište Toša Jovanović: 07.04.2009;

Bitef teatar: 15.04.2010.
Bitef teatari Narodno pozorište Toša Jovanović (Beograd; Zrenjanin, Srbija)

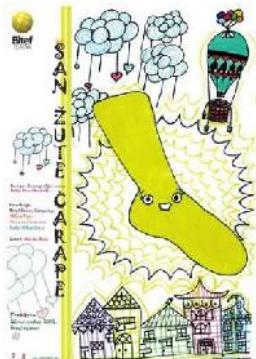

Sloboda je najskupljia kapitalistička reč
Dizajn: Deana Petrović

Koncept, tekst i izvođenje
Maja Pelević, Olga Dimitrijević
Premijera: 28.09.2016.
Produkcija Bitef teatar u okviru 50. BITEF-a
(Beograd, Srbija)

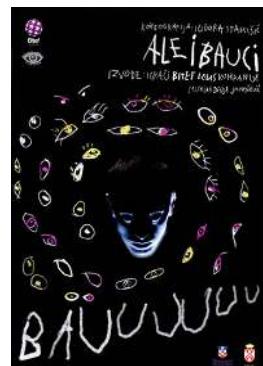
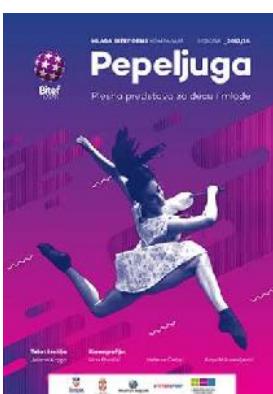

Peti park ili pravo na grad
Dizajn: Nenad Šugić, Mila Melank
Režija: Boris Liješević
Premijere:
24. Beogradski letnji festival – BELEF:
11.07.2015;
Bitef teatar: 13.11.2015.
Bitef teatar i BELEF (Beograd, Srbija)

San žute čarape

Koncept, koreografija i scenografija: Dalija Aćin Thelander
Dizajn: Marisa Aćin, Sonja Žugić
Premijera: 22.11.2013.
Bitef teatar i Stanica – Servis za savremeni ples
(Beograd, Srbija)

Ale i bauci

Dizajn : Mila Melank
Koreografija: Isidora Stanišić
Premijera: 15. 02.2015.
Bitef teatar (Beograd, Srbija))

Po istoimenoj bajci H. K. Andersena / Hans-Christian Andersen *Cinderella (Assepoester)*

Pepeljuga
Dizajn : Vukašin Miličević, Veljko Ilić
Dramski tekst i režija: Jelena Kajgo
Koreografija:
Una Đuričić, Helena Ćelap, Anja Milosavljević
Premijera: 24.12.2017.
Bitef teatar (Beograd, Srbija)

MULTIMEDIJALNA IZLOŽBA I DALJE U ZAVERI (SA POZORIŠNIM DUHOM)

(Održana povodom 30. rođendana Bitef teatra, kao deo 30-satnog multimedijalnog dogadjaja)

Autorke: Vesna Bogunović, mr teorijevi umetnosti i medija, Jelena Stojanović, scenograf i specijalista oglašavanja;

Saradnice-istraživačice: Marija Nedeljkov, msr etnolog-antropolog, Maja Ćuk, magistarka scenskog dizajna i slike; mr Lidiya Horvat, dipl. prof. srpskog jezika i književnosti; Kristina Stevanović, sociološkinja; Natalija Jevtović, dipl. prof. srpskog jezika i književnosti (Bitef teatar); Jelena Bogavac, pozorišna rediteljka.

Učesnici/e u segmentu Mira (abecednim redom): Aleksandar Gruden, Aleksandra Ilić, Bojana Andrić, Borka Pavićević, Branka Krilović, Dejan Čavić, Dobrila Stojnić, Feđa Stojanović, Gorica Mojović, Ivana Vujić, Jelisaveta Sablić, Leila Ruždić Trifunović, Ljubomir Simović, Mila Byford, Milan Caci Mihailović, Milena Dragičević Šešić, Mirjana Radošević, Nada Sanader, Novica Nikić, Olga Milićević Nikolić, Petar Marić, Roberto Ćuli (Roberto Ciulli), Sunčica Milosavljević, Svetozar Cvetković, Todor Lalicki, Vera Čukić, Vera Konjović, Vlada Tekić.

Montažavideoaudiomaterijala: Nenad Šugić, fotograf i snimatelj;

Obradavideomaterijala: Bojan Nikolić, spec. ing. veb programer;

Obradaaudiomaterijala: Nenad Đorđević, dizajnertona;

Obradagrafičkih materijala: Milan Damljanović, grafičkidizajner;

Organizacija: Sanja Ljumović;

Odnosisajavnošću: Slavica Hinić;

Tehničkapodrška: Ljubomir Radivojević, Miroljub Vladić, Jugoslav Hadžić,

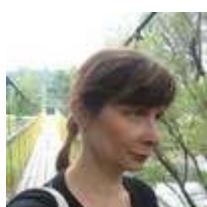
Dragan Đurković, Maja Jovanović, Vladan Milošević, Goran Gavrančić,

Aleksandar Marinković, Zorica Stanković, Zorica Obradović

Izložba je otvorena: 20.02.2020. godine – do daljnog

Adresa: Univerzitetska biblioteka „Svetozar Marković“
Bulevar kralja Aleksandra 71, Beograd

Bitef teatar je obeležio svojih 30 godina radai multimedijalnim dogadjajem utrajanju od 30 sati u kontinuitetu, 11. i 12. marta 2019., u zgradi Teatra. Deo tog događaja se, nakon nekoliko gostovanja po Srbiji „smestio“ i u prostor Univerzitetske biblioteke. Ovaj izloženi teatar je ovoga puta, istovremeno i „scenografija“ za drugu izložbu o Bitef teatru: *Izložbu plakata Teatra* u selekciji Nataše Matović, kustoskinje biblioteke. Sticajem okolnosti, pandemija Virus Covid 19 učinila je da su obe izložbe još uvek u toku

Od 2019 i tokom 2020 umetnička arhiva Bitef teatra je u saradnji sa Univerzitetskom bibliotekom „Svetozar Marković“ većim delom digitalizovana. Digitalni Bitef teatar je, takođe u okviru izložbi prezentovan publici prvi put.

Iz kataloga izložbe:

Kada prvi građanin našeg grada, otvorio ovo pozorište i preda ga pozorišnim umetnicima i svima onima čijoj tragalačkoj umetnosti odgovara ovaj prostor, neće ga predati meni, danas već veteranu mnogih pozorišnih pokušaja, već pre svega mladima po godinama ili po duhu, svejedno. Kada nas oni koji dolaze prevaziđu maštrom, snagom i umećem, biću srećna.

Iz pozdravnog govora Mire Trajlović, na otvaranju Bitef teatra, 3. marta 1989. godine

Polazište za izložbu, autorke Vesna Bogunović i Jelena Stojanović nalaze, kako u ovim rečima Mire Trajlović, tako i u bogatoj istoriji i širokom spektruzličitim programske delatnosti teatra. Bitef teatar je prepoznao svoj arhiv kao jedan od prioriteta u radu. Kroz arhivske umetničke materijale i dokumente koji prezentuju produkcije Bitef teatra, izložba integrise duži vremenski interval – 30 godina. Teatar proizvodi skoro svu svoju građu (fotografije, katalozi, plakati, videoaudiozapisi, lične beleške kako autorata koizaposlenih, mnogobrojno spiskovi, izveštajoradu, ličnidosijei, prepiske itd) i to ne kao predmet koji je napravila jedna osoba: reditelj, koreograf, dramaturg... već kroz proces koji pokreće grupa ljudi.

Događaj „I dalje u zaveri (sa pozorišnim duhom)“ rekonstruiše umetničku, estetsku i kulturalnu dimenziju pozorišnih predstava i autentičnost varalaštva autorapredstava i sačuvanih vizuelnih, tekstualnih, muzičkihiostalih podataka, ali i ukazuje na značaj hibridnosti heterogenih elemenata i sugerise nužnost ponovnog isčitavanja uloge tradicionalnog principa prezentovanja, odabira prostora i percepcije izloženog materijala.

Tokom koncipiranja sadržaja, prirodno su se nametnule tri veće celine kroz više segmenata:

- Mira Trailović i koncept teatra,
- Predstavljanje koncepta teatra javnosti kroz svečanost otvaranja,
- Njegovosprovodenjetokomtridesetgodina.

Koristeći različita sredstva, a u duhu koncepta koji opstaje u BITEF teatru već treću deceniju, pomenute celine predstavljene su, pored grafički oblikovanih panela, svetlosnim instalacijama, audio i video prilozima postavljenim na sceni i u drugim prostorima zgrade.

U okviru celine posvećene produkcijama, osim na foto dokumentaciju i video materijale, pažnja je skrenuta i na segmente koji su često zapostavljeni poput plakata i drugih formi iz domena primenjenih umetnosti.

Poseban prostor i tretman dobila je muzika koja je od početka bila prisutna kao neodvojivi deo teatra, a sada dostupna i van samog izvođenja predstave.

Izložba *živi* tokom trideset sati u celokupnom teatarskom prostoru – zgradi u koju je smeštena institucija teatra. Prostor, kao sastavni deo umetničkog rada, dobija izvestan karakter *subjekta* koji učestvuje u procesu kreiranja postavke, odnosno postaje *prostor u prostorima*, koji komunicira sva mesta gde se nalazi publika i/ili izloženi segmenti. Granice između teatarskog i izložbenog su otvorene i propustljive.

Posetilac je istovremeno i učesnik koji izložbu doživljava kao: izloženi teatar, umetnost teatra u izložbi ili društveni događaj. Kakoumetnički zapisi sadrže tragove, odraz su i proizvod svog vremena, tajdokumentarističkinivootkrivanjaduhavremenaukomestvarasadržan je u tekstualnom delu postavke koji je u komunikaciji sa ostalim celinama.

JasnojedaarhivaustanoveovakvogprofilaposedujevelikuvrednostkakozaistorijuBeogradakaogradakulture, takoizakulturno-umetničkuistorijuSrbije. U arhivi BITEF teatra nalazi se preko 15000 dokumenata - fotografije, katalozi, plakati, video i audio zapisi, lične beleške kako autoratakoizaposlenih, mnogobrojnispiskovi, izveštajioradu, ličnidosije, prepiske itd.

BitnojenaglasitidavrednostarhivaBITEFteatranjesamoudokumentimakojesadrži, već i u prostorimakojetadokumentao varaju zanova, dublja ideta lji nja proučavanja. U želji da iskoristimo sve mogućnosti koko jedokumentacionaceline sadrži, nameravamo daje, nakon izložbe digitalizujemo (ujedno formi virtuelnog muzeja) i da kroz prikaz sakupljenih dokumenata i materijala u kažemo javnost u logu viznačajkoj ovu austana vaima razvoju srpske kulturne scene.

Vesna Bogunović, autorka projekta

Online antologija savremenog institucionalnog teatra Srbije i bivše Jugoslavije prelazi u drugu polovicu 20. veka u zv. Novo doba s vizijom da se antologija dopunjava iz godine u godinu. Ovaj važan i značajan dugoročni projekat nastao je iz potrebe da se bogatom kulturnom nasleđu teatra, zasnovanom na interaktivnim – umetničkim, obrazovnim i informativnim sadržajima, omogući digitalni pristup. Realizovan je tokom 2019. godine u okviru projekta „Pretraživo kulturno nasleđe Srbije: bogaćenje digitalne riznice biserima periodičnih izdanja“ koji je podržalo Ministarstvo kulture i informisanja Republike Srbije.

U želji da iskoristimo sve mogućnosti koje dokumentaciona celina ustanove ovakvog profila sadrži (preko petnaest hiljada dokumenata) proizveli smo portal „Digitalni BITEF teatar“ s ciljem da se, ne samo dugoročno sačuvaju nenii izvori i građa kao deo kulturnog nasleđa i savremenog stvaralaštva, već da postanu dostupni, kako sadašnjim tako i budućim generacijama za čitanje i još važnije - korišćenje u svrhe istraživanja i stvaranja novih sadržaja, od kojih bi se, nakon selekcije, i arhiv dopunjavao. Pored pozorišne publike i pozorišnih institucija, portal je namenjen istraživačima različitih usmerenja, edukativnim i drugim kulturnim ustanovama, arhivima, bibliotekama i širokoj javnosti. Sadržaj i plan portala Teatra koncipirani su tako da posetilac sa svojim početnim upitima može lako da se kreće kroz različite segmente koji su pokriveni reprezentativnim materijalima. Centralni i najveći deo zauzima pregled produkcija i koprodukcija po godini u kojoj su imale premijerno izvođenje. Građa je nadalje tipski razvrstana po modelu klasičnih arhiva. Portal podrazumeva metodološke osnove koje omogućavaju pregledanje i preuzimanje vizuelnih artefakata kroz: uobičajene opcije prelistavanja, pretraživost celog teksta, pretraživanje odgovarajućih celina po rečima koje zadaje korisnik, mogućnost da se u samom tekstu pronađe svako pojавljivanje željenih ključnih reči, segmenta i tekstualnih celina, preuzimanje stranica na kojima se nalaze zadate reči ili kopiranje delova teksta.

Partnerskim radom BITEF teatra i Univerzitetske biblioteke „Svetozar Marković“ digitalizovani su sadržaji Beogradskog internacionalnog teatarskog festivala – BITEF-a (1967) – jednog od osnovnih programa i okosnice oko koje je i nastao BITEF teatar dvadeset godina kasnije (1989) – Digitalni arhiv BITEF-a (<http://digitalniarhivbitefa.unilib.rs>) u okviru projekta „Pretraživo kulturno nasleđe Srbije: bogaćenje digitalne riznice biserima periodičnih izdanja“ koji je podržalo Ministarstvo kulture i informisanja Republike Srbije. Prezentovan je javnosti u septembru prošle godine na 52. BITEF-u, u okviru celine Prateći programi. Ova internet prezentacija je deo šire platforme gde se prvi put u praksi, na organizovan i po kvantitetu značajan način primenjuju u potpunosti preporuke Nacionalnog okvira za digitalizaciju periodičnih izdanja u Republici Srbiji.

Bez sistematične i funkcionalno usmerene brige društvene zajednice prema svojim vrednostima koja podrazumeva stalno preispitivanje, evaluaciju i ciljanu komunikaciju, nije moguće ostvariti preduslov za civilizovan i progresivan odnos prema prošlosti u cilju osmišljavanja i izgradnje željene budućnosti

Vesna Bogunović, mr teorije umetnosti i medija

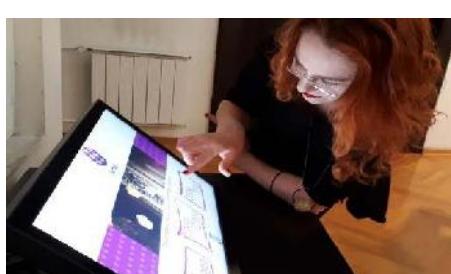
IZ MEDIJA:

http://www.politika.rs/sr/clanak/448346/Digitalizovana-grada-rodendanski-poklon-Bitef-teatru?fbclid=IwAR1rZYPvNpQFY_PY-CJJBJIMuVU49VDL5thNK-AGdRfqTZX7tjCW9jbr7Us

<http://www.seecult.org/vest/digitalni-bitef-teatar>

<https://www.rts.rs/page/stories/sr/story/16/kultura/3859368/digitalni-bitef-teatar.html>

<http://www.politika.rs/sr/clanak/448346/Digitalizovana-grada-rodendanski-poklon-Bitef-teatru>

Na fotografiji: Maja Čuk

Na fotografiji: Marija Nedeljkov

Na fotografiji: Zorica Dimitrijević (seecult.org), Dragana Jovanović, Aleksandar Jerkov, Vesna Bogunović, Adam Sofronijević

Programi izvedeni van Bitef teatra						
Broj programa	Program	Autori/ke	Datum izvođenja	Broj izvođenja	Broj gledalaca	Napomena Partner i prostor
1	Multimedijalna izložba – Rođendanski poklon Bitef teatru, verzija 2.0 - Izložba plakata Bitef teatra (selekcija Nataša Matović)	Nataša Matović (Univerzitetska biblioteka „Svetozar Marković“)	20.02.2020. Još uvek u toku	1	1007	Univerzitetska biblioteka „Svetozar Marković“
1	Multimedijalna izložba I dalje u zaveri sa pozorišnim duhom	Vesna Bogunović, Jelena Stojanović (Bitef teatar)	20.02.2020. Još uvek u toku	1		Galerija Univerzitetske biblioteke Svetozar Marković
1	Promocija / prezentacija Digitalnog portala Bitef teatra digitalnibitefteatar.unilib.rs	Vesna Bogunović (Bitefteatar); Adam Sofronjević (Univerzitetska biblioteka „Svetozar Marković“); Jelena Stojanović, (Bitefteatar); Dragana Janković (Univerzitetska biblioteka „Svetozar Marković“).	20.02.2020.	1	50	Bulevar kralja Aleksandra 71, Beograd
3	UKUPNO	Programa: 3		3	1057	
		Igranja: 3				
		Gledalaca: 1.057				

4.8.4.2. Programi premijerno izvedeni putem interneta na jutjub kanalu Bitef teatra u 2020.

Napomena: Nakon uvođenja vanrednog stanja Bitef teatar je ostvario putem svog jutjub kanala seriju emisija osmišljenih u dva koncepta:: Digitalno izdanje filozofskog teatra - Smislimo svet iz početka i Nastavimo iz početka - Trougao - (iz)vanredna plesna scena.

4.8.4.2.1. Digitalno izdanje filozofskog teatra – Smislimo svet iz početka

DIGITALNO IZDANJE FILOZOFSKOG TEATRA - Smislimo svet iz početka!

09-30. april 2020

<https://www.youtube.com/channel/UC1JapT4WrKEe-KKnhfuDpKw>

Za vreme trajanja vanredne situacije izazvane COVID-19, Bitef teatar pokreće digitalno izdanje Filozofskog teatra.

Filozofski teatar je projekat koji je započet sa ciljem da ponovo uspostavi blisku vezu između filozofije i pozorišta. Nastao je u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu 2014. godine, a programa je od sezone 2019/20. na redovnom repertoaru Bitef teatra.

Kako napominje pokretač projekta Srećko Horvat „veza između filozofije i kazališta uvijek je bila jača nego veza između filozofije i bilo kojega drugog medija.“ Pozorište je takođe uvek bilo mesto za aktivno promišljanje društva i društvenih procesa, a Filozofski teatar otvara mesto za javnu diskusiju, što je u ovom trenutku više nego neophodno. U tom smislu Horvat napominje: „U doba globalne pandemije, kada smo zatočeni u svojim kućama i moramo paziti na distancu, treba nam socijalna povezanost i kritičko mišljenje više nego ikad. Filozofski teatar zasad nastavljamo drugim sredstvima, dok se ponovo - nadam se uskoro - ne vidimo opet u pozorištu! Povratka na 'dobra stara vremena' ionako nema, jer ni ta stara vremena nisu bila dobra. Na nama je težak ali nužan zadatak da smislimo svet iz početka“.

Tokom aprila meseca, svakog četvrtka od 20.00 sati, na YouTube kanalu Bitef teatra posjetioc mogu uživo da prate razgovore sa Bitefovim pozorišnim umetnicima: Oliverom Frljićem, Anjom Sušom, Milom Rauom i Štefanom Kegijem i da postavljaju pitanja učesnicima.

Razgovore, kao i u „dobra stara vremena“, moderiraju Srećko Horvat i Maja Pelević.

Pratite: <https://www.youtube.com/watch?v=4r9cTdp7oj>

*Napomena za sve koji se ne mogu uključiti urazgovore: Snimci će ostati dostupni na kanalu nakon live prenosa. Pozivamo vas da nas uživo pratite na YouTube kanalu Bitef teatra i da postavljate pitanja učesnicima.

MODERATORI:

SREĆKO HORVAT, filozoporeklom iz Hrvatske, ali bez stalne adrese i prebivališta. Objavio je više od deset knjiga prevedenih na više od 15 jezika. Njegov najnovije objavljeni knjigesi Poetry from the Future (Penguin, 2019), Subversion! (Zero Books, 2017); The Radicality of Love (Polity, 2015); Welcome to the Desert of Post-Socialism: Radical Politics after Yugoslavia (Salgorom Štiksom, Verso, 2015); What Does Europe Want? (sa Slavojem Žižekom, Columbia University Press, 2014). Redovno objavljuje za časopise Gardijan, Der Spiegel, Al Jazeera i dr. Bio je jedan od osnivača Subversive festivala u Hrvatskoj (od 2008. do 2013.), a trenutno ređuje i vodi Filozofski teatar pri HNK Zagreb (od 2014.), izajedno je član i ministra finansija Grčke Janisom Varufakisom aktivan je u pokretu „Demokratija u Evropi“ (DiEM25).

MAJA PELEVIĆ je rođena 1981. Diplomirala dramaturgiju na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu i doktorirala na odselu za teoriju i metnost u medijima na Univerzitetu u Beogradu. Drame su joj prevedene na mnoge svetske jezike i igrane u zemlji i inostranstvu. Od 2012. bavi se i režijom i autorskim projektima. Sa Milanom Markovićem je 2012. uradila predstavu „Oni žive“ kada su se učlanili u sedam političkih partija, a 2016. sa Olgom Dimitrijević predstavu „Sloboda je najskupljia kapitalistička reč“ inspirisana putovanjem u Severnu Koreju. Dobitnica je mnogih značajnih nagrada među kojima su: »Borislav Mihajlović Mihiz« za dramsko stvaralaštvo 2006. i Sterijina nagrada za

najbolji savremeni dramski tekst „Pomorandžina kora“ na »Sterijinom pozorju« 2010. Zajedno sa Srećkom Horvatom pokrenula je Filozofski teatar u Beogradu.

09. april 2020.

Od 20.00 sati

PRVI U NIZU RAZGOVORA
VODI SREĆKO HORVAT
SA OLIVEROM FRLJIĆEM

<https://www.youtube.com/watch?v=4r9cTdp7ojo&t=72s>

Horvat iFrljićsu se tadaprvi put videli razgovaralina konštoih je razdvojila pandemija zbog korona virusa. Njihdvojcasuneda vno pri Burgteatru u Bečukurirali program pozorišnih predstava, predavanja i performansa. Oliver je uspeo da se vrati u Hrvatsku, a Srećko je ostao zatočen u Beču. Razgovarali su o smislu pozorišta i kulture u doba korona virusa, o mogućnostidelovanja i stvaranja drugačijeg sveta u globalne pandemije.

Pre dve godine, njihdvojcasu učestvovali u jednom od najposećenijih Filozofski teatara koji je održan u Bitef teatru u sklopu 52. Bitefa.

O vezi između filozofije i teatra, vezi između filozofije i bilokog drugog medija, pozorištua i mosta za aktivnu promociju jedruštva i društvenih procesa, ali i mosta za javnu diskusiju, socijalnu povezanost i kritičko mišljenje, dobu u komesmo se suočili s globalnom pandemijom, upotrebinovih tehnologija, sudbinipozorišta i kulture generalno na kon korona krize... razgovaraju i davanušasavremenika koji ukazuju da je pred nama žakalina užanzadatak da smislimosvet iz početka. Da li smo toga svesni?

OLIVER FRLJIĆ je rođen je 1976. u Bosni i Hercegovini. Završio je filozofiju, religijsku kulturu i režiju u Hrvatskoj, a danas radi kao reditelj, autor, glumac i teoretičar širom Europe. Predstave su mu donele nekoliko nagrada i poziva na međunarodne festivalne među kojima su Viner festvoh (predstava Mrzim istinu!, 2010), kao i Festival nove drame u Hajdelbergu (komad Black Box Shoe, koji je režirao u pozorištu Šaušpilhaus u Dizeldorfu). Od 2014. do 2016. bio je na mestu umetničkog direktora Hrvatskog narodnog kazališta u Rijeci. Sa te pozicije početkom 2016. podnosi ostavku iz protesta prema kulturnoj politici Hrvatske. Oliver Frljić učestvuje u projektu Szenen-Wechsel (Promena scene, program fondacije Robert Boš), koji se realizuje pri pozorištu „HAU Hebbel am Ufer“. U junu 2017. Frljić gostuje u pozorištu „Maksim Gorki“ sa predstavom Kletva, baziranoj na delu Stanislava Vispijanskog. Premijera te predstave u pozorištu Teatr Powszechny izazvala je politički skandal i privukla pažnju međunarodne javnosti. Godine 2018., Frljić prvi put radi sa ansamblom pozorišta „Maksim Gorki“. Sa predstavom Gorki - Alternativa za Nemačku? Frljić sledi logiku politike u cilju preispitivanja pozorišta i demokratskog sistema.

16. april 2020.

od 20.00 sati

DRUGI U NIZU RAZGOVORA VODI
MAJA PELEVIĆ SA ANJOM
SUŠOM

<https://www.youtube.com/watch?v=Unol1XoM860&t=17s>

Maja Pelević sa Anjom Sušom razgovara o tome kolikoće se i da li promeniti pozorište, a i samodruštvo, nakon epidemije, da li prisustvujemo svoje vrste nomeseljenju kulture na internet, što će se dalje događati s agradanskim (ne)slobodom, da li je ovomoždapočetak scenarija za neku buduću stopiju jugdeće globalne nadzorbite i mnogo jači efikasniji. Ili pak, paradoksalno, možemo to kom trajanja u ove izolacije, da pokušamo da promislimone ki drugačiji, pravedniji i slobodniji svet.

ANJA SUŠA je rođena 1973. godine u Beogradu. Diplomirala pozorišne režije na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu i magistrira na Filozofskom fakultetu na odseku za istoriju 2002. godine. Kao nosilac Herder stipendije je godinu dana na Fakultetu držvenih humanističkih nauaka na Univerzitetu u Beču. Trenutno je zaposlena kao redovni profesor na Univerzitetu u Beču.

Stockholmu.

Režirala je mnogepozorišnepredstave u Srbiji, kao i Hrvatskoj, Crnoj Gori, Sloveniji, Švedskoj, Danskoj i Poljskoj. Dobitnica je mnogih pozorišnih nagrada pre svega za rad u pozorištu za decu imademođukojimasu: godišnjana grada Beogradskog dramskog pozorišta, ASSITEJ-ova nagradanafestivalu TIBA za najboljupredstavu „Mali princ“, Grand Prix za najboljupredstavu „Buđenje proleća“ na TIBA festivalu, Grand Prix za predstavu „Rent a friend“ na Marulićevim danima u Splitu, nagradagrada Geteborga za najboljupredstavu 2012. godine Grand Prix švedskog ASSITEJ-a za ukupandoprinos pozorištu za mlade u Švedskoj 2019. godine.

Jedna je od osnivačapozorišne kompanije TORPEDO, bila je članica Evropskog kulturnog parlamenta, selektorka pozorišnog programa BELEFU 2006, od 2002-2012 bila je upravnica umetničkog direktorka Malog pozorišta „Duško Radović“, a 2006-2016 selektorka BITEF festivala.

23. april 2020.

Od 20.00 sati

TRECI U NIZU RAZGOVORA VODI

SRECKO HORVAT SA MILOM RAUOM

<https://www.youtube.com/watch?v=cfQWI3URRS8&t=124s>

Srećko Horvat sa Milom Rauom razgovara o njegovoj poslednjoj predstavi „Antigona u Amazoniji“, dotičući se imnogih globalnih problema kao što su klimatske promene i izbeglička kriza, sacijem da ispituju ulogu pozorišta odantike do sveta posle koronavirusa. Pitanje nije samo kako će izgledati pozorište nakon pandemije i doba socijalnog distanciranja, većikoja je uloga pozorišta u menjanju društvene realnosti.

Milo Rau (1977), reditelj, autor, a od sezone 2018/19. umetnički direktor pozorišta NT Gent. Kritika ga je prozvala „najuticajnijim“ (Cajt), „najnagrđivijim“ (L Soar), „najzanimljivijim“ (Standard), i „najambicioznijim“ (Gardijan) umetnikom današnjice. Studirao je sociologiju, nemački romanske jezike i književnost u Parizu, Berlinu i Cirihi pod mentorstvom Pjera Burdijskog i Cvetana Todorova. Od 2002., potpisuje prekopeneset predstava, filmova, knjiga i akcija. Njegove produkcije su prikazane u svim većim međunarodnim festivalima, međukoči masu Pozorišni susreti u Berlinu, Avinjonski festival, Venecijanski bijenale pozorišta, Festival u Beču, kao i Briselski Festival umetnosti, a gostoval esu u više od trideset zemalja širom sveta. Rau je dobitnik mnogo brojnih priznanja, međukoči masu Evropskog pozorišnog grada 2018., nagrada „Peter Vajs“ (2017), nagrada televizijske stanice 3sat (2017), mesto predavača iz oblasti drame na Sarbikenu, kao i prestižna nagrada Međunarodnog pozorišnog instituta Nemačke koja se dodeljuje svetski pozorištu, a čiji je on najmlađi dobitnik posle Franka Kastorfa i Pine Bauš. Godine 2017. Rau je proglašen rediteljem godine u anketi kritičara, a koji je sproveo časopis Dobje bine. Nosilac je dvapostignutih doktorata, a jedan bio je i u 2019. godine iz oblasti pozorišta na Univerzitetu Lundu u Švedskoj, a drugi 2020. univerziteta u Gentu u Belgiji. Rau je aktivna kritičarka i predavač, a veoma je plodanika opisac.

30. april 2020.

Od 20.00 sati

**ČETVRTI U NIZU
RAZGOVORA VODI
MAJA PELEVIĆ SA
ŠTEFANOM KEGIJEM.**

<https://www.youtube.com/watch?v=2L-ewRVZgC8&t=187s>

Maja Pelević je sa Štefanom Kegijem razgovarala o tome šta se trenutno događa s kulturom i kobišmom, mogli da zamislimo nove (post)epidemijske pozorišne forme za vreme konstantne opasnosti od zaraze? Da li će smanjena cirkulacija ljudi dovesti do čišćenja sveta od zagađenje i dubreta i bujanja drugih oblika života? Na kraju su pokušali da zamisle svet bez ili posle ljudi, da li je pravo vreme da prihvativimo mogućnost prepustanja sveta prirodi i (ili) veštačkoj inteligenciji i robotima?

ŠTEFAN KEGI autor je dokumentarnih pozorišnih komada, radio-emisija i radova u urbanim sredinama koje stvara kroz raznovrsne saradnje. Polazeći od istraživanja, javnih audicija i konceptualnih procesa, on pruža priliku „stručnjacima“ koji nisu glumci, ali imaju šta da kažu, da progovore. Na taj način je u pozorištu u Bazelu režirao Mnemopark, maketu sveta železnice - živi snimak (u razmeri 1:87) koji je do sada prikazan u preko trideset gradova, od Tokija do Montreala. Kegi je više od tri godine proveo putujući Evropom i Azijom sa dvojicom bugarskih kamiondžija u kamionu prevorenom u pokretno gledalište (Cargo Sofia). Godine 2008. pokrenuo je Radio Muezzin u Kairu - projekat o pozivu na molitvu u ovo doba tehničke reprodukcije, a 2011. je režirao Bodenprobe Kasachstan o migraciji i nafti u centralnoj Aziji. Trenutno je na turneji sa projektom Remote X, modularnom site-specific audio-turom za 50 slušalaca. Kegi je 2010. nagrađen Evropskom nagradom za kulturni diverzitet. Godine 2011. bio je selektor „Idiom“-sekcije Malta Festivala Pooznanj. Kegi sarađuje sa Helgardon Haugom i Danijelom Vecelom, a ta je saradnja objedinjena u kolektiv Rimini protokol. Ideja vodilja Rimini protokola jeste da razloži osećaj realnosti na zasebne činioce i da svaki od tih novonastalih komadića prikaže iz neke neobične perspektive. Rimini protokol je 2007. dobio pozorišnu nagradu „Faust“, Evropsku nagradu za nove pozorišne forme 2008, a 2011. Srebrnog lava na Venecijanskom bijenalu izvođačkih umetnosti. Višeslojna video-instalacija Sobe situacija, o industriji oružja, dobila je nagradu Excellence na 17. Medija festivalu u Japanu. Štefan Kegi je 2015. dobio Veliku nagradu Švajcarske za pozorište /„Prsten Hansa Rajnharta“/.

Na 52. Bitefu 2018. godine, predstava Zaostavština, komadi bez ljudi, prema konceptu Štefana Kegija, a u produkciji pozorišta Vidi iz Lozane (<https://www.rimini-protokoll.de/website/en/project/nachlass>), osvojila je Gran pri „Mira Trailović“, kao i Nagradu Politike.

4.8.4.2.2. Nastavimo iz početka, Trougao - (iz)vanredna plesna scena

16, 23, 30. maj, 6, 13. jun 2020, Od 19.00 sati

<https://www.youtube.com/watch?v=Kn1Dg5FTQR0>

U toku maja meseca, posle veoma posebnog izdanja digitalnog Filozofskog teatra, Bitef teatar realizuje novu seriju razgovora, ovoga puta vezanih za savremenuplesnuscenu, pod nazivom Nastavimo iz početka – TROUGAO - (IZ)VANREDNA PLESNA SCENA.

U ovim razgovorima gosti razgovaraju o trenutnoj situaciji u sferi plesa, performansa ali i šire, na polju kulture i umetnosti. Razmatraju i moguće perspektive, u kom pravcu možemo ili bi trebalo da se krećemo, i koji su mehanizmi borbe za bolje uslove rada umetnika na nezavisnoj pozorišnoj sceni. Takođe, sagovornici će pokušati da detektuju šta je to novo uzbudljivo, bitefovsko na evropskoj pozorišnoj sceni.

Ovi razgovori se vode na youtube kanalu Bitef teatra jednom nedeljno u formi jednosatne emisije, u kojoj učestvuju po tri umetnika/ce ili teoretičara/ke koji žive i rade u Srbiji, Berlinu, Zagrebu, Štokholmu, Amsterdamu, Ljubljani...

Razgovori će gledaocima biti dostupni i nakon prvog emitovanja, i biće sačuvani u arhivi Bitef teatra, kao važno svedočanstvo o jednom specifičnom društvenom periodu i okolnostima koje su donele velika iskušenja umetnicima u njihovom radu i stvaralaštvu.

Prvi razgovor: 16. maj 2020, Od 19.00 sati

Učestvuju: Dunja Jocić, koreografkinja koja živi i radi u Amsterdamu, Saša Božić, dramaturg i pozorišni reditelj iz Zagreba i Isidora Stanišić, koreografkinja, izvođačica i pedagoškinja savremene igre iz Beograda.

<https://www.youtube.com/watch?v=tL0XdveOyCI>

DUNJA JOCIĆ, koreografkinja

Rođena je u Beogradu 1978. godine. Bila je vicešampionka u ritmičkoj gimnastici članica Jugoslovenskog Olimpijskog tima. Završila je Srednju baletsku školu Ljubo Daviča 1998. godine, a potom diplomirala na Plesnoj akademiji u Roterdamu / Rotterdam Dance Academy (Holandija). Dunja Jocić je igrala u prestižnim profesionalnim kompanijama poput Club Guy and Roni, Emio Greco (Holandija) i Ballet du Nord (Francuska), između ostalih.

Za plesnoizvođenje u predstavi *Midnight Rising* u trupi Club Guy and Roni, Dunja Jocić je bilanominovana za nagradu *Golden Swan 2013.* godine.

Paralelnosagračkomkarjeromsarađivala je sarediteljem Nikolom Zavišićem kaokoreografkinja u produkcijama u Jugoslovenskom dramskom pozorištu, Narodnompozorištu u Beogradu i Srpskom narodnompozorištu u Novom Sadu. 2007. godine kreirala je svoj prvikratki plesnikomad *No flowers please*, i osvojila Prvunagradu, Nagradu publike i Specijalnu nagradu za inovativnost na Festivalu koreografskih minijatura u Beogradu. 2012. godine postavljala je *Lasvoj prvice love černjicomad Not Me*, a iste godine kreirala Sonete za Bitef dance kompaniju u Beogradu.

Autorka je, savelikim uspehomigranih inagrađivanih plesnih filmova *Mirroring* i *Bird*, koji suprikazivaninabrojnim svetskim festivalima. 2015. kreirala je plesnikomad *Don't talk to me in my sleep*, 2017. predstavu *Terra Incognita*, a potom multimedijalni plesnikomad *La Mode*, postavljen za Spellbound Contemporary Ballet u Rimu.

Iste godine dobila je BNG Bank Dance Prize za Izuzetanatalenat.

Dunja Jocić živi radi u Amsterdamu.

SAŠA BOŽIĆ, dramaturg i pozirišni reditelj. Rođen je 1979. godine u Vinkovcima. Diplomirao je pozorišnu režiju i radiofoniju na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Tokom studija kao dramaturg sarađuje sa brojnim priznatim koreografima/kinjama savremenog pleas, kao što su Isabele Schaad i Simone Augherloney (Nemačka), Francesca Scavette (Norveška), Martine Pisani (Francuska) i Dalija Aćin (Srbija). Potpisuje dramaturgiju za nagrađivane predstave poput *Ogoljeno* i *Nos Vamos a ver*, a za zajednički projekat s beogradskom umetnicom Daljom Aćin *Handle with a great care* nagrađen je prvom nagradom *Jardin d' Europe*, na jednom od najprestižnijih evropskih festivala *ImPulsTanz* u Beču 2008. godine.

Njegovi projekti predstavljeni su na Eurokazu, BITEF-u, Transeuropa festival-u, a sarađuje sa evropskim pozorišnim kućama Hebbel am Ufer (Nemačka), Kaaitheatre (Belgia), Pact Zollverein i Gessnerale (Švajcarska)... Sa Barbarom Matijević vodine zavisnu pozorišnu trupu de facto. Vrlouspešno sarađuje sa Ksenijom Zec na brojnim pozorišnim impredstavama. Režira zapožena ostvarenja, dramu Ranka Marinkovića Glorija u Teatru&TD sa Natašom Dangubić u naslovnoj ulozi i predstavu *Nosferatu* u produkciji trupe de facto, dance lab collective i Teatral&TD.

Godine 2012. prvi put sarađuje sa prestižnim Dubrovačkim ljetnimigrama gde postavlja autorski rad Skup: igre, koji se bavio sećanjima publike na kulturnu predstavu Skup u režiji Koste Spaića.

Docent je na Katedriscenskog pokretapri Odsjeku glume Akademije dramske umjetnosti u Zagrebu.

Pomoćnik je selektorke Dubrovačkih ljetnih igara za dramski program.

ISIDORA STANISIĆ, koreografkinja

Rođena je 1975. godine u Beogradu. Završila je Baletsku školu Ljubo Daviča u Beogradu, a potom se usavršavala u inostranstvu ka oštupendistkinja Nacionalnog koreografskog centra u Monpeljeu (CentreChoreographique National in Montpellier), VEB DANS-a u Beču (Dance WEB programme for contemporarydancers and choreographers in Vienna) i GeteInstituta (Goethe-Institut) za Global Dans u Düsseldorf (Global Dance, Düsseldorf)

Osnovne akademske studije u poljukoreografije završila je na Institutu za umetničku igru u Beogradu gde je diplomirala sa najvišom ocenom, a trenutno je u fazi izrade master rada za zvanje master religiolog na interdisciplinarnim studijama Univerziteta u Beogradu.

Radi kaopedagog savremene igre u Baletskoj školi Ljubo Daviča i Bitef denskom kompaniji.

Ostvaruje autorskog plesa ne predstave i sarađuje sa pozorišnim rediteljima na kreiranju scenskog pokreta. Njeni predstave gosto vole su na brojnim festivalima u zemlji i inostranstvu, gde je držala i radionice plesa i pokretakako za igračetako i za glumce. Kao igrač, u februaru ove godine, izvela je svoj autorski performans *Nothing can go wrong* u Kulturnom centru Srbije u Parizu.

Kao koreograf nagrađena je na Festivalu koreografskih minijatura - laureat. Dobitnica je Nagrade Dimitrije Parlić za izvođački i koreografski doprinos, kao i Specijalnu nagradu za inovativnost za koreografiju predstave *Grad* u produkciji Bitef teatra, (obedodeljuje Udruženje baletskih umetnika Srbije - UBUS). Parlićevu nagradu dobila je i 2018. za predstavu *Prostor za revoluciju* u produkciji Bitef teatra. Dobitnica je Zlatne značke, nagrade koju dodeljuje Kulturno prosvetna zajednica - KPZ Srbije.

Njeni učenici nagrađivani su na svetskim plesnim takmičenjima,

Drugi razgovor: 23. maj 2020, od 19.00 sati

Učestvovuju: Dalija Aćin Thelander, koreografkinja, pozorišni stvaralac, aktivistkinja u oblasti kulture, Bojana Mladenović, koreografkinja, umetnička direktorka SNDO, aktivistkinja u oblasti kulture i Marijana Cvetković, producentkinja, kustoskinja, aktivistkinja u oblasti umetnosti i kulture.

<https://www.youtube.com/watch?v=84H8ndTy8ZY>

DALIJA AĆIN THELANDER, koreografkinja, pozorišnista varalac, aktivistkinja u oblastikulture

Radi napolju izvođačkih umetnosti. Od 2008. godine intenzivno istražuje i kreira predstave za decu u oblasti savremene igre, a istovremeno drži predavanja o značaju ranog susret-a sa pozorištem u metropoli. Njen umetnički rad teži da proširi polje pozorišne prakse, on je interdisciplinarni često zahtevan učešće u publikama.

Njeni produkcije su kreirane za mlade publike u Japanu, Koreji, Indiji, Kini, Brazilu, Južnoj Africi i Evropi.

Njen akoreografski talac za bebe Baby Space, kreirana je u Srbiji, Poljskoj, Nemačkoj, Japanu, Kini, Singapuru i Grenlandu.

Predstave Dalija Aćin Thelander predstavljane su na brojnim svetskim festivalima, kao što su Fratz, SWOP, ImpulsTanz, BITEF festival, Tanz im August, Les Particules, Perforations... .

2008. godine dobila je nagradu Prix Jardin d'Europe za predstavu Handle with great care, na festivalu ImpulsTanz u Beču. Osnivačica je i koordinatorica platforme Generator, koja se bavila razvojem plesnog teatra za decu na Blakanu. Koosnivačica i koordinatorica Stanice, Servisa za savremenu igru u Beogradu, ikoosnivačica organizacije Nomad Dance Academy, za koju je selektovana i producirala brojne programe. Koosnivačica je ikoosektorka festivala Kondenz u Beogradu. Saradila je sa brojnim rediteljima i dobitnikom nagrada za koreografije u dramskim predstavama. Kao slobodna umetnica živi i radi u Štokholmu od 2012. godine.

BOJANA MLADENOVIĆ, koreografkinja, umetnička direktorka SNDU, aktivistkinja u oblastikulture

Umetnička direktorka SNDU – School for New Dance Development, studija za savremenu koreografiju na pozorištu Akademije Amsterdamskog univerziteta za umetnost (Academy of Theatre and Dance/Amsterdam University of the Arts). Diplomirala je na DasArts-u (sada DAS Theatre), postdiplomske studijama za savremene izvođačke umetnosti u Amsterdamu. Konkurenca je na Xing-a u Bolonji. Od 2010. do 2014. godine bila je umetnička direktorka Teatra Het Veem, gde je podržavala radove nove generacije i stvarala canopoljukoreografije, performansi i drugih vrsta eksperimentalnih izvođačkih umetnosti. Rođena je u Beogradu, gde je do odlaska u Amsterdam živila i radila kao koreograf, performer i bilajedna odošla Stanice - Servisu za savremeneples, Nomad Dance Akademije i Druge Scene.

Bojana Mladenović je dvostruki laureat Festivala koreografskih minijatura u Beogradu, a njeni koreografski izvođenja su u Narodnom pozorištu, KPGT-u, Bitef teatru i Malom pozorištu „Duško Radović“. Bojanin rad je našao svoje solidne temelje u okviru beogradskog kenezavisneplesne scene – činjenicu koju Bojana nosi kao značku ponosa – a ona smatra da je alarmantno neodgovorno što ova scena, dvadeset godina kasnije, nije strukturirana i podržavana hiločkim organima zaduženim za distribuciju resursa za umetnosti kulturu u Beogradu.

MARIJANA CVETKOVIĆ, producentkinja, kustoskinja, aktivistkinja u oblasti umetnosti i kulture

Diplomirana istoričarka u umetnosti. Magistrirala je menadžment u kulturi i kulturnopolitiku na Balkanu i u Univerzitetu u Beogradu i Univerzitetu u Lionu 2.

Pokrenula je realizovala veliki broj projekata i inicijativu organizacija (druga scena, Stanica Servis za savremeneples, Nomad Dance Academy, Nezavisnokulturna scena Srbije, KC Magacin, <http://xn--zajednico-rfb.org/>), kaoinicijativu međunarodne saradnje i razmene.

Radećina Univerzitetu u umetnosti, učestvovala je u osnivanju UNESCO katedre za menadžment u kulturi, nakon čega je gostpredavač od 2009. godine. Objavila je desetine eseja i članaka i redila šest knjiga. Državljanka je i predavateljica o kulturnoj politici, razvoju oblasti savremenog plesa, regionalnoj kulturnoj saradnji, muzejskom menadžmentu i nezavisnoj kulturnoj sceni širom Evrope.

Treći razgovor: 30. maj 2020, od 19.00 sati

Učestvuju: Dragana Alfirević (Slovenija), radnica u kulturnoj politici, Biljana Tanurovska Kjulavkovski (Makedonija), menadžerka, selektorka i aktivistkinja u kulturnoj politici Sonja Pregrad (Hrvatska), plesna autorka, izvođačica i pedagoškinja

Nastavimo iz početka
TROUGAO - (IZ)VANREDNA PLESNA SCENA

30. maj u 19h
Youtube kanal
Bitef teatra

Dragana Alfirević

Biljana Tanurovska Kjulavkovski

Sonja Pregrad

<https://www.youtube.com/watch?v=Kn1Dg5FTQR0>

DRAGANA ALFIREVIĆ, radnica u kulturinapoljuizvodačkih umetnosti

Rođena je u Beogradu 1978. godine, studirala je Istoriju umetnosti na Filozofskom fakultetu u Beogradu, a nakon toga specijalizirala program BODY UNLIMITED na Akademiju umetnosti u Novom Sadu. Ko-osnivačica je Balkan Dance Network, Nomad Dance Academy- NDA, platformi za plesnu komunikaciju, edukaciju umetničkog razmenu Stanice, servisa za savremenu igru u Beogradu.

Ko-selektorka je CoFesivala u Ljubljani i ko-ordinatorka programa NDA Slovenija (od 2010. godine).

Aktivna je namogimmeđunarodnim projektima, poput Dance On Pass On Dream On, Life Long Burning, Imaginary School...

Autorka je brojnih performansa, kratkih koreografija i koreografija za pozorišne predstave. Predaje, piše, selektuje i producira umetničke projekte. Član je organizacije Managing Board of Slovene Association of Contemporary Dance. Dobitnik je nagrade Ksenija Hribar za producentski rad u 2019. godini.

BILJANA TANUROVSKA KJULAVKOVSKI, menadžerka, selektorka i aktivistkinja u kulturi

Ko-osnivačica je organizacija Lokmotiva, Nomad Dance Academy (NDA) i Kino Kultura (KK), prostora za razvoj savremnih izvodačkih praksi u Skoplju. Bavi se istraživanjem različitih institucionalnih modela, pravim aradnika u kulturi, self-management-om ikulturalnim politikama na polju plesa i izvodačkih umetnosti. Gostujući je predavač na različitim studijskim programima.

Piše i izdaje publikacije koje se bave kulturnom politikom, kulturnim menadžmentom i kuratorstvom.

SONJA PREGRAD, plesna autorka, izvodačica i pedagoškinja

Magistrirala je Solo/Dance/Authorship na Universitaet der Kunste u Berlinu. Ko-organizatorka je, zajedno sa Anom Kreitmeyer, Silviom Marchig i Ivom Nerinom Sibilom, kolektiva koji vodi program Antisezona, u saradnji sa Muzejom savremene umetnosti u Zagrebu.

Od 2007. godine je, sa Zrinkom Šimićić, ko-osnivačica i organizatorka nagradivog festivala IMPROSPEKCIJE. Od 2011. do 2019. sa Plesnim Centrom TALA vodi međunarodni projekt - interaktivni plesni časopis TASK. Sa Marinom Petković Liker vodi umetničku organizaciju za otvaranje novih polja pozorišne komunikacije Ćetveroruka.

Sonja se bavi (i)materijalnošću plesa i koreografijom odnosa. U njenom radu ples je uvek mišljen kao kontekstualizovani i relacijski gest. Autorka je brojnih radova prezentovanih i nagrađivanih na festivalima i u pozorištima u Hrvatskoj i inostranstvu. Kao izvodačica radi sa Meg Stuart, Borisom Charmatzom, Isabelle Schad, Sanjom Ivezović, Irmom Omerzo i drugima. Predaje na SMASH/ROAR programima u Berlinu, zatim na Akademiji likovnih umetnosti, na Odseku za animirani film i nove medije i na Akademiji dramskih umetnosti, na Odseku za ples, u Zagrebu.

Četvrti razgovor: 6. jun 2020, od 19.00 sati

Učestvovaju Iztok Kovač, koreograf, direktor plesne kompanije EN-KNAP (Ljubljana), Miloš Isailović, igrač i koreograf, Anđelija Todorović, koreografska kinja

<https://www.youtube.com/watch?v=mdzV6UddPn4&t=41s>

Nastavimo iz početka
TROUGAO - (IZ)VANREDNA PLESNA SCENA

6. jun u 19h
Youtube kanal
Bitef teatra

Iztok Kovač

Anđelija Todorović

Miloš Isailović

IZTOK KOVAČ, koreograf, direktor plesne kompanije EN-KNAP, Ljubljana

Iztok Kovač je koreograf, pedagog i plesač, koji je praktično ustanovio pojam Slovenska česavremene plesne scene u kontekstu kulturnog prostora Evrope, ali i šire. 1993. godine osnovao je internacionalnu plesnu kompaniju EN-KNAP u Levenu, u Belgiji.

Godinu danakas nijesedištetrupe prebacuje u Ljubljani. Posle četraest godina, za vremekojih je truparadila po projektima, 2007. godine Kovač je osnovao EnKnap Group, prvu stalnu kompaniju savremene igre u Sloveniji, koja počinje da radi kao reperoarski oblik teatra. Dve godine kasnije EN-KNAP Productions dobija na rukovođenju prostor Kulturnog centra Španski borci, a Iztok Kovač postaje direktor centra i programator domaćeg i međunarodnog programa. Pored tri deset i četiri projekta, umetničkog rukovođenja i pedagoškog rada, njegov opus uključuje i šest plesnih filmova. Za dvadeset pet godina postojanja EN-KNAP je ustanovio svoju osobnu estetiku i postao brend na Evropskoj kulturnoj sceni, radeći brojne značajne međunarodne koprodukcije.

Za svoj rad Iztok Kovač je dobio brojne domaće i međunarodne nagrade.

MILOŠ ISAILOVIĆ, igrač i koreograf

Rođen je 1988. godine u Loznicama. Tokom školovanja u baletskoj školi Lujo Daviča postaje stipendista Baletske akademije u Cirihu.

Na Međunarodnom baletskom takmičenju "TanzOlimp" 2005. godine u Berlinu osvaja treće mesto, a u Čezeni (Italija), prvo mesto.

Kao solista Narodnog pozorišta igrao je u baletima: Uspavanalepotica, Labudovo jezero, Žizela, Don Kihot, Nečistakrv, Ukrčenagoropad, Interval, Dama s kamelijama...

U Bitef Dance kompaniji igrao je u predstavama Voljen, Otelo, Božanstvena komedija, Alpha Boys, Soneti, Ako bi smosvimaloutihnuli, Yesterday, Želećemašine, Don Žuan, Ptice, Magbet...

Za Bitef denskompaniju ukao koreografske kreirao je predstave Dunjaluk i Magbet.

Za predstavu Dunjaluk dobio je nagradu Dimitrije Parlić za sezonu 2015/2016, a za predstavu Magbet Specijalnu nagradu na festival Purgatorije u Tivtu.

2016 godine kreirao predstavu Stranac u koprodukciji Nacionalne Fondacije za igru i Hartefakt fondacije.

U Narodnom Gledalištu u Mariboru kaos solista igra u predstavi "Peer Gynt" u koreografiji Edvarda Kluge. Kao asistent Edvarda Klugaradi u Nacionalnom baletu Rige u Letoniji, u velikom baletu Novosibirsk-a u Rusiji, kao i u Bečkom baletu Wiener Staatsoper u Austriji.

Trenutno kao asistent Edvarda Klugaradi na baletu Majstor i Margarita u Boljšoju teatru u Moskvi.

ANĐELIJA TODOROVIĆ, koreografinja

Diplomirala je Baletsku školu Lujo Daviča u Beogradu, a dalje plesno obrazovanje sticala je na brojnim radionicama u Beogradu, Parizu, Londonu... Od 1980. do 1983. godine članica je trupe Beogradskog baleta, pod vodstvom velikana srpskog baleta Dušana Trninića.

Učestvovala je u predstavama Narodnog pozorišta u Beogradu, Beogradskog dramskog pozorišta..., saradivala je sa koreografima i rediteljima poput Damira Zlatara Fraja, Nade Kokotović, Lidije Pilipenko, Miljenka Štambuka, Janeza Pipana i drugih...

Od 1986. do 1992. godine članica je Pozorišta na Terazijama gde ostvaruje solističke uloge.

1986. godine postaje suosnivačica trupe SIGNUM, pod umetničkim rukovodstvom Dejana Pajevića, a samostalnikoreografski rad ostvaruje u mnogim dramskim predstavama širom zemlje.

1994. godine sa grupom autora osniva ISTER teatar, čiji je umetnički rukovodilac. Ova trupa sa svojim projektima učestvuje na značajnim festivalima u Srbiji i svetu, u Velikoj Britaniji, Nemačkoj, Italiji, Rumuniji, Bugarskoj, Egiptu... Sa ISTER-om dobija nagradu Dimitrije Parlić, zatim nagrade na INFANT festivalu, Festivalu malih pozorišnih formi i Sterijinom pozorju.

Od 2012. do 2017. godine bila je predsednica Udruženja baletskih umetnika Srbije i direktorka Festivala koreografskih minijatura, u organizaciji UBUS-a.

Živi i radi u Beogradu.

Napomena:

Iz indeksa autora sa portala BITEF teatra:

TODOROVIĆ Anđelija: Dom Bernarde Albe / La casa de Bernarda Alba (1990), Slika Dorijana Greja / The Picture of Dorian Gray (1991), Lista sumnjivih ili ko je pojao puding (2003) izvođenje; Karta za više vožnji (1996), igra, priča, pokret, scena, kostim i izbor muzike; Sluškinje / Les Bonnes (1998), Leni (2015), scenski pokret; Naša gospa od cveća / Notre-Dame des Fleurs (1998), inscenacija i izvođenje; Pustinja (2001), Pustinja (2010), koreografija i izvođenje; Bum, tras – Deda, pas (2007), režija, koreografija i produkcija; LogOut (2012), autor, koreografija i izvođenje.

ISAILOVIĆ Miloš: Family portrait – Da li je to samo fraza? (2014), koncept i koreografija – režija; Dunjaluk (2016), Magbet / Macbeth (2017), koreografija; Voljen / Loved One (2010); Otelo (2010), Alfa bojs / Alpha Boys (2011), Ako bismo svi malo utihnuli (2011), Božanstvena komedija / The Divine Comedy (2011), Soneti (2012), Maja i ja i Maja (2012), Kapetan Đorđe Piplfoks (2012), Izopăcheni / Bent (2012), Yesterday – Seti se da zaboraviš (2013), Želeće mašine – Tragovi ispunjenja želje koje se nikada nije dogodilo (2014); Ptice / The Birds (2015), Mali princ / Le petit prince (2006), izvođenje

Peti razgovor: 13. jun 2020, od 19.00 sati

Učestvuju: Dragana Bulut, koreografinja (Berlin), Ana Vujanović teoretičarka kulture i Bojana Cvejić, teoretičarka.

Youtube kanal BITEF teatra

DRAGANA BULUT, koreografkinja

Dragana Bulut radi u polju savremenog plesa i koreografije. Poslednjih deset godina živi i radi u Berlinu, gde je diplomirala na master studijama odseka Solo/Dance/Authorship, na Univerzitetu umetnosti u Berlinu / Hochschulübergreifendes Zentrum Tanz Berlin (HZT), Universität der Künste Berlin.

Kroz apropijaciju različitih socijalnih formata kreira predstave zasnovane na tenziji između materijalnog i nematerijalnog, objekta i afekta, realnosti i fikcije.

Razvija svoje koreografske radove od 2005. godine, koje je predstavila u različitim nacionalnim i međunarodnim kontekstima, kao što su: HAU Hebbel am Ufer, Sophiensaele, Tanz im August festival, Haus der Kulturen der Welt (Berlin), Tanzquartier (Beč), InTransit festival (Berlin), Museum Folkwang (Esen), euro-scene (Lajpcig), Rampe Theatre (Štuttgart), Laban Dance Center (London), iDANS festival (Istanbul), Fabrik Potsdam, Judson Church i Danspace Project (Njujork), ENPARTS Campus – Venice Biennale, Kondenz festival (Beograd), eXplore Dance Festival (Bukurešt), Balkan Dance Platform Body-Mind festival (Varšava) itd.

Imala je profesionalne angažmane i učestvovala kao izvodjačica u projektima koreografa/kinja kao što su između ostalih: Meg Stuart, Tino Sehgal, Ivo Dimchev, Bara Kolenc, Branko Potočan, Charls Linehan, Tina Tarpaard...

Dragana je dobitnica Strictly Seattle stipendije 2005 godine, dvostruka dobitnica Evropske stipendije za savremeni ples DanceWeb 2004 i 2008 godine u Beču i nagrade za mlade Evropske koreografe 2010 - "Prix Jardin d'Europe". Dobitnica je druge, treće i nagrade publike na Festivalu koreografskih minijatura u Beogradu.

Od 2013 do 2015. godine bila je stipendistkinja Academie Schloss Solitude u Štuttgatu. 2016. godine dobija CAA stipendiju u Berlinu. Članica je Stanice – servisa za savremeni ples u Beogradu.

Više: <http://draganabulut.com/ABOUT>

ANA VUJANOVIĆ, teoretičarka kulture

Ana Vujanović je radnica u kulturi fokusirana na spajanje kritičke teorije i savremene umetnosti. Doktorirala je na Društvenim naukama (Theatre Studies), Fakulteta dramskih umetnosti Univerziteta u Beogradu, i na post diplomskim studijama Kulture i Rodnih studija, Alternativne akademske obrazovne mreže (AAOM), Beograd.

Predaje na brojnim evropskim univerzitetima, a bila je gostujući profesor na Studijama Performansa na Univerzitetu u Hamburgu (Dpt. for Human Movement/Performance Studies, University Hamburg). Od 2016. godine članica je tima mentor na SNDO – School for New Dance Development u Amsterdamu. Bila je članicaredakcijekolektiva TkH (Teorijakojahoda) iglavnaurednica TkHčasopisa za teorijuizvodačkih umetnosti, od 2001. do 2017. godine.

Učestvovala je u brojnim umetničkim projektima, (performansima, pozorišnim plesnim predstavama, video i filmskim projektima), kao i dramaturškim projekcijama poput Marte Popivode, Dragane Bulut, Eszter Salamon, Christine de Smedt...

Objavila je brojne članke i knjige, od kojih je posljednja Public Sphere by Performance, zajedno s Bojanom Cvejićem, u Berlinu 2012 godine.

Trenutno uređuje kolekciju Live Gathering: Performance and Politics in Contemporary Europe, i radila dokumentarni film Resisting Landscapes, koji režira Marta Popivoda.

Više: <http://www.anavujanovic.net/curriculum-vitae/>

BOJANA CVEJIĆ, teoretičarka

Bojana Cvejić je umetnicaiteoretičarka performansakojaživiradi u Briselu. Ko-osnivačica je platforme TkH (Teorijakojahoda), Beograd (Srbija), sa kojom je realizovala brojne projekte i publikacije. Doktorirala je FilozofijunaCentru za istraživanjamoderneEvropskefilozofije u Londonu (Centre for Research in Modern European Philosophy, London), a osnovni master studije završila je u Beogradu, na Muzičkoj akademiji, na doku-muzikologiju.

Njenenajnovijepublikacijesu Choreographing Problems: Expressive Concepts in European Contemporary Dance and Performance, Drumming & Rain: A Choreographer's Score, u ko-autorstvu Anne Teresa De Keersmaeker, An Parallel Slalom: Lexicon of Nonaligned Poetics, i Public Sphere by Performance, u ko-autorstvu Anom Vujanović.

Bila je ko-autorka, dramaturškinja i performerka u brojnim plesnim pozorišnim predstavama, od 1996. godine na ovom, isarađivala je saznačajnim autoricama i medu kojima su: Jan Ritsema, Xavier Le Roy, Eszter Salamon, Mette Ingvartsen, Christine De Smedt ...

Režirala je pet eksperimentalnih opera, od kojih je Mocartova: Don Giovanni (Don Giovanni) izvedena 42. BITEF-u 2008. godine.

Bojana Cvejić predaje na nekoliko studijskih programa širom Evrope, a nedavno je postavljena za profesora Filozofije umetnosti, nadoktorskim studijama na Fakultetu za medije i komunikacije Univerziteta Singidunum u Beogradu. Njena trenutna istraživanja fokusirana su na

Programi izvedeni na youtube kanalu Bitef teatra						
Broj programa	Program	Učesnici/e	Datum izvođenja	Broj izvođenja	Broj gledalaca	Napomena
1	Digitalno izdanje filozofskog teatra - Smislimo svet iz početka	Srećko Horvat (Hrvatska) i Oliver Frlić (Hrvatska)	09.04	1	5268	Program je realizovan u formi emisija na YouTube kanalu Bitef teatra
		Maja Pelević i Anja Suša (Srbija, Švedska)	16.04.	1	2568	
		Srećko Horvat i Milo Rau (Švajcarska)	23.04.	1	2634	

socijalnu koreografiju i nove tehnologije u umetnosti performansa.

Više: <http://www.bojanacvejic.info/cv/#>

<http://www.tkh-generator.net/bojana-cvejic/>

		Maja Pelević i Štefan Kegi	30.04.	1	943	
		Ukupno 1		4	11.413	
2	Nastavimo iz početka - Trougao - (iz)vanredna plesna scena	Dunja Jocić (Srbija), Saša Božić (Hrvatska) i Isidora Stanišić (Srbija)	16.05.	1	369	Program je realizovan u formi emisija na YouTube kanalu Bitef teatra
		Dalija Aćin Thelander, Bojana Mladenović i Marijana Cvetković (Beograd, Srbija)	23.05.	1	301	
		Dragana Alfirević (Slovenija), Biljana Tanurovska Kjulavkovski (Makedonija) i Sonja Pregrad (Hrvatska)	30.05.	1	216	
		Iztok Kovač (Ljubljana, Slovenija), Miloš Isailović i Andelija Todorović (Beograd, Srbija)	06.06.	1	153	
		Dragana Bulut (Berlin, Nemačka), Ana Vujanović (Nemačka) i Bojana Cvejić (Brisel, Belgija)	13.06.	1	194	
	UKUPNO 1+2	Ukupno 2		5	1233	
		Programa: 2		9	12.646	
		Igranja: 9				
		Gledalaca: 12.646				

4.8.5. Izdavačkadelatnost Bitef teatra

Dizajn korica knjige: Vladimir Sretenović. Instalacija na koricama: Slobodan Trajković, Čekajući Godoa, 2019, Muzej Zepter, Beograd

Vera Konjović

ČEKAJUĆI BITEF

Urednik: Miloš Latinović

Autor predgovora: Aleksandar Milosavljević

Saradnik / ko-autor (priključenje uređivanje pratećeg materijala): Vesna Bogunović

Saradnik (obradapratećegmaterijala): Vladimir Sretenović

Dizajn korica knjige: Vladimir Sretenović

Instalacija na koricama: Slobodan Trajković, Čekajući Godoa, 2019, Muzej Zepter, Beograd

Priprema za štampu: Vladimir Sretenović

Izdavač: BITEF teatar

Terazije 29, Beograd: Srbija

Za izdavača: Miloš Latinović

Fotografije u knjizi su korištene iz arhiva BITEF teatra, Ateljea 212, Jugoslovenskog dramskog pozorišta, Jugoslovenske kinoteke, Beograd i privatne arhive autorke knjige

Štampa: Preduzeće za izdavačko-štamparsku delatnost, prometius luge VULKAN ŠTAMPARIJADOO, Vojvode Stepe 643 a, Beograd

Tiraž: 300

Prvo izdanje, 2020

NAPOMENA:

Prezentacija knjige Vere Konjović: Čekajući BITEF je otvoreno BITEF Prolog 2020, 12.09.2020. godine na otvorenoj sceni BITEF teatra, Skver Mire Trilojić.

Podaci o broju gledalaca su navedeni u segmentu BITEF prolog 2020.

CIP - Каталогизација публикацији

Народна библиотека Србије, Београд

792.091.4(100)"1967/2020"

КОЊОВИЋ, Вера, 1934-

Čekajući BITEF / Vera Konjović ; [saradnik, koautor (priključenje i uređivanje pratećeg materijala) Vesna Bogunović] ;

[saradnik (obrada pratećeg materijala) Vladimir Sretenović] ; [autor predgovora Aleksandar Milosavljević]. - 1. izd. -

Beograd : BITEF teatar, 2020 (Beograd : Vulkan štamparija). - 212 str. : ilustr. ; 21 x 22 cm

Tiraž 300. - Tekst štampan dvostubačno. - Prilozi za istoriju pozorišta, sa osvrtom na film i televiziju : o knjizi Čekajući BITEF Vere Konjović: str. 5-10. - Registar.

ISBN 978-86-84329-39-6

а) Битеф -- 1967-2020

COBISS.SR-ID 19512329

O KNJIZI:

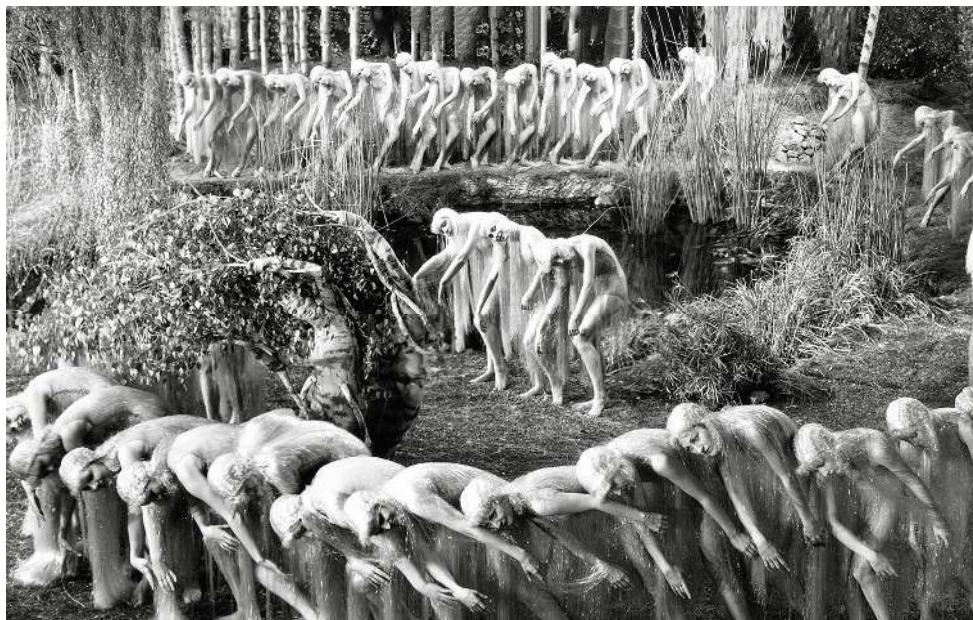
Knjiga Vere Konjović Čekajući BITEF predstavlja izuzetno vredno dočarstvo o nastanku trajanja svetskog teatra u Beogradu.

Osmišljena kaotično-falnioproštaj odznačajnog segmenta BITEF festivala - BITEF filma, u kojem je autor kaneprednoivroplpredanoučestvovalakaoumetničkikreator, često i kaorealizator programa, knjiga Čekajući BITEF bavi se apsolutno svim dešavanjima i judima koji su BITEF učinili posebni mislavski relevantnim događajem. Može se reći da je to produbljenje biloočekivano, jer je Vera Konjović od početka učestvovala u svim dešavanjima oko BITEFA, u početku nametljivo, prihvatajući različite angažmane, a kasnije sve potpunije, no uvek s izuzetnom posvećenošću i verom u vrednost manifestacije koju su osmisili Mira Trailović i Jovan Ćirilović.

Knjiga Čekajući BITEF je fragmentarni spisima autorke pretvorena u svojevrsnu autobiografiju o drugima u najpozitivnijem smislu i upotrebe žanra u duhu Borislava Mihajlovića Mihiza. Trudeći se da ništa ne izostavi da ne zaboravnikoga ko je u Beograd povodom festivala stigao i boravio, Vera Konjović je oživeljajevane sestvarala što ipak je u sećanjima onih koji su u tom ceremonijalu učestvovali, a mladim generacijama deluje poput stare skaske. Upravo to živovedenje, što se otvrglo i podkorica BITEF filma, učinilo je da ova knjiga postane, iako mala ilična, važna restomatracija BITEFA. Čekajući BITEF izuzetno je vredno i to i boginjenice da je jezik autorke jednostavan i prijemčiv, teradoznačito lačak i prolazik među BITEF-ovskih događaja i priča, saželjom da užitak saznajatrak koliko sâm BITEF-festival.

Čekajući BITEF nedvosmislenopredstavljavažnoštivo, i to ne samozbognagetekesta, negoizbogozbiljnospipristupa u realizacijiknjige, kojauzosnovnikest, brojnasvedočanstva iz foto-dokumentacije, izbor iz štampeindeksimenapotvrđujesvetskureputacijuBitefa.

Miloš Latinović, direktor Bitef teatra.

Izbor. fotografija iz knjige: Maks Rainhart, San letnjoči /Max Reinhardt, A Midsummer Night's Dream (1935)

VERA KONJOVIĆ (ODLOMCI IZ KNJIGE ČEKAJUĆI BITEF)

https://festival.bitef.rs/54bitef/prateci-program/cekajuci-bitef?lang_type=lat

Godine 1976. slavili smo deset uzbudljivih godina Bitefa. Taj Bitef bio je slavljenički i po broju i po kvalitetu priloga, i po značaju i glasovitosti njegovih učesnika. A bio je i Teatar nacija.

Miri Traillović i Jovanu Ćirilovu to nije bilo dovoljno, razmislili su i dosetili se da bi pogodan prilog proslavi bili i filmovi povezani sa teatrom. Radila sam na filmu, u Festu na realizaciji programa, muvala se po pozorištima, prevodila slovenačke predstave na Bitefu, priateljovala s Mirom i Jovanom, te sam, verovatno, za njih bila prirodni izbor za realizaciju te ideje.

Uspeh programa bio je neočekivan, pa je odlučeno da Bitef na filmu postane stalna prateća manifestacija. Trajala je četrdeset godina.

...
Gledališče, Schauspielhaus, színház, pozorište, theater - reči za meni dragu ustanovu, na jezicima kojima vladam.

Rano detinjstvo provela sam u Kranju, na Jezerskoj cesti 22, u ulici koja je vodila do zamka „Brdo“, koji je bakina rođaka 1935. prodala knezu Pavlu. Bila sam žgoljava, mrckeljala sam do te mere da me je majka odvela lekaru. Pitao je da li u kući imamo hrane. Zaprepašćena majka je odgovorila: „U izobilju.“ Sledila je dijagnoza: „U punoj kući deca ne umiru od gladi.“ Sate sam provodila za stolom i tvrdoglavu odbijala poneko jelo.

...
U jesen 1940. moje društvo je krenulo u školu. Bila sam najmlađa i mene u školu, o užasa i poniženja, nisu primili. Sačekivala sam novopečene školarce, patila, plakala, pokušavala da učim s njima. Nipodaštavali su me, što je situaciju činilo tragičnjom. Posle mesec dana, mama je otišla u novoizgrađenu školu, jednu od najmodernijih u Sloveniji, i zamolila da me, mimo pravila, prime samo na dan-dva, jer patim i propašću. Nemirna sam, neću izdržati da sedim mirno ni slučajno. Nevoljno su pristali. Posle nedelju dana su zatražili moja dokumenta, postala sam redovni đak. Bila sam nemirna, najbolja učenica u razredu.

Tata je kao rezervni oficir Jugoslovenske vojske 1941. mobilisan. U Kranj su ušli Nemci. Esesovcima su bili potrebni bogati, lepo opremljeni stanovi za oficire i tako su mamu i mene internirali. Srećom, bile smo u prvoj grupi koja je poslata u Smederevsku Palanku, ne u Nemačku. Svaka osoba je imala pravo na jedan kofer. Mama je nosila jedan za mene i nju, a ja sam, budući nejaka, nosila mali ruksak na leđima i mecu u rukama. Ona je bila broj 187, a ja 188.

Baka s tatine strane bila je bogata. Platila je veliku sumu švercerima ljudi da nas prebace iz nemačke okupacione zone u mađarsku, u Novi Sad. Prvi pokušaj nije uspeo, drugi jeste. Odmah smo oputovale u Budimpeštu. Tamo smo tri meseca čekale na lažna dokumenta. Vratile smo se u Novi Sad u predvečerje zlokobne racije. Zahvaljujući susedima Berešima, pekarima Mađarima, ostale smo žive. U februaru, kada na ulicama više nije bilo krvi, a na kućama ostataka ljudskih mozgova, krenula sam u školu - mađarsku. Mama je na neka negodovanja odgovarala: „Koliko jezika znaš, koliko vrediš. Naučiće mađarski pre nego što ovi propadnu.“ Nisam pristala da me upišu u prvi razred. Zar ja, odličan đak, da ponavljam? Ubeđivali su me da je godina poodmakla, da ne znam mađarski... Ponovo sam bila tvrdogлавa. Popustili su. Posle dva meseca sam govorila kao Mađarica i razred završila sa odličnim.

Marta 1944. strateške tačke u Mađarskoj zauzeli su Nemci. Prijatelji su udesili da mamu uhapse Mađari i prebace je u zatvor u Budimpešti, da ne bi pala u ruke Nemcima, iz čijeg je logora pobegla. Ostala sam s dugogodišnjom služavkom Piroškom u Novom Sadu, koja se udala i po nagovoru muža odnела iz kuće sve što im se dopadalo. /.../ Kada je počelo bombardovanje Budimpešte, stražari zatvora su se razbežali, a zatvorenici pobegli. Mama se ukrcala u voz za Novi Sad. Više je ležala u kukuruzištimu zbog naleta bombardera nego što je putovala. Stigla je posle nekoliko dana izbezumljena i zatekla me samu u bednom stanju.

Oktobra 1944. oslobođeni smo i od Mađara i Nemaca, ali i od mnogo čega drugoga.

...
Krenula sam u prvi razred gimnazije. Čudili su se što ja, koja govorim srpski s jakim mađarskim naglaskom, ne idem u mađarsku školu. Mučili su me č i č i đ i đž. Više nisam bila tako mala, pa je učenje novog jezika teklo sporije, tek sam na kraju godine postala Srpinja. Tada je u školama u svim razredima bio obavezan ruski. Učila sam ga do velike mature. U petom razredu sam kao drugi strani jezik odabrala engleski - tada i omiljen i u modi.

Studirala sam u Beogradu jer početkom pedesetih Novi Sad još nije imao univerzitet. Za pomoći jezik koji se izučavao dva semestra izabrala sam italijanski. Ni ruski ni italijanski nisam naučila.

...
Radila sam i u Biblioteci Matice srpske i naučila mnogo o knjigama i iz knjiga, u Avalu filmu sam naučila kako se prave filmovi, u Jugoslavijapubliku šta je privreda, a šta loši međuljudski odnosi, u Festivalu jugoslovenskog filma upoznala sam jugoslovensku kinematografiju i jugoslovenske sineaste. U Festu, koji je prvo bio pri Jugoslavija filmu, a zatim pri Beograd publiku, u kome su bili skupljeni ljudi s konca i konopca, sretala sam starove i starlete iz celoga sveta. Iz Zvezda filma, gde sam se, kao i svuda, naradila, ali i naputovala, otišla sam glavom bez obzira u penziju kad je došao novi direktor koji nije znao ništa o kinematografiji, jer sam se plašila da bih mogla da ispaštam njegove grehe. U mirovini sam počela intenzivnije da prevodim. I da ne zaboravim, jer je važno: Bitef je deo mog života, bez koga bih bila siromašnija.

VERA KONJOVIĆ

Rođena sam u Novom Sadu 16. aprila. 1934. godine. Prve godine života sam provela u Kranju. Tamo sam završila prvi razred osnovne škole, a u Novom Sadu ostale razrede osnove škole i gimnaziju. Diplomirala sam anglistiku u Beogradu. U Beogradu živim i radim od 1961. godine.

Radila sam:

1. u Biblioteci Matice srpske (međunarodnarazmenaperiodike) od 1956. dopreseljenja u Beograd 1961.
2. u Avalu filmu (PR) od 1956 do 1965.
3. u Saveznojprivrednojkomori – Jugoslavijapublik (urednik u Izdavačkomodeljenju) od 1965. do 1972.
4. u Festivalujugoslovenskog filma pri Jugoslavija filmu (urednikmesečnika News From Yugoslavia Film;organizacijadomaćih festivala; plasmanañašihfilmova na strane festivale A kategorije; koordinatorprograma i realizacijaprograma FEST-a) od 1972. do 1981.
5. u Zvezdafilmu Novi Sad (filmskadistribucija) savetnik za repertoarod 1981. do 1991.
6. 1991. samotišla u penziju
7. 1994. sam se pridružilaekipinezavisne radio stanice B 92 i radilatamo do 1999. narealizaciji i plasmanunjihovihfilmova i video-produkcije i izveštavala za nemačke radio stanice.

BITEF:

Prvih 10 godina sam prevodila nekoliko slovenačkih predstava. Od 1976. bila sam urednik i organizator pratećeg programa BITEFA na filmu. Radila sam i druge poslove. Poslednjih godina brinem o prevođenju predstava (na srpski i engleski), ali prevodim i ja. Prevodila sam filmove za TV, Kinoteku, Zvezda film, FEST itd.

Pisala sam za pozorišni mesečnik Ludus, zakataloge BITEFA, za Večernje novosti o filmu, kao i priloge za Fičer redakciju DeutschlandFunk u Kelnu, za DonauWelten – EinFlussbuch i za DialogderKulturen itd. Prevodim sa engleskog, nemačkog, slovenačkog i mađarskog.

Vera Konjović
Beograd, 12. februar. 2018.

4.8.6..Bitef prolog

12-14.09.2020.

UVODNA REČ UMETNIČKOG DIREKTORA IVANA MEDENICE : NA IVICI BUDUĆNOSTI

Ne treba posebno isticati, pošto je samorazumljivo, da je rad na glavnom programu 54. Bitefa bio izuzetno otežan. Mesecima su trajali pregovori s kompanijama i pozorištima čije su predstave izabrane jer нико nije mogao da predviđi u kom će se pravcu razvijati događaji povezani sa globalnom pandemijom virusa korona. Sve ljudske aktivnosti na svim delovima planete Zemlje bile su, i još su uvek, bitno otežane, a pojedine i onemogućene, ali se čini da nije egocentrično - ili je egocentrično u meri primerenoj teatru - ustvrditi da u globalno najugroženije delatnosti spada i organizacija međunarodnih pozorišnih festivala. Ona je ugrožena zbog činjenice da je sama pozorišna praksa, u okolnostima nužne telesne razdvojenosti, skoro onemogućena. Dodatna frustracija, a koja je imanentna međunarodnom i to svetskom festivalu, proističe iz otežanog avionskog saobraćaja, preporuka za (ne)putovanje u neke zemlje, obaveznih karantina... Imajući ove izazove u vidu, umetničko-producijski tim Bitefa ne može da garantuje da će se festival i desiti u planiranom terminu, od 9. do 15. septembra. To će zavisiti od pandemije, domaćih i stranih protokola o javnim okupljanjima i međunarodnom avionskom saobraćaju, itd.

Ipak, i u ovakvim uslovima uspeli smo da osmislimo program iza kog konceptualni i umetnički u potpunosti stojimo i koji je producijski „održiv“. Jedino što će ovo izdanje, što je sasvim logično u jednoj suštinski kontinuirano vanrednoj situaciji, biti nešto skromnije. Razlog nije samo finansijski - drastično, neobrazloženo smanjenje državnih subvencija za Bitef, te opšta neizvesnost u pogledu spremnosti sponzora da u ovom trenutku podržavaju umetnost - već i producijski, šire gledano. S manjim ansamblima (većina predstava u programu 54. Bitefa nema mnogo izvođača) manji je i rizik da će se neko od njih razboleti, te gostovanje biti otkazano, a i nezavisne trupe su fleksibilnije, lakše izlaze na kraj s pandemijskim protokolima.

Tim Bitefa je i druge izazove pandemije imao u vidu pri umetničkom i producijskom koncipiranju glavnog programa te, nadamo se, dao svoj maksimum u njihovoj prevenciji. Veliki izazov je i potencijalna nemogućnost javnog okupljanja većeg broja ljudi, tj. nužnost održavanja telesne distance u gledalištu. Pošto smo morali da zbog organizacionih poteškoća odustanemo od probitne zamišli da i ove godine nastavimo saradnju s Lukom Beograd, gde bismo mogli da izgradimo gledališta s adekvatnim razmakom između sedišta, telesno odstojanje moraćemo da ostvarimo u institucionalnim pozorištima. To znači, blokiranje jednog broja sedišta i, posledično, smanjenje broja gledalaca, što stvara novi problem. Nažalost, ove godine neće svi zainteresovani moći da uđu na predstave i pored toga što smo, upravo iz tog razloga, obezbedili da svaka od njih ima nekoliko izvođenja: s telesnim odstojanjem kapaciteti sala smanjeni su za jednu polovinu, ili čak za dve trećine.

Pored svih otežanih okolnosti, pripreme glavnog programa 54. Bitefa zasnivale su se i na nekim srećnim okolnostima. Glavna srećna okolnost je ta što smo dramaturg festivala, Filip Vujošević, i ja kao njegov umetnički direktor i selektor, do početka pandemije odgledali preko trideset pet predstava, te je, uz nekoliko naknadno odgledanih snimaka predstava, postojao sasvim dovoljan „rezervoar“ za finalnu selekciju. Dakle, program 54. Bitefa nije trpeo zbog prekida putovanja i gledanja predstava uživo, najpouzdanijeg načina selekcije: temelji programa postavljeni su pre više od godinu dana, kada je odgledana predstava Dolina jeze. Uspeli smo, drugim rečima, da ostvarimo obe noseće linije/osovine festivalskog koncepta, i umetničku i tematsko-problemsku, uz dve pomoćne - vanevropsko pozorište i nova autorska imena. Bar jednoj od ovih, a najčešće nekolikim konceptualnim linijama, pripada svaka od izabranih predstava... A kojesu one glavne, umetničke tematske osovine 54. Bitefa?

„Naučnici dele istorijunašeplanetenaepohekoje nose imenapleistocen, pliocen, miocen. Zvanično, mi živimo u epohiholocena, ali bi boljebiloposlednjihsedamdesethiljadagodinanazvatiepohomantropocena - epohomčovečanstva, jer je za tihsedamdesetmilenijuma homo sapijenspostaonajvažnijichilac promena u ekologijinašeplanete (...) Od nastankaživotananašojplaneti, pre četirimilijardegodina, nikadajednavrstanijesamamenjalasvetskuekologiju. (...) Ova vrstačovekolkikhmajmunauspela je za sedamdesethiljadagodinasama da promenisvetskiekosistemradikalnoinepredvidljivo. Našuticajveć je ravanposledicamadelovanjaledenihdobaitektonskihpomeranja. Za jedanvekmogao bi da nadmašiiposlediceonogasteroida koji je pre šezdeset pet milionagodinapobiодинозавре“ (Harari, Homo deus, 96-97).

Jedan od danasplanetarnonajpoznatijihnaučnika, izraelskiistoričar Juval Noa Harari, ovakoopisujedejstvo homo sapijensanaplanetuZemlju, nanjenglobalniekosistem. Izabrao sam Hararijakareferencu o ovojtemi ne samozbognjegove slave većizatoštoće nas, kaoštoćemovideti, predstavaradenača po njegovimbestselerima - Sapijens: kratkaistorijačovečanstva, Homo deus: kratkaistorijasutrašnjice i 21 lekcija za 21.

vek - uvesti u svetemekojetretira 54. Bitef: od najvećeg globalnog problemadanašnjice, klimatskih promena, uništenja ekosistema, posledično, realnogrizaodopštaklizme, do projekcijesvetaposle, sveta koji se u savremenoj teorijinaziva posthumanizam i transhumanizam.

Dodatnoopravdanje za ovakav problem skifokusnalazi se u činjenici da prva grupa teme, onih povezanih sa kološkom kriozom, nijesam globalnog karaktera, već lokalnog, a s obzirom na to da je Beograd jedna od svetskih metropolaka o groman problem sagadađenjem vazduha. Takođe, irazlogzbogojeg Bitef 2020. godine moždanećeemoći da se održi esteekološki: pandemija korona virusa je, između ostalog, rezultat poremećaja ekosistema.

Pojmovi transhumanizma i posthumanizma koristim u najširem značenju, možda čak i kolokvijalnom: ne ka oprekcijsu sveta bez ljudi (što je bilatema 52. Bitefa), već sveta u kojem čovek više nije bitan u centru. Iz želje da se bemi maksimalno „nadograđi“, a na osnovu čežnje da dosegne ideale blaženosti, besmrtnosti i bogolikosti, o čemu Harari piše u Homo deusu, čovek je, paradoksalno, doveo do razgradnje ljudskog subjektiviteta. U teorijskom smislu, ove pojmove shvatam one kako koi ih postavlja Keri Vulf: transhumanizam je intenziviranje humanističkih ideala u vidu tehničkih i tehnoloških gradnjičića, a posthumanizam kritika takvog, u osnovi, idaljeantropocentričnog koncepta, a zaradi jer je ravnoteže i pravno međusobno vidiševi imajući sveovo u vidu, umetničkalinija 54. Bitefanametnula se samasobom. Ona se svodila na različite pojave digitalnog tela izvođača, odnosno razgradnju ljudskog subjekta izvođenja. Prema određenju Stiva Diksona, digitalni telo izvođača podrazumeva virtualno, kiborgi robot telo. Virtualno se pripada samom virtualnom prostoru u kojem se održava ono je uvekslika, reprezentacija nekog drugog tela. Kiborg je ljudskotelo s nekim mašinskim intervencijama, dok je robot u potpunosti mašinsko telo... U nekim predstavama 54. Bitef telo izvođača se dopunjaje ili čak zamjenjuje drugim robotom, dok je u drugima ono idalje jednojedinstveno, ali je putem svetlosnih hidruga i hefekata, terobotizovanom koreografijom - temeljni objekti konstruisano, dehumanizovano.

Kao što smo nagovestili, u celokupni tematski spektar 54. Bitefa - u rasponu od uništenja globalnog ekosistema do uznemirujućih perspektiva čovečanstva - uводи nas predstava koju smo, logično, postavili da bude prva, u tradicionalnom danu Prologa. Takođe smo istakli da ove i srodne teme ona tretira upravo na osnovu Hararijevih analiza, zaključaka i prognoza. Reč je o spektakularnoj ansambl-predstavi ubojitog naslova - 2020 - hrvatskog reditelja Ivice Buljana, koju su koproducirala tri ugledna ljubljanska teatra/kulturna centra, Drama Slovenskog narodnog gledališča, Mestno gledališče ljubljansko i Cankarjev dom. Za ovakvo pozicioniranje predstave 2020 u dramaturgiji 54. Bitefa postoje još dva razloga. Predstava ima elemente imerzivnog teatra, te pravi kopču s prošlogodišnjim izdanjem Bitefa. S obzirom na svoj naslov, svoje teme i činjenicu da je jedna od retkih velikih regionalnih predstava, a možda i evropskih, koja je stigla da se pojavi u 2020. (pre početka pandemije), ona je i svojevrsni omaž, cinik bi rekao posmrtni, godini koja je temeljno potresla, ugrozila i izvesno, mada neznano u kom obliku i obimu, izmenila naše živote i svet, uključujući tu i pozorište (i kao stvaralačku praksu i kao instituciju).

Na svečanom otvaranju biće izvedena predstava Tragovi jednog od vodećih evropskih i svetskih koreografa, Vima Vandekejbusa, u izvođenju njegove kompanije Ultima vez iz Brisele. U vrlo energičnoj, duhovitoj i uzbudljivoj koreografiji, s elementima i govornog pozorišta, ova predstava razvija dramaturški luk - nimalo ilustrativan - od probijanja autoputa kroz šumu, te uništavanja prirode, do komičnog, ali pretećeg finala u vidu osvete prirode. Onu tematsku celinu 54. Bitefa, koja se svodi na problematizovanje ekoloških izazova savremene civilizacije, zaokružuje predstava Pluća mladog slovenačkog reditelja Žige Divjaka, rađena po komadu savremenog engleskog dramskog pisca Dankana Makmilana, u produkciji Drame SNG-a iz Ljubljane. Komad o izazovima s kojim se suočavaju ljubavni parovi danas pokreće, između ostalog, i jedno, na prvi pogled apsurdno, čak i morbidno, ali suštinski sasvim legitimno ekološko i etičko pitanje: da li je ispravno radati decu u prenaseljenom svetu, u kome svako biće troši dragocene zalihe kiseonika, ali i svetu u kome taj novi život očekuju ozbiljne egzistencijalne muke s mogućim tragičnim ishodom, od ekološke kataklizme, preko pandemija do velike ekonomski i socijalne krize. Ova minimalistička predstava, zasnovana na sjajnoj igri dvoje mladih glumaca, predstavlja nam i novo ime slovenačke režije, a na osnovu njegovih stvaralačkih potencijala slobodno se može reći i regionalne i evropske, Žige Divjaka, što je jedna od važnih koncepcijskih misija Bitefa.

U nastavku 54. Bitefa tematski fokus se pomera s ekološkim na srodna pitanja, na koncept posthumanizma shvaćenog u najširem smislu. U belgijskoj predstavi Općinio sam te, mladog, ali već internacionalno afirmisanog iranskog koreografa Ehsana Hemata, robotizovana koreografija troje izvođača iz Irana, Belgije i Japana, u sadejstvu s nadzorom koji nad njima sprovodi njihov četvrti partner - dron - artikuliše jedan od glavnih problema savremenog sveta, onog u kome više ne vladaju humanističke vrednosti: medijsku i tehnološku kontrolu i manipulaciju. Ovom se predstavom, u dimenzijama koje su ove godine bile realne, markira još jedna bitna koncepcija linija Bitefa: prikazivanje i afirmacija rada stvaralaca iz vanevropskih i nezapadnih kultura.

Noseća predstava umetničke linije 54. Bitefa, ona na kojoj je koncepcionalno osmišljavanje ovog izdanja festivala i bazirano, jeste produkcija čuvenog minhenskog Kameršpilea, u saradnji s podjednako poznatom kompanijom Rimini protokol, te u postavci Štefana Kegija, jednog od troje reditelja ovog kolektiva, i ljubimca Bitefove publike. Jedini izvođač ovog solo-performansa je humanoidni robot, neverovatno verna kopija stvarne osobe, pisca Tomasa Melea. Forma ovog performansa je predstava-predavanje, a tema Meleovog predavanja (on robotu pozajmljuje glas) autobiografska je: piščev bipolarni poremećaj ličnosti, za koji je tipičan strah od gubitka kontrole, a to je upravo ono što Mele radi kad dozvoljava da robot govori umesto njega - prepušta mu vlastiti „subjektivitet“. Ova inteligentna i duhovita predstava povezuje univerzalna pitanja posthumanizma s onima koja se odnose na suštinu pozorišta: pitanje nužnosti „živog“ glumca na sceni, uslova/okolnosti gledalačke empatije, itd. Ako i prepostavimo da aktivnost humanoidnog robota može da u nama izazove emocionalnu reakciju kao da je reč o ljudskom biću, postavlja se pitanje da li i kako funkcioniše drugi pravac međuzavisnosti na relaciji publika-izvođači, odnosno da li i kako gledalačke reakcije mogu da utiču na samo izvođenje (tu međuzavisnost Erika Fišer-Lihte određuje kao „autopoetičku povratnu spregu“).

Vrhunac i umetničke i tematske linije ovog Bitefa, te tako i projekat primeren završnici festivala, jeste francuska predstava-instalacija Fleš reditelja Franka Vigrua. Ona nema fabulu, potpuno je apstraktna, te se svodi na vizuelno-atmosfersku instalaciju s dvoje plesača čija su tela, njihov ljudski identitet, radikalno dekonstruisani kostimom, svetlom, dimnim efektima i drugim scenskim sredstvima.

Za sam kraj festivala ostavili smo jedinog domaćeg predstavnika na 54. Bitefu, predstavu Living room Beogradskog dramskog pozorišta koju, po vlastitom predlošku/koncepciju, postavlja mlađi, publični Bitefa dobro poznati nemački reditelj Ersan Mondtag. Kao i prethodna, prva predstava iz svojevrsne trilogije, i projekat Living room se konceptualno zasniva na likovno raskošnoj i znakovno preciznoj scenografskoj slici jednog specifičnog, zatvorenog sveta, koji nastanjuju usamljene, otuđene egzistencije. Ova lirska meditacija o vremenu, prolaznosti i usamljenosti jeste autentični doprinos jednoj od problemskih linija 54. Bitefa, konkretno viziji „posthumanog sveta“. Izbor ove predstave, čija će premijera biti upravo na Bitefu, ima još jedno obrazloženje: njime se podržavaju savremene, „bitefovske“ tendencije u domaćem teatru, što je od samog početaka festivala bila jedna od njegovih misija. Ne treba podsećati da je Mondtaga, kako i sam izjavljuje, u međunarodnim krugovima „otkrio“ upravo Bitef na čijem je 51. izdanju imao čak dve predstave. To je bio njegov prvi nastup van nemačkog govornog područja, dok je danas „zvezda u usponu“ evropskog pozorišta.

Na tematskom planu ovaj se Bitef fokusira na distopijske perspektive čovečansva, što je prevashodno, ali ne i isključivo uslovljeno urušavanjem globalne ekološke ravnoteže (iz čega je proizašla i aktuelna pandemija), dok na umetničkom planu eksperimentiše s mogućnostima izvođenja u čijem središtu ne bi nužno bio ljudski akter. Na obe ove konceptualne ravni, 54. Bitef je, dakle, naglašeno okrenut budućnosti i u odnosu na obe nagoveštava nove stvarnosti, uključujući i pozorišnu, koje možda neće biti antropocentrične... Da li se takve budućnosti treba plašiti ili joj se, priželjkujući povratak ravnoteže u prirodi, treba radovati, to je pitanje zasad bez odgovora. Ovakva budućnost više nije futuristička projekcija, ona je tu, samo što u nju nismo uskočili, ili se u nju strmoglavili, jer ko zna da li ona išta dobro donosi (i da li treba da donese) homo sapiensu? Stojimo na njenoj ivici kao što se stoji na ivici ambisa... Bitef anno domini 2020. ili - Na ivici budućnosti.

Ivan Medenica, umetnički direktor i selektor Bitefa

Skoro svi programi Prologa Bitefa su održani na otvorenoj sceni – na Skveru Mira Trailović. Dve predstave glavnog programa (**DOLINA JEZE** i **BITI ARIJELA F**) su održane u sali pozorišta, ali su emitovane putem video bima i gledaocima ispred Teatra :

Tehnička služba je, u skladu sa svim merama i zakonima, osmisnila bezbedan i funkcionalan auditorijum ispred Teatra, a kapacitet sedenja je bio 48 mesta.

Bitef-Prolog je realizovan uz strogu prijenu higijensko-epidemioloških mera, merenje temperature, obavezno nošenje maski i poštovanje fizičke distance između posetilaca.

Festival su tradicionalno podržali Sekretarijat za kulturu Grada Beograda, Ministarstvo kulture i informisanja Republike Srbije i Kabinet predsednika Vlade Republike Srbije, kao i Evropska delegacija u Srbiji, Ambasada SR Nemačke u Beogradu, Gete Institut, Ambasada Švajcarske u Beogradu, Francuski institut u Beogradu i Fond za otvoreno društvo.

Prijatelji i sponzor Bitefa je i ove godine I&F Grupa, u okviru koje posluje i McCann Beograd, kreativna agencija festivala. Partneri festivala su Erste Bank a. d. Novi Sad, dugogodišnji prijatelji festivala Coca-Cola Hellenic Srbija i MTS, Alma Quattro, Opšta bolnica „Bel Medic“, Halo Creative tim, Mezestoran „Dvorište“, klub „Zaokret“, Domaće kiflice, Muffinstore, Marriot – Courtyard Belgrade City Centre i restoran Ruski Car.

Bitef-Prolog

12 – 14. septembar 2020.

Bitef teatar

Skver Mire Trailović

Bitef-Prologue

September 12 - 14, 2020

Bitef Theatre

Mira Trailović Square

Bitef

SUBOTA / SATURDAY 12.09.

18.00 - 19.00	Promocija knjige / Book promotion	ČEKAJUĆI BITEF, Vera Konjović / WAITING FOR BITEF, Vera Konjović
19.00 - 20.00	Svečano otvaranje / Opening event	Performans „0“, Cirkusfera / Performance "0", Cirkusfera
20.00 - 21.00	Glavni program / Main Programme	DOLINA JEZE / UNCANNY VALLEY
21.00 - 22.00	Susreti sa autorima / Meeting the Authors	DOLINA JEZE, Štefan Kegi i Milena Bogavac / UNCANNY VALLEY, Štefan Kaegi and Milena Bogavac

NEDELJA / SUNDAY 13.09.

14.00 - 15.00	Glavni program / Main Programme	DOLINA JEZE / UNCANNY VALLEY
15.00 - 17.00	Bitef Polifonija / Bitef Polyphony	IGRA ZA ŽIVOT BITEF POLIFONIJE 2020 / BITEF POLYPHONY 2020 THE PLAY FOR LIFE
17.00 - 18.00	Glavni program / Main Programme	DOLINA JEZE / UNCANNY VALLEY
18.30 - 19.30	Filozofski teatar / Philosophical Theatre	NA IVICI BUDUĆNOSTI, Svetlana Slapšak i Maja Pelević / EDGE OF THE FUTURE, Svetlana Slapšak and Maja Pelević
20.00 - 21.00	Glavni program / Main Programme	DOLINA JEZE / UNCANNY VALLEY

PONEDJELJAK / MONDAY 14.09.

14.00 - 15.00	Glavni program / Main Programme	BITI ARIJELA F / BE ARIELLE F
15.00 - 17.00	Panel diskusija / Panel discussion	NA IVICI NOVE POZORIŠNE SEZONE, moderatori: Aleksandar Brkić i Jelena Knežević / EDGE OF THE NEW THEATRE SEASON, moderators: Aleksandar Brkić and Jelena Knežević
17.00 - 18.00	Glavni program / Main Programme	BITI ARIJELA F / BE ARIELLE F
18.30 - 19.30	Naučni intervju / Scholarly interview	DIGITALNI RAZGOVOR O ANALOGNOJ UMETNOSTI, Erika Fischer Lichte i Ivan Medenica / DIGITAL DISCUSSION ABOUT ANALOGUE ART, Erika Fischer Lichte and Ivan Medenica
20.00 - 21.00	Glavni program / Main Programme	BITI ARIJELA F / BE ARIELLE F
21.00 - 22.00	Susreti sa autorima / Meeting the Authors	BITI ARIJELA F, Simon Sen i Milena Bogavac / BE ARIELLE F, Simon Senn and Milena Bogavac

Београд
www.beograd.rs

Република Србија
Министарство културе

**SERBIA
CREATES
THEATER**

12.09.2020.

18.00-19.00

Promocijajnjige / Book promotion:

Vera Konjović
ČEKAJUĆI BITEF / WAITING FOR BITEF

Učesnici / Participants:

Vera Konjović, autorkaknjige; Aleksandar Milosavljević, autorpredgovora; Miloš Latinović, direktor Bitef teatra

Izdavač / Publisher: Bitef teatar / Bitef Theatre

Instalacijanakoricama: Slobodan Trajković, „ČekajućiGodoo“, 2019, MuzejCepter, Beograd / Art installation on the book cover:SlobodanTrajković, „ČekajućiGodoo“ ("Waiting for Godot"), 2019, Zepter Museum, Belgrade

Na fotografiji: Aleksandar Milosavljević, Vera Konjović,MilošLatinović.
Foto: Boško Karanović.
Otvorena scena na Skveru Mira Trailović / Open stage at Mira Trailović Square

19.00-20.00

Svečanootvaranje / Opening event

Cirkusfera / Cirkobalkana8

PERFORMANS „0” / PERFORMANCE "0"

Izvođači / Performers:

Vladana Manić, Nemanja Jovanović, Danka Sekulović, Hristina Šormazi Milan Manić

Muzika / živinastup / Music/live act:

Filip Jevtić

Performansostvaren u saradnjisa:

Bitefom, 8. Cirkobalkanafestivalom, Bitef teatromi KC „Magacin“ / The performance is realized in cooperation with: Bitef, 8th Circobalkana Festival, Bitef Theatre, and KC "Magacin"

Foto: Jelena Janković
Otvorena scena na Skveru Mira Trailović / Open stage at Mira Trailović Square

20.00-21.00

Glavni program / Main Programme

DOLINA JEZE / UNCANNY VALLEY

Koncept, tekstirežija: Štefan Kegi

Tekst, telo, glas: Tomas Mele

Producija: MinhenerKameršpilei Rimini protokol, Minhen, Berlin, Nemačka

Concept, text & direction: Stefan Kaegi

Text, Body, Voice: Thomas Melle

Production: Münchner Kammerspiele and Rimini Protokoll, Munich, Berlin, Germany

<https://festival.bitef.rs/en/program/uncanny-valley>

Foto: Jelena Janković
Bitef teatar /Bitef Theatre

21.00-22.00

Susretisaautorima / Meeting the Authors

DOLINA JEZE / UNCANNY VALLEY

Stefan Kaegi i Milena Bogavac

Foto: Jelena Janković
Otvorena scena na skveru Mire Trailović / Open stage at Mira Trailović Square

13.09.2020.

14.00-15.00

Glavni program / Main Programme

DOLINA JEZE / UNCANNY VALLEY

Koncept, tekstirežija: Štefan Kegi

Tekst, telo, glas: Tomas Mele

Producija: MinhenerKameršpilei Rimini protokol, Minhen, Berlin, Nemačka

Concept, text & direction: Stefan Kaegi

Text, Body, Voice: Thomas Melle

Production: Münchner Kammerspiele and Rimini Protokoll, Munich, Berlin, Germany

<https://festival.bitef.rs/en/program/uncanny-valley>

Foto: Jakov Simović
Bitef teatar /Bitef Theatre

Otvorena scena naskveru Mire Trailović / Open stage at Mira Trailović Square

15.00-17.00

Bitef Polifonija / Bitef Polyphony

IGRA ZA ŽIVOT BITEF POLIFONIJE 2020 / BITEF POLYPHONY 2020 THE PLAY FOR LIFE

TIM:

Koncept: Ljubica Beljanski-Ristić

Producen: Mirjana Žarković

Programski segmenti: Tanja Piper Stanković, rediteljka/glumica, i Jelena Gavrić, producentkinja; Sanja Krsmanović Tasić, rediteljka, i Dušan Vučić, producen; Jelena Bogavac, rediteljka, i Milena Bogavac, dramaturškinja/direktorka; Lidija Antonović, koordinator projekta, i Nela Antonović, koncept; Irena Ristić, moderator dijaloga; Sladana Bušić, PR, i Tijana Đorđević, organizacija.

Podrška: Bitef teatar, Ustanova kulture „Stari grad“ i Centar za dramu u edukaciji i umetnosti CEDEUM.

PROGRAM:

NIT KOJA NAS POVEZUJE

Malo pozorište „Duško Radović“

Učestvuju: Tanja Piper i Dragan Subotić

Najava predstave Aska i vuk.

Tim: Tatjana Piper Stanković (dramatizacija i režija), Aleksandar Lokner (muzika), Danica Arapović (asistent režije i scenski pokret), Staša Jamušakov (scenografija i kostim), Marija Tavčar (kreacija lutaka). Uloge: Aska/Devojčica 1 - Vladislava Đorđević, Vuk/Dečak 1 - Lazar Miljković, Aja/Devojčica 2 - Jovana Cvetković, Tata/Dečak 2/Mali ovan - Arsenije Tubić, Nastavnica - Tatjana Piper Stanković.

ZAŠTO IGRA ZA ŽIVOT

Intervju: Tanja Piper Stanković i Sanja Krsmanović Tasić

Voditelj: Sladana Bušić

MUZEJ POSLEDNJIH STVARI

Omladinsko pozorište PATOS, Smederevo, segment iz predstave „2100: Skaska o Aski“

Tim: Sanja Krsmanović Tasić (režija i tekst), Jugoslav Hadžić (muzika), Ivka Stanojević (kostim), Pavle Kukić (scenografija i rekvizita). Igraju: Dunja Velebit, Ana Ivanković, Milica Ivanović, Tara Jovanović, Bojana Ristić, Natalija Jovanović, Milica Lazarević, Mila Živković i Danilo Karapandža. Muziku izvode: Jelena Ugrinić (viola), Marko Đorđević (klarinjet), Čarna Varvara Bolević (violina), Đorđe Ivković (violina) i Staša Timotijević (violončelo)

ZA KOGA IGRA ASKA?

Završnica online-dijaloga o položaju umetnika i umetnika u Srbiji

Učestvuju: Ana Vuković (menadžerka u kulturi i istraživačica

/Asocijacija NKSS); Zoran Pantelić (umetnik, producen i istraživač / Centar za nove medije [kuda.org](#)); Ivana Stefanović, kompozitorika i spisateljica / (Centar za muzičku akciju, Beograd); Marko Milić (autor i performer / [Servis za savremeni ples Stanica](#)); Milena Dragičević-Šešić

fotografiji: Ljubica Beljanski Ristić
i Sanja Krsmanović Tasić

Na fotografiji: Irena Ristić

Nit koja nas povezuje: Na fotografiji: Tanja Piper i Dragan Subotić

(kulturnoškinja i profesorka Fakulteta dramskih umetnosti)
Dijalog moderira: Irena Ristić ([Hop.La!/Fakultet dramskih umetnosti](#))

<https://www.youtube.com/watch?v=UENmFHWkbdw>

PSALM ZA ANU FRANK

Mini-performans Šabačkog pozorišta, podstaknut predstavom „Ana Frank“

Učestvuje: Vanja Pavlović, glumica

Video-rad: Igor Marković

Predstavu stvarali: Jelena Bogavac (režija), Milena Bogavac (dramatizacija), Aleksandar Kovačević (kostimografija), Aleksandra Veljković (scenski pokret), Igor Marković (audio i video), Marko Ribić (asistent režije), Vanja Vujanović (asistent produkcije), Jugoslav Radojević (fotografije) i grupa Kombinart (grafički dizajn). U predstavi igraju: Vanja Pavlović, Olivera Guconić, Deana Kostić, Slobodan Petranović Šarac i Miloš Vojnović.

LIČNE PRIČE

Intervju: Jelena i Minja Bogavac

Voditelj: Sladana Bušić

IGRA ZA PLANETU

Umetnički performans Teatra Mimart

Tim: Performeri, saradnici Teatra Mimart: Vatra - Ivana Korakšić, Zemlja - Lidija Antonović, Voda - Marko Nektan, Vazduh - Strahinja Padežanin.

Kreativni tim projekta: Lidija Antonović (koordinator projekta), Nela Antonović (koncept), Anđelija Marković (kostimi), Ivana Stefanović (muzika). Foto: Isajlo Marić. Igra za planetu deo je projekta „MIM-ART-SPOT“ Teatra Mimart, koji je jedan u nizu umetničkih performansa koji se izvode u eksterijeru, a bave se ekologijom duše i ekologijom planete Zemlje. Projekat je podržalo Ministarstvo kulture i informisanja.

Između delova koji se odnose na predstave na video-bimu prisutni su mogli da vide **dva međusegmenta VARIJACIJA NA TEMU**

IGRE ZA ŽIVOT u vidu onlajn intervjuja, iskaza i ličnih priča učesnika ovogodišnje Bitef Polifonije, kao i prethodnih.

Realizatori: Sladana Bušić i Tijana Đorđević.

POLIFONIJA U TRAJANJU

Najavljuju: Mirjana Žarković i Ljubica Beljanski-Ristić

Na kraju, prisutni izvođači, učesnici,

gosti i publikas večano su otvorili „Polifoniju u trajanju“ isajt **IGRE ZA ŽIVOT** Bitef Polifonije, koji je pregledovogodišnjeg događanja, uvod u sledećugodinu, ali ipogled u arhivu (onoga što je učinjenoto kom proteklih dvadeset godina). Sajt razvija i neguje otvoreno stvaralački proces polifonog koncepta u trajanju. Konceptsajta: Nikola Ilić

Na fotografiji: Lidija Antonović

Premijerno prikazan : 25.09.2020 :

Na fotografiji: Sladana Bušić, Jelena i Milena Bogavac. Foto. Jakov Simović
Otvorena scena na Skveru Mira Trailović /Open stage at Mira Trailović Square

17.00-18.00

Glavni program / Main Programme

DOLINA JEZE / UNCANNY VALLEY

Koncept, tekstirežija: Štefan Kegi

Tekst, telo, glas: Tomas Mele

Produkcija: MinhenerKameršpilei Rimini protokol, Minhen, Berlin,

Nemačka

Concept, text & direction: Stefan Kaegi

Text, Body, Voice: Thomas Melle

Production: Münchner Kammerspiele and Rimini Protokoll,

Munich, Berlin, Germany

<https://festival.bitef.rs/en/program/uncanny-valley>

Foto: Jelena Janković
Bitef teatar / Bitef Theatre

18.30-19.30

Filozofskiteatar / Philosophical Theatre

NA IVICI BUDUĆNOSTI/ EDGE OF THE FUTURE

Svetlana Slapšaki Maja Pelević

Otvorena scena na Skveru Mira Trajlović /Open stage at Mira Trajlović Square

20.00-21.00

Glavni program / Main Programme

DOLINA JEZE / UNCANNY VALLEY

Koncept, tekstirežija: Štefan Kegi

Tekst, telo, glas: Tomas Mele

Produkcija: MinhenerKameršpilei Rimini protokol, Minhen, Berlin,

Nemačka

Concept, text & direction: Stefan Kaegi

Text, Body, Voice: Thomas Melle

Production: Münchner Kammerspiele and Rimini Protokoll,

Munich, Berlin, Germany

<https://festival.bitef.rs/en/program/uncanny-valley>

Foto: Jelena Janković
Bitef teatar / Bitef Theatre

14.09.2020.

14.00-15.00

Glavni program / Main Programme

BITI ARIJELA F / BE ARIELLE F

Koncept i režija / Concept and Direction: Simon Sen / Simon Senn

Igraju / With: Simon Sen, Arijel F. i jednovirtuelnotelo/ Simon Senn, Arielle F, and a virtual body

Produkcija / Production: Company: Simon Senn

Distribucija/gostovanje / Distribution and touring: Théâtre Vidy-Lausanne
Koproducenti / Co-Production: Théâtre Vidy-Lausanne - Le Grütli, Centre de production et de diffusion des Arts Vivants - Théâtre du Loup

Uz podršku / With the support of: Porosus - Fondation Suisse pour la culture Pro Helvetia - Fondation Ernst Göhner - Pour-cent culturel Migros - Loterie Romande

Tehničar / Technician: Simon Senn

Fotografija -Photography: Elisa Larvego, Matilda Olmi

Foto: Matilda Olmi
Bitef teatar / Bitef Theatre

15.00-17.00

Panel diskusija / Panel discussion

NA IVICI NOVE POZORIŠNE SEZONE / EDGE OF THE NEW THEATRE SEASON

Moderatori / moderators: Aleksandar Brkić i Jelena Knežević

Političke mere i menadžerske alatke namenjene izvođačkim umetnostima tokom kovida 19

U prvom delu učestvuju Florans Porteli, Katrin Deventer, Ana Ilić i Dr Milena Dragičević Šešić, a u drugom Fransis Peduzi, Dubravka Vrgoč, Jug Radivojević i Marijana Cvetković.

Panel „Na ivici pozorišne sezone“ se realizuje u saradnji sa Delegacijom Evropske unije u Srbiji u okviru programa #CultureTalks vebinari

Institut français de Serbie/ Francuski institut u Srbiji u okviruprograma

Teatroskop - regional program for contemporary performing arts

17.00-18.00

Glavni program / Main Programme

BITI ARIJELA F / BE ARIELLE F

Konceptrežija / Concept and Direction: Simon Sen / Simon Senn

Igraju / With: Simon Sen, Arijel F. jednovirtuelnotelo / Simon Senn, Arielle F, and a virtual body

Producija / Production: Company: Simon Senn

Distribucija i gostovanje / Distribution and touring: Théâtre Vidy-Lausanne

Koproducenti / Co-Production: Théâtre Vidy-Lausanne - Le Grüttli, Centre de production et de diffusion des Arts Vivants - Théâtre du Loup

Uz podršku / With the support of: Porosus - Fondation Suisse pour la culture Pro Helvetia - Fondation Ernst Göhner - Pourcent culturel Migros - Loterie Romande

Tehničar / Technician: Simon Senn

Fotografija -Photography: Elisa Larvego, Matilda Olmi

18.30-19.30

Predavanje / Lecture

DIGITALNI RAZGOVOR O ANALOGNOJ UMETNOSTI / DIGITAL DISCUSSION ABOUT ANALOGUE ART, Erika Fischer Lichte i Ivan Medenica

naskveru Mire Trailović /Open stage at Mira TrailovićScuare

Otvorena sce

Foto: Jelena Janković.
Bitef teatar / Bitef Theatre

Foto: Miroslav Milić. Otvorena scena na Skveru Mira Trailović /Open stage at Mira Trailović Square

20.00-21.00

Glavni program / Main Programme

BITI ARIJELA F / BE ARIELLE F

Konceptrežija / Concept and Direction: Simon Sen / Simon Senn

Igraju / With: Simon Sen, Arijel F. i jednovirtuelnotelo / Simon Senn, Arielle F, and a virtual body

Producija / Production: Company: Simon Senn

Distribucija i gostovanje / Distribution and touring: Théâtre Vidy-Lausanne

Koproducenti / Co-Production: Théâtre Vidy-Lausanne - Le Grülli, Centre de production et de diffusion des Arts Vivants - Théâtre du Loup

Uz podršku / With the support of: Porosus-Fondation Suisse pour la culture Pro Helvetia - Fondation Ernst Göhner - Pourcent culturel Migros - Loterie Romande

Tehničar / Technician: Simon Senn

Fotografija / Photography: Elisa Larvego, Matilda Olmi

Foto: Miroslav Milić

Bitef teatar / Bitef Theatre

21.00-22.00

Susretisaautorima / Meeting the Authors

BITI ARIJELA F / BE ARIELLE F

Simon Senn i Milena Bogavac

Foto: Miroslav Milić. Otvorena scena na Skveru Mira Trailović / Open stage at Mira Trailović

Opširnije : https://festival.bitef.rs/54bitef/glavni-program?product_categories_id=1390

IZ MEDIJA

<https://www.youtube.com/watch?v=AnU2eCYnpls>

<http://www.critical-stages.org/22/a-digital-talk-about-an-analogue-art-interview-with-erika-fischer-lichte/>

<http://www.politika.rs/sr/clanak/462108/Bitef-na-ivici-buducnosti>

<https://www.rts.rs/page/radio/sr/story/24/radio-beograd-2/4052757/na-ivici-buducnosti.html>

<https://cordmagazine.com/sr/kultura/ivan-medenica-bitef-na-ivici-buducnosti/>

Bitef prolog tim:

Odbor: Jug Radivojević (predsednik), Nebojša Jakovljević, Ana Ilić, Miloš Latinović, Milena Nikolić.

Direktor: Miloš Latinović.

Umetnički director: Ivan Medenica.

Dramaturg: Filip Vujošević.

Izvršna direktorka: Jelena Knežević.

Producenkinja Programa: Ksenija Đurović.

Tehnički direktor: Mile Buturović.

Koordinator tehnike: Milorad Jovanović.

Koordinatorka pratećih programa: Olivera Kecojević.

Prevod predstava na glavnem program: Vera Konjović, Bogdan Petrović.

Marketing i odnosi s javnošću

Direktorka: Anđelka Janković.

Marketing i odnosi s javnošću: Slavica Hinić.

Menadžerke: Aleksandra Đonin, Kristina

Krspogačin Stajić.

Vizuelni identitet: McCann Beograd.

Executive Creative Director: Jana Savić

Rastovac.

Associate Creative Director: Lidija

Milovanović.

Senior Art Director Branko Rosić.

Junior Copywriter Filip Grujić.

Strategic Planner: Aleksandar Milojević.

Account Executive Milica Kijanović.

Account Assistant: Bojan Stevanović.

Head of Creative Services Nikola Nikolić.

Production Artist: Dejan Blagojević.

Associate Production Artist: Jelena Lubardić.

Protokol: Dragana Doroslovac.

Logistika: Dragana Doroslovac.

Rukovodioci: Jovana Janjić, Uroš Ranković.

Prodaja ulaznica: Dajana Nikolić.

Vebsajti blog

Uredničkim: Jelena Stojanović, Jelena

Bogavac, Kristina Jusufović.

Prevod: Vesna Radovanović, Vera Konjović,

Vuk Tošić, Jelena BabšekLabudović.

Leektor za srpski jezik: Borivoj Gerzić.

Vebedizajn: Agencija: Halo Creative Team.

Dizajn za društvene mreže: Branko Tmušić.

Video, fotoi audio dokumentacija

Jelena Janković, Jovo Marjanović, Nenad

Šugić, Jakov Simović, Marko Petrović, Milan

Mihajlović - Caci, Dragan Stevanović.

Finansijska služba: Aleksandra Cvetković,

Aleksandra Marković Kostić.

Pravna služba: Nenad Darić, Lidiya Kostelac.

Umetnička sekretarka i šefica umetničkog arhiva:

Vesna Bogunović.

Tim Bitef teatra: Sanja Ljumović, Ljubomir

Radivojević, Maja Jovanović, Dragan

Đurković, Miroljub Vladić, Igor Milenković,

Jugoslav Hadžić, Goran Gavrančić,

Aleksandar Marinković, Vladan Milošević,

Marta Narandžić.

Informacione tehnologije: Nenad Šugić.

Vodotrupa: Aleksandar Jelić, Ana Najkić,

Jelena Ceivanović, Nada Marjanović.

Razvodnici: Aleksandar Bradić, Ana

Stefanović, Bojan Dimić, Dalibor Stojanović,

Danijela Matović, Đorđe Perović, Dunja

Đokić, Jelena Smiljanić, Jovana Blagojević,

Ksenija Erjavec, Ksenija Popović, Maja Ćuk,

Marija Takić, Milica Ljubić, Nevena Čubrić,

Nikola Terzić.

Bitef prolog 2020 12 -14.09.2020.							
Broj programa		Program	Datum izvođenja	Broj izvođenja	Broj gledalaca	Napomena	
1	Promocijaknjige	Čekajući Bitef / Waiting for Bitef, Vera Konjović, Beograd, Srbija	12.09.2020	1	30		
1	Svečanootvaranje	Performans „0”, Cirkusfera, Beograd, Srbija	12.09.2020	1	250		
1	Glavni program	Dolina jeze / Uncanny Valley, Stefan Kaegi, MünchnerKammerspiele and Rimini Protokoll, Munich, Berlin, Nemačka	12.09.2020	1	244		
	Emitovanjena RTS2 kanalu		12.09.2020.		13.672	Na RTS2	
			13.09.2020	3	726		
1	Glavni program	Biti Arijela F / Be Arielle F, Simon Senn Compagnie Simon Senn, Ženeva, Švajcarska	14.09.2020	3	716		
1	Susretisaautorima	Dolina jeze / Uncanny Valley Stefan Kaegi i Milena Bogavac	12.09.2020	1	50		
		Biti Arijela F / Be Arielle F Simon Senn i Milena Bogavac	14.09.2020	1			
1	Bitef Polifonija	Igra za život Bitef Polifonije 2020 / Bitef Polyphony 2020 The play for Life, Beograd, Srbija	13.09.2020	1	80	1	
1	Filozofskiteatar	Na ivicibudućnosti / Edge of the future Svetlana Slapšaki Maja Pelević	13.09.2020.	1	80		
1	Panel diskusija	Na ivicinovepozorišnesezone / Edge of the new theatre season Mderatori: Aleksandar Brkić i Jelena Knežević	14.09.2020	1	50		
1	Predavanje	Digitalnirazgovor o analognojumetnosti / Digital discussion about analogue art Erika Fischer Lichte i Ivan Medenica	14.09.2020	1	60		
9				15	15.958	1	
	UKUPNO	Programa: 9					
		Igranja: 15 + 1 emitovanje na TV kanalu RTS2					
		Gledalaca: 15.958					

Ukupan broj gledalaca: 15.358 (1.686 + 13.672) za glavni program i 600 članova publike pratećih programa, ukupno čineći cifru od 15.958 ljudi.

5. Posećenost programa

POSEĆENOST PROGRAMA	2019.	2020.
- ukupan broj posetilaca (gledalaca) sauporednim podatkom u odnosuna 2018. godinu	47.914	36.381
UKUPAN BROJ PROGRAMA = 49		
UKUPAN BROJ IGRANJA PROGRAMA = 88		
UKUPAN BROJ GLEDALACA = 36.381		
Struktura posećenosti programa u odnosu na vrstu programa izražena u procentima	broj gledalaca	%
programi ustanove	34.702	90.41%
programi ustanove van matičnog prostora	2.744	1.92%
- u Srbiji	1.879	4.9%
- van Srbije	865	2.25%
projekti drugih ustanova i pojedinačno koji su se odvijali u ustanovama kroz gostovanje drugih ustanova u BITEF teatru	1.679	4.73%
projekti drugih ustanova i pojedinačno koji su se odvijali u saradnji sa BITEF teatrom	1.679	4.73%

	Prihodi	Programski troškovi	Zarade i solid. pom.za zaposl.	Redovni materijalni i stalni troškovi	Investicije i investiciono održavanje opreme	UKUPNO troškovi
Strukturaprihoda						
1. Budžetskasredstva	58.852.874,67					58.852.874,67
- Grada	48.060.874,67	15.200.000,00	18.764.258,00	13.492.628,69	603.987,98	48.060.874,67

6. Finansiranje

- Republike	10.792.000,00	10.792.000,00				10.792.000,00
- AP Vojvodine						
2. Ostaliizvori	14.319.780,79					13.946.907,23
- donacije*						
-sponzori	6.051.514,52	6.051.514,52				6.051.514,52
- prihod od realizacije programa (ulaznice, članarine i dr. programi)	967.982,18	967.982,18				967.982,18
- prihod od usluga	3.173.870,33	3.173.870,33				3.173.870,33
- ostalisopstveniprihodi	4.126.413,76	2.000.000,00		1.753.540,20		3.753.540,20

* ukoliko su u pitanju inostrane donacije dostaviti kopije prevedenih ugovora i **iskorišćenost sredstava u 2020.g**

7. Izveštaj o vrednovanju rada Bitef teatra u 2020. godini

7.1. Osvrt na sezonu 2020 – Reč direktora

Reperoar Bitef teatra se danas, kao i od samog početka rada trudi da bude kritičan, da provokira, da pokreće publiku na akciju i promišljanje. Nekako nam je osnivačica Mira Trailović ostavila u amanet da koračamo uvek ispred, da gledamo preko zidova, da budimo i uznemiravamo...nikada bez razloga. Umetnost ne postoji samo da bi registrovala. Odnos Bitef teatra prema aktuelnim društvenim temama, kojih nažalost danas ima dosta i to "odličnih" je hrabar, kao što i podnaslovi sezona i Bitef festivala to i najavljuju. Naše predstave vrlo oštro govore o pojavama u društvu a neke imaju vrlo ozbiljan politički podtekst. Svi mi imamo političke stavove i mišljenje pa samim tim i političku slobodu. Pitanje je da li je to dovoljno. Bitet teatar je u 2020. godini svoju publiku, nakon uznemiravajuće, opomušnjuće, mračne, moguće slike "sveta bez ljudi", želje da počnemo "ljubav iz početka", doveo do suočenja da smo možda stigli „do ivice“. Nadamo se naš svet ni je došao do ruba postojanja i da čovek nije vrsta koja će izumreti zbog sopstvene greške na nivou intelekta.

Teatar je i ove „sezone“, uprkos pandemiji i virusu Covid 19 koji je zaustavio svet, možemo reći, ipak radio uspešno, drugačije, s nadom da će budućnost biti mudrija, a naše pohlepa, nadobudnost, nesaosećajnost i nebriga prema prirodi i planeti, prema našim pokolenjima nestati, ili se barem svesti na meru koji priroda toleriše. U predstavama smo naglašavali vrednosti poštovanja i življenja u skladu sa zakonima prirode, uvažavanja ljudi drugačijih stavova, suprotnih politika... pomoći i brige za druge tokom pandemije...ali smo ukazali i na posledice neuvažavanja tih vrednosti, primenivanja nečega što nikada ne bismo primenili na sebi ili bližnjima, raspada zajednice... takođe - na prisustvo straha od daleko bržeg razvoja nauke i novih tehnologija u svim funkcijama savremennog života u odnosu na čoveka

i nužnost ulaganja u procese istraživanja i približavanja današnjih generacija nauci i tehnologijama jer one daju smer razvoja i ekonomskom progresu, društvenom napretku i očuvanju i unapređenju životne sredine. Direktno utiču na kvalitet našeg života i ravnotežu sa prirodnim okruženjima. Da bismo živeli bezbedno i kvalitetno, neophodno je da to omogućimo i budućim generacijama.. o su bile teme koje smo otvarali kroz repertoar, kako kroz sopstvene produkcije tako i u saradnji sa partnerima iz regije, umetnicima i trupama koji stvaraju u okviru nezavisne kulturne scene. Čini mi se da nadalje nabrojene nagrade koje su dodeljene Bitef teatru govoro u prilog da naših sličnomišljenika ima u pozorišnom svetu.

Pitanje je da li je to dovoljno – da umetnici ne odustaju. Potrebna je pomoć prijatelja. Pred nepoznatim, svakako

Šta nas čeka? Za odgovorom još tragamo – i nećemo odustati.

Miloš Latinović

7.2. Nagrade:

Predstava *Prostor za revoluciju*

- 47. Internacionalni festival alternativnog i novog teatra – INFANT, 2020

Proglašenjem pobednika i uručenjem nagrada 06. septembra svečano je zatvoren 47. Internacionalni festival alternativnog i novog teatra – INFANT. Odlukom žirija festivala koji su činili Miroslav Radonjić, Nikola Zavišić i Milan Puzić, **Nagrada 47. INFANT-a** je dodeljena predstavi „Prostor za revoluciju“ Bitef teatra (Bitef dens kompanije).

Predstava *Gradovi kojih više nema*

- Nagrada „Dimitrije Parlič“

Odlukom žirija, čiji sastav je odabran na osnovu odluke Predsedništva UBUS-a: Sanja Krsmanović Tasić, Danica Arapović, Milica Pisić, Dejan Kolarov i Miloš Kecman, **Nagrada „Dimitrije Parlič“** za najbolju koreografiju u sezoni 2018/19. i 2019/20. godine većinom glasova dodeljena je Konstanci Makras za predstavu „Gradovi kojih više nema“, kreiranu u saradnji sa igračima Bitef dens kompanije.

Članovi žirija su za tu predstavu, koja povlači paralelu između traumatičnih doživljaja nemačke i srpske istorije - bombardovanja Drezdena 1945. godine i NATO bombardovanja Srbije 1999. godine, istakli u obrazloženju da „predstava dugo rezonira u nama, budeći bezbroj pitanja, ali

imajući katarzično dejstvo, koje ne bi bilo moguće ostvariti bez posvećenog anasambla izvajanog strpljivim i postojanim radom sa izvrsnim domaćim i stranim koreografima, principom koji se u Bitef dens kompaniji neguje”.

Uručenje godišnjih nagrada UBUS-a biće naknadno objavljeno, u skladu sa aktuelnom epidemiološkom situacijom.

UBUS već gotovo četvrt veka dodeljuje strukovne nagrade zaslужnim umetnicima, povodom dana rođenja proslavljenog domaćeg koreografa Dimitrija Parlića (23. oktobar).

Godišnje nagrade UBUS-a dodeljuju se uz podršku Ministarstva kulture i informisanja Srbije.

Predstava *Kretanje*

- 65. Sterijinopozorje

Žiri Šezdesetpetog Sterijinog pozorja – Almir Bašović, dramskipisac, predsednik Žirija, Jelena Mijović, dramaturškinja, IGOR BURIĆ, pozorišnikritičar, Željko Hubač, dramskipisac, i Robert Lenard, reditelj, video je od 26. septembra do 3. oktobra 2020. godine sedam predstava u takmičarskoj selekciji.

Na završnoj sednici, održanoj 3. oktobra 2020, Žiri je doneo Odluku kojom je tim predstave *Kretanje* osvojio šest nagrada, a to su:

1. **Sterijinagrada za tekstsavremenendrame** – DIMITRIJE KOKANOV za KRETANJE, režija Jovana Tomić, Bitef teatar Beograd. Odluka je donetavećinom glasova.
2. **Sterijinagrada za glumačkoostvarenje**: JELENA ILIĆ za ulogu u predstavi KRETANJE Dimitrija Kokanova, režija Jovana Tomić, Bitef teatar Beograd. Odluka je donetajednoglasno.
3. **Sterijinagrada za glumačkoostvarenje**: ALEKSANDAR ĐINDIĆ za ulogu u predstavi KRETANJE Dimitrija Kokanova, režija Jovana Tomić, Bitef teatar Beograd. Odluka je donetavećinom glasova.
4. **Sterijinagrada za kostimografskoostvarenje** – SELENA ORB za predstavu KRETANJE Dimitrija Kokanova, režija Jovana Tomić, Bitef teatar Beograd. Odluka je donetajednoglasno.
5. **Sterijinagrada iz Fonda „Dara Darinka Čalenić“ za najboljeg mladog lumača** – PAVLE MENSUR za ulogu u predstavi KRETANJE, režija Jovana Tomić, Bitef teatar Beograd. Odluka je donetavećinom glasova.
6. Žiri Okruglog stola kritike Sterijinog pozorja: Aleksandra Glevacki (predsednica), Milivoje Mlađenović Andrej Čanji doneo je odluku da **Sterijinu nagradu „Dejan Penčić Poljanski Okruglog stola kritike za najbolju predstavu u dodeljivanju KRETANJE Dimitrija Kokanova, režija Jovana Tomić, Bitef teatar Beograd. Odluka je donetavećinom glasova.**

Predstava *Lepa Brena Project*

- 5. Pozorišnoproleće 2020.

Za odigranu ulogu u predstavi Lepa Brena Project, Ivan Marković je dobio **Nagradu ZALOG ZA BUDUĆNOST**, na 5. Pozorišnom proleću 2020 (Šabacko pozorište)

Obrazloženje žirija u sastavu: Aleksandar Milosavljević, Olivera Milošević i Jelena Stokuća: Za fino profilisan balans između muškog i ženskog principa, između dramatične intime i potrebe za uspehom na estradi, te načina na koji je sudbinu lika koji tumači povezao sa pričom pop-kulturnog fenomena iz naslova predstave.

7.2. Ocena programa od strane stručne javnosti (pregled najznačajnih kritika, prikaza u medijima)

U prilogu izveštaj dostavljamo, najvažnije objave u štampanim i vebizdanima (aprema analizi agencije Mccann Erickson Clipping) za 2020. godinu na DVD formatu.

7.3. Članstvo u pozorišnim asocijacijama:

IETM - International Network for Contemporary Performing Arts

NETA – New European Theatre Action

SFA – Serbian Festival Association

EFA – European Festival Association

ASSITEJ - Association for Children and Young People.

Битеф
ТЕАТАР

Теразије бр. 29/1, Београд, 11000, Република Србија

ПИБ: 100061814

Тел: (+381 11) 3243 108, 3243 109

Фах: (+381 11) 3346 917

Електронска пошта: bitef@bitef.rs

<http://www.bitef.rs>

На основу чланова 30. 44. и 46 Статута Битеф театра Управни одбор
Битеф театра на свој 15. седници донео је следећу :

БИТЕФ ТЕАТАР

Гр. 97

ОДЛУКУ

Београд 24.02.2021 год.

Усваја се Годишњи извештај о раду Битеф театра за 2020 годину.

Председник Управног одбора

Ивана Вујић